

**10. Uçan Süpürge Uluslararası
Kadın Filmleri Festivali**

**10th Flying Broom International
Women's Film Festival**

Ana Sponsor

Festival Sponsoru

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı'na 10 yıldır
festivalimizi destekledikleri için teşekkür ederiz.

Festival Kadrosu/Festival Team

Uçan Süpürge Yönetimi / Administrative Board
Prof. Dr. Yıldız Ecevit, Halime Güner

Genel Koordinatör / General Coordinator
Halime Güner

Danışma Kurulu / Advisory Board

Prof. Dr. Oğuz Onaran
Yrd. Doç. Dr. S. Ruken Öztürk
Yrd. Doç. Dr. Nejat Ulusay
Dr. Berrin Balay
Gülden Treske
Ersan Ocak
Necip Sarıcı
Cemal Akyüz

Festival Yönetmeni / Festival Director
Sevna Akpinar

Yönetmen Asistanı / Assistant Director
Nil Perçinler

Medya Koordinasyonu/Media Coordination
Selen Doğan, Ezgi Kızmaz, Ürün Güner

Basın Danışmanı / Media Advisor
Şükran Yücel

Basılı Malzemeler / Printed Materials
Selen Doğan, Nihan Katipoğlu

Film ve Konuk Trafiği / Print and Hospitality Traffic
Nil Perçinler

Kısa Film Öyküsü ve Afiş Yarışması /
Short Film Script and Poster Competition
Nihan Katipoğlu, Ezgi Kızmaz

Reklam ve Halkla İlişkiler/Advertisement and Public Relations
Özlem Kinal, Ürün Güner, Beyza Tokgöz

Mali İşler / Finance
Özlem Kinal, Ürün Güner

Festival Web Sayfası / Festival Web Page
Nihan Katipoğlu, Yakup Kaya

Katalog Çevirileri/ Translations for Catalogue
Barbara Gülen, Cemal Akyüz

Editör / Editor
Selen Doğan

Sinema Görevlisi
Oya Özden Saner

Açılış-Kapanış Törenleri / Openning - Closing Ceremonies
Selen Doğan, Ürün Güner

Ofis Annesi / Office Mother
Türkan Bıyık

Kısa Film Öykü Yarışması Değerlendirme Kurulu /
Short Film Script Competition Evaluation Board
Prof. Dr. Seçil Büker
Gülden Treske
Doç. Dr Mutlu Binark

Atölye Çalışması / Workshop
İşil Özgentürk

Film Yapım / Film Production
FilmaCass – Mine Vargı

Altyazı / Subtitling
Ankara Sinema Kültürü Derneği

Afiş ve Basılı Malzemeler Tasarımı ve Uygulama/
Poster, Printed Materials Design and Implementation
Sultan Kiral

Matbaa / Publishing House
Saner Basım Sanayii

10. Yıl Festival Fragmanı / Trailer
Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi

Müjde Ar ve Güler Ökten VTR'leri
Bilgi Üniversitesi İletişim Fakültesi

Müjde Ar Fotoğrafları
Laleper Aytek

Güler Ökten Fotoğrafları
Muammer Yanmaz

Nevin Akkaya ve Samiye Hün VTR'leri
Digiart

Nevin Akkaya ve Samiye Hün Fotoğrafları
Necip Sarıcı Arşivi

Heykel Tasarımı / Award Design
Ödül İşitman, Mehmet Ali Uysal

Anı Plaketi / Memorial Statue
Fahri Kaplan

Festival Fotoğrafları
Deniz Çalkır, Yağmur Dalkın

Gönüllülerimiz/ Volunteers

Ayşe Ünsal
Bahar Kurt
Banu Çiçek Baylادı
Duysal Kaya
Elif Doğan
Elif Esin Çınar
Emel Uzun
Emre Yeşilbaş
Esin Tunay
Eylem Gülcemal
Gizem Çakmak
Gurur Ası
Günnur Öztürk
İşil Bayraktar
İşil Üzengi
İrem Yola
Melissa Kunstadter
Merlin Yılmaz
Merve Katipoğlu
Müge Atala
Nihal Ütgör
Orkun Pak
Özge Akoğlu
Şule Demiröz
Türkan Dikayak
Petek Dök
Ulaş İper Baydar
Yasemin Koçak
Zeynep Erul
Zeynep Özdeş

10. yıla merhaba!

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, 10. yaşıını kutluyor.

Birinci festivalimizde ilk mesajımız kendimizeydi; sinemanın beyaz perdesinde kadınların hikayelerinde karanlıkta kalanı da yakalamaya ve bunu görünür kılmaya çalışacağız, demiştiğim. İkinci festivalde, kadınlar olarak bir araya gelmeyi, ortak paydalarda buluşmayı önemsemekti. Üçüncü yılımızda, dünyadaki sıcak savaş nedeniyle ‘barış ve kadın’ üzerine odaklıydık. Festivalin dördüncüsünden, kadınların güçlenmesine vurgu yaptıktı. Beşinci festivalde, kendi yaşadıklarımızın ve öz deneyimlerimizin aktarılmasının önemi üzerinde durduk. Altıncı yılda, deneyimlerimizin paylaşılabileceği somut platformlar yarattık. Yedinci festivalde, kadınların mutsuzluklarında erkeklerin de payı olduğunu anlatmaya çalıştık. Sekizinci festivalde, sınır tanımayan kadınları keşfettik, kadınlarla erkeklerin filmlerinde aşkı nasıl anlattığını baktık. Dokuzuncu festivalde ise her şeye rağmen sinema diyen, hayallerinin peşinden koşan, kendine inanan ve zorluklara karşı direnen kadın yönetmenleri tanıdık.

Geride dönüp bakınca, daha olgun, daha saygın ve daha profesyonel bir kadın filmleri festivaliyle seyircimizi selamlamaya hazır olduğumuzu görüyoruz. Çünkü birikimlerimiz bizi bu noktaya taşıdı. Sinemaseverlere kadın yönetmenlerin filmleriyle kadın bakış açısını aktardık. Çünkü biliyoruz ki toplumsal cinsiyete duyarlı kişilerin, çevrelerinde yaşanan her türlü ayrımcılığı görmemesi imkansızdır. Görmek, sorgulamak ve ifade etmek, bizi demokrasının güçlenmesine kadar götüren adımlardır. Bu da en iyi tanıklıklar aracılığıyla olur. Sinema ise bu tanıklıkların paylaşılması için çok verimli bir alan yaratır bize.

10 yıldır büyük bir titizlikle, her biri alanında yetkin isimlerden oluşan bir danışma kurulunun katkıyla hazırlanan festivalimizin, Türkiye'deki birçok festivalin ve benzeri kültür etkinliklerinin doğusuna öncülük ettiğinin farkındayız. Seyircimizle kurduğumuz derin bağların da.

Bu yıl 10. yılımızı kutluyoruz. Bu yıl festivalde, bir yandan dünyadaki öncü ve cesur kadınların yarattıkları filmleri izleyeceğiz, diğer yandan 1. Kıtalararası Kadın Sinemacılar Buluşması'nda kadın yönetmenlerin sinemanın etkin diliini kullanarak yaşamı nasıl dönüştürüyüne tanıklık edeceğiz. Sinema bir kez daha buluşma noktamız olacak.

Bu festivalde gösterilen filmler, kadınların yaşamında fark yaratan, kendilerine yer açma mücadelesini destekleyen, ‘özne’ olarak var olma çabalarına tanıklık ettiğimiz filmler. Sinemada da “Ben de varım!” diyen kadınların festivali bu.

Bu sene festivalimizde 34 ülkeden 137 kadın yönetmenin toplam 149 filmini sinemaseverlerle buluşturuyoruz. Çeşitli ülkelerden yepyeni ve rengarenk filmlerin yer aldığı ‘Her Biri Ayrı Renk’; bu seneki Uçan Süpürge Onur Ödülü’nün sahibi Müjde Ar’ın 4 unutulmaz filminin gösterileceği ‘Sinemamız’ ve festivalimizin 10. yılı nedeniyle hazırladığımız ‘On Yılın En iyileri’ bölümünün yanı sıra, bağımsız Hindistan sinemasının kendine özgü tarzıyla tanınan, her filmde kadın dayanışmasına vurgu yapan Aparna Sen ile, İtalya'nın ‘anarşist ruhlı’ yönetmeni Lina Wertmüller ve ülkesi Bulgaristan'da 21 yıl yakaslı kalan filmiyle Binka Jeljazkova da festivalde seyircileri eserleriyle selamlayacak.

Japonya'da İsviçre'ye, Güney Afrika'dan Rusya'ya, Küba'dan İngiltere'ye kadar dünyanın dört bir köşesinden kadın yönetmenlerin uzun, kısa, belgesel ve canlandırma filmlerinin gösterileceği festivalimizde, Avrupa Kadın Filmleri Festivalleri Ağı ile birlikte oluşturduğumuz ‘Güemesini de Biliş’ başlıklı 12 kısa filmlik bir seçki de yer alıyor. Dünyadaki diğer kadın filmleri festivallerini dolaşacak olan bu filmler ilk kez 10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali’nde gösterilecek. ‘Öncü Kadınlar’ bölümünde ise Yeşilçam’ın görünmeyeen kadınlarının kamera arkasındaki çabalarını, çevreci aktivist Vandana Shiva'nın küreselleşme karşıtı eylemlerini ve Filistinli Leyla Halit'in ‘özgürlük’ için verdiği mücadeleyi izleyeceğiz. Festival programında bu yıl, ilk kez ‘annelik’ üzerine bir bölüm yer alıyor. ‘Benim Annem Güzel Annem’ başlıklı bu bölümdeki filmlerde farklı ‘anne olma’ hallerine tanıklık edeceğiz. Annelığın ataerkil yorumuna eleştirel bir yaklaşımla hazırlanan bu bölüm, hepimize “başkalarının her şeyi olduğumuz kadar kendimiz olma hakkına da sahibiz”i hatırlatacak.

Bu yıl da film gösterimleri, söyleşiler ve sergilerle dopdolu bir festivali paylaşıyoruz seyircimizle. 10 yıldır hevesle, inatla, aşkıla düzünlüğüümüz Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, bundan sonra da, seyircileri ve destekçilerinden aldığı güçle yoluna devam edecek. 11. festivalde görüşmek üzere...

İyi seyirler.

10th time hello!

Flying Broom International Women's Film Festival is celebrating its 10th anniversary.

The first festival's message was to ourselves, we would bring the hidden and dark sides of women's stories to the white screen and make those stories visible. In the second festival we gave importance to unite and to meet at common grounds. In our third year we focused on 'women and peace' as the world was going through a hot conflict. In the fourth festival, we underlined the efforts of strengthening women. In the fifth festival, we looked at our own experiences and stressed the importance of sharing those experiences. In the sixth festival, we tried to find concrete measures to solve problems. In the seventh festival, we tried to explain that men was also responsible for our unhappiness. In the eighth festival, we discovered women without borders and studied how women tackled 'love' in their films. In the ninth festival, we presented women who says cinema against all odds, pursue their dreams, believe in themselves and stand against all the hardship.

When we look at our past we see that now we have a more mature and professional festival which is ready to welcome you all. Our experiences matured us. We conveyed the women perspective to our audience. We know very well that people who is sensitive to gender equality issues would be sensitive and against any kind of discrimination. Looking at the problem, questioning and expressing oneself are important steps to carry us to a stronger democracy.

Our festival is being prepared meticulously with the help of our advisory board which every member is an of expert of cinema, and we are well aware of the fact that we led the way to many other thematic festivals. We are also aware of the strong bond between us and our audience.

We are celebrating our 10th anniversary this year. This year we will watch films of cinema's pioneering women and we will witness ways of creating the cinematic language during the 1st Intercontinental Meeting of Women Film Makers. Cinema will be our meeting point once again.

Our films this year are special for supporting women's fights to survive. This is the festival of women who says 'I am'!

We will show 149 films of 137 women directors from 34 countries. 'Each Has A Different Colour' section with very colourful films from different countries. Flying Broom Honorary Award winner Müjde Ar's four films. 'Our Cinema' section, 'Best of the 10 Year' section, Aparna Sen's films from independent Indian cinema, aristocrat anarchist Lina Wertmüller's films, and finally Bulgarian director Binka Jeljazkova's films will welcome the audience.

We will show feature-length, short and animated films from many different countries such as Japan, Switzerland, South Africa, Russia, Cuba and England. Europe Women Films Festival network decided to run a special section called 'We Know How To Laugh' which will travel different women films festival, this section will be first shown in our festival. In 'Pioneering Women' section we will look at the films of invisible women directors of Turkish cinema, anti-globalist activities of environmentalist Vandana Shiva and Palestinian Laila Khaled's fight for freedom. 'Mom Sweet Mom' section will look at the different aspects of motherhood. Patriarchal interpretation of motherhood in that section has a critical approach and says that 'we have the right to be ourselves as much as being belonged to others'.

We will share a very busy festival with film screenings, panel discussions, and exhibitions. International Flying Broom Women's Film Festival which we have been organising with enthusiasm, persistancy and passion for the last 10 years will go on with the love and support from you. See you at the 11th festival, but for now...

...enjoy the films.

Flying Broom

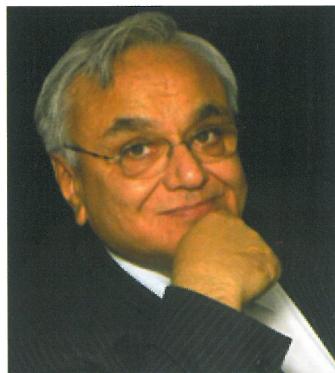
1998 yılından itibaren her yıl gerçekleştirdiği etkinliklerle daha geniş kitlelere ulaşmayı başaran Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin, sanatsal niteliğini ve başarısını artırarak 10. yılına ulaşmasından büyük memnuniyet duyduğumu ifade etmek istiyorum.

Dünyanın dört bir yanındaki kadın yönetmenlerin filmlerini izleyici ile buluşturan Festival, kadın sinemacılarımız ile yabancı meslektaşlarını bir araya getirerek, ortak proje üretmeleri için gerekli ortamı hazırlamakta, bu yolla sinema sektörümüze de katkıda bulunmaktadır.

Farklı kültürlerde mensup insanlar arasında uluslararası bir dil olan sinema sanatı aracılığı ile köprüler kuran Festival, bu özelliği ile kültürler arasında bir yakınlaşma da sağlamaktadır.

Türk sinema sektörü için olduğu kadar dünya sineması için de ayrıcalıklı bir konuma sahip olduğuna inandığım Festivalin Avrupa ve dünya sinemalarının seçkin örneklerini daha uzun yıllar izleyici ile buluşturmasını temenni ediyor, düzenlenmesinde emeği geçenlere teşekkür ediyor, tüm katılımcılara en içten sevgi ve saygıları sunuyorum.

Atilla KOÇ
Kültür ve Turizm Bakanı

I would like to express my sincere pleasure for achieving to 10th years of Flying Broom International Women Film Festival which is reached majority of people more and more with organizing events every year, and by gradually increased its success and artistic quality since 1998.

The festival, getting the women directors coming from all around the world together with viewers, gathering the women filmmakers with their foreign colleagues in order to produce mutual projects has also made a great contribution for our cinema sector.

With this feature the festival where builds up the bridge between the people who have different nations, by using the art of cinema as an international language provides close encounters of the cultures.

I present my true affection and respect to all participants and thank to all who has effort for organizing the festival which I strongly believe that it has a distinguish place for Turkish film sector as well as world cinema and I also wish that it would be continuing to bring European and world cinema's selective features for many years to the spectators

Atilla KOÇ
Minister of Culture and Tourism

Bir asır boyunca "kadın"ın ne kadar özel ve önemli olduğunu bilen ve bunu her fırسatta dile getiren bir marka olarak, bu sene 10. kez düzenlenen Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne destek olmaktan gurur ve mutluluk duyuyoruz.

Kadının önemini anlamasına ve değerinin ortaya çıkmasına katkıda bulunan, büyük emek gerektiren, uluslararası boyuttaki bu başarılı ve yararlı çalışmanın, 10 yıldır istikrarla tekrarlanması, gerçekten takdire değer... Halime Güner ve Sevna Akpınar başta olmak üzere, tüm Uçan Süpürge ekibini, NIVEA ailesi adına yürekten kutluyorum.

Bu yıl festivalde Uçan Süpürge Onur Ödülü'ne değer bulunan Müjde Ar'ı ve Bilge Olgaç Başarı Ödüllerini kazanan Güler Ökten, Samiye Hün, Nevin Akkaya'yı, bugüne kadar Türk sinemasına verdikleri hizmetler ve kadın sorunlarına duyarlılıklarını sebebiyle tebrik ediyorum.

Birbirinden etkileyici ve ilginç filmlerin yer alacağına inandığım festivalde, tüm sinemaseverlere iyi seyirler diliyorum.

Saygılarımla...

Hakan Uyanık
Genel Müdür
Eczacıbaşı Beiersdorf

We as a brand who knows very well how the women are special and important and gives a voice to this reality in every occasion for a century, are very pleased and proud of supporting to Flying Broom Women Film Festival which is in 10th years of its organization.

It is really admirable that this beneficial and successful also international organization is continued with stability by great effort for ten years by enabling the women's importance make understandable as well as exposuring of their values...I congratulate first Halime Güler and Sevna Akpınar and then all Flying Broom Team from my heart on behalf of NIVEA family

I felicitate Müjde Ar who is deemed worthy of 'Prize of Honor' and Güler Ökten and Saniye Hün who are awarded with 'Bilge Olgaç Succes Prize' for their sensitive approach to women issues and their valuable services given to Turkish cinema.

I also wish enjoyable watching to all movie fans in the festival which I believe, there will be most attractive and interesting features in.

Hakan Uyanık
General Manager
Eczacıbaşı Beiersdorf

Teşekkürlerimizle/With Our Deepest Gratitude

Âgâh Özgür
Ahmet Gürata
Alejandro Simances Marin (Küba Cumhuriyeti Büyükelçiliği)
Ali Polat
Alican Sekmeç
Amit Kumar (Hindistan Büyükelçiliği)
Angela Tangianu (İtalyan Ankara Kültür Merkezi)
Annamária Basa (Magyar Filmunió)
Aslıhan Çelebi
Avusturya Büyükelçiliği
Aydan Akas
Aydın Canitez
Ayhan Dede (Varan Turizm)
Ayhan Katipoğlu
Banafshah Palizdar (İran Kültür Merkezi)
Baran Özçaylan
Bayraktar Bayraktar (ODTÜ Mezunları Derneği)
Beril Tekin
Berivan Yurtsever
Bihn Seo (Kore Büyükelçiliği)
Bilgi Üniversitesi İletişim Fakültesi
Burçak Evren
Bülent Akcan
Bülent Kurtaran (ODTÜ Mezunları Derneği)
Cemal Akyüz (İsviçre Büyükelçiliği)
Çağdem İkışık (Avusturya Kültür Ofisi)
Dışişleri Bakanlığı Çoktaraflı Kültürel İşler Genel Müdürlüğü
Elizabeth McKay (ABD Büyükelçiliği)
Emel Çelebi
Emel Öztürk (Alman Kültür Merkezi)
Ercan Akpinar
Ersan Ocak
Eser Köker
Ethem Özgüven
Fatma Külüük
Fehim Çetin (Türkiye İngiltere Londra Büyükelçiliği)
Fehmi Başusta
Fetay Soykan
Fiğen Akcan
Fosfor Canlı Balıkevi
Füsün Gönül (IC Sanat Galerisi)
Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü
Guillaume Pierre (Fransa Başkonsolosluğu)
Gülay Korol (İsviçre Büyükelçiliği)
Gülfe Orhun (Türkiye Fransa Paris Büyükelçiliği)
Güllu Höyük
Gülşah Batıbeki (FilmaCass)
Hakan Yurdadoğan (ABD Büyükelçiliği)
Hamit Bolat (Gümrük Müsteşarlığı Gümrükler Genel Müdürlüğü)
Hande Şahin (Kanada Büyükelçiliği)
Hasan Tecimer
Hikmet Şahin (ODTÜ Mezunları Derneği)
Huguette Rigot (Ankara Fransız Kültür Merkezi)
IC Sanat Galerisi
István Szabó (Macaristan Büyükelçiliği)
İsmail Dede (Devlet Opera ve Balesi)
Josa Karre (İsviçre Büyükelçiliği)
José Eduardo Buenrostro Vielmas (Meksika Büyükelçiliği)
Kerem Akcan
Kurtuluş Özgen
Marcel Tavé (Ankara Fransız Kültür Merkezi)
Melda Tun (İsviçre Büyükelçiliği)
Memnune Erdoğan (Dışişleri Bakanlığı Çoktaraflı Kültürel İşler Genel Müdürlüğü)
Meriç Sümen Kanan (Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü)
Mine Acar (Devlet Tiyatrosu Genel Müdürlüğü)
Mine Tuzcuoğlu (Türkiye Hollanda Lahey Büyükelçiliği)
Mine Vargı (FilmaCass)
Monika Felfoldi (Macaristan Büyükelçiliği)
Murat Durkoç
Mustafa Dolay (Türkiye İtalya Roma Büyükelçiliği)
Natalya P. Rumiantseva (Rusya Federasyonu Ankara Büyükelçiliği)
Necati Sönmez
Nejla Namli (İran Kültür Merkezi)
Nilüfer Feyizoğlu (Dışişleri Bakanlığı Çoktaraflı Kültürel İşler Genel Müdürlüğü)
Nurullah Ayvaz
ODTÜ Mezunları Derneği
Okan Yüce (Telif Hakları ve Sinema Genel Müdürlüğü)
Orhun Başer (Meksika Büyükelçiliği)
Patrycja Özcan (Polonya Cumhuriyeti Ankara Büyükelçiliği)
Radyo İLEF
Rumen Dyankov (Bulgaristan Cumhuriyeti Büyükelçiliği)
Sabine Hagemann (Alman Kültür Merkezi)
Selahattin Ertas (Telif Hakları ve Sinema Genel Müdürlüğü)
Sebu Akman
Selda Tunali (DHL)
Selen Giyim
Serpil Varol (Türkiye Fransa Paris Büyükelçiliği)
Sevilay Çelenk
Sevilay Türkşen (Gümrük Müsteşarlığı Gümrükler Genel Müdürlüğü)
Sevim Gültekin (Türkiye İsviçre Bern Büyükelçiliği)
Sibel Asna (A&B İletişim)
Stefanie Götz (Femme Totale)
Su Akpinar
Şüha Bacanakgil (Türkiye İtalya Roma Büyükelçiliği)
Şenol Tiryaki (Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü)
Şevket Özbek
Şuayip Kanaat (Telif Hakları ve Sinema Genel Müdürlüğü)
Şule Bucak
T.C. Başbakanlık Gümrük Müsteşarlığı Gümrükler Genel Müdürlüğü
Türkiye İsviçre Zürich Başkonsolosluğu
Ufuk Çetintas (ODTÜ Mezunları Derneği)
Urs Beer (İsviçre Büyükelçiliği)
Yüksel Yücekal (Türkiye İtalya Roma Büyükelçiliği)

Festival hazırlıklarının çeşitli aşamalarına düşlerini, yaratıcılıklarını ve emeklerini koyan herkese teşekkür ederiz.

We would like to thanks all who shared their dreams, creativity and efforts with us, in every step of the festival preparations.

Unuttuğumuz kişilerden özür dileriz.

Apologies to anyone we have unforgivably missed.

Kurumsal Sponsorlar

İletişim Sponsorları

BİR GÜN

Hürriyet

Milliyet

SABAH

VATAN

AKSAM

Tv Sponsorları

**CNN
TÜRK**

**SKY
TÜRK**

TRT

kanal 7

Radyo Sponsoru

radyo odtü 103.1

Dergi Sponsorları

altyazı
ATÜK SİNEMA Dergisi

cinemascope

DVD+

**KÜLTÜR
SANAT HARİTASI**
ANKARA > İSTANBUL
www.kultur-sanat-haritasi.com.tr

Sinematürk

madame
FICHAZO

Ankara
kültür-sanat etkinlikleri

Bakanlıklar ve Büyükelçilikler

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
DİŞİŞLERİ BAKANLIĞI

Ministero degli Affari Esteri

İTALYA
DİŞİŞLERİ BAKANLIĞI

ABD
BÜYÜKELÇİLİĞİ

AVUSTURYA BÜYÜKELÇİLİĞİ

BULGARIstan CUMHURİYETİ
BÜYÜKELÇİLİĞİ

FRansa
BÜYÜKELÇİLİĞİ

HİNDİSTAN
BÜYÜKELÇİLİĞİ

EMBASSY OF SWEDEN

İSVEÇ
BÜYÜKELÇİLİĞİ

İSVİÇRE
BÜYÜKELÇİLİĞİ

KANADA
BÜYÜKELÇİLİĞİ

MACARİSTAN CUMHURİYETİ
BÜYÜKELÇİLİĞİ

POLONYA CUMHURİYETİ
ANKARA BÜYÜKELÇİLİĞİ

Kültür Merkezleri

ANKARA ALMAN KÜLTÜR MERKEZİ

INSTITUT
FRANÇAIS
d'ANKARA
FRANSIZ
KÜLTÜR
MERKEZİ

ANKARA ALMAN KÜLTÜR MERKEZİ

ANKARA İTALYAN KÜLTÜR MERKEZİ

İRAN İSLAM CUMHURİYETİ
KÜLTÜR EVİ

İTALYA

Hizmet Sponsorları

T. C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
DEVLET OPERA VE BALESİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Meriç Sümen Kanan
Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürü

Bu yıl 10. yaşını kutlayan Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, bugüne dek açılış törenlerini gerçekleştirdiği Devlet Opera ve Balesi'nin, Genel Müdür ve Genel Sanat Yönetmeni, Devlet Sanatçısı Meriç Sümen Kanan başta olmak üzere tüm idari ve teknik kadrosuna, Türkiye'nin ilk kadın filmleri festivalinin galalarına ev sahipliği yaparak kadın konusunda gösterdikleri duyarlık ve Ankara'nın kültür-sanat yaşamına katkılarından dolayı teşekkür eder, bu desteğin sürdürmesini diler.

Celebrating its 10th anniversary this year, Flying Broom International Women's Film Festival expresses its gratitude to the whole administrative and technical crew - with special thanks to the General Manager, and General Director of Art Meriç Sümen Kanan - of the State Opera and Ballet, which has held the festival's inauguration till today, for conveying the sensitivity concerning women and for contributing to Ankara's cultural and art life by hosting the galas of the first women's film festival in Turkey. Flying Broom wishes that the crew continues to support them in the future festivals.

FLYING BROOM HONORARY AWARD

UÇAN SÜPÜRGİE ONUR ÖDÜLÜ

MÜJDE AR

“Ünlüler”in çoğaldığı, “yıldızlar”ın azaldığı bir zamanda yaşıyoruz. Televizyon kanallarında şöyle bir gezindiğimizde ya da gazetelerin sayfalarını çevirdiğimizde, karşımıza boy boy tanınmış kişiler çıkıyor. Onların daha dün aynı ekranda ya da sayfada gördüğünü, az önce duydugumuza ya da okuduğumuza benzer şeyler söylemeklerini fark ediyoruz. Birini diğerinden ayırmak, yaptıkları ya da söyledikleri arasında bir fark bulmak, gerçekten de birçoğunun neden ünlü olduğunu anlayabilmek kolay değil.

Televizyonun, internetin ve yeni zamanların herkesi -kısa süreli de olsa- popüler birilerine dönüştürüdüğü ortamda demokratik bir yan bulabilirsiniz. “Yıldızlar”ın azaldığından yakınınak ise size romantik gelebilir. Artık herkes bir gün “ünlü” olabileme imkanına sahipken, yıldızlara ne gerek var? Evet, ama ikisi aynı şey değil ki! Yıldızlık, neresinden baksanız, zamanla olunan ve zamana dayanıklılık gerektiren bir ünlülük statüsüdür. Yıldız olma sürecinde emek, birikim, tecrübe, risk almak gibi faktörler önem kazanır. Başka türlü söyleşerek; yıldızlık, söyle ya da böyle, bir şekilde yatrırm gerektir. Yıldız, ünlüdür, ancak kendisinden sürekli söz edilen kişi değildir. Yıldız, yaşadığı zamanların göstergelerinden biridir; o zamanlara denk düşer, zamanın değerleriyle örtüşür ya da en iyi örneklerinde olduğu gibi, zamanına aykırı olup meydan okuduğu için yıldızdır.

Müjde Ar, Türk sinemasında 1970'lerde başlayan krizin giderek derinleştiği bir dönemde yıldız oldu. Türkiye'ye televizyon gelmişti, reklamcılık gelişiyordu. Ar, ilginç biçimde, televizyonun ve reklamcılığın, meşhur olmasında katkısı bulunan ilk isimlerden biriydi. Halit Ziya Uşaklıgil'in aynı adlı romanından uyarlanan ve Türkiye'de televizyon tarihinin en iyi ürünlerinden/dizilerinden biri olan Aşk-ı Memnu'daki (Halit Refiğ, 1974) Bihter rolü, onun daha sonra şekillenip olgunlaşacak yıldız kimliğine çok uygundu. Bihter, kendisinden yaşlı bir adamla evli bir kadındır ve genç bir adama âşık olur. “Kocasını aldatan kadın”, Yeşilçam filmlerinde, yıldızların değil ancak yardımcı kadın oyuncuların oynayabileceği bir roldü. Başkalarının kocalarını baştan çıkaran ya da kendi kocalarını aldatanlar, melodramların “öteki kadın”ları olan femme fatale'lardı. Ar, bu roluyle kadının da arzusu olabileceğini anlayabilmemizi mümkün kıracak ilk adımı attı. Televizyon, Müjde Ar'ı bize böyle tanıttı. Oynadığı televizyon reklamında ise, yıldız kimliğinin bir parçası olacak başka bir özellikle karşılaşmıştır. Ar'ın, bikiniyle sudan çıktıığı bu kolona reklamında, yukarıda sözünü ettigim arzunun cismanileşmesi, bir tür tezahürү söz konusuydu. Islak bir ten, hafifçe ağını açmasıyla ortaya çıkan “seksi bir bakış”, sıcak bir gülümseyiş... Müjde Ar, kısa eteklerle ve ıslak giysilerle göründüğü filmlerinde de bu imgeyi kullandı. Ancak, ilginç olan, Müjde Ar'ın bunun ötesine geçmemiş ve aslında bambaşka bir şey yapmış olmasıdır. Ar, yıldızlığının ilk dönemi olan 1970'lerdeki filmlerinde de, sonrasında da açık saçık sahnelerde görünümkten kaçınmıştır. Onun çabası, kendiliğinden erotik bir imge kurmaktan çok, erotize edilmiş bir görünüm yaratmaktadır; daha doğrusu, kadınlığa ve cinsel cazibeye ilişkin şablonlarla, o bildik klişelerle oynamak; bunları yeniden üretmek yerine içlerini boşaltmaya çalışmaktadır. Müjde Ar, bedenini ve oyunculuğunu, kadınlığın maskelenmesinde birer araç olarak işlevsel bir hale getirmiştir. Bu, Türk sineması için çok yeni sayılabilcek konuya aşağıda yeniden döneceğim.

Müjde Ar'ın asıl adı Suat Ebrem'dir. 1954 yılında İstanbul'da doğan Ar, çocukluğundan başlayarak tiyatro oyunlarında rol almıştır. Alman filolojisi öğrenimi görmüş ve modellik yapmıştır. 1976 ile 1980 arasında kırk filmde oynamış, kariyerinin ilk aşamasında bir pin-up olarak perdeye gelmiştir. Yeşilçam'ın 1960'larda yaptığı melodramların yeniden çevrimlerinde, birçoğu erkek yıldızlar üzerinde kurulu tecavüz-intikam filmlerinde (rape revenge films) oynamış, 1979-1981 arasında iki yıl boyunca sinemada görünmemiştir, bu arada şarkıcılık yapmıştır. Ar, kariyerinde bir dönüm noktası olan Ah Güzel İstanbul (Ömer Kavur, 1981) ile sinemaya geri dönmüştür.

ve 1993 yılına kadar 19 filmde rol almıştır. 1980'li yıllarda özellikle yönetmen Atif Yılmaz ile çok sayıda çizgi dışı projede birlikte çalışmış ve “kadın filmleri”nin önde gelen yıldızı olmuştur.

Fiziksel görünüm, yıldızlık için önem taşıyan bir konudur. Müjde Ar'ın hafif toplu bedeni, koyu kestane renginde saçları, sıcak ve yakın görünümü onu çekici kıran ve aynı zamanda Akdeniz kadınlığının örneği haline getiren özellikleridir. Bu nedenle, bizlere, Sophia Loren'i ve Penelope Cruz'un Loren'e benzettiği Pedro Almodovar'ın Dönüş (Volver, 2006) filmindeki görünümünü ve duruşunu hatırlatır. Ar, sokakta yürürken, markette gezinirken, bir pastanede ya da sinemada her an karşımıza çıkabilecek doğallıkta bir kadın, filmlerinden birine atıfla, mahallenin “Fahriye Abla”sı gibidir.

Fiziksel olarak değil, ama işte tam da bu haliyle, bulunduğu coğrafya için post-feminist bir döneme tekabül eden bir Hollywood yıldızı olarak Julia Roberts'la da aralarında akrabalık aranabilir. Müjde Ar'ın, Fatma Girik ve Türkcan Şoray gibi, Türk sinemasının öteki kadın yıldızlarının belli özelliklerini kendi yıldız kimliğinde bir araya getirdiği de söylenebilir. Şoray'ın hafif enli bedeni ve köşnülüğu, Girik'in öfkesi ve cesur davranışları, Ar'ın görünüşünün ve yıldız kimliğinin özelliklerini hatırlatır. Bununla beraber, Ar'ın yıldız kimliğinde, bütün bu özellikler Türkiye'de kadınlığın değişimini temsil etmek üzere farklı bir bağlam içinde ortaya çıkar.

Müjde Ar, birbirine zıt değerler sistemini uzlaştırın ve patriarkal söylemlerle 1980'lerin Türkiye toplumundaki değişen kadınlık tanımları arasındaki gerilimin karşılığını bulduğu bir yıldızdır. Ar'ın 1980'lerdeki yıldız kimliği, bir yandan, bağımsız, isyankar ve cesur karakterler aracılığıyla aktiflik ve cesaret gibi erkeklikle ilişkilendirilen değerleri kuşanır, diğer yandan da kirilgan ve anaç karakterler üzerinden kadınlığa atfedilen pasiflik ve duygusalıktır gibi değerleri barındırır. Müjde Ar'ın yıldız kimliğinde, “erkeksi” ve “kadınsı” değerlerin bir karışımı olan kadınlık, sabit olmayan bir biçimde kurulmuştur. Bu bağlamda, Ar oyunculuk ya da rol yapmak gibi kavramlarla ilginc bir biçimde oynar ve farklı karakterleri canlandırdığında takındığı “maske” aracılığıyla kadınlığa ilişkin patriarkal tanımlarlamasına mesafe koyar. Müjde Ar'ın, Aaahh Belinda'da (Atif Yılmaz, 1986) yüzüne gerçekten taktığı ve başka bazı filmlerinde metaforik olarak yer alan bu “maske”, “kadınlık” ve “cinsellik” gibi alanların bir “icra” meselesi olduğunu hatırlatır. Adı Vasfiye (Atif Yılmaz, 1985), bu anlamda en ilginç filmlerinden biridir. Müjde Ar, filmde Vasfiye adlı karakterin bir ayı versiyonunu canlandırır; İlkinde, kocasının askerden dönmesini bekleyen köylü bir kadındır; İkincisinde, kocasının ihanetine uğramış bir ev kadınıdır; Üçüncü bölümde, yaşı bir hastabakıcıyla evlenmiştir ve eski kocasıyla gizlice buluşup sevişir; dördüncüsünde, bir başka küçük kasabada kuaförlük yapan ve genç bir doktora âşık dul bir kadındır. Nihayet filmin son sekansında, yazarın kendisinden gerçek yaşam öyküsünü anlatmasını istediği Vasfiye'yi, Sevim Suna adıyla bir barda şarkı söyleken görürüz. Anlatı içinde kadın karakterin temsil biçimi Müjde Ar'a maske olsusunu kullanma olağlığı sunar Ar, tek bir kadın rolünde perdeye gelir, ancak farklı karakterleri canlandırıyor görünmektedir. Ar, Vasfiye rolüyle ilgili olarak şu değerlendirmeyi yapar: “Bedensel değil, ruhsal bir yolculuğa çıktım senaryonun içinde ve her kasabada kadın denen varlığı Vasfiye'lerin maskesiyle gördüm. Sevmeyi ve sevilmeyi bekleyen Vasfiye'lerin maskesiyle. Ben de bir Vasfiye değil miydim? Öyleyse oynarım.” Müjde Ar'ın filmleriyle ilgili en ilginç nokta, kadınlık arzusunun ve kadının cinsel gücünün inşasıyla ilgilidir. Cinsellik, Türkiye'de 1980'lerin önemli konularından biri haline gelmiş olmakla birlikte, feministler tarafından bile kapsamlı biçimde tartışılmamıştır. Cinsellik, buna karşılık son yirmi yılın üzerinde fazlaıyla konuşulan meselelerinden biri olarak televizyon programlarından gazete ve dergi sayfalarına, kısırtıcı, imali ve ergenlik dönemine özgü sınırlı bir kavramaşturma ve mizah anlayışının ötesine geçmeyen kaba bir yaklaşımın içine hapsedilmiştir.

Fiziksel olarak değil, ama işte tam da bu haliyle, bulunduğu coğrafya için post-feminist bir döneme tekabül eden bir Hollywood yıldızı olarak Julia Roberts'la da aralarında akrabalık aranabilir. Müjde Ar'ın, Fatma Girik ve Türkan Şoray gibi, Türk sinemasının öteki kadın yıldızlarının belli özelliklerini kendi yıldız kimliğinde bir araya getirdiği de söylenebilir. Şoray'ın hafif enli bedeni ve köşnüllüğü, Girik'in öfkesi ve cesur davranışları, Ar'ın görünüşünün ve yıldız kimliğinin özelliklerini hatırlatır. Bununla beraber, Ar'ın yıldız kimliğinde, bütün bu özellikler Türkiye'de kadınlığın değişimini temsil etmek üzere farklı bir bağlam içinde ortaya çıkar. Müjde Ar, birbirine zıt değerler sistemini uzlaştıran ve patriarchal söylemlerle 1980'lerin Türkiye toplumundaki değişen kadınlık tanımları arasındaki gerilimin karşılığını bulduğu bir yıldızdır. Ar'ın 1980'lerdeki yıldız kimliği, bir yandan, bağımsız, isyankar ve cesur karakterler aracılığıyla aktiflik ve cesaret gibi erkeklikle ilişkilendirilen değerleri kuşanır, diğer yandan da kırılgan ve anaç karakterler üzerinden kadınlığa atfedilen pasiflik ve duygusalıktır gibi değerleri barındırır. Müjde Ar'ın yıldız kimliğinde, "erkekçi" ve "kadınsı" değerlerin bir karışımı olan kadınlık, sabit olmayan bir biçimde kurulmuştur. Bu bağlamda, Ar oyunculuğu ya da rol yapmak gibi kavramlarla ilgili bir biçimde oynar ve farklı karakterleri canlandırdığında takındığı "maske" aracılığıyla kadınlığa ilişkin patriarchal tanımlarlamasına mesafe koyar. Müjde Ar'ın, Aaah Belinda'da (Atif Yılmaz, 1986) yüzüne gerçekten taktığı ve başka bazı filmlerde metaforik olarak yer alan bu "maske", "kadınlık" ve "cinsellik" gibi alanların bir "icra" meselesi olduğunu hatırlatır. Adı Vasfiye (Atif Yılmaz, 1985), bu anlamda en ilginç filmlerinden biridir. Müjde Ar, filmde Vasfiye adlı karakterin beş ayrı versiyonunu canlandırır. İlkinde, kocasının askerden dönmesini bekleyen köylü bir kadındır; ikincisinde, kocasının ihanetine uğramış bir ev kadındır; üçüncü bölümde, yaşı bir hastabakıcıyla evlenmiştir ve eski kocasıyla gizlice buluşup sevişir; dördüncüsünde, bir başka küçük kasabada kuaförlik yapan ve genç bir doktora aşık dul bir kadındır. Nihayet filmin son sekansında, yazarın kendisinden gerçek yaşam öyküsünü anlatmasını istediği Vasfiye'yi, Sevim Suna adıyla bir barda şarkı söylemekten görürüz. Anlatı içinde kadın karakterin temsil biçimini Müjde Ar'a maske olgusunu kullanma olanağı sunar; Ar, tek bir kadın rolünde perdeye gelir, ancak farklı karakterleri canlandırıyor görünmektedir. Ar, Vasfiye rolüyle ilgili olarak şu değerlendirmeyi yapar: "Bedensel değil, ruhsal bir yolculuğa çıktıım senaryonun içinde ve her kasabada kadın denen varlığı Vasfiye'lerin maskesiyle gördüm. Sevmeyi ve sevilmeyi bekleyen Vasfiye'lerin maskesiyle. Ben de bir Vasfiye değil miydim? Öyleyse oynamam." Müjde Ar'ın filmleriyle ilgili en ilginç nokta, kadınlık arzusunun ve kadının cinsel gücünün inşasıyla ilgilidir. Cinsellik, Türkiye'de 1980'lerin önemli konularından biri haline gelmiş olmakla birlikte, feministler tarafından bile kapsamlı biçimde tartışılmamıştır. Cinsellik, buna karşılık son yirmi yılın üzerinde fazlasıyla konuşulan meselelerinden biri olarak televizyon programlarından gazete ve dergi sayfalarına, kısırtıcı, imali ve ergenlik dönemine özgü sınırlı bir kavramaştırmış ve mizah anlayışının ötesine geçmeyen kaba bir yaklaşımın içine hapsedilmiştir.

Cinsellik, bu nedenle müstehcen bir sululuk malzemesi haline getirilen, ancak, hakkında ciddi olarak konuşulmayan gülünç bir tabu olmayı sürdürmektedir. Müjde Ar, daha 1980'lerin başında cinselliğe farklı bir biçimde yaklaşmayı denemiştir. Ar, kendi arzusunun taşıyıcılığını üstlenen kadın cisimlendirir, ancak, cinsellik ve cinsel ilişkilerin resmedilmesi filmlerinin merkezinde yer almaz. Dönemin "kadın filmleri"nin görsel stratejilerinde çiplaklık ve cinsellik temsilleri ana ilgi noktalarından biri olarak ortaya çıkmasına rağmen, Ar'ın filmleri onun bedeninden çok dışlığını ve kadınlık arzusunu vurgular. Gerçekten de, filmlerine bakıldığından, aşk sahnelerinde yer aldığı halde soyunmadığı görülür. Ancak bu, Güneşin Tutulduğu Gün (Şerif Gören, 1983) ya da Dul Bir Kadın (Atif Yılmaz, 1985) filmlerinin kimi sahnelerinde olduğu gibi, erkek

bakışının nesnesine dönüşmediği anlamına gelmez. Öyle bile olsa, Müjde Ar'ın filmlerinde çoğu kez bunun tam tersi bir durum gerçekleşir ve Ah Güzel İstanbul ile Dağınık Yatak'ta (Atif Yılmaz, 1984) vurgulandığı gibi, erkekler onun bakışının nesnesi haline dönüşürler. Müjde Ar'ın filmlerinde kadınlık ve arzu, doğal birer olgudur; patriarchal tariflerin dışına çıkarılmaya çalışılır. Müjde Ar'ın filmlerindeki kadınlık, cinsellik ve arzuyla ilgili abartılı yaklaşım, aslında bunların ne kadar doğal ve sıradan olduğuna ilişkin vurgudan kaynaklanır. Bu filmlerin kadınları bedenlerini geri ister, arzuyu kendilerine saklar.

Mujde Ar, yıldızlığın cazibesini kaybettiği ve filmlerin gişe yapmadığı bir dönemde kendi yıldız personasının inşasında aktif rol üstlenmiş bir sanatçıdır. Ar, 1981'den sonra, çizgi dışı projelerde yer alır, iyi yönetmenler ve genç senaryo yazarlarıyla işbirliği yapar, Afife Jale (Şahin Kaygun, 1987) gibi bazı filmlerine mali destek sağlar ya da Luis Bunuel'in Gündüz Güzeli (Belle de Jour, 1967) adlı ünlü filminin yerli versiyonu olan Kupa Kızı (Başar Sabuncu, 1986) gibi riskli projelerde oynar. Kadın filmlerinin yanında, Arabesk (Ertem Eğilmez, 1988), Aşk Filmlerinin Unutulmaz Yönetmeni (Yavuz Turgul, 1990) ve Yolcu (Başar Sabuncu, 1993) gibi dikkat çeken başka filmlerde de rol alır, örneğin, Türk sinema tarihinin en çok iş yapan filmlerinden biri olan Arabesk'te yerli sinemanın geçmiş dönemlerindeki hemen bütün kadın tiplerinin ve temsillerinin parodisini gerçekleştirir. Müjde Ar, 1993 ile 1997 arasında perdede görünmez, ancak, sinemaya ilgilenmeyi sürdürür. Ar, bu dönemde, 1991'de kurulan Türkiye Sinema ve Audiovisuel Kültür Vakfı'nın (TÜRSAK) başkanlığını yapar ve kendi yapım şirketi Söz Film'i kurar. Yaklaşık dört yıl boyunca bir ekiple birlikte senaryosu üzerinde çalıştığı ve kendisinin de rol aldığı Ağır Roman (Mustafa Altıoklar, 1997) uyarlamasını hayata geçirir. Ardından Dar Alanda Kısa Paslaşmalar (Serdar Akar, 2000), Komser Şekspir (Sinan Çetin, 2000) ve Eğreti Gelin (Atif Yılmaz, 2004) adlı filmlerde yardımcı oyuncu olarak perdeye gelir. Bu arada bir televizyon dizisinde de oynar.

Mujde Ar, belki istediği gibi bir proje olmadığı için, belki de bütün dünyada kadın sinema yıldızlarının ve oyuncularının başına geldiği gibi, artık yirmili ya da otuzlu yaşlarda olmadığı için sinemadan uzaklaşmış görünüyor. Bu, biz sinema seyircileri için bir haksızlık. Ancak, bu durumun Müjde Ar', gene biz sinema seyircilerinin unutmasına neden olacağını hiç ama hiç düşünmüyorum. Müjde Ar, bana göre, Türk sinemasının son yıldızıdır. Yerli sinemanın atağa kalktığı, film ve seyirci sayısını artttırdığı, yeni bir "altın çağ" yaşıyor gibi göründüğü şu son dönemde bunu söylemek tuhaf karşılaşanabilir. Ancak, bugün popüler sinemayı artık televizyon belirliyor ve televizyona özgü dizi, talk show gibi program formatları, televizyon "yıldızları" sinemaya da hakim durumda. Bu nedenle, son dönemde yerli filmlerde tek bir figürün ana kişisi olduğu ya da yıldızlar yerine, takım (ensemble) oyunculuğu öne çıkıyor. Anaakım olmayan sinemada ise, bütün sanat filmlerinde olduğu gibi, yıldız, yönetmenin kendisi.

Bu noktada, isterseniz yeniden yazının başına dönelim. Dünya sinemasında, yıldızlığın icrası ve kavramaştırılmasına ilişkin tutumlarıyla farklılaşan, böylece alternatif temsil biçimlerine öncüük eden yıldızlar bulunmaktadır. Örneğin, Jeanne Moreau gibi bir Yeni Dalga oyuncusu Fransız kadınlığının entelektüel kanadını temsil eder. Müjde Ar da 1980'lerin değişen toplumsal ve kültürel ikliminde gelişen yıldızlığının ikinci döneminde, "entelektüel" bir kadın portresi çizmiştir ve birçok kaynaktak böyle anılmaktadır. Ar, yıldız kimliğinde, performansın ve kültürün önemini vurgulamış bir sanatçıdır ve "ünlü" olmakla "yıldız" olmayı birbirinden ayıryorsak, Müjde Ar son yıldızlarımızdan biridir.

Nejat Ulusay

Mujde Ar bu yıl 10-20 Mayıs tarihleri arasında gerçekleştirilecek 10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin Onur Ödülü'nü alacak.

THE LAST STAR : MUJDE AR

The era of Stars is over, and now all we have is the celebrities ! When we surf the TV channels or go through the newspapers we only see famous for the sake of being famous people. We notice that we have just seen someone else who was very similar or someone else said something very similar. To distinguish them from each other is no easy task, nor to figure out how on earth they reached to the ranks of fame. You might think that there is a democratic dimension in power of the new media to turn everyone into a celebrity – although only for briefly. You may as well take comfort at complaining how sad is the declining number of Stars. You might say to yourself why we need Stars when anyone could be a celebrity one day. Yes but, the two is not the same thing. Stardom is the status which can only be acquired by time and persistency. Reaching to that status consists hard work, experience and taking risks, we can easily say that it is by means of self investment. Star is also a celebrity, however they do not talk about themselves all the time. Stars are the indication of their time, they represent their era and as we can see at the best examples they challenge the values of their times.

Müjde Ar became a star at the deepest crisis years of the Turkish cinema in 70s. Television was a threat, advertising market was on the raise. Funny enough, Müjde Ar was one of the first names who benefited from the fame which was brought to her by the commercials and the television itself. Halit Refig's 1974 TV adaptation of Halit Ziya Usakligil's Ashk-i Memnoo – Forbidden Love was suitable to form her into a perfect star. Her role Bihter was a married young woman which was tangled in an affair. Up till then adulterous woman was only a paper for the supporting actresses in Turkish cinema never for the leading star. Cheating on a husband, or seducing married men, the role of the femme fatale was only for the supporting actresses. Ar took the first step to portray that women could also have feelings. Television introduced her with such a role. Then we have seen something else in Müjde Ar when she did commercials. One particular eau de cologne commercial materialized the above mentioned passion. She was coming out of water in her bikini with seductively half opened lips. She used that image in the films where she had to act in miniskirts and wet clothes. What is interesting is that Müjde Ar did something totally different by doing nothing but showing up in very sexy costumes. She never hesitated to take part in obscene scenes. This was not build up an erotic image but to create an eroticized scene. In other words, she tried to alienate much used and abused clichés of femininity in films and chablon of sexual desire. Müjde Ar functionalised her acting and sexuality to mask the femininity. Müjde Ar born in Istanbul in 1954 as Suat Ebrem. Studied German philology, started to act on stage at a very young age. She came on the wide screen as a pin-up model and acted in 40 films between 1976 – 1980. She was mainly in remake of 60s melodramas and rape-revenge flicks. She took the stage as a singer between 1979 – 1981. The turning point of her career was her come-back film Ah Güzel İstanbul – Oh Beautiful İstanbul (Ömer Kavur 1981). She was the star of 19 films between 1981 – 1993.

Physical look is a must for stardom. Curved body, maroon hair, the warm look are the Mediterranean characteristics of Müjde Ar. She reminds us Penelope Cruz-turned- Sophia Loren of Almodovar's Volver. She has the natural beauty of a woman which we could bump into in a supermarket, she is the older sister of the barrio reference to one her most important films Fahriye Abla – Sister Fahriye – Yavuz Turgul 1983. Not physically but as being the stars of a post feminist era Julia Roberts and Müjde Ar can also be linked. She combined some of the characteristics of Turkish cinema's icons Türkân Soray and Fatma Girik. Curvy body of Soray, brave almost manly appearance of Girik came together in Ar and stayed there to remind us her star quality. Müjde Ar is the compromise between contradictory values systems and patriarchal macho culture of 80s Turkey. Ar plays both independent, rebellious roles which is normally found more suitable for men and sensitive, vulnerable motherly figures which is naturally attributed to the sensitivity and passivity of women. Ar established masculine and feminine values in her own star identity. Ar plays with acting like a game and distance herself from the patriarchate's threat to women by masking her characters. Müjde Ar's mask in Ahh Belinda – Atif Yilmaz 1986 appeared metaphorically in some her other films too, and that mask reminds that femininity and sexuality is just a performance. Adi Vasfiye – Her Name Is Vasfiye – Atif Yilmaz 1985 is one her most interesting films. She acts five different Vasfiyes in one film. The first one is a

peasant who waits her husband's return from the military service, in the second one she is a woman who is betrayed by her husband, in third one she is married to an old caretaker but secretly meets her ex husband to make love, in fourth she is an hairdresser widow which is in love with a doctor, and in the final one we see her as a singer called Sevim Suna who asks the author to tell her real story. The film enables Müjde Ar to perform in different masks, in her own words: I was on a spiritual journey not a physical one, I have seen in each village the thing called woman with the masks of Vasfiyes. Vasfiyes who love and expected back to be loved, aren't I a Vasfiye myself, so I could play them. Most interesting point about Müjde Ar films is about establishing the sexual power and woman's desires. Sexuality was one of the most important subject of 80s but even the feminists didn't discuss it openly. Although it is being talked and mentioned everywhere, sex is still a taboo and not a serious talk. Müjde Ar tried a different approach to sexuality even in early 80s. Ar created a real woman who could carry her own sexuality, however the center of her films are not sexuality or sexual relations. Films of that era are open to use the nudity and sex, but Ar films are mostly to stress the desire and femininity rather than showing flesh. It is easy to claim that she doesn't bare much even in the sex scenes. However that doesn't mean that she doesn't turn into sex objects of male voyeurism in the films like Günesin Tutuldugu Gün – the Day of the Eclipse - Serif Gören 1983 and Dul Bir Kadin – Widow – Atif Yilmaz 1985. Nevertheless in most of the Ar films on contrary men becomes her objects of desire, for example in the films like Ah Güzel İstanbul and Dagitnik Yatak – Messy Bed – Atif Yilmaz 1984. Femininity and desire are natural feelings in her films, exaggeration is also serves to normalise those feelings. Women of these films want their bodies back and keep the desire for themselves. Ar is an artist who actively created her own persona when the films were not bringing any box office success and stardom lost its charm. After 1981 she only acted in challenging films, co-operated with young screenplay writers and directors. Co produced films like Afife Jale – Sahin Kaygun 1987, took risks in the projects like the remake of Bunuel's Belle Du Jour in Basar Sabuncu's Kupa Kizi – lady of the hearts -1986. She also acts in films other than the so-called women films such as Arabesk – Ertem Egilmez 1988 , Ask Filmlerinin Unutulmaz Yönetmeni – Unforgettable Director of Love Films – Yavuz Turgul 1990, Yolcu – Passenger – Basar Sabuncu 1993. She didn't hesitate to act in Arabesk which is a parody of entire Turkish cinema history and female characters.

Ar didn't act in any film between 1993 – 1997, although she didn't cut her ties with cinema. Presided Türsak (Turkish Cinema and Audiovisual Foundation), had her own producing company Söz Film, and helped Mustafa Altıoklar to adapt Metin Kacan novel Agir Roman in 1997. She takes small parts in films like Dar Alanda Kisa Paslamlalar – Serdar Akar 2000, Komser Sekspir – Sinan Cetin 2000 and Egreti Gelin – Atif Yilmaz 2004.

Ar seems distant from cinema as she is not 20 or 30 years old anymore, maybe can't find her dream projects, this is the destiny of actresses all around the world. This is unfair for her fans. I still don't think this situation will make us forget Müjde Ar. Müjde Ar is the last star of the Turkish cinema. This may sound weird when Turkish cinema is on the rise again with the increasing number of films and box office successes. Television decides what is going to happen in cinema, television stars are the stars of the new films. Therefore there are no individual stars in the new Turkish films, rather it is an assembly of players. In non-mainstream cinema star of the film is the director.

World cinema has alternative stars with their challenging performances and attitudes towards institutionalizing the idea of stardom. Jeanne Moreau represents the intellectual wing of such stardom in French cinema's nouvelle vogue. Müjde Ar portrayed an intellectual woman profile in the second part of her cinema career during the climate of changing social and cultural atmosphere. Ar is a very important artist which constantly stresses the importance of performance and culture in her own stardom, if we can distinguish being a star from being a celebrity, Müjde Ar is one of our last stars.

Nejat Ulusay

Bu yazı, Nejat Ulusay'ın Müjde Ar üzerine hazırlamakta olduğu kitabın içinden, yazarın kendisi tarafından derlenmiştir.

BİLGİ OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLLERİ

BİLGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARDS

GÜLER ÖKTEN

10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali; Sinemaya uzun yıllar emek veren, karakter oyuncusu olarak yardımcı rollerde gösterdiği başarıyla adından söz ettiren ve bugün hâlâ dizi ve filmlerde ustalıkla canlandırdığı rollerde izlediğimiz Güler Ökten'e; "Bilge Olgaç Başarı Ödülü" veriyor.

Güler Ökten, Türk sinemasında zorlu rollerin seçkin ismi olarak 1960'larda başladı mesleğe. Hatta, daha da eskilere gidilecek olursa 1948'de çekilen 'Ölünçeye Kadar Seninim' adlı filmin çocuk oyuncusuydu. İstanbul Şehir Tiyatrolarının usta isimlerinden Kani Kıpçak'ın kızı olan Güler Ökten, aslında eğitimli bir tiyatro oyuncusuydu. İlk zamanlar tiyatrodan başka düşüncesi yoktu. Fakat 1948'de daha 7 yaşındayken içine gireninema virüsü onu hep rahatsız edecek, o da fırsat buldukça sinema oyunculuğunu deneyecekti.

1941 İstanbul doğumlu olan Güler Ökten, Atatürk Kız Lisesi'ndeki eğitimini tamamladıktan sonra sırasıyla İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Fizik-Matematik bölümü, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türkoloji bölümü ve İstanbul Belediye Konservatuvarı Tiyatro bölümünde öğrenim gördü.

Güler Ökten, ilk oyunculuk deneyimini 1963 yılında Yıldız Kenter yönetimindeki Kenterler Tiyatrosu'nda 'Martı' adlı oyunla sahneye çıkarak yaşadı. Uzun bir süre Kenterler Tiyatrosu kadrosunda sahneye çıkan Güler Ökten, 1964 yılında yönetmenliğini Haldun Dormen'in yaptığı 'Güzel Bir Gün İçin' adlı filmle sinemaya ikinci defa merhaba dedi. Bol ödüllü bir filmle yeniden adım attığı sinema oyunculuğu, daha sonraki yıllarda tüm hayatını kaplayacaktı Güler Ökten'in. Tiyatro ve sinema bir süre birlikte devam edecek, Türk sinemasının usta yönetmenlerinden Zeki Ökten ile yapılan evlilikle bu birlikte devam etme süreci sinemadan yana ağır basacaktı. Güler Ökten, 1966'da yapımcılığını aynı zamanda tiyatrolarında da çalıştığı Yıldız Kenter-Şükran Güngör ve Karman Yüce'nin yaptığı, yönetmenliğini ise Atif Yılmaz'ın üstlendiği 'Ölüm Tarlası' ve 'Pembe Kadın' adlı iki filmde daha rol aldıktan sonra sinema oyunculuğuna bir süre ara verdi.

Güler Ökten, 1973'de eşi Zeki Ökten'in çektiği 'Bir Demet Menekşe' adlı melodramda modaevi sahibi Candan hanım rolüyle sinemaya döndü. Bu tarihten sonra artık sinema oyuncusuydu Güler Ökten. Sırasıyla 1976'da 'Kapıcılar Kralı', 1977'de 'Şabanoğlu Şaban', 1978'de 'Seninle Son Defa', 1978'de 'Sürü', 1979'da 'İsyan', 'Demiryol', 1981'de 'At' ve 'Kırık Bir Aşk Hikayesi' bu ilk dönem sinema çalışmalarının öne çıkan filmleriyydi. Güler Ökten 1982'de 19. Antalya Film Şenliği'nde 'Kırık Bir Aşk Hikayesi' adlı filmdeki Fitnat karakteriyle en iyi yardımcı kadın oyuncu ödülünü aldı.

Sinemadaki ustalık dönemi diyeBILECEĞİMİZ 1980 sonrasında ise Güler Ökten'i zorlu roller ve ödüller beklemekteydi. 'Fidan', 'Gülüşan', 'AsİYE Nasıl Kurtulur', 'Bir Kadın Bir Hayat', 'Bekçi', 'Asılacak Kadın', 'Ses', 'Dilan', 'Afife Jale', 'Biri ve Diğerleri', 'Hüzün Çemberi', 'Hiçbir Gece', 'C-Blok', 'Ali', 'Mektup', 'Kaçıklık Diploması', 'Güle Güle', 'Bana Sans Dile', 'Gülüm', 'Kalbin Zamanı', 'Sen Ne Dilersen', Güler Ökten için oyunculuğun doruğu sayılır. Ökten, 1997 ve 1999 yıllarında, 9. ve 11. Ankara Film Festivali'nde "Ali" ve "Kaçıklık Diploması" adlı filmlerdeki başarılı performansıyla en iyi yardımcı kadın oyuncu ödüllerini aldı.

Güler Ökten, yine aynı dönemlerde televizyon çalışmalarına da başladı, pek çok film ve dizide rol aldı. Televizyon çalışmaları arasında 1989'dan itibaren 'Geçmiş Bahar Mimozaları', 'Bizimkiler', 'Cahide', 'Yıldızlar Gece Büyür', 'Saygıları Bizden', 'Yazlıkçılar', 'Baba Evi', 'Günaydın İstanbul Kardeş', 'Sultan Makamı' ve son olarak 'Hırsız-Polis' sayılabilir.

Bu yıl 26. Uluslararası İstanbul Film Festivali tarafından Onur Ödülü ile onurlandırılan Güler Ökten, halen oyunculuk çalışmalarını sinema ve televizyon alanlarında sürdürüyor.

Alican Sekmeç

The 10th Flying Broom International Women's Film Festival is awarding the "Bilge Olgaç Achievement Award", to Güler Ökten who worked for years in cinema as a character actress. She is considered one of the most successful supporting actresses and is still acting in T.V. series and films today.

Güler Ökten, whose distinguished name is equated with tough roles in Turkish cinema, started out in the profession in the 1960's. In fact, if need be, we can go even further back to 1948 when she was a child actress in 'Ölünçeye Kadar Seninim'. As the daughter of Kani Kıpçak, a famous name in the Istanbul City Theatres, Güler Ökten, is actually a trained theatre actress. At first she thought of nothing but theatre. However, in 1948, when she was just 7 years old, she was bit by a theatre bug that would later dominate her life. As opportunities arose, she would attempt cinema acting.

Born in 1941 in Istanbul, after finishing Atatürk Girls' Lycee, Güler Ökten studied at the Faculty of Science, Department of Physics and Mathematics and the Faculty of Literature, Department of Turkology of Istanbul University and finally at the Istanbul Municipality Conservatory, Department of Theatre.

Güler Ökten first acted on stage in 1963 in Yıldız Kenter's 'Marti' at the Kenterler Theatre. Later, in 1964, Güler Ökten, appeared in cinema for a second time in Haldun Dormen's film 'Güzel Bir Gün İçin'. Returning to cinema acting in a film that received so many awards, would be a factor that would influence Güler Ökten for the rest of her life. She worked in both theatre and cinema for a while. Marrying one of Turkish cinema's astute directors, Zeki Ökten, would tip the scales in favor of cinema throughout their time together. In 1966, after playing roles in the Yıldız Kenter-Şükran Gündör's, Kamran Yüce's production of Atif Yılmaz's films 'Ölüm Tarlası' ve 'Pembe Kadın', Güler Ökten took a break from cinema acting.

In 1973, Güler Ökten returned to cinema in the role of fashion designer Candan hanım in her husband, Zeki Ökten's film 'Bir Demet Menekşe'. After this, Güler Ökten became a dedicated cinema actress. Some of the remarkable films she played in during this first epoch of Turkish cinema are: 'Kapıcılar Kralı' 1976, 'Şabanoğlu Şaban' 1977, 'Seninle Son Defa' and 'Sürü' 1978, 'İsyancı' and 'Demiryol' 1979, 'At' and 'Kirik Bir Aşk Hikayesi' 1981, for which she won best supporting actress for the character of Fitnat at the 19th Antalya Film Festival.

The time after 1980 could be called Güler Ökten's best acting period because there were tough roles and awards

awaiting her. Such roles in films like 'Fidan', 'Gülüşan', 'Asiye Nasıl Kurtulur', 'Bir Kadın Bir Hayat', 'Bekçi', 'Asılacak Kadın', 'Ses', 'Dilan', 'Afife Jale', 'Biri ve Diğerleri', 'Hüzün Çemberi', 'Hiçbir Gece', 'C-Blok', 'Ali', 'Mektup', 'Kaçılık Diploması', 'Güle Güle', 'Bana Şans Dile', 'Gülüm', 'Kalbin Zamani', 'Sen Ne Dilersen', could be considered Güler Ökten's peak performances. She received best supporting actress awards in 1997 and 1999 at the 9th and 11th Ankara Film Festival for her successful performances in the films "Ali" and "Kaçılık Diploması" respectively.

During the same period Güler Ökten started working in television with a number of roles in films and T.V. series. As of 1989, her television appearances have been as follows: 'Geçmiş Bahar Mimozaları', 'Bizimkiler', 'Cahide', 'Yıldızlar Gece Büyür', 'Saygılar Bizden', 'Yazlıkçılar', 'Baba Evi', 'Günaydın İstanbul Kardeş', 'Sultan Makamı' and most recently 'Hırsız-Polis'.

Receiving the 26th International Istanbul Film festival Honor Award, Güler Ökten is still acting in cinema and television.

Alican Sekmeç

BİLGİ OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLLERİ BİLGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARDS

NEVİN AKKAYA

10 Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali; tiyatro oyuncusu olmasına rağmen Türk sinemasında seslendirme sanatçısı olarak "tanınan", 1937'den 2000'e kadar sekiz binin üzerinde filmde yerli-yabancı yıldızlara sesini veren Nevin Akkaya'ya "Bilge Olgaç Başarı Ödülü" veriyor.

1896'lardan başlayıp 1940 yılına kadar uzanan, Weinberg'lı, Uzkınaylı, Muhsin Ertuğrul'lu dönem, Türk sinema tarihinin arkeolojik yılları olarak bilinir. Saray kapılarından Türkiye'ye giren sinema devlet desteği olmaksızın meraklı girişimcilerin elinde hayat buldu, günümüze kadar da ulaştı. 1940'lı yılların başından itibaren sinemada tiyatro anlatımı geride kaldı; gerçek sinemacılar ortaya çıkmaya başladı ve sayıları her geçen gün artan filmler seyirciyle buluştu. Bu buluşmalar kendi yıldızlarını da beraberinde getirecekti elbette. Fakat bu yıldızlar genellikle Şehir Tiyatrosu kadrosundan Muhsin Ertuğrul'un öğrencileri arasından çıkmaktaydı.

Nevin Akkaya da Muhsin Ertuğrul'un öğrencilerinden biriydi. Bir degerdi o günlerin Türk sineması adına. Nevin Akkaya, sinema çalışmalarının perde arkasını tercih etmişti daha çok. Nedeniye o günlerde Şehir Tiyatrosu kadrosunun büyük çoğunluğu, Muhsin Ertuğrul nedeniyle sinemada çalışmaktadır ama oyunculuk yanında yabancı filmlere seslendirme de yapmaktadır. İthal filmlerin sayısı her geçen gün artıyordu. Türk filmi az çekiliyordu. Bunların hepsine Türkçe seslendirme yapmak zorunluluğu da vardı. Çünkü İstanbul'un sinemalarında filmler orijinal dillerinde -Fransızca ya da İngilizce- oynuyordu. Buna rağmen Anadolu sinemaları Türkçe filmden yanaydı. İşte bu günlerde Nevin Akkaya da seslendirmeye başlayacak ve karanlık stüdyo odalarındaki bu çalışmalarını hiç ara vermeden 2000 yılına kadar sürdürdü. Zaman içinde Adalet Cimcoz, Jeyan Ayral Tözüm ve Nevin Akkaya, Türk sinemasının en tanınan üç kadın sesi olacaklardı.

Türk sinemasının her daim unutulmayan yüzlerinin unutulmayan sesi olarak hafızalarda yer eden Nevin Akkaya'yı

sinemaseverler daha çok Neriman Köksal'dan ve Türkan Şoray'dan hatırlayacaktır. Fosforlu Cevriye'de, Ateşli Çingene'de, onun sesinde, onun nefesinde hayat bulurken, beyazperdede o kimliklere bürünenler daha çok sevildi. Nevin Akkaya, perde arkasında kalmayı seçmemiştir. Türk sinema tarihinin 2000'lere kadar geçirdiği tüm evrelerin içinde yer alırken 8 binlere ulaşan Türkçe seslendirme sayısıyla bir rekorun da sahibi olacaktı Nevin Akkaya.

1919 İstanbul doğumlu olan Nevin Akkaya, lise eğitimi sırasında tiyatroya adım atmış, Muhsin Ertuğrul tarafından yetenekli bulunduğu için tiyatro grubuna alınmıştır. Aslında hayli tutucu olan ailesi, ucunda şöhretin olacağı bu mesleği istemiyordu. Zaten Akkaya da opera sanatçısı olmak niyetindeydi. Fakat 1937'de Muhsin Ertuğrul'un israrı aileyi de ikna etti ve genç Nevin Akkaya 'Aynaroz Kadısı' adlı sinema filminde oynayarak mesleğe adım attı. Aynı yıl yine Muhsin Ertuğrul'un isteğiyle Şehir Tiyatrosu'na da giren Nevin Akkaya, bu çatı altında 1950 yılına kadar Peer Gynt, Hamlet, Otello, Kış Masali, Yanlışlıklar Komedyası, Nasıl Hoşunuza Giderse, Cyrano de Bergerac, Ruy Blas, Don Carlos, Ocak Çekirgesi, Maryan'ın Kalbi, Üç Kız Kardeş, Kral Lear, Bir Adam Yaratmak gibi birçok oyunda rol aldı. 1950'de Muhsin Ertuğrul, içinde Nevin Akkaya'nın da yer aldığı bir grup ile beraber Şehir Tiyatrosu'ndan ayrılarak Küçük Sahne'yi kurdu. Akkaya burada da Kanlı Düğün, On İkiinci Gece, Örümcek, Fareler ve İnsanlar gibi oyuncularla sahneye çıktı. Takvimler 1952 yılını gösterirken, İstanbul Radyosu spikerlerinden, kendisi gibi seslendirme yapan Tarık Gürcan ile evlendi Nevin Akkaya. Tiyatroyu bıraktı ama seslendirmeden asla vazgeçmeyecekti. Nevin Akkaya, tiyatro ve seslendirme çalışmaları arasında, Muhsin Ertuğrul ve Şadan Kamil'in birlikte yönettiği; 'Aynaroz Kadısı' (1937), 'Şehvet Kurbanı' (1940), 'Kıskanç' (1942) ve 'Uçuruma Doğru' (1949) adlı sinema filmlerinde önemli roller üstlendi.

Nevin Akkaya bugün İstanbul Şişli'deki evinde dostları ve anılarıyla mütevazı bir yaşam sürüyor.

Alican Sekmeç

The 10th Flying Broom International Women's Film Festival is presenting the “Bilge Olgaç Achievement Award” to Nevin Akkaya, who, although a theatre actress, is ‘known’ as a dubbing artist in Turkish cinema, who dubbed over 8,000 films from 1937 to 2000.

The years from 1896 to 1940, the Weinberg, Uzkinay and Muhsin Ertuğrul period, are known as the archeological years in Turkish cinema history. Cinema entered Turkey through the doors of the palace and without governmental support, it was invigorated by curious entrepreneurs, surviving until today. From the beginning of the 1940's theatrical expression in cinema no longer existed; real filmmakers began to appear and the ever-increasing number of films found audiences. As a result, stars were created. But these stars generally came from City Theatre cadres and from among Muhsin Ertuğrul's students.

Nevin Akkaya was one of Muhsin Ertuğrul's students. She was valuable in those days for Turkish cinema. Nevin Akkaya preferred to work in cinema from behind the scenes. The reason was that in those days most of the City Theatre cadres were working in cinema because of Muhsin Ertuğrul. However, besides acting, there were foreign films that needed to be dubbed. The number of imported films was increasing day by day. Turkish films were not being shot. All of these foreign films needed Turkish dubbing. Although all these films were shown in their original languages-French or English- in Istanbul, Anatolian cinemas preferred films in Turkish. It was at that time that Nevin Akkaya began dubbing and she never stopped working in those dark studios until 2000. In time she would become one of the top three women dubbing artists: Adalet Cimcoz, Jeyan Ayral Tözüm and Nevin Akkaya.

As Turkish cinema's unforgettable voice of unforgettable faces, that has made a trace in our memories, cinema lovers will remember Nevin Akkaya when they think of Neriman Köksal and Türkan Şoray. The identities in Fosforlu Çevriye and in Ateşli Çingene, became more loveable through her voice and the life she breathed into them on the big screen. Nevin Akkaya preferred to be behind the scenes. She was part of all of the phases that Turkish cinema history went through up to the year 2000 and would be the dubbing record holder with the 8000 Turkish films she dubbed.

Born in 1919 in Istanbul, Nevin Akkaya began her theatre training during high school. She was taken into Muhsin Ertuğrul's theatre group because she was considered talented. Actually her conservative family did not want her to be in this profession that led to fame. Anyway, Akkaya

wanted to be an opera singer. However, in 1937 Muhsin Ertuğrul persuaded her family to allow her to appear in her first film 'Aynaroz Kadısı'. In the same year, Nevin Akkaya entered the City Theatre at Muhsin Ertuğrul's request and stayed there until 1950. In 1950, Muhsin Ertuğrul and a group, including Nevin Akkaya, left the City Theatre and established Küçük Sahne. Here Akkaya acted in such plays as Kanlı Düğün, On İkinci Gece, Örümcek and Fareler ve İnsanlar. In 1952, Akkaya married Tarık Gürcan, an Istanbul Radio announcer and dubbing artist, like her. She left the theatre but never gave up dubbing. Besides her roles in theatre and cinema, Nevin Akkaya played important parts in the following films by Muhsin Ertuğrul and Şadan Kamil: 'Aynaroz Kadısı' (1937), 'Şehvet Kurbanı' (1940), 'Kıskanç' (1942) and 'Uçuruma Doğru' (1949).

Today Nevin Akkaya is living a modest life in her house in Şişli in Istanbul with her friends and her memories.

Alican Sekmeç

BİLGİ OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLLERİ BİLGİ OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARDS

SAMIYE HÜN

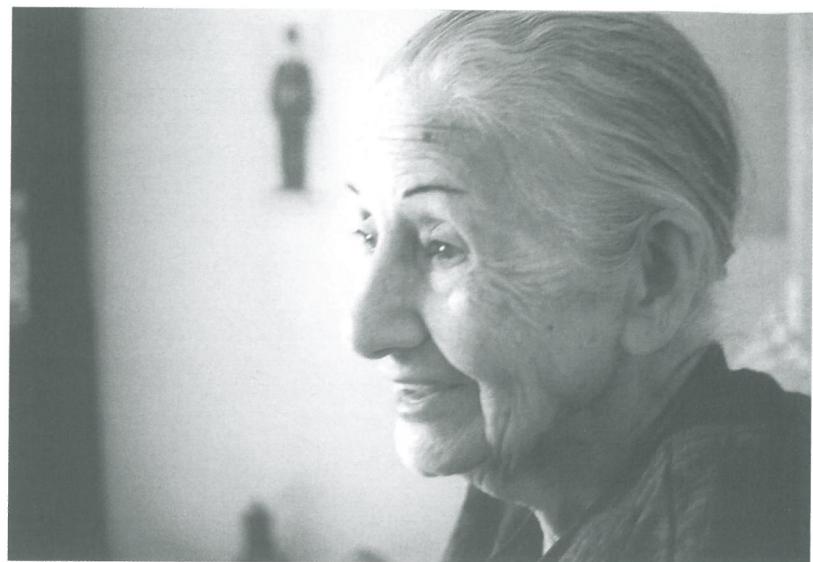

10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali; tiyatro oyuncusu ve seslendirme sanatçısı olan, Türk sinemasına 1939-1956 yılları arasında oyuncu olarak emek veren, az sayıda filmde rol alsa da sinemada kendini var eden Samiye Hün'e "Bilge Olgaç Başarı Ödülü" veriyor.

Sinema, tiyatro gibi temsil kollarında çalışanların yaptıkları işe verilen addır artistlik. Ortaya çıkışından Rönesans'a kadar geçen zamanda çeşitli baskılar ve sıkıntılar yaşayan bu meslek, Yeni Çağ'da Rönesans hareketinin de başlamasıyla, bütün güzel sanatlarda olduğu gibi, büyük bir gelişme gösterdi. Özellikle de tiyatroda. Eski Yunan tiyatrosu gelenekleri yeniden ortaya çıktı. Böylece klasik tiyatronun temelleri kurularak, artistlik bir sanat kolu olarak değerini bulmuş oldu. Çeşitli tiyatro yazarlarının meydana getirdikleri sahne eserleri, tiyatro tarihinde yer edecek büyülükté artistlerin yetişmesine, artistliğin büyük ve önemli bir sanat kolu olarak belirmesine hizmet etti. Fakat artistlik, sinemanın ortaya çıkışıyla daha büyük bir önem kazanacaktı. 20. yüzyılın başlarında yayılmaya başlayan sinema, büyük de olsa, tiyatro topluluklarından daha geniş çapta yaygınlık elde etmiş, büyük beyazperde sanatkarlarının yetişmesi de böylece mümkün olabilmisti. Hemen aynı dönemde İstanbul'da kurulmuş olan çeşitli tiyatro toplulukları, ülkemizde artistliğin yerleşmesi ve iyi artistlerin yetişmesi için büyük hizmet verdi. Darülbeydi, yani "güzellikler evi", uzun soluklu ilk topluluk olarak günümüzde kadar süregelen bir kurum olarak anıtladı.

Bu çatı altında yetişen sanatçılardan biriydi Samiye Hün. Daha İtalyan Kız Lisesi'nde öğrenciyken Halk Evi temsil kollarında başlamıştı sanat hayatı. 1932 yılında aynı toplulukta 'Akın' adlı oyunda gösterdiği başarı üzerine tiyatro eleştirmenlerince yazılan yazılar Şehir Tiyatrosu'nun o zamanki kadrosunda yer alan Behzat Haki Butak'ın dikkatini çekerek, oyun bir kez de onun tarafından izlendikten sonra yine onun desteğiyle Şehir Tiyatrosu kadrosuna davet edilecekti Samiye Hün.

Takvimler 1934 yılını gösterdiğinde Samiye Hün, İstanbul Şehir Tiyatrosu kadrosundaydı artık. İlk oyun 1934'te sahnelenen "Cürüm ve Ceza"ydı. Aynı yıllarda tiyatroda tanıtışı ünlü aktör Hadi Hün ile hayatını birleştiren Samiye Hün, çalışmalarını bundan sonra eşiyle birlikte südürecek. Madame Sans-Gene, Balaban Ağa, Hamlet, Karamazof Kardeşler, Gülünç Kibarlar, Peer Gynt, Macbeth, Hülleci, Leblebici Horhor, Kral Lear, İhtiras Tramvayı, Deli Sarayı, Sinekler, Sabır ve Sebat, Satıcıının Ölümü, Çalikuşu, Fizikçiler gibi 100'den fazla oyunda rol alarak tiyatro çalışmalarını

1970'lere kadar sürdürdü ve sonra emekliye ayrıldı.

Samiye Hün, sanat hayatının daha ilk yıllarda tüm Şehir Tiyatrolular gibi sinemaya da bulaştı. Uzun yıllar yerli ve yabancı filmlerin Türkçe seslendirmelerinde çalıştı. Bunun yanında 1932'de yönetmenliğini Muhsin Ertuğrul'un yaptığı 'Bir Millet Uyanıyor' adlı filmle beyazperdeye geçti. 1939'da yine Muhsin Ertuğrul yönettiği 'Bir Kavuk Devrildi' adlı filmde rol alan Samiye Hün, Türk sinemasının geçiş dönenini yaşadığı günlerde Bahçe Gelenbevi'nin yönettiği 'Deniz Kızı' adlı filmde rol aldı.

1950 yılında Samiye Hün, o günler için oldukça büyük bir produksiyon olan, Sami Ayanoğlu'nun Lale Film/Cemil Filmer hesabına çektiği ünlü 'Allahaismarladık' filminde rol aldı. Başrollerini Gülistan Güzey ve Suavi Tedü'nün oynadığı filmin kadrosu Şehir Tiyatrosu oyuncularından oluşturulmuştur. Samiye Hün'ün bundan sonraki sinema çalışmaları daha çok dönemin ünlü film yapım şirketi Kemal Film çatısı altında olacaktır. 1955'de 'Sönen Yıldız', 1965'de 'Çalikuşu' ve 1966'da 'Sinekli Bakkal' filmleri Samiye Hün'ün sinemadaki oyunculuğunu sergilediği son filmler olarak kayıtlara geçti.

Samiye Hün bugün çocukları, dostları, kedileri ve anılarıyla sakin ve mutlu bir yaşam sürüyor.

Alican Sekmeç

The 10th Flying Broom International Women's Film Festival is awarding the "Bilge Olgaç Success Award" to theatre actress and dubbing artist, Samiye Hun, who as an actress worked hard in Turkish cinema from 1939-1956, in spite of having played in few films.

Actor is the term attributed to the people who work in cinema and theatre. This profession, which has been encumbered with various burdens and pressures from the time it was conceived to the Renaissance, as with all fine arts, has made great progress since the Renaissance. Especially in theatre, old Greek theatre traditions were revived. Thus with the establishment of classic theatre, acting became an important branch of art. Various playwrights, who wrote plays for the stage, helped acting become a great and important branch of art through the actors who were trained and became great in the history of theatre. However, acting would gain more importance with the appearance of cinema. Cinema, becoming popular at the beginning of the 20th century, outgrew the theatre, making it possible to transfer theatre actors to the big screen. At about the same time in Istanbul, various important theatre groups, contributed to acting's becoming an established profession and to the training of good actors. For example, as the first established theatre group that still exists today, Darülbedayi, or "the house of beauty", has become a monumental institution.

As one of the artists who was trained under Darülbedayi's auspices, Samiye Hun began her acting career in the Halk Evi (Community Center) theatre group when she was just a student in the Italian Girls' Lycee. In 1932, after theatre critics acclaimed her performance in the play 'Akin', she attracted the attention of Behzat Haki Butak, a permanent member of the City Theatre, who, after seeing her performance, invited her to be a member of the City Theatre.

In 1934, Samiye Hun was a member of the Istanbul City Theatre. Her first play in 1934 was "Crime and Punishment". At the same time Samiye Hun met and married famous actor Hadi Hun and continued her career with her husband. After playing such roles as Madame Sans-Gene, Balaban Ağa, Hamlet, Karamazof Kardeşler, Gülünç Kibarlar, Peer Gynt, Macbeth, Hüllecisi, Leblebici Horhor, Kral Lear, İhtiras Tramvayı, Deli Saraylı, Sinekler, Sabır ve Sebat, Saticının Ölümü, Çalikuşu, Fizikçiler in over 100 plays, she retired from the theatre in the 1970's.

In her debutante years, just like all City Theatre members, Samiye Hun, got involved in cinema. She worked for many years dubbing Turkish in local and foreign films. At the same time, in 1932, she appeared in Muhsin Ertugrul's film 'Bir

Millet Uyanıyor'. 1939, she acted in Muhsin Ertugrul's 'Bir Kavuk Devrildi' and in Bahar Gelenbevi's 'Deniz Kızı' during the transition period of Turkish cinema.

In 1950, Samiye Hun, played in Sami Ayanoğlu's famous film, 'Allahaşmarladık', which was a large production for that time and produced by Lale Film/Cemil Filmer. City Theatre players, Gülistan Güzey ve Suavi Tedü had starred in the film. After this, Samiye Hun worked in cinema under the auspices of Kemal Film, one of the most famous film production companies of the time. Her last films were 'Sönen Yıldız', in 1955, 'Çalikuşu' in 1965 and 'Sinekli Bakkal' in 1966.

Today Samiye Hun is living a happy, quiet life with her children, friends, cats and memories.

Alican Sekmeç

SİNEMAMIZ OUR CINEMA

TÜRKİYE/ TURKEY, 1985, uzun/ feature, renkli/ color, 35mm, 89'

Yönetmen/ Director: Atif Yılmaz**Senaryo/ Script:** Barış Pirhasan**Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer:** Orhan Oğuz**Müzik/Music:** Atilla Özdemiroğlu**Oyuncular/ Cast:** Müjde Ar, Aytaç Arman, Yılmaz Zafer, Macit Koper, Levent Yılmaz, Erol Durak, Suna Tanrıverdi, Ali Rıza Ölbilgiç, Oktay Kutluğ**Yapım /Production:** Odak Film, Estet Video (Cengiz Ergun)**Ödüller/ Awards:** İstanbul Uluslararası Sinema Günleri Dr. Nejat

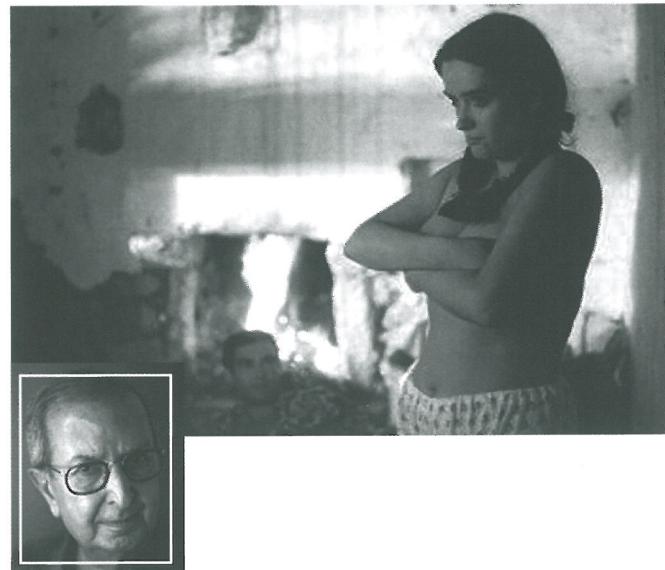
Ezcacıbaşı Vakfı Ödülü, 1986/ İstanbul International Cinema Days, Dr Nejat Ezcacıbaşı Foundation Prize, 1986; Nokta Dergisi Jüri Seçimiyle Sinema Günleri En İyi Film, En İyi Yönetmen, En İyi Senaryo, En İyi Kadın Oyuncu Ödülleri, 1986/ The Best Movie, The Best Screenplay, The Best Actress Prizes by Nokta Magazine Jury Selection in Cinema Days, 1986; Sinema Yazarları Yılın Filmi, En İyi Senaryo, En İyi Kadın Oyuncu, En İyi Müzik Ödülleri, 1986/ The Movie of the year, The Best Screenplay, The Best Actress, The Best Score by Cinema Authors, 1986; 23. Antalya Film Şenliği En İyi Üçüncü Film, En İyi Yönetmen, En İyi Kadın Oyuncu Ödülleri, 1986/ The Best Actress, The Best Director and The Best Third Movie in 23rd Antalya Film Festival

Senarist ve yönetmen Barış Pirhasan, Türkiye edebiyatının önemli isimlerinden Necati Cumali'nın "Ay Büyüürken Uyuyamam" adlı eserindeki beş öyküyü bir araya getirerek yazdı Adı Vasfiye'nin senaryosunu. Kadın filmlerinin usta yönetmeni Atif Yılmaz da bu senaryoyu unutulmaz bir filme dönüştürdü. Bu filmde anlatılan, Vasfiye'nin öyküsü. Daha doğrusu, dört ayrı erkeğin; Şoför Emin, iğneçi Rüstem, Hazma abi ve doktor Fuat'in kendi 'Vasfiye'lerinin öyküsü:

Vasfiye, kendisine çocukluğundan beri aşık olan Emin'le evlenir. Ancak, onu deli gibi seven Emin zamanla sert ve bencil bir erkek olup çıkar, üstelik karısını aldatır. Vasfiye de bu arada iğneçi Rüstem'le ilişki kurar. Kasabada bu ilişki dedikoduların ana malzemesi olunca Emin, iğneçi Rüstem'i başkala yaralar; Rüstem topal kalır, Emin de hapse düşer. Vasfiye, karşısına çıkan iyi niyetli, yaşılı Hamza'yla, belki de tutunacak bir dal aradığı için, evlenir. Ama, hapisten çıkan Emin, Vasfiye'nin peşini bırakmaz. Hamza'dan boşanan Vasfiye bu kez doktor Fuat'a aşk yaşamaya başlar. Ne ki, Emin bir kez daha karşısına çıkacak, bu kez, sonunda pavyona düşen Vasfiye'yi bir türlü bırakmayacaktır. Adı sahiben Vasfiye midir bu kadının? Böyle biri gerçekten var mıdır? Yoksa onun varlığında temsil edilen tüm kadınların muhitemel öykülerini midir anlatılan? Dört erkeğin anlattığı dört ayrı öyküde karşımıza çıkan Vasfiye'ye, onun bu kırık dökük öyküsünün izini süren genç yazarın sorduğu soruyu filmi izleyen herkes soracaktır mutlaka: "Vasfiye, herkes bir sürü şey anlattı, bu senin hayatın, bir defa da sen anlat ne olur!"

Author and Script writer, Barış Pirhasan has wrote the screenplay of 'Adı Vasfiye' by combining of five short stories from the literally work called 'I can not sleep when the moon rises' which was written by Necati Cumali who was a key figure of Turkish Literature. And Atif Yılmaz who was an expert of women features, made of this script an unforgettable movie. The movie tells Vasfiye's story. Actually, this is the story of four different men, Taxi Driver Emin, Health Officer Rüstem, Brother Hamza and Dr Fuat, own Vasfiye. Vasfiye is married with Emin who loves her since his childhood. However Emin who is crazy about her becomes a brutal and selfish man as time passes and on top of that he cheats on his wife. Meanwhile Vasfiye has an affair with an health officer Rüstem. When the rumors of Vasfiye and Rüstem in a small town is spread out, Emin stabs Rüstem; Rüstem gets crippled and Emin goes to prison.

Vasfiye maybe looking for blessing and support; she is married with Hamza the old & good indented guy who crossed her way. But Emin comes out of jail and does not leave her. After she is divorced from Hamza, she falls in love with Dr Fuat. Nevertheless once more Emin is going to face with her already started to work in a cheap night club and he is not going to allow her to go by own way. Is her name really Vasfiye? Does this kind of a woman really exist? Or is it the only likely story about of all women who is referring current Vasfiye's existence. Viewers who watch the feature will be absolutely raising the same question that is already asked to Vasfiye who appears in four different stories told by different four men. 'Vasfiye, everybody tells many thing of you, but this is your life, please tell your story for once only!'

Atif Yılmaz Batibekî

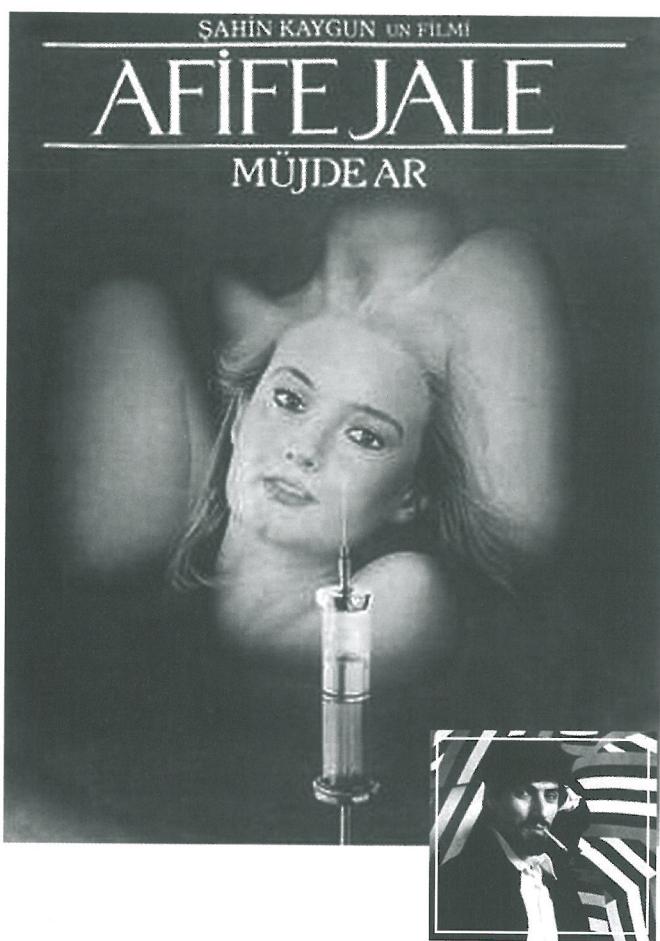
1925'te Mersin'de doğdu. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Güzel Sanatlar Akademisi'nin Resim bölümünde öğrenim gördü. Bir süre film eleştirmeni, ressam ve senaryo yazarı olarak çalışıktan ve iki filmde yönetmen yardımcılığı yaptıktan sonra, 1951'de ilk konulu filmi 'Kanlı Feryat'la yönetmenlige başladı. Hemen her türde film yaptı ve çeşitli akımlar denedi. 121 filme yönetmen olarak imzasını attı, 51 filmin senaryosunu yazdı ve 27 filmnin yapımcılığını üstlendi. Filmleri, birçok ulusal ve uluslararası festivale katıldı, pek çok ödül kazandı. 80'li yıllarda kadın sorunlarını işleyen filmlere ağırlık verdi. 'Mine' ile başlayan bu dönemde, 'AsİYE Nasıl Kurtulur', 'Hayallerim Aşkım ve Sen', 'Ah Belinda', 'Adı Vasfiye' gibi birçok kadın filmi yaptı. Son filmi 'Eğreti Gelin'di. 5 Mayıs 2006'da yaşama veda etti.

Atif Yılmaz Batibekî was born in 1925 in Mersin. He received an education of law in İstanbul University Faculty of Law and of painting in the Academy of Fine Arts. He started directing films with 'Kanlı Feryat' (Bloody Scream) after he worked as a painter, film critic, script writer and the director assistance in two films. He made films almost in every style and he tried various genres. He directed 121 feature films, wrote 51 screenplays and was producer of 27 films. His films won awards in festivals which were organized all around the world. In 80's he tended to make films about women's issues. In this era which is starting with 'Mine'; he produced & directed many women films like 'How to Save AsİYE?', 'My Dreams, My Love and You', Ah Belinda, Her Name is Vasfiye. His last movie was 'Borrowed Bride'. He died on 5th of May in 2006.

AFİFE JALE AFİFE JALE

TÜRKİYE/TURKEY, 1987, uzun/feature, renkli/color, 35mm

Şahin Kaygun

1951 yılında Adana'da doğdu. Güzel Sanatlar eğitimini fotoğraf ve grafik dallarında tamamladıktan sonra Saizburg Uluslararası Yaz Akademisi'ne katıldı. Yapıtları, Türkiye dışında Avusturya, Batı Almanya, İsviçre, İngiltere, ABD ve Japonya gibi ülkelerde sergilendi, yayıldı. Türkiye'deki ilk polaroid fotoğraf sergisinde onun imzası vardı. Araştırmacı, atımcı tavşının yanı sıra, kurallara bağlı kalmayı sevmeyen, bu nedenle alışılmamış dışında çalışmalar yapan Kaygun, fantastik öğeleri grafik anlatımlarla desteklediği dışavurumcu yapıtlarıyla tanınıyor. Fotoğraf dışında sinemaya da ilgilenen Şahin Kaygun yönetmen olarak imza attığı iki filminden biri olan 'Dolunay', başta Cannes olmak üzere birçok uluslararası film festivalinde gösterildi. 'Anayurt Oteli' ve 'Adı Vasfiye' filmlerinin görüntü yönetmenliğini de yapan Kaygun 7 Aralık 1992'de yaşama veda etti.

He was born in 1951 in Adana. After he completed studying of photography and graphic in fine arts, he attended to Salzburg International Summer Academy. His performances was exhibited and published in Austria, West Germany, Switzerland, Britain, USA and Japan as well as Turkey. His signature was on the 1st Polaroid photography exhibition of Turkey. Beyond his researcher and goer attitude, Kaygun who hates to stick with the rules, creates off beat work of arts, is well known with expressionist products that he use fantastic elements supported with graphics.

Şahin Kaygün interested with film making except art of photography has directed to features as well. The one of two which is called 'Dolunay' was showed first Cannes and other international film festivals. He also worked as a cinematographer of Anayurt Oteli and Adı Vasfiye and passed way on 7th December 1992.

Yönetmen/Director: Şahin Kaygun

Senaryo/Script: Nezihe Araz, Selim İleri

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Erdoğan Engin, Mahmut Yumuşak
Müzik/Music: Atilla Özdemiroğlu

Oyuncular/Cast: Müjde Ar, Tarık Tarcan, İlkay Saran, Macit Koper, Güler Ökten, Alev Sezer, Şahika Tekand, Güzin Çorağan, İsmet Ay, Reşit Gürzap, Toron Karacaoğlu, Münir Özkuş, Gülsen Tuncer

Yapım/Production: Olgun Film

Türkiye tiyatro tarihinde sahneye çıkan ilk kadındı. Kadınların duvarlar arkasında, kapılar arasında, sanki yoklamış gibi yaşadıkları dönemde, başkaldırının adıydı o; tiyatro aşkınlı engelleri aşarak yaşadı. Çünkü Müslüman kadınların sahnede görünmesi 'yasak'tı. O, Afife Jale'ydı. 1918 yılında sahneye adını attı; 16 yaşındaydı. 24 Temmuz 1941'de yaşama veda edene dek başarılarla, aşkıla, mutluluk ve mutsuzlukla ördü yaşamını. Sessiz sedasız göçüp gitti Afife Jale. Ölüm haberine gazeteler bile yer vermedi. Cenazesinde hepsi topu dört kişi vardi. O, istediği hayatı yaşayabilmek için çok bedel ödedi. Ve direnişle kadınların tarihine geçti. Bu filmde, Afife Jale'nin gerçek yaşam öyküsünü izleyeciksiz. Yalnızca yabancı kadınların sahneye çıkabildiği Osmanlıların son döneminde, tiyatro tutkusunun önüne kimselerin geçemediği Afife'nin, baskılara boyun eğmeye kendini sanatla nasıl var ettiğini göreceksiniz. Babasının karşı çıkışmasına rağmen, tiyatro hayalinin peşinden inatla giden; kolluk güçleri tarafından sahneden zorla indirilip hakaret edildiği halde yolundan dönmemen; sevdiği genci savaşa gönderip yalnız kalınca, bu yalnızlığa bir de çevre baskısı eklenince iyice dayanılmaz hale gelen baş ağrılarını morfinle dindiren doktorunun marifetiyle morfine alışan; bestekar Selahattin Pınar'la evliliğinde de aradığını bulamayan ve sonunda yaşamı bir akıl hastanesinde son bulan Afife Jale'nin bu inişli çıkışlı yolculuğunu izlerken, bir kadının başkaldırısına, cesaretle, gücüne tanıklık edeceksiniz; satır aralarında ise ödenen bedellere, yıkılan hayallere ve aşık 'huyusuz ve tatlı' haline...

She was the first woman in history of Turkish Theatre. The women were living behind the closed doors then, between the walls as if they did not exist; she was the name of the rebellion. Cause acting even showing themselves on the stage was strictly forbidden for the Muslim women. But she was Afife Jale. In 1918 she appeared on the stage: she was just 16 years old. Until her death on 24 July 1941; she lived a prosperous life, with full of love, happiness with a tremendous amount of unhappiness. She died alone, her death didn't even make it to the newspapers.

In her funeral there were only four people. She paid the price for the life she wanted to live and became history a pioneer in the Turkish dramatic arts scene. In this film, you will watch the true story Afife Jale. You will see how Afife could never be discouraged from her passion for acting on stage, from being herself with art without obeying pressures of the society and other parties in the last era of the Ottoman Empire which only allowed to non-Muslim women to act on stage. While watching life story of Afife Jale; who is following her dreams for being an actress although her father was totally against; always kept her dream despite being taken away from the stage by soldiers, sending off her young lover to army trying to fight with social pressure on top of and becoming alone cause looking for salvation by injecting morphine for her insufferable headaches and getting to used to it especially with her doctor support, falling short of expectations from the marriage of composer Selahattin Pınar and ending up in asylum, dying there, you will be witnessed to the woman's rebellion, courage and power on her hands. In the blanks, you will be also read the prices to be paid, destroyed dreams, moody and sweet mode of love.

Filmleri/ Filmography:

Afife Jale, 1987

Dolunay, 1988

TÜRKİYE/TURKEY, 1986, uzun/feature, renkli/color, 105'

1969 yılında Vasif Öngören'in kaleme aldığı 'Asiye Nasıl Kurtulur' bugüne dek pek çok kez tiyatro oyunu olarak sahnelendi. 70'lerin başında yönetmen Nejat Saydam, bu dramatik öyküyü beyazperdeye taşıdı, ancak film pek başarılı olamadı. 80'lerin ortasında, bu kez Barış Pirhasan'ın senaryosuyla sinemaya uyarlandı 'Asiye Nasıl Kurtulur'; yönetmen koltuğunda ise Atif Yılmaz vardı. Film, bir genelevde telaşı bir koşturmaca ile açılır. Hazırlıklar elbette önemli konuklar içindir. Fuhuşla Mücadele Derneği Başkanı Seniye Gümüşçü, bir seks işçisinden Asiye adıyla imzalanmış bir mektup almıştır; "kurtarıcı" sıfatıyla bu "yoksul fakat namuslu kızların" düşmüş ya da düşürülmüş oldukları yere gitmeye, Asiye'yi ziyaret etmeye karar verir. Gider ve görür ki genelevde Asiye adında biri yoktur. Bunun üzerine, "İnsan her koşulda direnebilir" diye düşünen Seniye Hanım'a genelev çalışanları tarafından bir oyun teklif edilir. Oradaki kadınların katılımıyla Asiye'nin hayatı canlandırılacak ve dönüm noktalarında, hayatı önemdeki seçimlerde Seniye Hanım'a sorulacaktır: "Asiye şimdi ne yapısın?" Bu oyun boyunca, Asiye'nin fuhuş yapmadan hayatını sürdürmesinin yolları aranır. Ne var ki, Asiye'yi ya da Asiyeleri kurtarmak sanıldığı kadar kolay değildir.

Asiye Nasıl Kurtulur which is written by Vasif Öngören in 1969 has put in a play many time since today. Beginning of 70's Nejat Saydam, the director, had this drama to the movie screen however it could not met the success. Beginning of 80's this time 'Asiye Nasıl Kurtulur' was adopted to the cinema with the screenplay of Barış Pirhasan: and directed by Atif Yılmaz.

Film has faded out in a bawdy house showing people in rush. Preparation is of course for the very important guests. Seniye Gümüşçü, chairman of the 'Fight with Prostitution Society' had taken a letter from a sex worker called Asiye: she as a salvation, had decided to visit the place working poor but clean girls, or the place whose the girls were threw with vicious intention. She also wants to meet Asiye therefore she goes and sees but there is no 'Asiye' Upon this fact, it has been proposed to put in a play to Mrs Seniye by the sex workers. With the participation of all women who lived there, Asiye's story would be bringing to life, and the question of 'what is Asiye going to do' would be asking to Seniye Hanım when she comes to a critical turning points or needs to decide on crucial subjects. Throughout the drama, together they look for a way for Asiye in order to survive her life not to be prostitute. However it will not be easy to rescue Asiye or like Asiye's as to be expected.

Yönetmen/ Director: Atif Yılmaz**Eser/ Drama:** Vasif Öngören

Senaryo/ Script: Barış Pirhasan, Nuran Oktar,

Atif Yılmaz

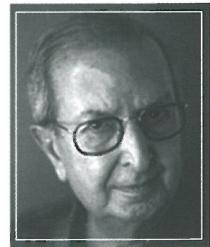
Görüntü Yönetmeni/ Cinematography: Kenan Davudoğlu**Oyuncular/ Cast:** Müjde Ar, Ali Poyrazoğlu,

Hümeysa Akbay, Nuran Oktar, Güler Ökten,

Yaman Okay, Füsun Demirel

Müzik/ Music: Sarper Özsan**Yapım/ Production:** Odak Film**Ödüller/ Awards:** 24. Antalya Film Şenliği eniyi yardımcı kadın oyuncu ödülü/ The Best supported actress award, 24th Antalya Film

Festival.

Atif Yılmaz Batıbeki

1925'te Mersin'de doğdu. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Güzel Sanatlar Akademisi'nin Resim bölümünde öğrenim görüdü. Bir süre film eleştirmeni, ressam ve senaryo yazarı olarak çalışıktan ve iki filmde yönetmen yardımcılığı yaptıktan sonra, 1951'de ilk konulu filmi 'Kanlı Feryat'la yönetmenliğe başladı. Hemen her türde film yaptı ve çeşitli akımlar denedi. 121 filme yönetmen olarak imzasını attı, 51 film senaryosunu yazdı ve 27 film yapımcılığını üstlendi. Filmleri, birçok ulusal ve uluslararası festivale katıldı, pek çok ödül kazandı. 80'li yıllarda kadın sorunlarını işleyen filmlere ağırlık verdi. 5 Mayıs 2006'da yaşama veda etti.

Atif Yılmaz Batıbeki was born in 1925 in Mersin. He received an education of law in İstanbul University Faculty of Law and of painting in the Academy of Fine Arts. He started to direct movies with his first feature called 'Kanlı Feryat' (Bloody Scream) after he worked as a painter, film critic, script writer and the director assistance in two movies. He created movies almost in every genre and he tried various streams. He directed 121 His movies won awards in festivals which were organized all around the world. In 80's he tented to make films about women's issues. In this era which is starting with 'Mine'; he produced & directed many women features like 'How does Asiye Survive?', 'My Dreams, My Love and You', Ah Belinda, Her Name is Vasfiye. His last movie was 'Borrowed Bride'. He passed away on 5th of May in 2006.

Filmalleri/ Filmography:

2005 Üç Kadın	1974 Zavallılar
2004 Eğreti Gelin	1972 Cemo
1999 Eylül Fırtınası	1971 Yedi Kocalı Hürmüz
1993 Gece, Melek Ve Bizim Çocuklar	1970 Zeyno
1990 Berdel	1969 Kızıl Vazo
1986 Aahhh Belinda	1968 Cemile
1986 Asiye Nasıl Kurtulur	1966 Ah Güzel İstanbul
1985 Adı Vasfiye	1964 Keşanlı Ali Destanı
1984 Bir Yudum Sevgi	1961 Tatlı Bela
1982 Mine	1959 Bu Vatanın Çocukları
1980 Talihi Amele	1959 Ala Geyik
1979 Adak	1955 Kadın Severe
1978 Minik Serçe	1954 Şimal Yıldızı
1977 Selvi Boylum, Al Yazmalım	1953 Hıçkırık
1975 Çapkin Hırsız	1951 Kanlı Feryad

TEYZEM MY AUNT

TÜRKİYE/TURKEY, 1986, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 101'

Ürkütücü üvey babası, silik bir figür olan annesi ve 'yüzyıllık yalnızlığıyla' gencecik bir kız olan Üftade, kafesteki kuş gibi, daracık dünyasında çırpmıyordu. O bu eve ait değildi, bu hayat, bu aile onun değildi sanki. Hayalleri başka, özlemleri başkadı. Kurtuluşu delice sevdiği Erhan'ın elinden olabilirdi ancak. Peki bu, Erhan'ın umurunda mıydı? 7 yaşındaki Umur, teyzesinin Erhan takıntısının ve hep onu sayıklayan halinin tanıydı. Teyzesi Erhan'a, Umur ise teyzesine 'aşık'tı, umutsuzca. Sonrasında teyze Üftade'nin mutsuz evliliği, üvey baba tarafından taciz edildiğini gördüğü kabusları, hallüsinasyonları arttırdı; ve yalnızlığı öyle derinleşti ki, o derin kuyularдан seslendiği biricik yeğeni teyzesinin sesini zor duyar oldu: "Umuuuurrr... Umuurrr..."

The very young girl Üftade with her hundred years loneliness who has dreadful step father and a mother that has no distinctive character, was fluttering like a bird in the cage in the her breathless world. She does not belong to that house. So she feels that the family, that life can not be hers. Her dreams and wishes were totally different. Her saver would be only Erhan who she was dead nuts on. However does Erhan take care about her? Umur, her 7 years old nephew, was aware of her aunt's addictiveness to Erhan and also he was witnessed of her mode of continuously delirious about him. Her aunt fall love in with Erhan and Umur had hopelessly loved in her aunt as well. When time passes on, with her, aunt Üftade's unhappy marriage and nightmares where she dreamed on her step father's harassments has increased her mental delusions and her loneliness so went through the abyss of the blind wheels that Umur, her unique nephew, could hardly hear her aunt's voice calling his name from there: 'Umuuuurrr...Umuurrr'.

Yönetmen/ Director: Halit Refiğ

Senaryo/ Script: Ümit Ünal

Görüntü Yönetmeni/ Cinematography: Ertunç Şenkal

Oyuncular/ Cast: Müjde Ar, Tomris Oğuzalp, Haldun Ergüvenç, Yaşar Alptekin, Mehmet Akan, Serra Yılmaz, Ayşe Demirel

Müzik/ Music: Atilla Özdemiroğlu

Yapım/ Production: Burç Film

Halit Refiğ

1934 yılında İzmir'de doğdu. Robert Kolej'de mühendislik okudu. 1956 yılında dergilere sinema yazıları yazmaya, 1957'de ise yönetmen Atif Yılmaz'ın asistanı olarak çalışmaya başladı. İlk filmi 'Yasak Aşk'ı 1960'da çekti. Olgunluk döneminde daha çok düşünsel yanı ağır basan ürünler verdi. 'Teyzem', 'Karılar Koğuşu', 'İki Yabancı', 'Köpekler Adası' gibi filmleriyle yurt içinde ve dışında çeşitli ödüller aldı. 1964 yılında yaptığı 'Gurbet Kuşları' ona Antalya Altın Portakal'da En İyi Yönetmen ödülünü getirdi. 1974-75 yıllarında TRT'ye 'Aşk-ı Memnu' adlı dizi filmi çekti. 80'lerin başında, TRT için Kemal Tahir'in aynı adlı eserinden uyarladığı 'Yorgun Savaşçı' dizisi yakıldı! 64 filme yönetmen, 4 filme yapımcı olarak imza attı; 49 filmin de senaryosunu yazdı. Yönetmenin yurt içi ve yurt dışında yayımlanmış makalelerinin yanı sıra Ulusal Sinema Kavgası adlı bir de kitabı bulunuyor.

Halit Refiğ was born in 1934 in Izmir. He studied Engineering in Robert Colleague. He started to write cinema articles to the magazines in 1956 and then in 1957 he worked as Atif Yılmaz's assistant.

He directed his first feature 'Forbidden Love' in 1960. When he was in mature period, he produced art of works which intellectual side was influenced strongly. He won many awards in locally and internationally with My Aunt, Women Black Hole, Two Strangers, and Island of Dogs

The Birds of Foreign Lands which he was directed of 1964 brought him The Best Director Award in Antalya Altın Portakal Film Festival. He has made Aşk-Memnu, the series, to TRT (Turkish Radio Television) in between 1974-75. In beginning of 80's his series adopted the same named work of art Kemal Tahir was burned for destruction. He has put his sign as a director in 64 features and as producer in 4 movies. He wrote screenplays of 49 films. He has several articles which were published locally and internationally as well as a book which is named 'National Cinema Fight'

Filmleri/ Filmography:

2000 Gelinlik Kız	1979 Yorgun Savaşçı
2000 Midasın Düşü	1975 Aşk-ı Memnu
1999 Kerem	1973 Vurun Kahpeye
1998 Affet Bizi Hocam	1973 Sultan Gelin
1996 Köpekler Adası	1972 Fatma Bacı
1996 Sara ile Musa	1971 Sevmek Ve Ölmek Zamanı
1993 Zirvedekiler	1969 Bir Türk'e Gönül Verdim
1990 İki Yabancı	1969 Yaşamak Ne Güzel Şey
1989 Karılar Koğuşu	1967 Kız Kolunda Damga Var
1988 Hanım	1966 Karakolda Ayna Var
1986 Teyzem	1965 Haremde Dört Kadın
1985 Paramparça	1964 Gurbet Kuşları
1983 İhtiras Fırtınası	1963 Şafak Bekçileri
1982 Leyla ile Mecnun	1962 Şehirdeki Yabancı
1982 O Kadın	1961 Yasak Aşk

BİR ÜLKE MACARİSTAN/ A COUNTRY: HUNGARY

Macar film dünyası uluslararası kabul bakımından zengin bir yılı geride bıraktı. 2006'da dünyadaki 300 film festivalinde ve çeşitli kültürel programlarda yaklaşık bin kez Macar filmi gösterildi ve Macar sinema sanatçıları dünya ölçüsünde olmak üzere pek çok kez ödüllendirildi.

Macar sinemasını Türkiye'deki sinema severler de iyi tanıyor. 10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde Macar filmlerine özel bir bölüm hazırlanması bizim için büyük bir sevinç kaynağı olmuştur. Böylece izleyiciler de daha çok Macar sinemacıyla tanışma fırsatı bulacaktır.

Festivalin, Macaristan ve Türkiye yurttaşlarının yanı sıra, kaygıları, sevinçleri, arzuları birbirine oldukça benzeyen Macar ve Türk sinema sanatçılarını da yaklaştıracağını umuyorum.

Türkiye'deki sinema severlere görkemli anlar, festivali düzenleyenlere başarılar, festivale ise uzun bir ömür diliyorum.

István Szabó
Macaristan Cumhuriyeti Ankara Büyükelçisi

Hungarian cinema had a very busy year regarding representation. at the international arena. Hungarian films were showed 1000 times in 300 different film festivals in 2006, and Hungarian filmmakers won many awards.

Turkish filmgoers know the Hungarian cinema very well. We are particularly pleased to represent our cinema in 10th Flying Broom Women's Films Festival at a special section, that means audience will discover even more of the Hungarian cinema.

I hope that the festival will bring Hungarian and Turkish filmmakers together whom are very similar in their emotions just like the peoples of the two countries.

I wish a marvellous time for the cinefils as well as a great success and many happy returns to the festival.

Istvan Szabo
Ambassador of Hungary

MACAR SİNEMASI

Macar sinemasının dünya sineması içinde önemli bir yeri olduğunu biliyoruz, ama sinemasını devletleştiren ilk ülkenin Macaristan olduğunu biliyor muyuz? 1919 yılının mart ayında Macaristan'da Bela Kun'un başkanlığında kurulan sosyalist rejim, nisan ayında sinemayı devletleştirdi. Ancak, bu dönemde 5 ay sürdü; sonra Amiral Horthy yönetimindeki kuvvetler rejimi devirdi, ülkede tam bir diktatörlük kuruldu, filmcilerin bazıları da yurt dışına gitti. Bunlar arasında; 1930 ve 1940'lı yıllarda İngiltere'de önemli bir yapımcı ve yönetmen olan Sir Alexander Korda'yı, içlerinde "Casablanca"nın da bulunduğu pek çok film yapmış olan Michael Curtiz'i, başta "Dracula" olmak üzere korku filmlerinin oyuncusu Bela Lugosi'yı sayabiliriz. Bunların yanında, sinema kuramcisı Bela Balazs'ı da unutmamak gereklidir.

Macar sinemasının canlanması, 1948'de ikinci devletleştirmeye başladı. Birkaç yıl Zhdanovizm'in kuru şematik kuralları altında pek başarılı yapıtlar veremeyen yönetmenler, 1954'te Zoltan Fabri'nin "Tehlikede Olan 14 Yaşam" filmiyle kendi izleklerini daha serbest anlatmaya başladılar. Bu dönemde yapılan filmlerde başlıca iki izlek görebiliriz: Birincisi; baskıcı bir siyaseti iktidarla birlikte yaşama sorunları; ikincisi de özellikle kitlenin kuramsal, anonim sorumluluğu karşısında bireyin sorumluluğu.

Stalin'in 1953'teki ölümünden sonra başlayan liberalleşme 1956'da en yüksek noktasına vardi, halk sokaklara döküldü, halkın sevdigi başbakan Imre Negri, Macaristan'ın Sovyet blokundan ayrıldığını bildirdi ama Sovyet tankları geldi, epey kan döküldü, bir yığın insan bu arada Imre Negri de hapsedildi. 200 bin Macar, Avusturya'ya kaçtı. Sinemanın üzerindeki baskın ancak 1961'den sonra azalmaya başladı. Sosyalist bir görüşle ele alınmayan ama sanatsal bir değeri olan yapıtların yayılması izin verildi. Bu tarihten sonra Macar sinemasında değerli filmler yapılmaya başlandı. Fabri dışında Istvan Szabo, Miklos Jancso, Karoly Makk, Peter Bacso, Andras Kovacs, Istvan Gaal, Imre Feher gibi yönetmenlere daha sonra Peter Gothar, Zsolt Kezdi-Kovacs, Pal Sandor, Pal Gabor, Zoltan Huszarik, Bela Tarr gibi yönetmenler katıldı.

1968-70 arasında kadın yönetmenler de film yapaya başladılar; Marta Meszaros, Judit Elek, Livia Gyarmathy gibi. Daha sonraki yıllarda Krisztina Deak, Ildiko Enyedi de kadın yönetmenlere katıldılar. Bu dönemde yapılan filmlerin izleklerine genel olarak bakacak olursak; Macar kimlik sorununu, Macar tarihini ele alan filmler; aile ve işçi sorunları gibi gündelik yaşamı ele alan filmler; gençlerin sorunlarını, yabancılaşmalarını, toplumsal yaşama uyumlarını ele alan filmler; Meszaros'un yaptığı kadın sorunlarıyla ilgili filmler olduğunu görüyoruz. Meszaros, kadın sorunlarıyla ilgili filmlerden sonra, kendi yaşam öyküsünden yola çıkarak tarihi yeniden okuyan üç "Günce" filmi yaptı: "Sevgililerime Güneş", "Anne-Babama Güneş" ve "Çocuklarımıza Güneş". Bunlarda hep yalar söyleyen ya da unutturulmak istenen bir geçmişi irdeledi. Tarihi yanlış anlatan belgeseller konusunda Jancso söyle diyor: "Stalinci döneme yanlış, sahte belgeseller yaptık. Toptan bir yalancılık dönemiymiidi. Yaşamın güzel olduğunu, dünyanın geri kalanından daha güzel olduğunu göstermek gerekiyordu. Bir kuralvardı: gerçekçi olmaliydi! Bu yüzden gerçekçilikten hoşlanmıyorum."

Polonya'da olduğu gibi Macaristan'da dainema, yalan söylemeyen, halkın bilgilendiren bir iletişim aracıydı. Bu yüzden izleyicisiyle sıkı bağlı vardı. Ama 1989'da sosyalist rejim yıkılınca Macar sineması da bir sarsıntı geçirdi. Eleştirmen Maria Malatynska'nın Polonya sineması için söylediğii şu sözler Macaristan sineması için de geçerli: "Polonya kültürü ile sanatı 200 yıldır hep direnme sanatı oldu. Şimdi hayır demekten evet demeye geçmek zor olacak."

Eski yönetmenlerden yalnız Istvan Szabo kendi tarzını gişe getiren uluslararası sinemaya bağdaştıran başarılı filmler yaptı. Bunun yanında genç yönetmenler (Lajos Koltai, Kornel Mundruczo, Jozsef Pacskovsky, Attila Janisch, Nimrod Antal) iyi filmler yaptılar.

2003 yılının Aralık ayında yeni bir film yasasının kabul edilmesiyle 2004 Mayısında da Macaristan'ın Avrupa Birliği'ne girmesiyle Macar sineması yeniden carlanti. Yeni yasa, yerli ve yabancı yapımların Macaristan'daki yapımların masraflarından yüzde 20'lük bir indirim kabul ettiğinden Macaristan film yapımı için yine elverişli bir yer olmaya başlayacak. Zaten Spielberg de "Münih" filminin bazı bölümlerini Macaristan'da çekmişti.

HUNGARIAN CINEMA

It is well known that Hungarian Cinema has a prominent status within the world cinema, yet is it really known that Hungary is the first country that augmented its cinema to a colossus? The socialist regime established with Bela Kun's presidency in March, 1919 nationalized cinema in April. However, this period lasted for five months as the troops under the rulership of Admiral Horthy toppled the régime, followed by the establishment of an absolute dictatorship in the country and the expatriation of a number of movie personages. Included in these personages are Sir Alexander Korda, an important producer and director in the 1930s and 1940s' England; Michael Curtiz, producer of many movies including "Casablanca"; Bela Lugosi, actor starring in horror movies including "Dracula" as the most renowned of all. Besides these personages, one shall not forget Bela Balazs, cinema theoretician.

The vitalization of the Hungarian cinema was given a start with the second period of nationalization. Sparked off by Zoltan Fabri's 1954 movie "14 Lives Under Danger", directors, who had failed to produce successful pieces within the schematic conventions of Zhdanovism until then, started to convey their themes more freely. Two major themes can be distinguished throughout the movies made in this period: the first pertains to the problems of living together under the pressure of an oppressive political rule, and the second to the responsibility of the individual in the face of the theoretical and anonymous responsibility of the masses.

The liberalization process that began after Stalin's death in 1953 reached its peak in 1956: the public went on the streets; favored by the public, president Imre Negri declared that Hungary separated from the Soviet Block, followed by the arrival of the Soviet tanks shortly after; much blood was shed; a whole crowd of people including Negri were sent to jail; and two hundred thousand Hungarians ran off to Austria. The pressure exerted upon cinema started to decline only after 1961. Only works that did not embody a socialist perspective but had an artistic value were allowed to be circulated. It was only after this period that valuable movies within the Hungarian cinema began to be produced. Except Fabri, directors such as Istvan Szabo, Miklos Jancso, Karoly Makk, Peter Bacso, Andras Kovacs, Istvan Gaal, and Imre Feher were followed by those such as Peter Gothar, Zsolt Kezdi-Kovacs, Pal Sandor, Pal Gabor, Zoltan Huszarik, and Bela Tarr.

Women directors such as Marta Meszaros, Judit Ember, and Livia Gyarmathy also started to produce movies between years 1968-70, joined by Krisztina Deak and Ildiko Enyedi in the years that followed. A general glance at the movies filmed in this period is to show that themes such as Hungarian identity problem; Hungarian history; mundane lives and problems of the family and workers; problems, alienation, and societal compatibility of the youth; and women's problems, largely dealt with in the movies by Meszaros, were the recurring themes. Following the ones that concerned women's problems, Meszaros filmed three "Chronicle" movies that, originating from his own life story, viewed history anew: "Chronicle to my lovers", "Chronicle to my Mom and Dad", and "Chronicle to my Children". In these movies, he delved into a past that kept on lying or that was compelled to be forgotten. Jancso comments on the documents that distorts history with the following words: "We made false and fake documentaries during the Stalin period. It was a period of total deception. We were obliged to show that life was beautiful - more beautiful than in the rest of the world. The rule went simply as this: we had to be realistic! Therefore I am not fond of realism."

As in Poland, cinema in Hungary was a communication instrument that did not deceive but informed the public, and therefore had strong ties to the public. When the socialist regime was toppled in 1989, however, the Hungarian cinema received a serious blow. The following remark made by the critic Maria Malatynska on the Polish cinema holds true for the Hungarian cinema as well: "For two hundred years, Polish culture and art has always been an art of resistance. It will be difficult now to switch from saying 'no' to saying 'yes'".

Istvan Szabo was the only one among the old directors that managed to make movies that merged his own style with the acclaimed international cinema. Aside from Szabo, young directors (Lajos Koltai, Kornel Mundruczo, Jozsef Pacskovsky, Attila Janisch, and Nimrod Antal) made good movies.

The Hungarian cinema blossomed once more following the ratification of a new film code in December 2003 and the succeeding membership to EU in May 2004. As the new code approved a 20% discount that covers the production expenditures of Hungarian - and foreign movies alike - filmed in Hungary, Hungary will once again become a suitable venue for movie production. Spielberg already filmed some parts of "Munich" in Hungary.

Prof. Dr. Oğuz Onaran

BENİM 20. YÜZYILIM AZ ÉN XX. SZÁZADOM MY 20th CENTURY

MACARİSTAN/HUNGARY, 1988, uzun/feature, s&b/ b&w, 35mm, 98'

Director: Ildikó Enyedi

Ildikó Enyedi

Cinematographer: Tibor Máthé

Tibor Máthé

Editor: László Vidovszky

László Vidovszky

Music: Maria Rigó

Maria Rigó

Cast: Dorota Segda, Oleg Jankovskii, Paulus Manker, Péter Andorai

Production: Budapest Film Studio, Friedländer Filmproduktion GmbH - Signet, Hamburg Film Übersicht CMC Cuba, Mafilm

Distribution: Asociace Českých Filmových Klubů (ACFK)

Awards: Cannes Film Festival Altın Kamera Ödülü/Cannes Film Festival Golden Camera Award, 1989

Ildikó Enyedi

1955'de Budapeşte'de doğdu. 1975 ve 1978 yılları arasında Ekonomi Üniversitesi'nde ve 1979'dan sonra da Budapeşte'deki Tiyatro ve Film Akademisi'nde eğitim gördü. 1984'de film yönetmeni olarak mezun oldu. 1978'den 1984'e kadar güzel sanatlar grubu INDIGO'nun üyesiydi. Béla Balázs stüdyosuyla kısa metrajlı filmler yaptıktan sonra ilk uzun metrajlı filmi 'Benim 20. Yüzyılım'ı çekti.

Born in Budapest in 1955. Between 1975 and 1978 she studied at the University of Economics and from 1979 at the Academy of Theatre and Film Art Budapest. She graduated as a film director in 1984. From 1978 to 1984 she was a member of the fine arts group INDIGO. After short feature films made with the Béla Balázs Studio, she won the Caméra d'Or prize in Cannes for her first full-length feature film My 20th Century.

Filmleri/ Filmography

2007 Tender Interface

2004 Európából Európába

1999 Simon mágus/Simon, the Magician

1997 Tamás és Juli/Tamas and Juli

1995 A Gyár

1994 Büvös vadász/Magic Hunter

1989 Én XX. századom, Az/My Twentieth Century

MACARİSTAN/HUNGARY, 1996, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 96'

Yönetmen/Director: Lívia Gyarmathy

Yazar/Writer: Lívia Böszörményi

Senaryo/Script: Lívia Böszörményi, Gyula Marosi

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Gábor Balog

Müzik/Music: Ferenc Darvas

Kurgu/Editing: Gabriella Koncz

Oyuncular/Cast: Daniel Olbrychski, Artur Zmijewski, Barbara Hegyi, Kzsztof Kolberger, Zsolt László, Andor Lukács, Ádám Schnell

Yapım/Production : BGB Film, MTM Cineteve (München), Studio Filmowe "OKO" (Warsaw)

1950'de, savaştan beş yıl sonra Macaristan'da insanlar yargsız infaz yoluyla gizlilik içinde tutuklanır ve adı gaddarlıkla anılan Gulag kampına hapsedilirler. Bu insanlar neden bu kampta olduklarını ve orada ne kadar kalacaklarını bilmemektedir. Bu film, imkansız olanı, yani o kamptan kaçmayı deneyenlere dair bir anlatır. Bu, gizli kampın varlığından dünyayı haberدار etmek için yoldaşlarının ismini ezberleyen habercinin öyküsü. 'Kaçış', Stalinist Gulag sisteminin paranoid, aşağılayıcı, onur kırcı atmosferini kavramaya çalışıyor. Bu dünyada, bekçiler bile birbirine güvenmiyor. Küçük iyiliklerin karşılığını ödemenin tek yolu ise ihanet, hayatı kalmak için...

In 1950, five years after the war, in the middle of Europe, in Hungary without judicial sentence people are arrested in secrecy and imprisoned in the notoriously brutal Gulag camp. These people don't know why they are there or for how long. This film is about those who try the impossible—to escape. Only one of them manages to get to the West through the iron curtain. This is the story of the messenger who has been memorizing his companions' names in order to alert the world about the existence of this secret camp. The Escape tries to grasp the paranoid, humiliating, degrading atmosphere of the Stalinist Gulag-system. In this world not even the guards trust one another. Betrayal is the only way one can pay for little favours – and remain alive.

Lívia Gyarmathy

1932'de doğdu. Üniversite eğitimini kimya mühendisliği alanında tamamladı. Bir dönem bir tekstil fabrikasında çalıştı. 1964'te Budapeşte Drama, Film ve Televizyon Sanatları Akademisi'nden mezun oldu. İlk filmi 'Do You Know Sunday-Monday?' 1969 yılında çekti. Çok sayıda belgesele ve 8 uzun filme yönetmen olarak imza attı. Filmleri dünya festivalerinde gösterildi; ulusal ve uluslararası toplam 25 ödül bulunuyor.

She was born in 1932. After receiving a degree in chemical engineering, she worked for several years at the Kispest Textile Company. In 1964, she earned a degree at the Academy of Performing Arts. In 1969 she made her first feature film, Do You Know Sunday-Monday? She has directed 8 feature films and numerous documentaries. Her films have been screened at festivals worldwide, and she has been awarded some 25 national and international prizes.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

2003 Táncrend/ Ballroom Dancing

1999 A Mi gólyánk/ Our Stork

1997 Szökés/ Escape

1992 A Csalás gyönyöré/ Rapture of Deceit

1989 Hol zsarnokság van/ Where Tyranny Prevails

1950-1953 Recsk

1989 egy titkos kényszermunkatábor története

1988 Faludy György, költő

1986 Vakvilágban

1984 Egy kicsit én, egy kicsit te

1983 Együttélés

1980 Koportos

1973 Áljon meg a menet!/ Wait a Sec!

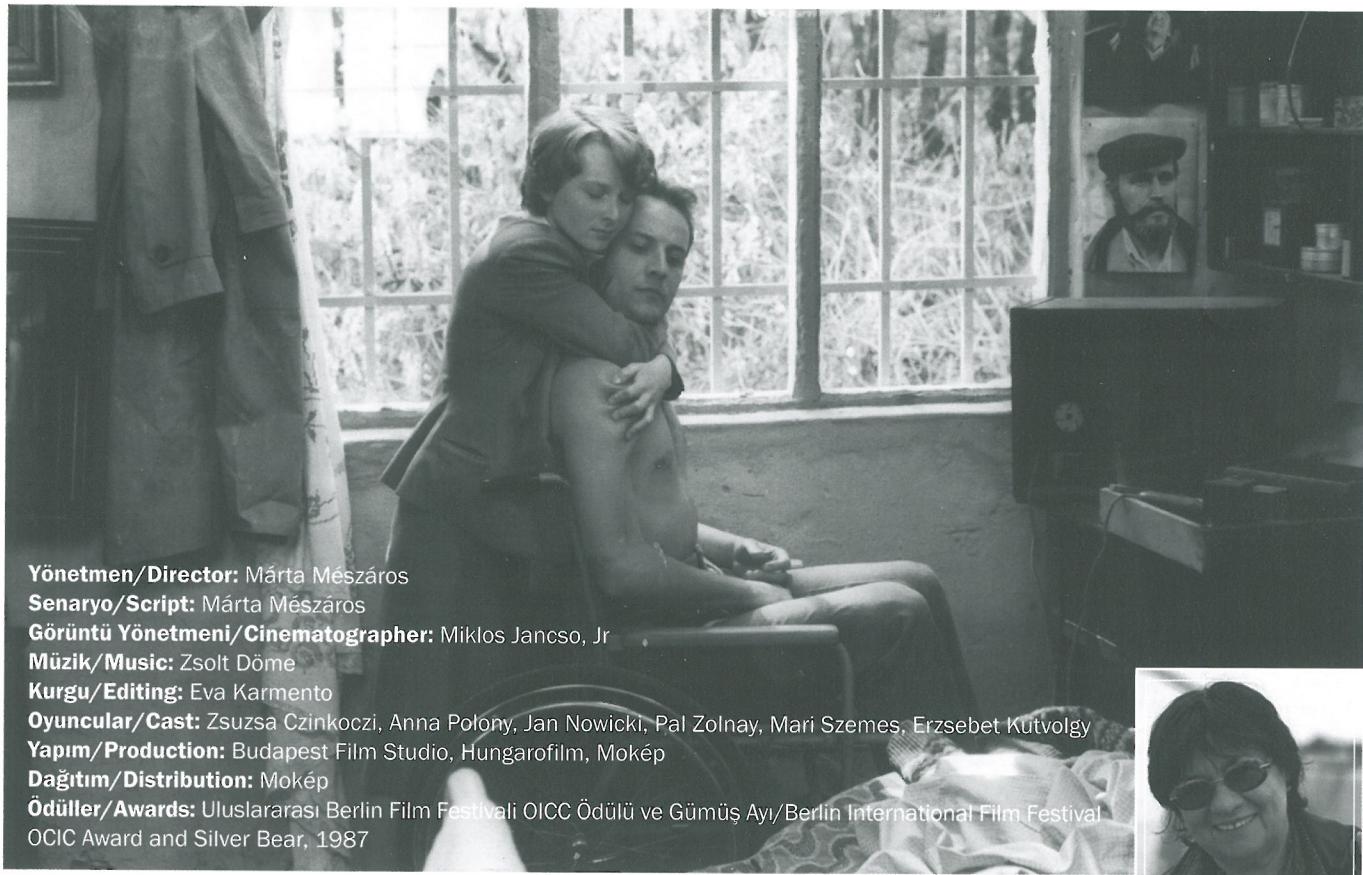
1969 Ismeri a Szandi-mandit?/ Do You Know "Sunday-Monday"?

1977 Kilencedik emelet/ Ninth Floor

SEVGİLİLERİMÉ GÜNCE NAPLÓ SZERELMEIMNEK DIARY FOR MY LOVES

MACARİSTAN/HUNGARY, 1987, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 141'

Yönetmen/Director: Márta Mészáros

Senaryo/Script: Márta Mészáros

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Miklos Jancso, Jr

Müzik/Music: Zsolt Döme

Kurgu/Editing: Eva Karmento

Oyuncular/Cast: Zsuzsa Czinkoczi, Anna Polony, Jan Nowicki, Pal Zolnay, Mari Szemes, Erzsebet Kutvolgy

Yapım/Production: Budapest Film Studio, Hungarofilm, Mokép

Dağıtım/Distribution: Mokép

Ödüller/Awards: Uluslararası Berlin Film Festivali OICC Ödülü ve Gümüş Ayı/Berlin International Film Festival OCIC Award and Silver Bear, 1987

Marta Meszaros

1935 ve 1946 yılları arasında Sovyetler Birliği'nde yaşadı. Oraya göç etmiş olan heykeltraş babası László Mészáros, Stalin'in dönemin kurbanlarından biriydi. Moskova'daki Devlet Film Okulu'ndan 1956'da mezun olduktan sonra Bükreş Alexandru Sahia stüdyosunda 1958'e kadar belgesel filmler yaptı, ardından 1968'e kadar Macaristan Film Prodüksyon Şirketi'nde kısa film yönetmeni olarak çalıştı. 1992'den beri Imre Nagy Şirketi'nin yönetici.

Between 1935 and 1946 she lived in the Soviet Union. Her father, László Mészáros, a sculptor, who emigrated there, fell victim to Stalins cleansing. After graduating from the Union State Film School in Moscow in 1956, she made documentary films in the Bucharest Alexandru Sahia Studio until 1958, then worked for the Hungarian Film Production Company until 1968 as a short-film director. She has been making feature films since 1968. Since 1992 she has been manager of the Imre Nagy Company.

1966 The City of Bells / Harangok városa (d)

1968 The Girl / Eltávozott nap

1969 In Commemoration of László Mészáros / Mészáros László emlékére (ps)

1970 Don't Cry, Pretty Girls / Szép lányok, ne sírjatok

1975 Adoption / Örökbefogadás

1976 Nine Months / Kilenc hónap

1977 The Two of Them / ok ketten

1981 Mother and Daughter / Anna

1982 Diary for My Children / Napló gyermekemnek

1983 The Land of Mirages / Délibábok országa

1987 Diary for My Loves / Napló szerelmeimnek I-II.

1988 Bye-Bye Red Riding Hood / Piroska és a farkas

1990 Diary for My Father and Mother / Napló apámnak, anyámnak

1992 Edith and Marlene / Edith és Marlene (TV)

1993 Fetus / A magzat 1995: The Seventh Room / A hetedik szoba

1998 Daughters of Luck / A szerencse lányai

1999 Little Vilma - The Last Diary / Kisvilma - Az utolsó napló

2001 The Miraculous Mandarin / A csodálatos mandarin (s)

2004 The Unburied Man / A temetetlen halott

Juli, Magda'nın yanından taşınmıştır. Bir dokuma fabrikasında işçi olarak çalışmaktadır ve artık János'un evinde yaşamaktadır. Madga onu bir şekilde bulur ve fabrikadan uzaklaştırılmasına neden olur. Bütün bunlardan sonra Juli film yönetmenliği bölümünde başvurur, ancak, başarılı olamaz. O sırada János tutuklanmıştır. Juli yeniden Magda'nın bağlantılarından medet umar ve iktisat bursuya Moskova'ya gider. Orada ailesine dair ipuçları bulur. Stalin'in ölümünden sonra mezuniyet filmini çekmek için eve döner ve hapisten çıkışan János'la karşılaşır. Filmi ideolojik bulunarak reddedilir. Ekim 1956'da Macaristan'da devrim olur, bu yüzden Juli bir süre sınırı geçemez.

Juli has moved out from Magda's, she is a worker at a weaving factory and lives at János'. Magda reaches her and have her removed from the factory. Just in time, for thus Juli is able to pass the maturity exam, then she applies - unsuccessfully - for the film director department. János has been arrested in the meantime. Juli has recourse to the connections of Magda and she gets to Moscow with a scholarship in economy. There she cunningly slips over to the film director faculty and she has some Russian friends. She finds clues to her parents. After the death of Stalin she comes home to shoot a film of diploma and meets János, who has been released from jail. Her film is refused in this country for the unveiled reform ideas expressed in it. Learning the news about the rehabilitation of her father Juli returns to Moscow. In October 1956 revolution breaks out in Hungary, thus Juli cannot get back across the border for a while.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

1954 Faces Smiling again / ... és újra mosolyognak (d)

1955 Every Day Story / Mindennapi történet (d)

1956 Behind Calvin Square / Túl a Calvin téren (d)

1960 It depends on Us, as well / Rajtunk is műlik (ps)

1961 The Colours of Vásárhely / Vásárhelyi színek (ps)

1962 The Magic Ball / A labda varázsa (ps)

1963 Saturday, 1963 27th July / 1963. július 27. Szombat (d)

1964 Callers / Kiáltó (d)

1965 Fifteen Minutes about Fifteen Years / 15 perc - 15 évrol (d)

MACARİSTAN/HUNGARY, 1994, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 110'

Yönetmen/Director:**Senaryo/Script:** Judit Elek**Görüntü Yönetmen/Cinematographer:** Gábor Balog**Müzik/Music:** László Sárosi**Kurgu/Editing:** Judit Elek**Oyuncular/Cast:** Judit Elek, Hernad, Andras Keleti, Sandor Zsoter, Mate Elek**Yapım/Production:** Bela Balasz Studio, Lepra Film (Paris), Scarabée Films (Paris)**Ödüller/Awards:** Salerno Uluslararası Film Festivali, Avrupa Ödülü / Salerno International Film Festival, 1996

1952 yılında, Budapeşte'deyiz. Ana karakterimiz, annesini henüz kaybetmiş olan 13 yaşındaki Kati. Bu gerçeği idrak etmeyi başarıyor gibi görünmüyordu. Ölümü kabullenmek o kadar kolay mı! Kocaman gözlü, at kuyruklu, ve sevgi için dinmeye bir arzuya sahip bu küçük kız bu duruma bir çare bulacak: Annesini canlandıracak. Anne yeniden yaşamaya ve hareket etmeye başlayacak. Ve yaşamla ölümün büyük soruları, tartışmalarının baş köşesine kurulacak... Uyanın, hayattasınız!

We are in Budapest, in 1952. The main character is Kati, the 13 year old teenager who has just lost her mother. She does not seem to be able to comprehend this fact. Is it possible to comprehend death? This small girl with big eyes and pony tails, and on unappeasable desire for love, finds a special solution. She revives her mother. From this time on the mother lives and moves again. And they discuss the great questions of life and death.

Filmleri/Filmography

2007 A Hét nyolcadik napja

1996 To Speak the Unspeakable: The Message of Elie Wiesel

1994 Awakening

1990 Memories of a River

1983 Maria's Day

1980 Maybe Tomorrow

1975 Istenmezején 1972-73-ban

1974 A Commonplace Story

Judit Elek

1937'de Budapeşte'de doğdu. Budapeşte Tiyatro ve Film Akademisi'nde eğitim aldı. Ardından Matfilm'de yardımcı yönetmen olarak çalıştı. Bela Balasz stüdyosunun kurucuları arasında yer aldı. Senaristlik ve yazarlık yaptı. 'The Lady of Constantinople' (1969), 'A Commonplace Story' (1975), 'Maybe Tomorrow' (1979), 'Maria's Day' (1983), 'Memories of a River' (1989) gibi pek çok uzun metrajlı film ve belgesel çekti.

Budapest, 1937. She studied at the Academy of Theatre and Film in Budapest, and went on to work as an assistant director at Matfilm. A founding member of the Bela Balasz Studio, she is also a screenwriter and author. She has made feature and documentary films, among which: The lady of Constantinople (1969), A Commonplace Story (1975), Maybe Tomorrow (1979), Maria's Day (1983), Memories of a River (1989), Awakening (1994).

1970 Találkozunk 1972-ben (Sötétben-világosban)

1969 The Lady from Constantinople

1967 How Long Does a Man Live?

1966 Kastélyok lakói

1963 Találkozás

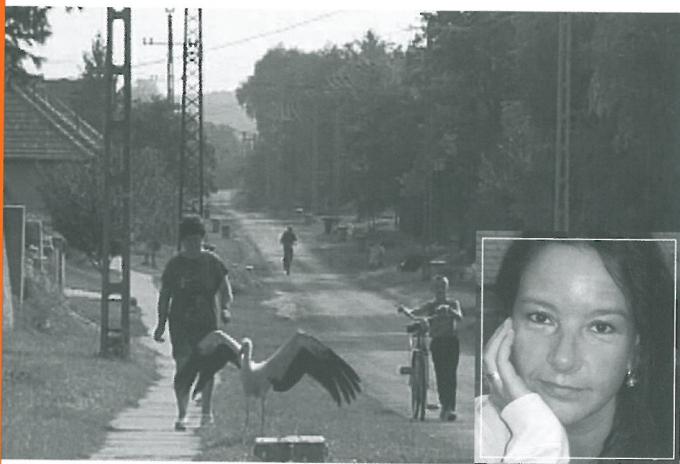
1963 Találkozás-Apróhirdetés

1962 Vásárcsarnok/Supermarket

LEYLEĞİMİZ A MI GÖLYÁNK OUR STORK

MACARİSTAN/HUNGARY, 1999, belgesel/ documentary, renkli/color, 35mm, 29'

Bir leyleğin 29 dakikalık hikayesi bu. Havalarda soğuyup diğer leyleklere Afrika'ya yapacakları uzun yolculuk için köyden ayrıldıklarında, leyleklerden biri onlarla gitmez ve bir nöbetçi gibi köye kalır. Geride kalan leylek herkesin ilgi odağı olur ve çok geçmeden köy halkından biri haline gelir.

The story of a stork in 29 minutes. Our stork does not fly away when the cold weather comes and when its mates leave for the long journey to Africa. It stays behind as a sentinel. The stork that stays at home becomes the center of the villagers' attention and caring and thus, becomes a new member of the village.

Yönetmen/Director: Lívia Gyarmathy**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer:** Endre Bognár, Klára Péter**Kurgu/Editing:** Gabriella Koncz**Oyuncular/Cast:** Leylek ve Köy halkı**Yapım/Production:** Zsuzsa Böszörményi**Dağıtım/Distribution:** 21st Century DreamQuest Films

Ödüller/Awards: Avrupa Film Ödülleri En İyi Avrupa Kısa Filmi/European Film Awards, Best European Short Film; Prix Uip, 2000; Sur Le Doc Planète, Grand Prix - Marseille, 1999; San Francisco Uluslararası Film Festivali Golden Spire Ödülü/Golden Spire Prize, San Francisco, 2000; Budapeşte Ulusal Film Festivali Özel Jüri Ödülü/ National Film Festival Special Prize Of The Jury, Budapest, 1999; Altın Portakal Film Festivali Antalya Kent Konseyi Özel Ödülü, 1999; Bükréş Film Festivali En İyi Belgesel Ödülü/Best Documentary, Bukarest, 1999.

Lívia Gyarmathy

1932'de doğdu. Üniversite eğitimi kimya mühendisliği alanında tamamladı. Bir dönem bir tekstil fabrikasında çalıştı. 1964'te Budapeşte Drama, Film ve Televizyon Sanatları Akademisi'nden mezun oldu. İlk filmi 'Do You Know Sunday-Monday?' i 1969 yılında çekti. Çok sayıda belgesele ve 8 uzun filme yönetmen olarak imza attı. Filmleri dünya festivallerinde gösterildi; ulusal ve uluslararası toplam 25 ödül bulunuyor.

She was born in 1932. After receiving a degree in chemical engineering, she worked for several years at the Kispest Textile Company. In 1964, she earned a degree at the Academy of Performing Arts. In 1969 she made her first feature film, Do You Know Sunday-Monday? She has directed 8 feature films and numerous documentaries. Her films have been screened at festivals worldwide, and she has been awarded some 25 national and international prizes.

SALON DANSLARI TÁNCRENDE BALLROOM DANCING

MACARİSTAN/HUNGARY, 2003, belgesel/ documentary, renkli/color, 35mm, 42'

Yaşı bir dans öğretmeni haftada bir gün ders vermek için şehir dışındaki bir bölgeye gitmektedir. Bu dersler orası için büyük sosyal etkinliklerdir; öğretmenler, postacılar ve domuz çiftliklerindeki işçiler, eski ayakkabılarıyla değiştirdikleri kaliteli deri ayakkablarını giyerek bir günlüğüne de olsa kendilerini başka bir dünyada hissederler.

Once a week, an elderly dance teacher drives to a rural village to teach dance classes. These classes are major social events - they are expressions of fantasy, where teachers, postmen, and pig farmers don patent leather shoes and dance off into another world.

Yönetmen/Director: Lívia Gyarmathy**Senaryo/Script:** Lívia Gyarmathy**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer:** Endre Bognár, Klára Peter**Kurgu/Editing:** Beata Eszlari**Yapım/Production:** BGB Film, Ltd**Dağıtım/Distribution:** Magyar Filmunio

Ödüller/Awards: Wiesbaden Festivali En İyi Yönetmen Ödülü/Best Director, Wiesbaden, 2003; Gümüş Dragon ve Jüri Ödülleri, Krakow Film Festivali/Silver Dragon, Krakow, 2003; Montreal Film Festivali Onur Ödülü-Mansiyon/Honorary Mention, Montreal, 2003

Bazı Filmleri/Selected Filmography

- 2003 Táncrend/ Ballroom Dancing
- 1999 A Mi gőlyánk/ Our Stork
- 1997 Szökés/ Escape
- 1992 A Csalás gyönyörö/ Rapture of Deceit
- 1989 Hol zsarnoksgás van/ Where Tyranny Prevails
- 1950-1953 Recsk,
- 1989 egy titkos kényszermunkatábor története
- 1988 Faludy György, költő
- 1986 Vakvilágban
- 1984 Egy kicsit én, egy kicsit te
- 1983 Együttélés
- 1980 Koportos
- 1973 Áljon meg a menet!/ Wait a Sec!
- 1969 Ismeri a Szandi-mandit?/ You Know 'Sunday-Monday'?
- 1977 Kilencedik emelet/ Ninth Floor

MACARİSTAN/HUNGARY, 1999, belgesel/ documentary, renkli/color, 35mm, 29'

Auschwitz'e gönderilen Yahudilerin dolu olduğu trenler üzerine yapılmış trajik sahnelerle dolu birçok film var. Bense, o kamptan kurtulan birinin torunu olarak, ailemle birlikte yolculuk yaparken bununla ilgili bir rüya gördüm: onlar ben olmuşlardı, ben de onlar olmuşum...

There are so many films made about trains going to Auschwitz with Jews, providing painful, tragic and unforgettable scenes. As for me, the granddaughter of a survivor, I had a dream about this, travelling with my family from a different point of view... because they have become me and I have become them...

Yönetmen/Director: Diana Groó

Senaryo/Script: Diana Groó

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Sándor Kardos

Müzik/Music: Gustav Mahler (2. Senfoni: Urlicht)

Kurgu/Editing: Ágnes Mógor

Oyuncular/Cast: Kati Lazar, Adel Jordan, Ferenc Elek, Eszter Biro, Gabor Robert, Gabor Fischer, Armin Ivan Daniel

Yapım/Production: Cinema Film, Katapult Film

Diana Groó

1973'te Budapeşte'de doğdu.

1992-1995 yılları arasında

Lorand Eotvos Üniversitesi'nin güzel sanatlar fakültesinde eğitim aldı. 1995'de Macar Film Akademisi'ne girdi. Halen akademide sinema ve televizyon yönetmenliği öğrenimi görüyor.

She was born in 1973 in Budapest. 1992-95 admission to Lorand Eotvos University of Sciences, Faculty of Arts - Budapest, 1995-97 Admission to Hungarian Film Academy - Budapest (film and television directing 2nd year student).

Filmleri/Filmography

1996 Mirror, Trapé

1995 Uncle Zsiga

1992 Anne

İKİNCİ EL HAYALLER ANTİK SECOND HAND DREAMS

MACARİSTAN/HUNGARY, 2004, kısa/short, renkli/color, 35mm, 28'

Orsolya Báthory

1969'da doğdu. 1992 yılında Macar Film Akademisi'nden televizyon yönetmeni olarak mezun oldu. Tiyatro, televizyon, belgesel yönetmeni olarak çalıştı.

She was born in 1969. She graduated as a tv director at Hungarian Film Academy in 1992. She has worked as a dubbing director, theatre, television, documentaries – director

Yönetmen/Director: Orsolya Báthory

Senaryo/Script: Orsolya Báthory

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: András Gábor Székely

Müzik/Music: David Yengibarjan

Kurgu/Editing: Károly Szalai

Oyuncular/Cast: Ferenc Elek, Zsuzsanna Horváth, Zsolt Huszár, Zsolt László, Kata Pálfi, Roland Rába, Andrea Takáts

Yapım/Production : Filimplus Ltd.

Ödüller/Awards: Aubagne Uluslararası Film Festivali En İyi Kısa Film Ödülü/Aubagne International Film Festival Best Short Fiction, 2006; Évora Uluslararası Kısa Film Festivali Organizasyon Ödülü/International Short Film Festival Organization Award, 2005.

Brigi, bir metro istasyonunun bitişindeki ikinci el kitap satan küçük bir kitapçıda çalışmaktadır. O günün de diğer günlerden farkı yoktur: insanlar ve kitaplar gelir ve gider. Hep aynıdır yaşananlar... Aci çektiği belli olan garip bir kadın dükkana gelir ve elindeki değerli özel basım kitapları düşük bir ücret karşılığında alması için Brigi'yi zorlar. Brigi, bu pahalı antika kitapların arasında adı bile olmayan, bilinmeyen bir kitap bulur. Yoksa... kitap mı onu bulmuştur?..

Brigi works at a tiny suburban second-hand bookshop neighboring a subway terminal. This day starts off just like any other: people and books come and go – familiar and new faces, stories. It's always the same. A strange, agonized woman comes in the store, almost forcing Brigi to take her valuable special edition books for very little money. Among these expensive antique editions Brigi finds an unknown book that has no title. Or is it the book that finds her?

Filmleri/Filmography:

2004 Secondhand Dreams

ASLA ASLA SOSEMVOLT CIGÁNYORSZÁG NEVER NEVER GYPSYLAND

MACARİSTAN/HUNGARY, 2004, canlandırma/animation, kısa/short, renkli/color, 7'

Yönetmen/Director: Kati Macskassy

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Zoltán Bacsó, Gábor Szabó

Canlandırma/Animation: Zsófia Péterffy

Ödüller/Awards: Kahire Uluslararası Film Festivali Jüri Özel Ödülü/Cairo International Film Festival Animation Jury's Prize, 2005.

Çingene Romani masalı, özgürlük arzusu üzerinedir. Bir çingene mahallesinde yaşayan çocuklar oturup dinlemekte oldukları bu efsaneyi hayallerinde canlandıracak siyah-beyaz, tekdüze hayatlarını canlı renklere boyarlar. Dinledikleri öykü ve rengarenk boyadıkları gerçeklik olgusu, acı dolu hayatlarını onlar için yaşanabilir kilmaktadır.

The original Gypsy tale is about the desire of the Romani for freedom. In the Gypsy settlement the children listen to the legend and in their imagination the tale comes alive. They 'paint' the drab, black and white world with bright colours. They colour reality and the tale makes the bitter present bearable for them.

Kati Macskássy

Macaristan Tiyatro ve Sinema Akademisi'nden mezun oldu. Pannónia Film Stüdyosunda yönetmen olarak çalışmaya başladı. Animasyon filmleri, Macaristan ve diğer ülkelerdeki film festivallerinde pek çok ödül kazandı. Televizyon dizileri, sanat programları ve belgesellerde çalıştı. Çocuklar için yaptığı çalışmaları "animasyon belgeseli" adı altında yeni bir tür olarak ortaya çıkardı. Halen animasyon filmler yapıyor ve Duna Televizyonu için haftalık bir televizyon programı hazırlıyor.

After graduating from the Hungarian Academy of Drama and Film she began to work for Pannonia Film Studio as a director. Her animation films have won prizes at several Hungarian and foreign film festivals. She has made television series, art programmes and documentary films as well. Her most important works are about children which resulted in the creation of a new genre, animation documentary. At present, besides making animation films, she runs a weekly programme broadcasted by Duna Television.

Filmleri/Filmography:

2004 Never Never Gypsyland

2003 Friend-Brook's Friends

ANARŞİST RUHLU ARİSTOKRAT: LINA WERTMÜLLER/ ANARCHIST SPIRITED ARISTOCRAT: LINA WERTMÜLLER

LINA WERTMÜLLER

14 Ağustos 1928'de Roma'da doğan Lina Wertmüller kökleri İsviçre'ye uzanan soylu bir aileden geliyor. Gerçek adı Arcangela Felice Assunta Wertmüller Von Elgg Spanol von Braueich olan yönetmen Tiyatro Akademisi'nde eğitim gördü. Mezun olduktan sonra Maria Burattini'nin kukla gösterilerinde animatrist ve yönetmen olarak hayatı atıldı. Ardından tiyatro yönetmenleri Guido Salvini ve Giorgio de Lulla'ya asistanlık yaptı. Ve ülkemizde de bir dönem sevilen ünlü "Canzonissima" başta olmak üzere müzikli radyo ve televizyon yayınılarında ve satirik komedilerde görev aldı. Bu çalışmalardan sonra üç Oscar ödülü müzisyen Nino Rota ve tanınmış dekor-kostüm tasarımcısı Piero Tosi ile yaptığı nitelikli yayınlarla kariyerine başladı. 1963'de Fellini'nin "Otto e mezzo" (8,5) filminde senarist ve yönetmen yardımcısı oldu. Aynı yıl ilk filmi olan ve Güneyli orta sınıfın yaşamını grotesk bir yaklaşımla eleştiren "I Basilischi"yi çekti. Bu başlangıç filmiyle Locarno Festivali'nde "Vela d'Argento" (Gümüş Yelken) ile "FIPRESCI" ödüllerini aldı, film Viyana, Londra, Taormina'da gençlik festivallerine katıldı.

1965 yılında Nino Manfredi'nin oynadığı "Questa Volta Parliamo Di Uomini" adlı filmiyle "Maschera d'Argento" (Gümüş Maske) ödülü kazandı. Ardından 1966 ve 67'de "Rita La Zanzara" ve "Non Stuzzicate La Zanzara" adlı müzikal komedileri George H. Brown takma adıyla çekti. Bu filmde şarkıcı Rita Pavone yanı sıra Giancarlo Giannini'de ilk kez rol aldı ve uzun yıllar onun birçok filminde başrol oyuncusu oldu. Bu arada dönemin ünlü oyuncusu Elsa Martinelli'yle de "La Storia di Belle Stai" adlı bir western filme imza attı. Bir süre A.Cayette, S.Solima, F.Campanile gibi farklı rejisörlerle senaryo çalışmaları yapan Wertmüller, 1972'de "Mimi Metallurgico Ferito Nell'onore" adlı filmle yönetmenlige geri döndü. Torino'ya göç eden Sicilyalı bir gencin öyküsü üzerinden Güney İtalya'nın olağanüstü freski altında, fantastik mitlerini anlattığı bu filme, kendi stilini ve tematik koordinatlarını kesinleştirdi: Burjuvadan proletaryaya 360 derecede İtalyan toplumuna yönelik şaşkıncı, çarpıcı, grotesk ve

satirik bir eleştiri tarziydı bu. Mimi (The Seduction of Mimi) filmiyle belleklere iyice yerleşen iki oyuncu, yönetmenin sonraki birçok filminde de tercih edeceği ve tamamen İtalya'ya özgü bir stereotip olan yepeni bir çiftin de doğumunu müjdeliyordu: Giancarlo Giannini ve Mariangela Melato. Wertmüller bu filme o yıl Cannes Film Festivalinde en iyi yönetmen ödülü, 1973'te de Giancarlo Giannini, "Film D'Amore e d'Anarchia, Ovvero Stamattina alle 10 in Via Dei Fiori Nella Nota Casa di Tolleranza" (Love and Anarchy) ile yine Cannes'da en iyi erkek oyuncu ödülerini kazandılar. Üstte görüldüğü üzere, uzun film adlarıyla tanınan yönetmen 179 harfi içeren ve Türkçeye sadece "Kan

Davası" olarak çevrilen "Un Fatto di Sangue Nel Comune di Sculiana Fra Due Uomini Per Causa di Una Vedova...." (Dul Bir Kadın Yüzünden İki erkek Arasındaki Kan Davası....) adlı film Guinness Rekorlar Kitabı'nda en uzun film adı olarak yerini aldı.

Wertmüller filmlerinin bir başka karakteristiği de onun, filmlerini belirli bir zaman ve ortam içine yerleştirme (ambientazioni) konusundaki incelikli başarısıdır; özellikle kostüm ve dekorlarda eş Enrico Job'un eşsiz tasarımlarından yararlandığı filmlerde bu daha da belirgin bir şekilde ortaya çıkar. Onun atasözü uzunluğundaki karnavalesk film adlarında mevcut olan Barok eğilim de baskın bir özelliğidir. 1973'de "Film D'amore e D'anarchia" dan, "Tutto a Posto e Niente in Ordine" ye, "Travolti da un Insolito destino" ve "Pasqualino"ya Giannini-Melato ikilisiyle beraberdi. 1983'de "Scherzo del Destino..."da Ugo Tognazzi ve "Una Notte D'estate..." filminde Michele Placido ile başarılı işler yaptı. Pasqualino Settebellezze (1975) ile Amerikan pazarını keşfetti ve dört daldı Oskar'a aday gösterilen ilk kadın yönetmen oldu. (Jane Champion ve Sofia Coppola'dan çok önce)

Peter O'Toole ve Faye Dunaway'in oynadıkları 1989 yapımı "In una Notte di Chiaro" ile farklı bir yola girdi ve her zamanki "tatlı-sert" söylemi içinde, Aids ile ilgili güncel ve hassas bir öykü aktardı. Tiyatro alanında "Due Piu Due", "La Cucina", Spoleto Festivali'nde sergilenen "Amore e Magia Nella Cucina di Mamma", "L'esibizionista", "Lasciami Andare Madre" oyunlarını yazdı ve yöneltti. 1987'de Napoli San Carlo Operası ve Münih Devlet Operası'nda Bizet'nin Carmen eserini ve Atina'da da La Bohem operasını sergiledi. Böylece Visconti, Zeffirelli gibi ünlü İtalyan yönetmenlerin opera eseri sahneleme geleneğini de sürdürdü.

“Şeyhler ve Feministler” programı adı altında asla gerçekleştiremediği filmlerini Radio Una’da radyofonik dizilere dönüştürdü. Televizyonda Luca de Filippo, Pupella Maggio ve Sophia Loren gibi ünlülerini yönetti. Domenico Rea’nın romanından uyarladığı “Ninfa Plebea” ile 1995’de filmografisine bir film daha ekledi.

Pesci in Facia” filmidir. 2006 yılında Agrigento’lu sinematografi yayıncıları, Centro di Ricerca Per La Narrativa e Il Cinema kuruluşunun organizasyonuyla kendisine “Efebo d’Oro 2006” adlı “En İyi Sinema Kitabı Ödülü”nü verdiler. Halen Roma’daki ünlü sinema okulu Centro Sperimentale di Cinematografia’nın müstesna üyelerinden biri olarak sinema yanı sıra televizyon ve tiyatroda katkılardırı sürdürmektedir.

Lina Wertmüller was born in Rome in 14 August 1928 as the daughter of a noble family with Swiss roots. Her full name is Arcangela Felice Assunta Wertmüller Von Elgg Spanol von Braueich. After graduating from Theatre Academy started to work as puppeteer and director at Maria Buratti Puppet Theatre. She then assisted theatre directors Guido Salvini and Giorgio de Lulla. Radio programs, television shows and satirical comedies followed by finally starting her cinema career in cooperation with 3 times Academy Award winner Nino Rota and famous costume designer Piero Tosi in 1963. She was the screenwriter and assistant director of legendary Fellini film Otto e Mezzo – Sekiz Buçuk, same year she directed her debut film I Basilischi, film was a strong criticism of the grotesque life style of a southern middle class family. Her debut film brought her “Vela d’Argento” (Silver Boat) and “Fipresci” awards in Locarno Film Festival. I Basilischi was also participated at Wien, London and Taormina film festivals.

In 1965 yılında her second film “Questa Volta Parliamo Di Uomini” starring Nino Manfredi won “Maschera d’Argento”(Silver Mask) award. In 1966 and 67 directed two musicals called “Rita La Zanzara” and “Non Stuzzicate La Zanzara” under the pseudonym George H. Brown. The stars of those films was the famous singer Rita Pavone. Wertmüller veteran actor Giancarlo Giannini also made his acting debut with Rita La Zanzara. She directed a western called “La Storia di Belle Stai” with famous actress Elsa Martinelli. Wertmüller worked on developing her writing technique with renowned screenwriters A.Cayette, S.Solima, and F.Campanile. Made a directorial comeback in 1972 with “Mimi Metallurgico Ferito Nell’onore”. Under the gorgeous Southern Italy fresco, Wertmüller established her coordinates and her magical style. The film was a grotesque satire which offered a harsh criticism to the Italian society from bourgeois to proletariat.

The Seduction of Mimi introduced Giancarlo Giannini and Mariengela Melato whom would be the cult actors of the director in her following flicks.

Lina Wertmüller 1996’da bu kez “Metalmeccanico e parrucchiera...” filminde kuralcı bir kuaför kız ile işsizlik maaşından yararlanan komünist işçi arasındaki ilişkideki sınıf çatışmasını, tamamen kendine özgü grotesk tonlarla meydan okuyarak aktaran yeni bir filme imza attı. Oysa “Fernando ve Carolina”da (1999) ise biri Avusturya Kraliçesi Maria Teresa’nın kızı, diğeri Borbon Kralı Ferdinando’nun oğlu iki şımarık düzenbaz genci anlattı. Aristokrasiden proletaryaya, operadan futbola her yükseklikteki dala bir serçe pervasızlığı ve kıvraklığı ile konuveren Wertmüller, RAI Televizyonu için “Una Domenica Sera di Novembre” adlı dökümanter filmleri, Fransız Görsel Ansiklopedisi için “Vivaldi 1992”, Rusya için “The Russian Soul” ve “Dünya Futbol Şampiyonası Belgeseli”ni, yine televizyon için Dominique Sanda ve Piera Esposti’nin oynadıkları Guareschi’nin “Il Decimo Clandestino” adlı eserini hazırladı ve yönetti. 2001’de Maria Orsini Natale’nin romanından uyarladığı “Francesca e Nunziata” filminde Sophia Loren, Giancarlo Giannini, Raoul Bova, Claudia Gerini gibi ünlü oyuncuları yönetti. Film Sorrentina Yarımadası’ndaki en büyük makarna fabrikasını kurmayı başaran fakir bir kadının “halk ve soylular” arasındaki gel-gittileri, familial bir saga “bir İskandinav destanı” tarzında anlatmaktadır. En son işi, 2004 yılında çektiği ve yine Sophia Loren, Carolina Rosi, Elio Pandolfi gibi yine tanınmış oyuncuların oynadığı “Peperoni Ripieni e

Wertmüller won the Best Director Award in Cannes Film Festival the same year. In 1973, Giancarlo Giannini won the best actor award with “Film D’Amore e d’Anarchia, Ovvero Stamattina alle 10 in Via Dei Fiori Nella Nota Casa di Tolleranza” (Love and Anarchy).

Director enjoyed giving very long titles to her films, "Un Fatto di Sangue Nel Comune di Sculiana Fra Due Uomini Per Causa di Una Vedova...." simply known as Blood Feud entered Guinnesse book of records as the longest title for a movie. Wertmüller films are also characteristic with their (ambientazioni) which roughly means the ambience created in costume dramas. Her films always had carnivalesque long titles and baroque styles. Her spouse Enrico Job was perhaps the secret of success as the costume designer of Wertmüller films. She worked with Giannini-Melato duo in "Film D'amore e D'anarchia", "Tutto a Posto e Niente in Ordine", "Travolti da un Insolito destino" "Pasqualino". Michele Placido was her lead in the films "Scherzo del Destino..."da Ugo Tognazzi and "Una Notte D'estate...". She then discovered the American market with Pasqualino Settebellezze in 1975 and became the first ever female to be nominated in Best Director category, long before Jane Champion and Sofia Coppola. Her 1989 film with Peter O'Toole and Faye Dunaway "In una Notte di Chiaro" was a bitter sweet drama about AIDS. Wertmüller also worked as stage director, her work in that field includes "Due Piu Due", "La Cucina", "Amore e Magia Nella Cucina di Mamma", "L'esibizionista", "Lasciami Andare Madre", she wrote and directed those stage plays. She directed Bizet's Carmen in 1987' for Napoli San Carlo Opera House, Munchen State Opera and stage Puccini's La Boheme in Athens to follow up on the tradition of directing Opera like other Italian directors Visconti and Zeffirelli. Her "Sheiks and Feminists" series could never be made into films but she turned them into radio plays. She also made some very successful TV program with greatest Italian actors such as Luca de Filippo, Pupella Maggio and Sophia Loren. In 1995 directed a Domenico Rea novel "Ninfa Plebea".

Lina Wertmüller in 1996' directed "Metalmeccanico e parrucchiera..." and told the story of hairdresser girl and an unemployed boy, film had all the characteristic baroque style of

the director to convey the class clashes in Italy. "Fernando and Carolina" in 1999 was another similar drama about Queen of Austria Maria Teresa's daughter, Bourbon King Ferdinand's son. From Aristocracy to proletaria, from opera to football tackled all the genres. Wertmüller directed "Una Domenica Sera di Novembre" for RAI, "Vivaldi 1992" for a French TV station, "The Russian Soul" for a Russian TV station, "World Football Championship" for TV. Her 2001 film was an adaptation of a Maria Orsini Natale novel called "Francesca e Nunziata" and was starring Sophia Loren, Giancarlo Giannini, Raoul Bova and Claudia Gerini. Film portrayed the raise of a peasant woman from poverty to the ranks of the riches in Sorrentina peninsula, Her latest work in 2004 was again with legendary Italian actors Sophia Loren, Carolina Rosi and Elio Pandolfi, "Peperoni Ripieni e Pesci in Faccia". In 2006 she won "Efebo d'Oro 2006" "Best Cinema Book" award. Wertmüller currently teaches at the famous cinema school Centro Sperimentale di Cinematografia in Rome.

Kaynakça/Bibliography

- J.Tulard: Dictionnaire Du Cinema, Les Realisateurs
- http://en.wikipedia.org/wiki/Lina_Wertm%C3%BCller
- <http://italian.vassar.edu/Wertmuller/themes.html>
- www.videoguide.ru/card_person.asp

FİMLERİ/FİMOGRAPHY

- I basilischi (1963) (The Lizards)
- Il giornalino di Gian Burrasca (1964) - serie TV (The Bulletin of Gian Burrasca)
- Questa volta parliamo di uomini (1965) (Let's Talk About Men)
- Rita la zanzara (1966) (Rita, The Mosquito)
- Non stuzzicate la zanzara (1967) (Don't Sting The Mosquito)
- Il mio corpo per un poker (1968) (The Belle Star Story)
- Mimì metallurgico ferito nell'onore (1972) (The Seduction of Mimi)
- Film d'amore e d'anarchia, ovvero stamattina alle 10 in Via dei Fiori nella nota casa di tolleranza (1973) (Love and Anarchy)
- Tutto a posto e niente in ordine (1973) (Everthing Ready, Nothing Works)
- Travolti da un insolito destino nell'azzurro mare d'agosto (1974) (Swept Away by an Unusual Destiny in the Blue Sea of August)
- Pasqualino Settebellezze (1975) (Seven Beauties)
- La fine del mondo nel nostro solito letto in una notte piena di pioggia (1978) (A Night Full of Rain)
- Fatto di sangue fra due uomini per causa di una vedova... si sospettano moventi politici (1978) (Blood Feud)
- E una domenica sera di novembre (1981) (A Sunday Night in November)
- Scherzo del destino in agguato dietro l'angolo come un brigante da strada (1983) (A Joke of Destiny)
- Sotto... sotto... strapazzato da anomala passione (1984) (Softly, Softly)
- Un complicato intrigo di donne vicoli e delitti (1985) (A Complex Plot About Women)
- Notte d'estate con profilo greco, occhi a mandorla e odore di basilico (1987) (Summer Night With A Greek Profile, Olive Eyes and The Scent of Basil)
- Il decimo clandestino (1989) - film TV
- In una notte di chiaro di luna (1989)
- Sabato, domenica e lunedì (1990) - film TV (Saturday, Sunday and Monday)
- Io speriamo che me la cavo (1992) (Ciao, Professore)
- Ninfa plebea (1995) (The Nymph)
- Metalmeccanico e parrucchiera in un turbine di sesso e politica (1996) (The Blue Collar Worker and The Hairdresser in a Whirl of Sex and Politics)
- Ferdinando e Carolina (1999)
- Francesca e Nunziata (2001) - film TV
- Peperoni ripieni e pesci in faccia (2004) - film TV (Too Much Romance...It's Time for Stuffed Peppers)

Fetay Soykan

İTALYA/ITALY, 1965, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 90'

Yönetmen/Director: Lina Wertmüller

Senaryo/Script: Lina Wertmüller

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Ennio Guarnieri

Müzik/Music: Luis Enrique Bacalov

Kurgu/Editing: Ruggero Mastroianni

Oyuncular/Cast: Nino Manfredi, Luciana Paluzzi, Margaret Lee, Milena Vukotic.

Yapım/Production: Archimede Crono Film

Dağıtım/Distribution: Allied Artists Pictures Corporation, Titanus Distribuzione

Ödüller/Awards: İtalyan Ulusal Sinema Gazetecileri Sendikası En İyi Erkek Oyuncu Gümüş Şerit Ödülü-Nino Manfredi, 1966/Italian National Syndicate of Film Journalists, Silver Ribbon Best Actor Award-Nino Manfredi.

Print Source: Cinecittà Holding

Wertmüller'in senaryosunu yazdıgı ve erkekleri çeşitli açılardan ele aldığı ikinci filmi. Ünlü oyuncu Nino Manfredi bu filmde dört farklı erkeği dört ayrı öykü içinde canlıyor. Manfredi, filmin ilk bölümünde; işi tehlikede olan ama kleptoman karısının yardımıyla bunun üstesinden gelen bir işadamıdır. Bir sonraki bölümde, çalıştığı şirkete yardımcı olan kadını "yanlışlıkla" öldürmeye planlayan ama hep iskalayan bıçak atma ustasıdır.

Üçüncü bölümde kadınların üzerinde yetkisini kullanarak hayatın zevklerinden yararlanmaya çalışan bir profesör olarak karşımıza çıkar. Son bölümde ise ortada hiçbir şey yokken bile ufak şeylerden yakınan bir çiftcidir. Nükteli diyaloglarla süslenmiş episodik bir yapıt olan 'Hadi Erkeklerden Konuşalım'da Nino Manfredi ve Luciana Paluzzi'nin yanı sıra, Ferzan Özpetek'in son filmi 'Saturno Contro'nun oyuncularından Milena Vukotic de önemli bir rol üstleniyor.

Just before he became an even greater movie star, starred in a number of less well-known films. Among his best efforts from the end of this period is this film, where he plays four different kinds of male scoundrels in a series of smaller stories, all written and directed by . In the first, he plays a small businessman whose enterprise is on the rocks; luckily, his wife is a (skillful) kleptomaniac, and he takes advantage of that fact. In the next episode, he's a carnival knife-thrower who has been planning for years to 'miss' and 'accidentally kill his female assistant. The third episode finds him playing a professor who uses his position to enjoy more than his share of young female companionship. In the final episode, he is a country yokel with a knack for complaining about the smallest things -even when nothing is happening. Witty dialogue and sight gags enliven this episodic starring vehicle.

KAPILIP GİDEN TRAVOLTI DA UN INSOLITO DESTINO NELL'AZZURRO MARE D'AGOSTO SWEEP AWAY
ITALYA/ITALY, 1975, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 116'

Yönetmen/Director: Lina Wertmüller

Senaryo/Script: Lina Wertmüller

Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer: Giulio Battiferri, Giuseppe Fornari, Ennio Guarnieri, Stefano Ricciotti.

Müzik/Music: Piero Piccioni

Kurgu/ Editing: Franco Fraticelli

Oyuncular/Cast: Giancarlo Giannini, Mariangela Melato, Riccardo Salvino, Isa Danieli.

Yapım/Production: Medusa Produzione

Dağıtım/Distribution: Cinema 5 Distributing

Ödüller/Awards: David di Donatello Ödülleri En İyi Müzik Ödülü/David di Donatello Awards, Best Music, 1975

Print Source: Cinecittà Holding.

Bir yatta seyahat eden Rafaella, arkadaşları arasında kendi politik görüşleri doğrultusunda nutuklar atan zengin bir kadındır.

Rafaella'nın güverte tayfasına ve özellikle de uşak Gennarino'a ilettiği tuhaf talepleri herkesin dikkat çeker. Gennarino bu tuhaf istekler karşısında daha da kinlenir ve Rafaella'ya duyduğu nefret artar. Bir akşamüstü, Rafaella Gennarino'dan yüzmek için onu bir botla bir kıyıya götürmesini ister. Tüm çabalara karşın motorun çalışmaması ve oluşan akıntı sonucu sürüklenemeye başlarlar. Sonunda karaya, issız bir adaya çıkarlar, ancak bot sönmüştür. Cinsel gerilim ve hayatı kalma içgüdüsüyle beslenen tutkulu bir güç mücadeleleri başlar. Çaresizlikleri, hayatı kalıp kalmayacaklarını belirleyecek olan tuhaf ve acımasız bir aşk macerasına dönüşür.

While vacationing on a yacht, the wealthy capitalist Rafaella shouts out orders in between spouting off political opinions amongst her friends. She is especially confrontational to the deck hand and servant Gennarino (frequent leading man), by demanding that he appear more presentable. Gennarino grows increasingly frustrated by her demands and develops contempt for her independence. When it is nearing dark, Rafaella has Gennarino take her out in the dinghy for a swim. The two find themselves stranded after the motor seizes up and a current sends them drifting out to sea. Eventually finding land, they end up on an uninhabited island and their small boat deflates. Removed from the trappings of society, Gennarino and Rafaella engage in a passionate power struggle fueled by sexual tension and basic survival. Their desperation develops into a strange and cruel love affair that determines whether or not they want to be rescued.

İTALYA/ITALY, 1985, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 115'

Yönetmen/Director: Lina Wertmüller**Senaryo/Script:** Lina Wertmüller, Elvio Porta**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer:** Giuseppe Lanci**Müzik/Music:** Tony Esposito**Kurgu/Editing:** Michael J. Duthie, Luigi Zitta**Oyuncular/Cast:** Ángela Molina, Harvey Keitel, Isa Danieli, Paolo Bonacelli, Elvio Porta, Vittorio Squillante**Yapım/Production:** Golan-Globus Productions, Italian International Film**Dağıtım/Distribution:** Scotia International Filmverleih**Ödüller/Awards:** Berlin Uluslararası Film Festivali Otto Dibelius Film Ödülü ve Berliner Morgenpost Gazetesi Okuyucu Ödülü/Berlin International Film Festival, Interfilm Award Otto Dibelius Film Award and Reader Jury of The Berliner Morgenpost, 1986;

David di Donatello Ödülleri, En İyi Kadın Oyuncu, En İyi Görüntü Yönetmeni/David di Donatello Awards David Award Best Actress, Best Cinematography, Best Production Design, 1987;

İtalya Ulusal Sinema Gazetecileri Sendikası En İyi Kadın Oyuncu, En İyi Yeni Erkek Oyuncu, En İyi Müzik, En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu Ödülü/Italian National Syndicate of Film Journalists, Silver Ribbon Award Best Actress-Ángela Molina, Best New Actor-Elvio Porta, Best Score-Tony Esposito, Best Supporting Actress-Isa Danieli, 1986.

Print Source: Cinecittà Holding

Annunziata arkadaşı Antonio ile beraber pansion açtıktan sonra organize suç çetesinin patronunun tecavüzünden kurtarılır. Çetenin patronu öldürülür; katil kaçar ve Annunziata onun kim olduğunu göremez. Cinayetin ardından, kurbanların hatalarına işgne saplanarak aynı şekilde öldürdüğü birçok cinayet işlenir. Öldürülenlerin hepsinin uyuşturucu satıcısı olması yüzünden herkes bunun bir uyuşturucu savaşı olduğunu düşünür. Diğer yandan, Annuziata'nın oğlu uyuşturucu satmaya zorlanarak (çünkü yaşı küçük olanlar yargılanamamaktadır) cinayet zanlısı haline gelir. Cinayetler arttıkça katılım ya da katillerin kimliği yavaş yavaş belirmeye başlar... Wertmüller farklı temaları içeren geniş yelpazesini bu kez de yine senaryosunu kendi yazdığı narkotik ve organize suçlara yönelik bir gerilimle zenginleştirdiğini kanitlıyor.

After Annunziata opens up a hostel with her friend Antonio she is saved from being raped by a Camorra (organized crime) boss when the gangster is suddenly killed. The killer escapes before Annunziata is able to see who it was. Following this murder are several others and always with the same "signature" - a needle through one of the testicles of the victims. Everyone suspects a drug war is on because the slain men are cocaine-heroin pushers. In a subplot, Annunziata's young son is forced to run drugs (underage children cannot be prosecuted), making him the next candidate for murder. As the drug dealers continue to be killed off, the identity of the killer -or killers- slowly becomes obvious.

SÜRÜNGENLER | BASILISCHI THE LIZARDS

İTALYA/ITALY, 1963, uzun/feature, s&b/b&w, 35mm, 85'

Yönetmen/Director: Lina Wertmüller

Senaryo/Script: Lina Wertmüller

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Gianni Di Venanzo

Müzik/Music: Ennio Morricone

Kurgu/Editing: Ruggero Mastroianni

Oyuncular/Cast: Antonio Petrucci, Stefano Satta Flores, Sergio Ferranino, Luigi Barbieri, Flora Carabella, Mimma Quirico, Enzo Di Vecchia

Yapım/Production: 22 Dicembre, Galatea Film

Dağıtım/Distribution: Hallmark Releasing Corp

Ödüller/ Awards: Locarno Uluslararası Film Festivali Gümüş Yelken Ödülü/ Locarno International Film Festival Silver Sail Award, 1963.

Print Source: Cinecittà Holding

Güney İtalya'da üç genç adam, yaşadıkları kasabada aylaklı yaparak ve aşk zaferlerini yalanlarla süsleyip birbirlerine anlatarak hayatlarını sürdürmektedir. İçlerinden biri bir gün teyzesiyle Roma'ya gider ve oradan kadınlar, gece hayatı ve modern şehrin güzelliklerine dair hikayelerle döner. Bu büyük şehrə tekrar gideceğine yemin eder ancak sonunda asla sahip olamayacağı bir hayatın hayaliyle eski hayatına devam eder... Gelininin aşağılamalarına dayanamayan bir kaynana intihar eder... Bir başka kadın, kocasını kasabanın meydanında herkesin önünde azarlayıp terk eder... Bir adam sadece sarılmak amacıyla bir seks işçisine giderken yolda bir tanışıkla karşılaşır... Üç gencin sıradan hayatlarını geçirmeye mahkum oldukları uyuşuk kasaba hayatını canlılıkla resmeden Lina Wertmüller'den unutulmayacak bir film...

Three young men in a small town in Southern Italy lead directionless lives wandering around town, telling lies and boasting about their alleged romantic conquests. When one goes off to Rome with his Aunt, he returns with fabulous stories about the nightlife, the women and the modern advancements of the big city. He vows he will return, but soon is back to his familiar pattern of hanging out with his idle friends in pursuit of a good life they may never see. A woman kills herself when she feels her life is completely negated by her daughter-in-law. Another woman verbally assault her husband in the town square in front of disbelieving locals before she leaves him there. A man finally gets up the nerve to visit a hooker, only to be embarrassed when he meets an acquaintance on the way to her room. The film was written and directed by , who vividly captures the mood of the sleepy town where the three young men seemed destined to spend their uneventful lives.

YAĞMUR DOLU BİR GECE

LA FINE DEL MONDO NOSTRO SOLITO LETTO IN UNA NOTTE IENA DI PIOGGIA
THE END OF THE WORLD IN OUR USUAL BED IN A NIGHT FULL OF RAIN

İTALY/ITALY/1978, uzun/feature, s&b/ b&w, 35mm, 98'

Yönetmen/Director: Lina Wertmüller

Senaryo/Script: Lina Wertmüller

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Giuseppe Rotunno

Müzik/Music: Roberto De Simone

Kurgu/Editing: Franco Fraticelli

Oyuncular/Cast: Giancarlo Giannini, Candice Bergen, Michael Tucker, Mario Scarpetta. Yapım/Production: Canafox, Liberty Film

Dağıtım/Distribution: Warner Bros Pictures

Print Source: Cinecittà Holding

'Yağmur Dolu Bir Gecede, Sıradan Yatağımızda Dünyanın Sonu' olarak da bilinen film, 'Yağmur Dolu Bir Gece' adıyla gösterime girmiştir. Bu, Lina Wertmüller'in İngilizce olarak gösterime giren ilk filmidir. Filmde, İtalyan gazeteci Paolo, Amerikalı foto muhabir Lizzy'i İtalya'dayken bir kavgada kurtarır. San Francisco'da tekrar karşılaşlıklarında aralarındaki kıvılcım aşka dönüsür. Erkek, karısının evde oturup ev işleriyle uğraşmasını isteyen eski kafali komünist bir İtalyan'dır. Lizzy ise kadın hareketini destekleyen ateşli bir feministtir. Görüş farklılıkları arasında gürültülü kavgalara neden olsa da sorunlarını konuşarak çözüme kavuşturma yoluna gideceklerdir.

Literally translated as 'The End of the World in Our Usual Bed in a Night Full of Rain' was also released as This film is director's English-language film-debut. In the story, Italian newsman Paolo rescues the American photojournalist Lizzy from a brawl while she is in Italy. When they meet again in San Francisco, the sparks between them lead to love. He is an old-guard Italian communist who wants his wife to stay at home and tend to the laundry and the cooking. Lizzy is an emerging feminist, and wants to make a contribution to that movement. Though their differences lead to some noisy confrontations, they are able to talk them through.

YEDI GÜZELLER PASQUALINO SETTEBELLEZZE SEVEN BEAUTIES

İTALYA/ITALY, 1975, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 115'

Yönetmen/Director: Lina Wertmüller

Senaryo/Script: Lina Wertmüller

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Tonino Delli Colli

Müzik/Music: Enzo Jannacci

Kurgu/Editing: Franco Fraticelli

Oyuncular/Cast: Giancarlo Giannini, Fernando Rey, Shirley Stoler, Elena Fiore

Yapım/Production: Medusa Produzione, Jadran Film

Dağıtım/Distribution: Cinema 5 Distributing, Fox Lorber, Warner Bros. Pictures

Print Source: Cinecittà Holding

Lina Wertmüller'den bir kara komedi örneği... İkinci Dünya Savaşı sırasında Pasqualino Frafuso, asker kaçağı Francesco ile balta girmemiş bir ormanda kaybolur. İki adam Alman askerlerinin toplu katliamlarına tanık olduktan sonra, Francesco Nazilere olan karşı fikirlerini, Pasqualino ise bir dizi geridönüşle suçlu geçmişi itiraf eder. Pasqualino Napoli'de Yedi Güzeller olarak bilinen yedi kız kardeşinin 'namusunu' ne pahasına olursa olsun koruyacağını söyleyen, ancak onlarla yaşamadan avantajlarını kullanan kendi halinde bir hırsızdır. Pasqualino, kız kardeşi Concettina'yı satan Totonno'yu öldürür, cesedini parçalara ayırr ve her parçayı ülkenin ayrı bir köşesine postalar. Daha sonra tutuklanır ve akıl hastanesine gönderilir. Burada da başka bir hastaya cinsel tacizde bulunur. Hastaneden kovulur ve savaşması için orduya gönderilir. Almanlar tarafından yakalanıp toplama kamپına gönderilmesi kararlaştırılır. Kaçmak için kendini açındırarak Alman kadın subayı baştan çıkarma planları yapar... Wertmüller cinselliğin ve değerlerin insanlık onurunun Naziler tarafından nasıl aşağılandığını kışkırtıcı bir şekilde sergiler bu filmde. 'Yedi Güzeller', 1977'de en iyi yabancı film dahil dört dalda Oscar'a aday olmuştu. Wertmüller Oscar ödülüne aday gösterilen ilk kadın yönetmendir.

Italian filmmaker directs the black comedy. During WWII, Pasqualino Frafuso ends up lost in a dense forest along with fellow army deserter Francesco. After they witness a mass execution by German soldiers, Francesco admits his moral opposition to the Nazis and Pasqualino reveals his criminal past in a series of flashbacks. Back in Naples, he was known as "Pasqualino Seven Beauties," a petty thief who lived off the profits of his seven sisters while claiming to protect their honor at any cost. When Totonno pimps out his sister Concettina, Pasqualino kills him, chops up his body, and mails each piece across the country. He is then arrested and sent to a mental institution, where he commits sexual assault against another patient. Kicked out of the asylum, he is sent to fight in the army. The Germans capture him and he gets sent to a concentration camp. He then plots to make his escape by demoralizing himself in an attempt to seduce a German officer. was nominated for four Academy Awards in 1977, including Best Foreign Film.

HİNDİSTAN'IN BAĞIMSIZ RUHU APARNA SEN/ INDIE SPIRIT FROM BENGAL:APARNA SEN

Dünyanın en büyük sinema endüstrisine sahip olan Hindistan'da her yıl binden fazla film ve bin beş yüzden fazla belgesel yapılıyor. İlk filmini 1896'da yapan Hint sineması 100 yılı geride bırakmıştır. Sinema, Hindistan'daki sosyolojik yapının bir parçası, ve her Hintlinin hayatına dokunan bir eğlence biçimidir.

Hindistan Büyükelçiliği, Hindistan'ın en yetenekli oyuncularından ve dünyaca ünlü film yönetmenlerinden biri olan Aparna Sen'in filmlerinden oluşan toplugösterimle Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne katılmaktan mutluluk duyar.

Aparna Sen, yaklaşık 45 yıllık bir süreye yayılan kariyerinde elliye yakın filmde oynamıştır. İlk yönetmenlik denemesini 1981 yılında 36 Chowinghee Lane adlı filmyle yapmıştır. Aparna Sen'in festivalde gösterilecek diğer filmleri ise Paroma (1985), Picnic (1990) ve Paromitar Ek Din'dir (1999). Son filmde, izleyiciler yönetmenin oyuncu olarak gösterdiği olağanüstü performansa tanık olma şansına da sahip olacaklar. Onun filmleri kadın karakterlere ve hisli tasvirlerle çizilmiş özel ilişkilere odaklı birçok konuya değinmektedir.

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne, bu toplugösterimi düzenlenmesini sağladığı ve Türk dostlarla Hint filmlerini paylaşma olanağı verdiği için teşekkürlerimi sunarım. Bu etkinliğin gerçekleşmesini mümkün kılan girişimleri ve coşkuları için, Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali Yönetmeni Sevna Akpinar'a ve Büyükelçiliğimde elçilik müsteşarı olan Amit Kumar'a takdirlerimi arz ederim. Bunun devamlı bir işbirliğinin başlangıcı olduğunu umarak, festivale başarılar dilerim.

Chitra Narayanan
Hindistan Büyükelçisi

India has the biggest film industry in the world producing more than 1000 films and 1500 documentaries each year. Indian cinema is over 100 years old; the first film produced in 1896. Cinema is a part of India's sociological fabric and is a form of entertainment that touches the lives of each and every Indian.

The Embassy of India is delighted to participate in the Flying Broom International Women Film Festival in Ankara for a retrospective of films by Ms. Aparna Sen, one of India's most talented actors and internationally famous film directors.

Aparna Sen has acted in more than three dozen films in a career spanning almost four and half decades. She made her directorial debut in 1981 with 36 Chowinghee Lane-a film shown here. Other films being screened are Paroma (1985), Picnic (1990) and Paromitar Ek Din (1999). In this last film, viewers would have the opportunity to watch an excellent performance by the director as an actor. Her films have dealt with diverse themes centred on female characters and personal relationships marked with sensitive portrayal.

I would like to thank the Flying Broom International Women Film Festival for its cooperation in organising this retrospective and for the opportunity to share Indian films with Turkish friends. I express my deep appreciation to Ms Sevna Akpinar, Director of Flying Broom International Women Film Festival and Mr Amit Kumar, First Secretary in my Embassy for their initiative and enthusiasm which has made this event possible. I wish to Festival all success and hope that this is the beginning of continued cooperation.

Chitra Narayanan
Ambassador of India

APARNA SEN:

Kadınlar ve Prangaları

Onu yıllar önce, o sırada adı sanı pek duyulmamış genç bir yönetmenin Bombay Film Festivali'nde gösterilen "Titli" adlı filminde izlemiştim. Genellikle 'Hint sineması' genellemesi içinde yitip giden, periferideki yerel sinemaları fark etmemi sağlayan filmdi diyebilirim "Titli" için. Bollywood'ta hiç de alışık olmadığımız bir gerçeklik ve samimiyet içinde küçük bir hikaye anlatan bu sıcak filmde Aparna Sen, kızı Konkona Sen Sharma ile birlikte, muhteşem bir anne-kız portresi çiziyor ve film, oyuncularıyla birlikte festivali izleyen herkesin belleğine kazınıyordu.

Aradan geçen 4-5 yılda, filmin yönetmeni Rituparno Ghosh, Kalküta semalarında yıldız gibi parladı. Kimisinde Bollywood'un en parlak ismi Aishwarya Ray'in da rol aldığı usta işi filmler yaptı; bir bakıma Aishwarya'nın dünya starı imajından sıyrılp oyunculuğunu konuşturma fırsatı bulacağı filmlerde bunlar. Ghosh, bugün Bengal sinemasının en üretken ve en saygın isimlerinden biri. "Titli"nin genç kızı Konkona da, aranan bir aktris ve arasıra magazin sayfalarını süsleyen ünlü bir sima haline geldi, bu geçen sürede.

Aparna Sen ise, öteden beri birlikte yürüttüğü oyunculuk/yönetmenlik kariyerinde ağırlığı ikincisine verdi. Oyunculuğu geri planda tutarak, kamerasını konuşturmayı tercih etti; son yıllarda "Ms. And Mr. Iyer" ile "15 Park Avenue" adlı iki önemli film yaptı. Başta Satyajit Ray olmak üzere Ritwik Ghatak, Mrinal Sen, Buddhadev Dasgupta gibi ustalar çıkışmış olan Bengal sinemasının erkekler ordusu içinde yönetmen olarak öne çıkan az sayıda kadın sinemacının başını çekiyor bugün.

Kalküta'da doğup sinemacı/eleştirmen bir babanın kızı olarak büyüyen Sen, filmlerin bağırdı yetişmiş. İlkgençliğinden başlayarak, babası sayesinde tanıtıçı Ray'in birkaç filminde rol almış. Önemli

APARNA SEN

Women with Ball and Chain

I watched Aparna Sen for the first time in a film called *Titi* in Mumbai Film Festival years ago when she was still relatively unknown. I can say *Titi* made me find out about a very different Indian cinema which is usually overlooked because of the mainstream Bollywood films. It had the warmth and sincerity which the Bollywood lacked, Aparna and her daughter Konkona Sen Sharma gave a challenging performance as the mother and daughter of the film, it was unforgettable for the audience.

5 years on *Titi*'s director Rituparna Ghosh transformed into a shining star in Calcutta skies. She made star studded films, Aishwarya Rai found the opportunity to improve her acting abilities in her movies. Ghosh is most sought after Bengali director today and Konkona is a very famous face which regularly covers the cinema magazines.

Aparna decided to focus on directing rather than acting and made two very important films; Ms. and Mr. Iyer and 15 Park Avenue. She is one of the handful women filmmakers from Bengali cinema which presented very famous male directors to the Indian cinema circuits such as Ritwik Ghatak, Mrinal Sen, Buddhadev Dasgupta and Satyajit Ray.

Sen was born in Calcutta, her father was a filmmaker and film critic. She started her acting career in her father's close friend Satyajit Ray's films. Her directing debut came in 1981 with 36 Chowringhee Lane. Her first film was shot in English and the main character was an

bir oyuncu haline geldikten sonra, 1981'de yazıp yönelttiği ilk filmi "36 Chowringhee Lane" ile yönetmenlikte de kendini ispat etmiş. Konusu ve Kahramanı biraz -kısa bir süre önce sinemalarımızda gösterilen- "Skandal'a (Notes on A Scandal) benzeyen, ama içinde skandal falan olmayan bu etkileyici hikayeyi İngilizce olarak çekmiş. Kahramanı da zaten bir İngilizce öğretmeni... Batı sinemasının anlatım öğelerinden açıkça etkinlenmiş, belli bir psikolojik derinliği olan, inandırıcı karakterleri ile insanı saran bir film.

Aparna Sen'in filmlerinin hemen hepsi kadın merkezli hikayeler üzerine kuruludur. İlk filminde yalnızlık muzdarip bir İngilizce öğretmenmini; "Ms. And Mr. Iyer"da tek başına uzun bir otobüs yolculuguyla çıkışmış genç bir anneyi; "15 Park Avenue"de şizofrenik bir kadının hayalinde kurdugu 'öteki' ailesini arayışını; "House of Memories"te (Paromitar Ek Din) görücü usulüyle evlendirilip hayatı karartılan bir kadının acısını; "Paroma"da filme adını veren 40'larında bir kadının sorunlu evliliğini, vb. anlatır.

Kadın merkezli olmasının yanısıra, Sen'in filmleri belli temalar etrafında örülén hikayelerle şekillenmiş gibidir: Aile ilişkileri, ev, evlilik, aşk... Aile ve evlilik kurumu, geleneksel Hint (Bengal) toplumunda kadınların ayağına vurulmuş en sıkı prangalar olarak karşımıza çıkar bu filmlerde. Karakterler, sosyal hayatı cenderelerin vücut üzerindeki yan etkileri olarak da epilepsi, şizofreni, depresyon gibi hastalıklarla boğuşur.

Aparna Sen, artık kendini tamamen yönetmenliğe vermiş durumda. Şu sıralar "Japon Kadını" adlı -adından anlaşıldığı gibi, yine kadın merkezli- bir filmin

Necati Sönmez

English teacher. This film reminds of Notes on A Scandal, however without a scandal this time. It is under heavy influence of the European filmmaking with depth and realistic characters which easily charms the audience.

Aparna Sen films are very much women oriented. Her fist film portray a lonely English teacher, Ms. and Mr. Iyer is about a young mother on the road, 15 Park Avenue is about a schizophrenic woman who is in search of a family, House of Memories is about the pains of a young bride in an arranged marriage, Paroma tells the story of a troubled marriage from the eyes of a 40 year old woman.

Women are in the center of Aparna Sen films with various stories; family relations, home, marriage, love. Marriage as constitution and family relations are often portrayed as forms of oppression for women as if ball and chain in their legs. Tortures of the social life reflects in those women often as epilepsy, schizophrenia or severe depression.

Aparna Sen devoted herself completely to directing now. Her latest film Japanese woman, as the title suggest is self explanatory, it is another woman film. She says that she has many other projects. Aparna Sen's reputation already reached out of India, now it is a golden opportunity to see her films in Turkey, for the sake of discovering contemporary Bengali cinema which is not very well known to us except Satyajit Ray.

ANILAR EVİ

HOUSE OF MEMORIES

HİNDİSTAN/ INDIA, 2000, Uzun/Feature, Siyah&Beyaz/ B&W, Renkli/Color, 35mm, 130'

Yönetmen/Director: Aparna Sen**Senaryo/Script:** Aparna Sen**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer:** Abhik Mukherjee**Müzik/Music:** Jyotishka Dasgupta**Kurgu/Editing:** Arghakamal Mitra**Oyuncular/Cast:** Soumitra Chatterjee, Aparna Sen, Rituparna Sengupta, Sohini Haldar, Sailee Sengupta**Yapım/Production:** Suravi Production suraviteam@yahoo.com**Dağıtım/Distribution:** Suravi**Ödüller/Awards:** Bombay Uluslararası Film Festivali FIPRESCI Ödülü/FIPRESCI Prize Bombay International Film Festival; Karlovy Vary Uluslararası Film Festivali Juri Özel Ödülü/Award of Ecumenical Jury Special Mention, Karlovy Vary International Film Festival.

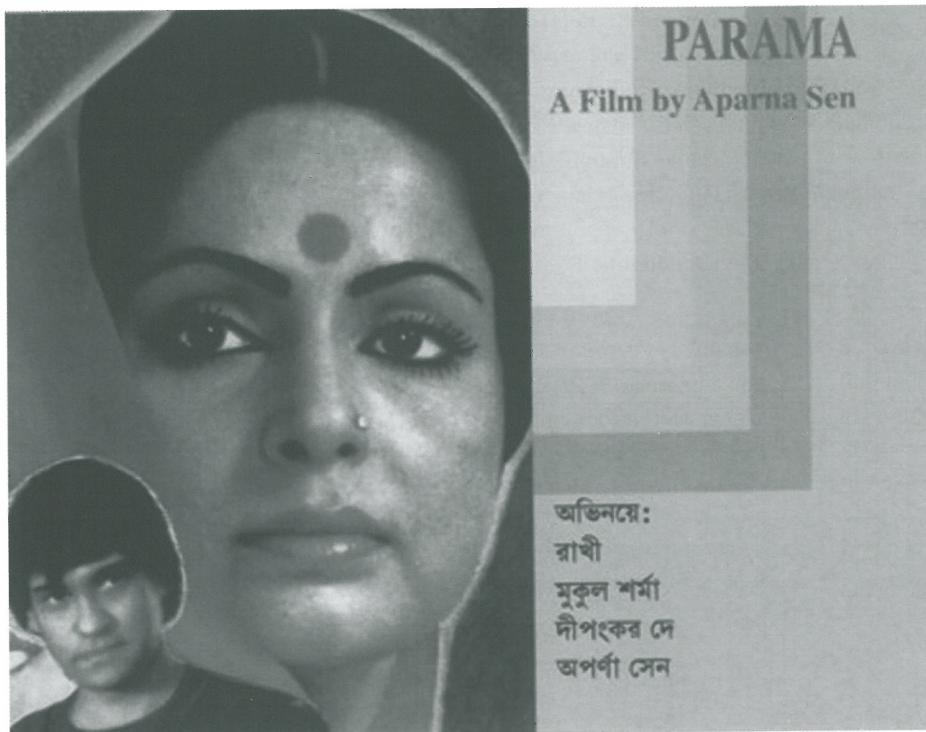
Paromita, ailesinin geçmişinde sara ve akıl hastalığı olan bir adamlı evlendirilir. Genetik mirasına rağmen sağlıklı olan bu adam, Paromita'nın ailesi tarafından kabul görmüş ve evlenmelerine onay verilmiştir. Paromita hamile kalır ve sara hastası bir çocuk dünyaya getirir. Kocası ona hakaret etmeye başlar ve evlenmeden önce kan testi yapmış olması gerektiğini söyler. Ama artık çok geçti. Böylece filmin geri kalanında seyirci, hasta oglunu büyütmeye çalışan genç bir annenin acılarına tanık olur. Sanaka ve Paromita aralarındaki yaş, geçmiş ve mizaç farklılıklarına rağmen aralarında güçlü bir bağ oluşturan bir kayınlık ve gelindir. Ama Paromita'nın Sanaka'nın oğluyla evliliği bittiğinde içinde bulundukları toplumun gelenekleri bu dostluğun sürmesini engeller. Paromita tekrar evlenip yeni bir hayatı başlarken, kayınlıdesi Sanaka kalbi kırık ve yapayalnız kalmıştır. Bunun sonucunda da ciddi bir hastalığa yakalanır. Paromita geleneklere karşı çıkarak ölüm döşeğindeki Sanaka'nın bakımıyla ilgilenir.

Anilar Evi, arkadaşlık ve yalnızlık ilişkisini inceleyen bir Bengal filmi. Aparna Sen toplumun ahlaki bekłentilerine rağmen kadınların nasıl bir araya gelebildiğini anlatan duyarlı bir filmle festival seyircisinin karşısına çıkıyor.

Story of a young girl, Paromita whose parents wed her off in a family with a history of insanity and epilepsy patient. The husband of the girl was normal so that was acceptable to the parents of the girl. Paromita gets pregnant and delivers an abnormal epileptic baby boy. The husband starts calling her names and says that he should better have checked her blood and genetic make up before getting married ! Well it was too late now. So the rest of the movie goes on showing the pains of a young mother who has to cope up with the upbringing of an abnormal epileptic child.

House of Memories is a Bengali film exploring the dual themes of friendship and loneliness. Sanaka and Paromita are mother and daughter-in-law who, despite differences in age, backgrounds and temperaments, build a strong bond together. But when Paromita's marriage to Sanaka's son breaks down, social mores prevent the women from remaining close friends.

While Paromita remarries and begins a new life, her mother-in-law Sanaka is left heartbroken and alone and eventually falls seriously ill. When Paromita learns of her friend's deterioration, she is compelled to flout convention, and returns to nurse Sanaka on her deathbed. Aparna Sen has made a sensitive and gentle film about the different way in which women unite despite the expectations of social norms.

Yönetmen/ Director : Aparna Sen

Senaryo / Script : Aparna Sen

Görüntü Yönetmeni / Cinematographer : Ashok Mehta

Müzik /Music : Bhaskar Chandavarkar

Oyuncular /Cast : Rakhee, Sandhya Rani Chatterjee, Aparna

Sen, Mukul Sharma, Anil Chatterjee

Yapım /Production : Usha Enterprises

Aparna Sen '36. Chowringhee Geçidi' filmiyle başladığı yönetmenlik serüvenini 'Esas Kadın' filmiyle sürdürüyor.

Film, 40 yaşında evli bir kadın olan Paroma'nın gösterişli dergiler için çalışan göçmen bir foto muhabiri olan ve kendisinin göz alıcı fotoğraflarını çeken Rahul'a aşık olmasıyla başlar. İlişkileri ve cazibe makinesinin hayatını işgal etmesi, daha önceden ailesi tarafından da beğenilmiş olan bazı fotoğraflarının bir dergide yayınlanmasının ardından sorun yaratmaya başlar. Paroma kocası tarafından terk edilince ruhsal bir çöküş yaşar. Sonunda bir doktor ona psikolojik tedavi görmesini önerir. Paroma her türlü suçluluğu duygusunu inatla reddederken en büyük moral desteği küçük kızından alır. Kişisel farkındalıkla erişmesine rağmen, dürüst ve çaresiz bir kadın olan Paroma geleneklere uymak adına acı bir deneyim yaşamak zorunda bırakılır. Bu gerçek öykü, belirli bir bireyin cinsel kimliği ve içinde bulunduğu toplum bakımından etik olarak serbest bırakılmasını anlatan eleştirel bir eser olarak yeniden incelenebilir. Film, bunu yaparken de Ortodoksluğu ve duyarsız kuralları etkin bir şekilde sorguluyor ve 'anormalliği' yeniden tanımlıyor. Bengalce bir sözcük olan 'Paroma'nın birçok anlamı var: mükemmel, en iyi, kendine özgü ve kadınlıkta her şeyin ötesinde... gibi. Geleneksel açıdan bakıldığından ise en iyi özelliklerle tanımlanan bir kadına 'Paroma' deniyor bu dilde. 'Esas Kadın', cinsiyetin ataerkil düzen tarafından ne kadar zalimce hapsedildiğini ortaya koyan çarpıcı bir film.

Aparna Sen followed up her directorial debut, 36 Chowringhee Lane (1981), with this story about a 40-year-old married woman, Paroma, who falls in love with Rahul, an expatriate photo-journalist working for glossy magazines, who photographs her and makes her look glamorous. Their affair, and the invasion of the glamour machine into her life, becomes a problem when some of the photographs, earlier admired by her family, are published in a magazine. Paroma is rejected by her husband and has a mental breakdown. In the end, a doctor suggests psychiatric treatment, and when Paroma adamantly refuses to admit any sense of guilt, her young daughter comes and gives her mother moral support. The articulate narrative may also be (re)viewed as a critical discourse on the ethical emancipation of a particular individual, of gender identity and also of the society concerned from within. By doing so, the film effectively questions orthodoxy, insensible norms and redefines (ab)normality. Paroma is a Bengali word which means a lot: the great, the best, the original and beyond everything in femininity. In the traditional sense a lady identified with the best of those qualities is Paroma. The film uncovers the ruthless confinements of gender in a traditional patriarchal social setting. In the name of tradition an honest and helpless lady (Paroma) is compelled to pass through a painful experience, through which she reaches a great personal understanding.

PIKNİK PICNIC

HİNDİSTAN/ INDIA, 1989, uzun/ feature, renkli/ color, 35mm, 60'

Yönetmen/ Director : Aparna Sen

Senaryo / Script : Aparna Sen, Arun Banerjee

Kurgu / Editing : Shaktipada Ray

Oyuncular /Cast : Shabana Azmi, Konkona Sen Sharma, Farouqe Sheikh, Sreela Mazumdar, Dr Shriramlagu, Farida Jalal, Mohan Gokhle, Ravi Nayar, Sunny Mitra

Televizyon filmi olarak çekilen ve Hindistan Ulusal Kanalı'nda yayınlanan Piknik, biri hiç evlenmemiş (Kavita), diğeri ise kocası olduğu için dul kalmış (Kalpana) iki kız kardeş arasındaki çatışmayı anlatıyor.

Ailenin büyük kızı Kalpana kocasını kaybedince, kocasının erkek kardeşi Shekar ona ve çocuklarına sahip olmuştur. Yaşamları uzun bir süredir aynı çatı altında sürdürmektedir. Ulusal bayram tatilinde ailece piknik yapmaya karar verirler; piknik, uzun süredir görüşmemeyen aile üyeleriyle bir araya gelmelerini sağlayacaktır. Piknik için şehrə gelen Kavita ve Shekar arasında bir ilişki başlar. Bu ilişki Kalpana için dular pansionuna gitme tehlikesi demektir. Kalpana aile içinde annesi ile birlikte diğer aile üyelerinin bakımını üstlenmiştir. Bu rol henüz çok genç olan Kalpana için çok uygun değildir. O da tipki kardeşi Kavita gibi şarkı söylemek, kriket oynamak istemektedir. Ancak Kalpana, henüz evlenmediği için davranışları normal karşılanan Kavita kadar şanslı değildir; o eşini kaybetmiştir, üstelik çocukları vardır!

Günün sonunda iki kardeş arasında gittikçe gerginleşen rol çatışması başbaşa yaptıkları bir konuşmada bütün ilişkilerinin çözümlemesine dönüşür. Sonunda bütün Aparna Sen filmlerinde olduğu gibi kadın dayanışması bu kez abla-kardeş arasında yaşanacaktır.

Initially filmed as a television movie and broadcast on the India National Channel, Picnic tells about the conflict between two sisters Kavita and Kalpana, the former who has never been married and the latter a widow.

Since her husband's death Kalpana - the older daughter of the family- and her two children have been taken care of by Shekar, her late husband's brother. Their lives have continued for quite a while under just one roof. They decide to go for a picnic on a national holiday; the picnic will bring them together with family members they have not seen for a long time. A relationship springs up between Kavita and Shekar who have both come to the picnic. For Kalpana, this relationship points out the danger of joining the widows' club. She now has the responsibility of looking after her mother as well as the other family members. This role is not such a happy one for her as she is still very young. She yearns for singing and playing cricket just like her sister Kavita. What's more, Kalpana is not as lucky as Kavita whose behavior is perceived as normal because she is still single; Kalpana has lost her husband and has children.

As the day comes to an end, the tense role conflict between the two sisters is resolved as the two discuss the matter between themselves. In the end, as happens in all of the movies by Aparna Sen, women's solidarity occurs, this time between two sisters.

36. CHOWRINGHEE GEÇİDİ 36 CHOWRINGHEE LANE

HINDİSTAN/ INDIA, 1981, Uzun/Feature, Renkli/Color, 35mm, 122'

Yönetmen/ Director: Aparna Sen

Senaryo / Script: Aparna Sen

Görüntü Yönetmeni / Cinematographer : Ashok Mehta

Müzik /Music : Vanraj Bhatia

Kurgu / Editing : Bhanudas Divkar

Oyuncular /Cast : Jennifer Kendal, Dhritiman Chatterjee, Debashree Roy, Geoffrey Kendal, Soni Razdan

Yapım /Production : Film-Valas

Ödüller / Awards : İngiliz film ödülleri En İyi Kadın Oyuncu/ 1983 Best Actress, Evening Standard British Film award Evening Standard British Film Awards

İngiliz asıllı bir Hintli olan öğretmen Violet Stoneham, kızı Rosemary'nin evlenmesinin ardından, Kalküta'daki 36. Chowringhee Geçidi'nde bulunan tek odalı dairesinde kedisyle birlikte yaşamaya başlar. Eski bir öğrencisi olan Nandita Ray ve onun erkek arkadaşı Samaresh Moitra'nın kendisini ziyarete gelmeleri, Violet'i çok sevindirir. Violet'in yaşadığı dairenin 'ıssızlığı', yazar olan Samaresh'in hoşuna gider; yeni romanını orada yazmak ister ve Violet'tan bunun iznini alır. Violet, Samaresh'in çok beğendiği bir antika gramofonu ona hediye eder. Yalnızlığını bir tek kedisyle paylaşan Violet için bu, yeniden bir ailinin parçası olma umidinin çoğalması demektir. Noel zamanı Violet bir pasta yapar ve Nandita ile Samaresh'e sürpriz yapmak için ziyaretlerine gider. Gideceği yere vardığında onu bir sürpriz beklemektedir.

36. Chowringhee Geçidi, Hindistan'ın İngiliz egemenliğinden çıkış özgürlüğüne kavuşmasından 30 sene sonrasında geçen bir öyküdür. Yeni bir Hint kimliği ortaya çıkmaktadır. Kalküta, kozmopolit, genç bir kültüre sahiptir. Ancak, Violet'in bu kültürde bir yeri yoktur; o bir yabancıdır. Aparna Sen bu filminde, Kalküta'da, yani Hindistan'daki eski İngiliz sömürgesinin başkentinde yaşayan yaşlı bir kadını, bir İngiliz öğretmeni betimliyor. Bunu yaparken de, herhangi bir toplumun dışında kalmış herhangi bir insanın evrensel yakarışını duymamızı sağlıyor. Yalnızlığın yoğunluğu, Violet Stoneham'in günlük hayatının şartsız derecede duygusal olan ayrıntılarıyla birlikte gözler önüne seriliyor.

After the marriage of her daughter, Rosemary, Anglo-Indian school-teacher Violet Stoneham lives a lonely life in her single-room flat located at 36 Chowringhee Lane in Calcutta, with only a tom cat for company. She is thrilled when a former student, Nandita Roy, looks her up and also brings her boyfriend, Samaresh Moitra, to her flat. Samaresh is an author and likes the solitude of Violet's flat, and would like to write his new novel there, to which Violet readily agrees. He likes her antique record-player and she gives it to him as a gift. She hopes she has become part of a family again. It is Christmas-time and Violet would like to bake a cake and visit Nandita and Samaresh to surprise them. But is surprise that awaits her when she reaches her destination.

36 Chowringhee Lane is a sensitive account of a lonely old Anglo-Indian lady (Violet) living in Calcutta. In the time of this film, India has been independent from the British Raj for about 30 years. A new Indian identity is emerging. Calcutta has a cosmopolitan young culture, well-versed in western ways. However, in this culture Violet has no place, she is an outsider.

Here, Aparna Sen, the highly acclaimed actress, successfully begins to expand her creativity as an artist of film as a whole. After almost thirty-five years as a sovereign national identity, a female Indian director portrays an aged English lady teacher still living in Calcutta, the capital of a previous British colony in India. The individual as relic of a colonial past—living in a particular and well-known address of a nostalgic metropolis—Aparna Sen succeeds transmitting the universal situation of anybody on the periphery of any society. The intensity of loneliness has been revealed through the sensitive details of the daily existence of Violet Stoneham.

BALKANLARIN SESSİZ CİĞLİĞİ:
BINKA JELJAZKOVA
SILENT SCREAM OF BALKANS:BINKA JELJAZKOVA

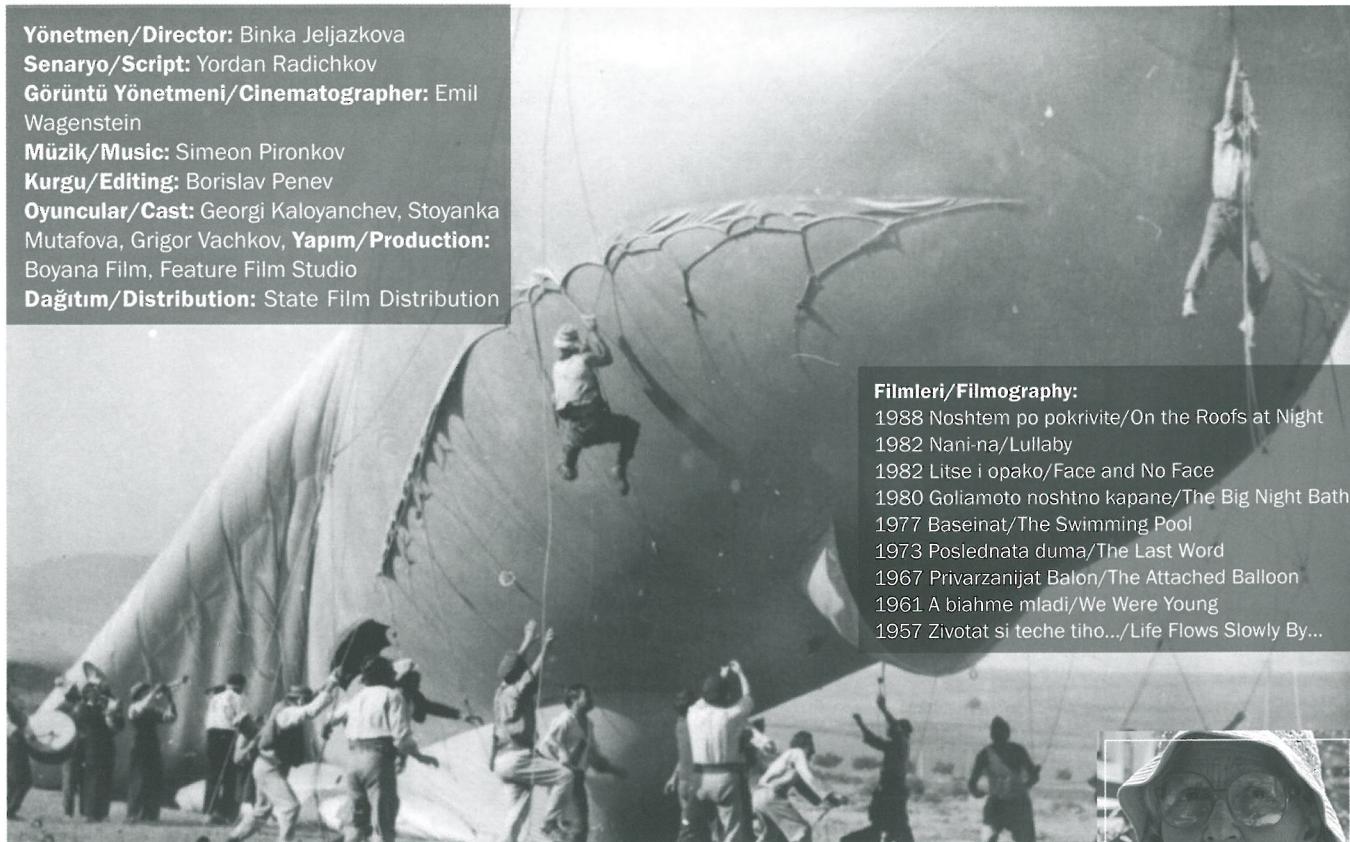
BAĞLI BALON

PRİVARZANİJAT BALON

THE ATTACHED BALLOON

BULGARIstan/BULGARIA, 1967, uzun/feature, S&B/B&W, 35mm, 98'

Yönetmen/Director: Binka Jeljazkova
Senaryo/Script: Yordan Radichkov
Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Emil Wagenstein
Müzik/Music: Simeon Pironkov
Kurgu/Editing: Borislav Penev
Oyuncular/Cast: Georgi Kaloyanchev, Stoyanka Mutafova, Grigor Vachkov, **Yapım/Production:** Boyana Film, Feature Film Studio
Dağıtım/Distribution: State Film Distribution

Filmİleri/Filmography:

- 1988 Noshtem po pokrivite/On the Roofs at Night
- 1982 Nani-na/Lullaby
- 1982 Litse i opako/Face and No Face
- 1980 Goliamoto noshtno kapane/The Big Night Bath
- 1977 Baseinat/The Swimming Pool
- 1973 Poslednata duma/The Last Word
- 1967 Privarzanjat Balon/The Attached Balloon
- 1961 A biahme mladi/We Were Young
- 1957 Zivotat si teche tih.../Life Flows Slowly By...

Binka Jeljazkova

2.Dünya Savaşı sırasında, Romanya'nın Ploesti kasabası üzerinde bağlarını çözen sabit balon, Bulgaristan'ın küçük bir dağ köyü üzerinde belirir. Şaşkin köy halkı, özgürlüğün cazibesine kapılaraçıkagelen bu misafiri sevmeye başlar ve yayılım ateşiyle onu düşürmeye karar verirler. Balon dağlara doğru kaçmaya başlar. Silahlarını kuşanan köylüler yola düşer. Fakat bu girişimde yalnız değillerdir. Meraklılarının peşine düşen başka bir silahlı grup daha vardır. Balonun kimin malı olduğu konusundaki tartışma yüzünden iki grup arasında kavganın eşiğine gelinir. Neysse ki, balon tekrar kaçar ve "av", iki grup için tekrar başlar, fakat bu kez birliktedirler. Sonunda, balon "yakalanır" ve avcılar tarafından yere bağılanır. Kısa bir atışma ve kavganın ardından kargaşa esnasında balon patlar. Polis, başka insanların meselelerine karışıkları için köylülerini cezalandırır. En başından beri öyküye dahil olan bir kız vardır. Bu kız acaba kimden saklanır? Ve neden balon sadece bu kızdan kaçmaz?

Bulgaristan'da büyük tartışma yaratılan, yasaklanan ve ancak 21 yıl sonra akılan bu film Binka Jeljazkova'yla tanışmak için kaçırılmaması gereken bir fırsat.

During II World War a barrage balloon breaks loose over the Romanian town of Ploesti, drifts across the Danube and appears unexpectedly over a small Bulgarian mountain village. The surprised villagers start liking the sudden guest from nowhere for the beauty of its free existence yet soon decide to knock it down with a fusillade. But the balloon flies off to the mountains. The villagers, armed to their teeth, set off after it. But they are not alone in this undertaking. There is another armed group that chases the 'wonder'. An argument whose property the balloon is breaches a conflict on the verge of fighting between the two groups. Fortunately, the balloon moves on again and the "hunt" continues for both groups, now together. Finally, when the balloon is "caught" and tide to the ground by the proud hunters the mounted police rush in. There is a short shooting and fighting and in the turmoil the balloon is destroyed. The police punish the villagers for meddling in other people's affairs. Besides, from the very beginning of the story there is a beautiful and frightened girl. Is she hiding from someone? Why is she running and why the balloon is not flying away only from her?

Born in 1923, in Svilengrad, Bulgaria. The prominent member of the Bulgarian "new wave", Zhelyazkova graduated drama theatre directing in 1951 at the National Academy for Theatre and Film Arts (Then State High School for Theatre Arts). For several years she worked as an assistant-director, then made the controversial and incriminated "Life Floats Slowly By" 1958, from a screenplay written by her husband and collaborator, Hristo Ganev, who codirected the film. They collaborated successfully on the international hit "We Were Young" 1961, which embodied their own experiences as participants in the Resistance. With her next film "The Attached Balloon" 1967, she was again the center of controversy: the film was shelved immediately to be finally released 21 years later. Her reputation as a director of integrity, nevertheless, kept her in the forefront of Bulgarian cinema up to the mid 90s, when she gradually withdrew from filmmaking and social life into an incurable illness.

BINKA: BİR SESSİZLİK ÖYKÜSÜ DA RAZKAZESH PRIASKA ZA MALCHANETO TO TELL A STORY ABOUT SILENCE

BULGARIstan / BULGARIA, 2006, Belgesel/ Documentary, Renkli/Colour, S&B/B&W Betacam SP, 48'

Yönetmen/ Director : Elka Nikolova
 Senaryo / Script : Elka Nikolova
 Görüntü Yönetmeni / Cinematographer : Vanyo Georgiev, Hristo Bakalov
 Kurgu / Editing : Svetoslav Vladimirov
 Oyuncular /Cast : Victoria Krumova, Paraskeva Djukelova, Linda Ruseva
 Yapım /Production : Vreme Film Studio
 Dağıtım / Distribution: Elka Nikolova

Elka Nikolova

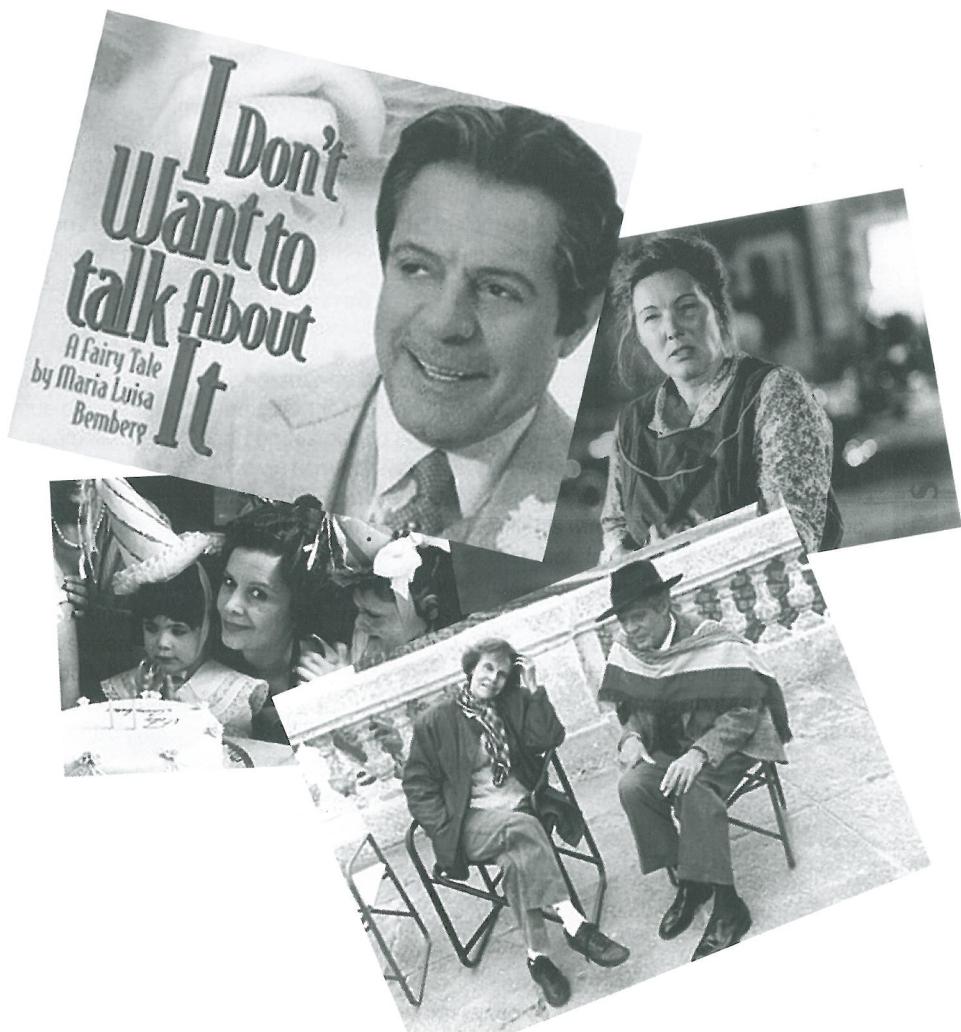
1994'de Bulgaristan'dan New York'a taşındı. New York'taki The New School University'de film yapımı eğitimi 2001'de Media Bilimleri sanat yüksek lisansıyla tamamladı. *The Warmth of My Home* (1995; Modern Sanatlar Müzesi'nin video koleksiyonunun bir parçası) adlı belgeselin eş-yönetmenliğini yaptı. İki kısa filmin yapımcılığını ve yönetmenliğini yaptı; *Prelude to Yesterday* ve *My Mother Wore Pink*. Aynı zamanda Bulgar Televizyonu için yapılan *The Bulgarian Flight* adlı filmde yapımcı olarak yer aldı. 2001'de, 2006'da tamamladığı Bulgar yönetmen Binka Jeljazkova'yı anlatan bir belgesel yapma fikri üzerinde çalışmaya başladı. Şu anda New York'ta Dateline NBC'nin ortaklarından biri olarak görev yapmaktadır.

Bulgar yönetmen Binka Jeljazkova (1923) zıtlandı hiç ödün vermedi. Bulgaristan'ın Komünist diktatörlüğünde siyasal sinemanın ön saflarında bir neferdi. Alegorik ve şehir dramları insan haklarını, sanatsal özgürlüğü ve siyasal düzenin kendisinin meşruiyetini incelerdi. Binka'nın filmlerindeki perçinleyen sahnelerinden kesitler, nadir arşiv çalışmaları, ve eski Bulgaristan stüdyoları yöneticileriyle yapılan samimi röportajlar ile bu kıskırtıcı portre sanatin totaliter bir yönetim altında yapılması durumunda doğabilecek baskıları ve karmaşayı ortaya koyuyor.

Bulgarian director Binka Jeljazkova (b.1923) never shrank from controversy. A film pioneer, she was at the forefront of political cinema under Bulgaria's Communist dictatorship. Her allegorical and urban dramas examined human rights, artistic freedom and the legitimacy of the political system itself. Intercutting riveting scenes from Binka's films, rare archival footage, and candid interviews with former Bulgarian studio executives and film professionals, this provocative portrait reveals the pressures and complexities that arise when art is made under totalitarianism.

Ms. Nikolova moved from Bulgaria to New York in 1994. She studied film production at The New School University, New York, completing her MA in Media Studies in 2001. She co-directed the documentary, *The Warmth of My Home* (1995; Part of Museum of Modern Art's video collection). She produced and directed two short films, *Prelude to Yesterday* and *My Mother Wore Pink*. She also worked as an Associate producer for Bulgarian National Television on the film "The Bulgarian Flight". In 2001, she began working on the idea for a documentary film about Bulgarian film director Binka Jeljazkova, which she completed in the fall of 2006. Currently Ms. Nikolova works as an Associate for Dateline NBC in New York.

ON YILIN EN İYİLERİ HIGHLIGHTS OF TEN YEARS

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin danışma kurulu, sinema yazarları, akademisyenler ve festivalin daimi izleyicilerinin verdiği oyularla, başlangıcından bugüne festivalde gösterilmüş filmler arasından en iyi on film seçerek oluşturulan bu bölümde bu filmlerden 7'si gösterilecek. Festival tarihinin bir özetî niteliği de taşıyan bu bölümle festival izleyicileri bir kez daha sinema tarihi içinde kadın yönetmenlerin yerini keşfetme ve hayata onların penceresinden bakma şansına sahip olacaklar.

Margarethe von Trotta

von Trotta, 'kadın filmi' kavramını, bu kavramın kadın sinemacıları adeta 'zararlı' sayar gibi bir gettoya hapsettiğini düşünerek reddediyor. Ancak, aynı zamanda, kadınların ve erkeklerin yaptıkları filmler arasındaki ayrıllıkları estetik açıdan farklı olarak tanımlıyor ve bu farklılığın da konu seçimlerinde, mutlak hassasiyette, karakterlerin tanıtılmasında ve oyuncuların seçiminde kendini gösterdiğiğini düşünüyor. Ayrıca, von Trotta, kadın sinemacıların özel yaşamla politik yaşamı veya kamusal yaşamla kişisel yaşamı birbirinden ayırmadıklarını söylüyor.

Maria Luisa Bemberg

"Onlara çok kötü bir dünya bırakıyoruz. Suçlusu kadınlar değil ama yine de suç ortağı sayılırlar. Karabasan olan; güç, seks, para, statü ve şöhretle deliye dönen erkeklerdir. Şiddet, gerilla, mafia ve fuhuş üzerine bir gezegen yaratamazsınız. Diğerleri açıktan örükten, bazlarının havyar yiyerek zevk içinde yaşamaları çok korkunç bir kabus ve sefalettir. Çok saf izlenimi vermek istemiyorum ama tam da bu aşamada biz kadınların bir masanın etrafına oturup silahsızlanma hakkında konuşmaya ihtiyacımız olduğunu düşünüyorum. Farklı bir yapımız var. Belki de bir çocuğu yetiştirmenin ne kadar zor olduğunu bildiğimiz içindir."

Agnes Varda

"1954'te yaptığım ilk filmim nedeniyle, ki Yeni Dalga'dan beş yıl önceydi, Yeni Dalga'nın büyükannessi olarak tanındım; zaten onlarda var olan özgürlük ve prensiplere sahiptim. Cahier du Cinema ile tanışmamıştım. Hiç eğitim almamıştım. Onlar gibi bir sinema kurdu ya da film eleştirmeni de değildim. Bana büyükanne dediler, çünkü Yeni Dalga'yı hemen hemen ben başlatmıştım. Benim 'son de cloche d'un immense carillon' olduğumu söyleyen bir eleştirmen var. Bu güzel cümle, 'muazzam bir şekilde çalacak olan çanların ilk zil sesi'dir. Immense Carillon, Yeni Dalga'nın elli filmidir."

Marleen Gorris

"Feminist bir film yapımcısı olarak etiketlenmiş olmak bence sorun değil. Bu, dar görüşlü insanların size olan bakış açısı, çünkü onlar sizi başka bir şey olarak görme yetisinden yoksun oluyorlar. Dediğim gibi, ben feminist olsam da olmasam da komedi veya korku filmi yapmak isterim ve bunu kolaylıkla yapabilirim. Ama beni bu şekilde isimlendirmek istiyorlarsa sorun değil."

Deepa Mehta

"Asla bir Kanadalı gibi hissetmedim. Azıntıların bir parçası olarak anılmaktan her zaman rahatsızolsamışdım; bu onların renkli ırka sesleniş biçimidir. Eskiden Hindistan'a geldiğim ve burada NRI (Yerleşik olmayan Hint) olarak anılırdım. Sorun, bir yere ait olmakla ilgili değil; bu, etiketlerden hoşlanmama durumu. Şimdi olduğum gibi olmaktan dolayı çok iyi hissediyorum: Deepa Mehta. Tercih yapmayı reddediyorum; asıl hissettiğim bu. Neredeyse her yılın yarısını her bir ülkede geçiriyorum. Kızım Kanadalı. Ben burada göçmenim ve sadece bir yerde kalmayacağım."

Dorota Kedzierzawska

"Aradığım insanlar her zaman, onları çevreleyen mutsuzluklar ne olursa olsun, hayatın güzelliği içerisinde, ona olan inancını asla kaybetmeyecek kişilerdir. Ben, başlarına gelen her şeye, tüm gerçekliklere şaşırın karakterlerle ilgilendirsem. Bu nitelikler -sevinç ve sürpriz- çocukların için eşsizdir. Ben her zaman, konumu ne olursa olsun, her çeşit izleyicinin anlayabileceğe filmler yapmak isterim. Ve yaptığım filmlerin de böyle olduklarını umuyorum."

This session will be organized by showing 7 features which are among in ten best showed films from the beginning till today selected by the votes of standing audiences, academics, cinema journalists and Flying Broom International Women Festival Board members. With this session which refers the summary of festival's history, audiences once more will discover women director's place in the history of cinema, find an opportunity to look this world from their windows,

Von Trotta herself rejects the notion of a 'woman's film', arguing that it confines women filmmakers to a 'ghetto', rendering them 'harmless'. However at the same time she describes the difference between films made by men and a female aesthetic form, explaining that this lies in the choice of topics, a certain sensitivity and caution in the way the characters are represented and the choice of actresses. Moreover, von Trotta argues that women filmmakers do not separate the private and the political, or the public and personal life.

"We're leaving a terrible world for them. Women aren't to blame, but they are accomplices. The bogeymen are the men driven crazy with power, sex, money, status, publicity. You don't make a planet with violence, guerrillas, Mafia, prostitution. It's horrible, a nightmare, misery, countries bursting with caviar and others dying of hunger. I don't want to sound naive, but that's where I think we need women setting around the table talking about disarmament. We have a different program. Maybe it's because we know how difficult it is to bring up a child."

I've been called the Grandmother of the New Wave, because my first feature I made in '54, five years before the New Wave, and I already had the freedom and the principles that they had. I hadn't met with the Cahiers du Cinema. I never had any training. I wasn't a cinebuff like they were. I wasn't a film critic. So, they called me the Grandmother, because I started it, almost. There was a critic who said I was the first "son de cloche d'un immense carillon." It's a beautiful sentence. It's the first bell sound of a huge bell concert. The immense carillon is the fifty films of the New Wave.

"It's fine that to feel about being labelled a feminist filmmaker. It tends to narrow peoples view of you because they seem to be incapable of seeing you as anything else. As I said, I'd like to do a comedy and a thriller and I can easily do that whether I'm a feminist or not. If that's what they want to call me, that's fine."

"I've never felt Canadian. I used to be upset about being called an ovisible minority, that's what they called coloured people there. I used to come to India and was called an NRI [Non Resident Indian] here. The problem was not about belonging anywhere; it was a dislike for labels... Now I feel very happy being who I am, Deepa Mehta. I refuse to choose. That's how I feel. I spend about half of each year in each country. My daughter is a Canadian. I'm an immigrant here, and I wouldn't stay exclusively in either place."

"I always look for people who never lose faith in life, in its beauty, despite the unhappiness that may surround them. I am interested in characters that are taken aback by reality, by everything that happens to them. These qualities - joy and surprise - are unique to children. I always want to make films that can be understood by all kinds of audiences, regardless of their location. And I hope that they are."

ALMANYA/GERMANY, 1986, uzun/feature, renkli/color, 35 mm, 122'

Rosa Luxemburg, siyasette ve aşka uzlaşmayı reddeden bir idealistti. İyi bir hatip olduğu kadar, bıkıp usanmadan çalışan bir işçi ve bir yazardı da. Kişisel veya ideolojik tavizlere de politik klışelere de izin vermedi. Hapishane onun için bir yaşam tarzıydı; dokuz kez hapse atıldı. 25 Ocak 1919'da, Rosa ve yoldaşı Karl Liebknecht yeni Sosyal Demokrat Alman Cumhuriyeti'nin Freikorps birlikleri tarafından öldürülüdü. Bu film, Polonya doğumlu eylemci Kızıl Rosa'nın Almanya'da yaşadığı 1898–1919 yılları arasına tanıklık ediyor. Yönetmen von Trotta'nın belgeselle kurgu, kişisel öyküyle geniş tarihsel bağlam arasında müthiş bir denge kurarak yaptığı bu film, politik sinemanın en iyi örneklerinden.

"O kadar çok bilgi topladım ki, iki film daha yapabildirdim. Bazı tarihçiler benim filmimi eksik bulacaklar. Benim amacım tarihi bir çalışma değil, Rosa'nın bir portresini yaratmaktır. Ama onu tanımayan herkesin, onu keşfetmesine yardım edeceğini düşünüyorum. Rosa Batı'da olduğu gibi, Doğu'da da kullanılıyor. Batı Almanya'da portresinin yer aldığı pul kamuoyunda kabul görmedi. Doğu'da ise onun siyaset açımlarını kullanıyor ve Lenin'e olan muhalefetini dikkate alıyorlar" M. Von Trotta

High-quality German cinema and transfixing history combine beautifully in ROSA LUXEMBURG. It covers mainly the crucial years 1898-1919 of "Red Rosa's" life, when the Polish-born political activist, heroine and martyr of the Social Democrats, lived mostly in Germany. On January 15, 1919, Rosa and her comrade Karl Liebknecht were murdered by Freikorps troops of—ironically—the new Social Democrat German Republic. Arguably, they were the first victims of the Nazi system to come. Rosa was an idealist and a purist, intransigent in politics and love. She was a spellbinding orator, an indefatigable worker, speechmaker and writer, a firebrand who tolerated no timorousness, personal or ideological compromises or political clichés. Prison was a way of life for her—she was jailed nine times. Director Von Trotta does this excellently, balancing dangerously between documentarism and fiction, between personality and the wider historical context. von Trotta said: "I have collected so much material that I could make two more films... Some historians will find my film very incomplete. It wasn't my aim to create a work of history but a portrait of Rosa. But I feel that for all the people who don't know her, the film will help them discover her. Rosa is used in the East as in the West. In West Germany, the stamp showing her portrait was unacceptable to the public. In the East they use her for political ends and play down her opposition to Lenin."

Yönetmen/Director: Margarethe von Trotta

Senaryo/Script: Margarethe von Trotta

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Franz Rath

Müzik/Music: Nicolas Economou

Kurgu/Editing: Dagmar Hirtz

Oyuncular/Cast: Barbara Sukowa, Daniel Olbrychski, Otto Sander

Yapım/Production: Eberhard Junkersdorf

Dağıtım/Distribution: A Bioskop Film-Munic production

Ödüller/Awards: Cannes Film Festivali En İyi Kadın Oyuncu

Ödülü/Cannes Film Festival Best Actress Award, 1986

Margarethe von Trotta

1942'de Berlin'de doğdu. 1960'larda, film koleksiyoncusu, yardımcı senarist ve kısa filmlerde yardımcı yönetmen olarak çalışacağı Paris'e taşındı. Fassbinder ve Volker Schlöndorff gibi tanınmış Alman yönetmenlerin filmlerinde rol aldı. 1971'de ilk kocasından boşandı ve Schlöndorff'la evlendi. Schlöndorff'un birçok filminin senaryosunu yazımına yardım etti; 1975'te *The Lost Honor of Katharina Blum*/Katharina Blum'un Kayıp Onuru adlı filmi birlikte yönettiler. von Trotta, 1977'de *Zweite Erwachen der Christa Klages*, *Das/Christa Klages'in İkinci Uyanışı* adlı ilk uzun metrajlı filmini çekti. Üçüncü filmi *Marianne and Juliane*/Marianne ve Juliane ile Yeni Alman Sinemasının en umut vadeden ve en başarılı kadın yönetmeni unvanını garantiyeledi.

*She was born in Berlin in 1942. In the 1960s she moved to Paris where she worked for film collectives, collaborating on scripts and co-directing short films. She also pursued an acclaimed acting career, starring in films by well known German directors such as Fassbinder, and Volker Schlöndorff. In 1971, von Trotta divorced her first husband and married Schlöndorff. She co-wrote many of the scripts for his films, and in 1975 the two of them co-directed "The Lost Honor of Katharina Blum". In 1977, von Trotta directed her first solo feature *Zweite Erwachen der Christa Klages*, *Das* (1978) (*The Second Awakening of Christa Klages*). With her third film, "*Marianne and Juliane*", von Trotta's position as New German Cinema's most prominent and successful female filmmaker was fully secured.*

Filmlerinden Bazıları/Selected Filmography:2004 *I am the Other Woman*2003 *Rosenstrasse*1993 *Il Lungo silenzio/Zeit des Zorns*1990 *L'Africana/Die Rückkehr*1988 *Fürchten und Lieben*1986 *Rosa Luxemburg*1983 *Heller Wahn*1979 *Schwestern oder die Balance des Glücks*1978 *Das Zweite Erwachen der Christa Klages*1975 *Die Verlorene Ehre der Katharina*1981 *Die Bleierne Zeit*

BU KONU HAKKINDA KONUŞMAK İSTEMİYORUZ

DE ESO NO SE HABLA WE DON'T WANT TO TALK ABOUT IT

ARJANTİN/ARGENTINA, 1993, uzun/ feature, renkli/ color 35mm, 103'

Toplum kural dışı yaşayınları dışladığı gibi, daha iyimser yaklaşısa bile fiziksel farklılıklarını olan insanları da kolay kolay kabullenmez. Bu insanları ya tamamen yok sayar ya da arkalarından ve genellikle acıyrak konuşur. Bu film, böyle bir gerçek üzerine hafızalardan kolay silinmeyecek bir Bemberg klasiği... 1930'lu yıllarda Arjantin'de herkesin birbirini tanıdığı ve özellikle bir konunun asla konuşulmadığı küçük bir kasaba... Zengin ve orta yaşın üstünde güzel bir kadın, Leonor, fiziksel farklılık taşıyan kızı Charlotte'nin aile dostları... Güçlü bir kadındır Leonor; onun için kızı her şeyden önemlidir ve onu herkesten, her şeyden ve özellikle bir gergenlikten korumak, uzak tutmak istemektedir. Çocukluktan çıkış genel bir kadın olma dönemindeki Charlotte ise kendinden gizlenen bir gerçek olduğundan habersiz mutlu bir hayat sürdürmektedir; ta ki kasabaya bir sirk gelinceye kadar.

Parodi denilebilecek, kariyeri hakkında iğneleyici ironilerle dolu olan bu filmde Bemberg, en iyi stratejinin engellileri gizlemek ya da kabul etmek yerine, engelin kendisini ortaya koymak bir düzenin kurulması gerektiğini gösteriyor. Bu yaklaşımı sayesinde, Bemberg'in önceki filmlerinin aksine, mutluluk bir olasılık olarak görünüyor burada.

Just like its exclusion of a person refusing its rules, society would ignore the people who have different in physical shape, although it would approach more optimistically to them. Besides, it does not generally talk openly about them. This Bemberg's unforgettable classic film is a good case in point. In the 1930s, it sets in a small gossipy town in Argentina, where there is a thing that talking about it almost forbidden. The rich-older woman Leonor lives this village with her daughter, Charlotte, who is a dwarf. They have also a friend, the enigmatic and womanizing man, Ludovico D'Andrea. Leonor is a powerful woman, for whom her daughter is everything, and she tries to protect Charlotte from the world as well as crucial fact of her life. Being unaware of this fact, Charlotte, who is a transforming period from the childhood to adulthood, pursues a happy life a circus comes to the village.

In this highly parodying film, full of poisoned irony even of her own career, Bemberg finally shows that the best strategies are not those that, covering the handicap, look for acceptance, but those that use the order to exhibit the handicap itself. In doing so, and in contrast to every one of her former films, happiness appears as a possibility.

Yönetmen/Director: Maria Luisa Bemberg

Öykü/Story: Julia Linas

Senaryo/Script: Maria Luisa Bemberg, Jorge Goldenberg

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Felix Monti

Müzik/Music: Nicola Piovani

Kurgu/Editing: Juan Carlos Mascias

Oyuncular/Cast: Marcello Mastroianni, Luisina Brando, Alejandra Podesta, Betiana Blum, Robert Carnaghi, Alberto Segado

Yapım/Production: MOJAME SA, Oscar Kramer SA, Aura Films

Dağıtım/Distribution: The Sales Co. London

Maria Luisa Bemberg

1922'de Buenos Aires'de doğdu. Yarı otobiyografik film senaryolarının erkek yönetmenler tarafından yorumlanmasıından duyduğu hayal kırıklığı, Bemberg'in geleneğe meydan okuyarak yönetmenlige başlamasını sağladı. Latin Amerika'nın en önde gelen kadın yönetmeni oldu. Evlendi; dört çocuk dünyaya getirdi, fakat eş ve anne olarak üstlendiği rol ona kendini hep eksik hissetti ve sonunda boşandı. 48 yaşına geldiğinde film yazarı olarak feminist yönünü keşfetti. 59 yaşındayken, yapımcılığını da üstlendiği ilk uzun filmi 'Momentos'u (1981) çekti. Kariyeri boyunca yonettüğü 6 uzun filminde de -politik baskılara rağmen- kadınların ataerkil toplum içindeki konumunu ve hak ettikleri yeri alma çabalarını ele aldı. Bemberg, 7 Mayıs 1995'te doğduğu kente yaşama veda etti.

Argentine motion-picture director (b. April 14, 1922, Buenos Aires, Arg.-d. May 7, 1995, Buenos Aires), challenged tradition when she embarked on a directing career after expressing disappointment at the way her semiautobiographical screenplays were interpreted by male directors and later emerged as Latin America's foremost female director. Bemberg, who was raised in a patrician family, married and bore four children but felt unfulfilled in that role and secured a divorce. She found her feminist voice as a screenwriter when she was 48 and financed her first feature-length film, Momentos (1981), at the age of 59. In her six films she explored -in a context of political oppression- women's struggles to assume their rightful place in a patriarchal society.

Filmleri/Filmography:

1993 We Don't Want to Talk About It

1990 I, the Worst of All

1986 Miss Mary

1984 Camila

1982 Nobody's Wife

1981 Momentos

FRANSA/FRANCE, 1985, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 105'

Eleştirmenlerce Varda'nın başyapıtı kabul edilen 'Vagabond', genç bir kadının topluma yabancılasması üzerine etkileyici bir film. Mona'nın donmuş cesedi bir hendekte bulunur. Mona'nın sırlarla dolu muammali hikayesi, geridönüşler ve belgesel tarzı mülakatlarla açığa çıkar. Mona yolculuğu boyunca kendisi gibi diğer avarelerle karşılaşışı gibi Tunuslu bağbozumu işçisi, keçi çobanlığı yapan bir aile, ağaçları inceleyen bir profesör ve onun çok güzel ve tutkulu bir hayatı olduğunu düşünen ve kendisine gıpta eden evlenmemiş bir kızla karşılaşır ve onların hayatlarına girer. Mona bu geçici arkadaşlarından birine, bir zamanlar bir büroda çalıştığını fakat yaşam tarzından dolayı şimdilik yersiz yurtsuz olduğunu açıklar. Mona sorumluluk almaktansa gidebildiği yere kadar gidip, yaşayıp yaşayamayacağını öğrenmeyi seçmiştir. Mona'yı sokaklarda tek başına yaşamaya hatta belki de ölmeye iten nedenler nedir? Mona'nın hayatı bakiş açısı, bekleneleri ve umutları diğer insanlardan ne denli farklıdır? Böyle bir yaşam nasıl tanımlanabilir? Bu bir yoldan çıkış mı, yoksa yeni bir yol arayışı mıdır?

Vagabond, Critically acclaimed as Varda's masterpiece, Vagabond begins in the south of France, where Mona, a young woman, is found frozen in a ditch. Her enigmatic story is revealed through flashbacks and documentary-style interviews. Along her journey she meets and takes up with other vagabonds such as herself as well as a Tunisian vineyard worker, a family of goat farmers, a professor researching trees, and a maid who envies what she perceives to be a beautiful and passionate lifestyle. Mona explains to one of her temporary companions that at one time she had an office job and did very well for herself, but she became unsettled with the way she was living—choosing instead to wander the country free from any responsibility, picking up what she could to survive as she goes. What does propel her to live and even die as a homeless person? Are there any differences between ours and her hopes, expectations and understanding? How such a life would be defined, as losing the direction or exploring the new life or direction?

Yönetmen/Director: Agnes Varda**Öykü/Story:** Nathalie Sarraute**Senaryo/Script:** Agnes Varda**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer:** Patrick Blossier**Müzik/Music:** Joanna Bruzdowicz**Kurgu/Editing:** Agnes Varda, Patricia Mauzy**Oyuncular/Cast:** Sandrine Bonnaire, Macha Meril, Stephane Treiss, Yolanda Moreau, Patrick Lepczynski, Yahiaoui Assouna, Joel Fosse.**Yapım/Production:** Cine-Tamaris

Ödüller/Awards: Venedik Film Festivali, Altın Aslan Ödülü/Venice Film Festival, Golden Lion Award, 1985; FIPRESCI Ödülü/FIPRESCI Award, 1985; George Melies Ödülü/George Melies Award, 1985; Katolik Sinema Vakfı Ödülü/Catholic Cinema Foundation Award, 1985; En İyi Kadın Oyuncu Sezar Ödülü/Cesar Awards for The Best Actress, 1985; Los Angeles Amerikalı Eleştirmenler Derneği En İyi Yabancı Film Ödülü/Los Angeles American Critics Society Award for the Best Foreign Film, 1986; Brüksel Film Festivali En İyi Film, En İyi Yönetmen Ödülü/Brussels Film Festival Best Film Award, Best Director Award, 1986; Kuzey Afrika Durban Uluslararası Film Festivali En İyi Film Ödülü/Northern Africa International Film Festival Of Durban Best Film Award, 1987.

Agnes Varda

Sanat ve fotoğrafçılık eğitimi olan Agnes Varda, 1950'den bu yana çoğunlukla belgesel gerçeklik, sosyal yorumculuk ve biçimsel mükemmellikle harmanladığı kurmaca ve belgesel filmler yapmaya devam etmektedir. İlk filmi 'La Pointe Courte' Yeni Dalga'nın gerçekçilik karışımının ve stilizasyonunu beş yıl öncesinden öngören bir yapıttır. "Cleo 5'den 7'ye" ise Varda'nın feminist yönetmen olarak tanınmasını sağlamıştır.

Trained in art and photography, Agnès Varda has worked continuously since the 1950s in both fiction and documentary filmmaking, often mixing documentary realism, social commentary and astonishing formal beauty in the same works. La Pointe Courte, her first feature, anticipates by some five years the New Wave's melange of realism and stylization. "Cleo from 5 to 7" (1961) brought Varda international recognition and established her as a feminist filmmaker.

Filmleri/Filmography:

2003 Lion volatil, Le

2002 The Gleaners and I: Two Years Later (Les Glaneurs et la glaneuse... deux ans après)

2000 Les Glaneurs et la glaneuse/The Gleaners and I

1995 A Hundred and One Nights /Les Cent et une nuits de Simon Cinéma

1991 Jacquot de Nantes

1987 Kung-Fu Master/Le Petit amour

1985 Vagabond/Sans toit ni loi

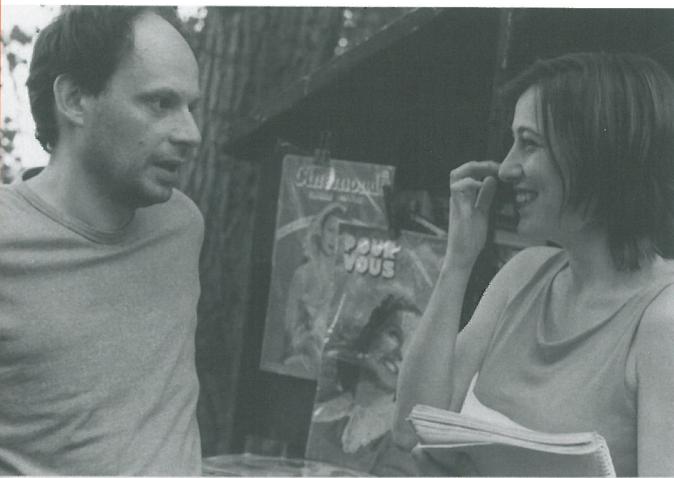
1977 One Sings, the Other Doesn't/L'Une chante, l'autre pas

1975 Lion's Love

1965 Happiness/Le Bonheur

1962 Cleo from 5 to 7/Cléo de 5 à 7

1956 La Pointe Courte

BİR DEVE İÇİN DAHA KOLAY IL EST PLUS FACILE POUR UN CHAMEAU
IT IS EASIER FOR A CAMEL
FRANSA-İTALYA/FRANCE-ITALY, 2003, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 110'

Elliden fazla filmde oynamış bir aktris olan Valeria Bruni Tedeschi'nin yönetmenliğini yaptığı ilk film, 'Bir Deve için Daha Kolay'.

Filmin aynı zamanda başrol oyuncusu olan Valeria Bruni Tedeschi farklı bir kadın kahramanı anlatıyor bu filmde. Federica, bir bakıma bir anti-kahramandır: Kendini boşlukta hissedeni, ne istedğini bilmeyen ve hayatı kendine bir yol açmaya çalışan biridir. Kararsız, sarsak, rüküş, sürekli bir suçluluk duygusu taşıyan ama her şeye rağmen yaşama sevinci duyan güclü bir karakter... Filmin başında Federica bir rahibe günah çıkarırken, çok zengin olduğu için kendini suçu hissettiğini söyler. Onu anlayan rahip, İncil'den bir alıntı yapar: "Bir zenginin cennete gitmesi, bir devenin iğnenin deliğinden geçmesinden daha zordur." Tedeschi, Federica'nın hayatını, ailesi ve dostlarıyla ilişkilerini oldukça gerçekçi ve eleştirel bir üslupla anlatıyor. Aynı zamanda Federica'nın hayal gücüyle yeniden kurguladığı geçmişi ve Federica'nın "gündüz düşleri" filme farklı, incelikli bir mizah duygusu ve ironi katıyor.

Federica bir işçi çocuğu olan devrimci Pierre ile birliktedir. Babası ölüm döşeğindedir ve Federica, babasının ölümüyle ona kalacak olan mirastan kurtulmaya çalışır. Küçük kızkardeşi Bianca ve amaçsız bir şekilde dünyayı bir o tarafından, bir diğer tarafından gezerek vakit ödüren erkek kardeşi Aerelio da sorunludur.

Zenginliğin satın aldığı şeylerle ilgilenmeyen Federica mutlu olmanın yollarını arar. Yolda rastladığı eski sevgilisi Philippe ile birlikte olur. Bir parkta oturup anne olmanın hayalini kurar. Yazlığı oyunların ünlü bir yönetmen tarafından sahneye konulmasını arzular. Tiyatro oyunu yazmasını "burjuva hobisi" diye küfürmeyen sevgilişi Pierre'le tartışır. Bütün bu ilişkileri tatlı bir hiciele anlatan 'Bir Deve için Daha Kolay', kendine özgü bir dünya yaratmayı başaran ve aynı zamanda toplumsal bir eleştiriyi büyük sözler söylemeden seyirciye iletken bir film olarak öne çıkıyor. *Easier For A Camel* is the first film directed by Valeria Bruni Tedeschi, an actress who has played in more than fifty films, and who together with Noémie Lvovsky wrote the scenario of this film. *Easier For A Camel* is an impressive film, with a humorist's approach to its multi-dimensional theme. The director and main character Valeria Bruni Tedeschi depicts for us an unusual heroine. In fact, we could say that Federica is an anti-heroine: She feels an emptiness inside her soul, doesn't know what she wants, and is finding her own way in life. Although she is an affected woman who is unstable and untidy, and who always feels guilty, she is a strong character and full of life.

Yönetmen/Director: Valeria Bruni-Tedeschi

Senaryo/Script: Valeria Bruni-Tedeschi, Noémie Lvovsky, Agnes de Sacy

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Jeanne Lapoirie

Kurgu/Editing: Anne Weil

Oyuncular/Cast: Valeria Bruni-Tedeschi, Chiara Mastroianni, Jean-Hugues Anglade, Denis Podalydes, Marysa Borini, Roberto Herlitzka, Lambert Wilson, Emmanuelle Devos.

Yapım/Production: Gemini Films

Dağıtım/Distribution: Gemini Films

Ödüller/Awards: Louis Dellux Ödülleri En İyi İlk Film/Prix Louis Dellux Best First Film Award, 2003.

*In the beginning of the film, we see Federica confessing to a priest, saying that she feels guilty because she is rich. The priest understands, and gives a quotation from the Bible: "It is easier for a camel to go through the eye of a needle than for a rich man to enter the kingdom of God." Valeria Bruni Tedeschi tells us of Federica's life, and her relations with her family and friends, in a realistic and insightful manner. At the same time, Federica's past life, which she mentally reconstructs with the help of her imagination, and her day dreams, give the film a subtle sense of humor and irony. Federica is involved in a relationship with Pierre, a revolutionary from a working class family. Her father is about to die, and Federica tries to dispose of the inheritance that she will possess after his death. Her little sister Bianca and her brother Aerelio, who wastes his time by constantly travelling the world without any purpose, are problematic characters as well. Not interested in what money can buy, Federica seeks the way to happiness. She runs into her ex-boyfriend Philippe on the street, and makes love to him; she sits in a park and dreams of becoming a mother; she wishes that the plays she writes would be staged by a famous director; she argues with her boyfriend Pierre who despises her play writing, saying that it is a "bourgeois hobby". Telling us about all these relationships with a sweet irony, *It Is Easier for A Camel* succeeds in creating an original world which conveys a social message to the viewer, without resorting to pretension.*

Valeria Bruni-Tedeschi

1964'de Torino'da doğdu. Sinema çalışmalarına yönetmen Patrice Chereau'nun yanında oyuncu olarak başladı. Nanterre Tiyatro Okulu'nda eğitim gördü. *Normal People Are Nothing Exceptional* (1993) adlı dramada başrol oynadı; bu dizi ona Cesar ve Bronz Leopar ödülleri kazandırdı. *Nenette ve Boni*'deki rolüyle 1996'da da Bronz Leopar Ödülü'ne değer bulundu. Ayrıca *Bir Deve için Daha Kolay*'nın senaryosunu birlikte yazdığı Noémie Lvovsky'nin filmlerinde de rol aldı.

*Valeria Bruni-Tedeschi was born in 1964, in Turin. She trained as an actress with director Patrice Chereau, and attended the Drama School in Nanterre. She made a name for herself when she played the lead in the drama *Les Gens Normaux n'ont rien d'exceptionnel/ Normal People Are Nothing Exceptional* (1993), for which she won a Cesar and a Bronze Leopard. Further international recognition, a Bronze Leopard at the Locarno IFF in 1996, brought her a role in the film *Nenette and Boni*. She has also appeared in films by Noémie Lvovsky, who collaborated with her on the screenplay for *It Is Easier For A Camel* (2003).*

Filmleri/Filmography:

2007 *Rêve de la nuit d'avant*, Le/ Actress

2003 *It's Easier for A Camel*

HOLLANDA, BELÇİKA, İNGİLTERE/NETHERLANDS, BELGIUM, UK, 1995, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 105'

'Antonia'nın Yazgısı', 1995 yılında en iyi yabancı film Oscar'ını alan yönetmen Marleen Gorris'in dördüncü uzun metrajlı filmi. Marleen Gorris, filminde aile kavramının aşındığı bir dönemi yansıtırken cemiyetin önemini vurguluyor. Film, İkinci Dünya Savaşı'nın sonundan başlayarak yaklaşık 50 yıllık bir süreç içinde Antonnia'yı, kızı Danielle'yi, torunu Therese'yi ve torununun kızı Sarah'ı içine alan dört kuşaktan kadını anlatıyor. Film, 'cemiyet' kavramına verdiği önem kadar, Schopenhauer'dan Katolik Kilisesi'ne ölüm üzerine farklı felsefeleri ortaya koyuyor. 'Antonia'nın Yazgısı' işlediği bütün konuların yanında yönetmen Gorris'in feminist görüşünü en net olarak yansittığı filmlerinden biri.

'Antonia's Line', director Marleen Gorris' fourth feature film, won the Best Foreign Film Oscar 1995's Academy Awards. In an era when the concept of "the family" is being eroded, Gorris underlines the importance of community. Opening shortly after the end of World War II and continuing for over forty years, "Antonia's Line" introduces to four generations of women -Antonia, her daughter Danielle, her granddaughter Therese, and her great-granddaughter Sarah. In addition to the evident message about the importance of community, the film challenges different philosophies about death, from those of Schopenhauer to those of the Catholic church. And it gently advances the director's feminist agenda, illustrating that women can thrive (not just survive) without men.

Yönetmen/Director: Marleen Gorris

Senaryo/Script: Marleen Gorris

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Willy Stassen

Müzik/Music: Ilona Sekacz

Kurgu/Editing: Marina Bodbijl, Wim Louwrier, Michiel Reichwein

Oyuncular/Cast: Willeke van Ammelrooy, Els Dottermans, Dora van der Groen, Veerle van Overloop, Esther Vriesendorp, Carolien Spoor, Thyrza Revestefjin, Mil Seghers.

Yapım/Production: Bard Entertainments

Dağıtım/Distribution: Egmond Films

Ödüller/Awards: Akademi Ödülleri En İyi Yabancı Film Oscar Ödülü/Academy Awards Best Foreign Film Oscar, 1996; Hollanda Film Festivali En İyi Yönetmen, En İyi Kadın Oyuncu

Ödülleri/Netherlands Film Festival Best Director Best Actress Award, 1995; Toronto Uluslararası Film Festivali İzleyicinin Seçimi Ödülü/Toronto International Film Festival Audiences' Choice Award 1995.

Marleen Gorris

Feminist sinemanın radikal senarist ve yönetmeni Marleen Gorris, 1948'de Hollanda'da doğdu. Ülkesinde İngilizce eğitimi aldı, ardından tiyatro okumak için İngiltere'ye gitti. İlk senaryosunu 30 yaşında yazdı. İlk filmi olan *A Question of Silence/Bir Sessizlik Sorgusu* gösterildiğinde 34 yaşındaydı. Bir butığın erkek yöneticisini öldürmekle suçlanan üç kadının mahkemedede yargılanırken eril dili kullanmayı reddetmelerini anlatan bu ilk filmiyle, Hollanda Film Festivali'nde ve Creteil Kadın Filmleri Festivali'nde büyük ödül aldı. Radikal feminist Gorris, dünya sinemasının kıskırtıcı sesi olarak anılıyor.

Marleen Gorris, who is known to be a radical script-writer and director of feminist cinema, was born in Limburg/The Netherlands in the year 1948. She studied English language in her country and then moved to England in order to study drama. Gorris wrote her first script when she was 30 and, she was 34 when her first film *A Question of Silence* was shown. This film is about three women who refuse to use the patriarchal language in the court, after being charged with the murder of a boutique's manager. *A Question of Silence* brought Gorris the grand prize in the Netherlands Film Festival and Creteil Women's Films Festival. Gorris is acknowledged as the provocative voice of the world cinema.

Bazı Filmleri/Selected Filmography:

2007 Rosa

2007 Heaven and Earth

2003 Carolina

2000 The Luzhin Defence

1997 Mrs. Dalloway

1995 Antonia's Line

1993 Verhalen van de straat/Tales from The Street

1990 The Last Island

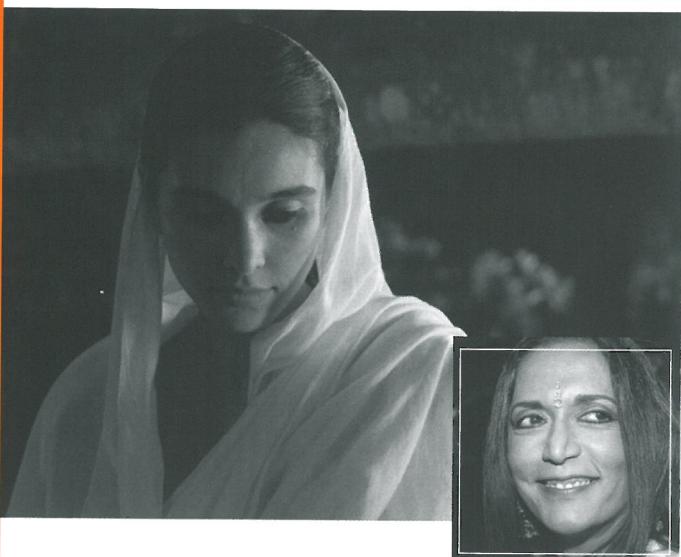
1984 Gebroken spiegels/ Broken Mirrors

1982 De Stilte rond Christine M/A Question of Silence

SU WATER

HİNDİSTAN-KANADA/INDIA-CANADA, 2005, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 114'

ON YILIN EN İYİLERİ/HIGHLIGHTS OF TEN YEARS

Film, 1930'larda İngiliz kolonisine karşı mücadelenin yoğunlaştığı yıllarda, kutsal kent Varanasi'deki bir tapınakta yoksulluğa itilen bir grup Hintli dul kadınların zor durumunu anlatıyor. Filmin odaklandığından, dullah için dayatılan sosyal dayatmalardan kaçmak isteyen dul bir kadın ile aşağı bir kasta mensup Mahatma Gandhi yandaşı bir adamın ilişkisi var.

"Aklimiza takılıp kalan ve bir türlü silinemeyen görüntüler vardır. Böyle bir görüntü on yıl boyunca aklımdaydı. Çömelmiş ve kolları ile dizlerini sarmış, boynu büükük, yenilmiş bir kadının görüntüsü bir senaryo fikrini doğurdu ve on yıl sonra 'Su' adında bir film oldu. 2000 yılında Hindistan hükümetinden aldığımiz gerekli izinler ve onaylanmış senaryomuzla silahlanmış olarak Varanasi şehrinde film için ekibimizi kurmuştuk. Altı haftalık bir ön hazırlık döneminin ardından Ganj kıyısında çekimlere başladık. İki günlük çekim ardından meydana gelenler hiç beklenmedik ve eşi görülmemiş oylardı. Gece boyunca Hindu köktenciler şehre dolmuştu ve şiddet gösteri ile protesto etmeye başladılar. Film setini nehire dökmenin nedeni olarak filmin anti-Hindu olmasını gösterdiler. Protestocular gece boyunca yürüyüp kuklalarını yakıtlar. Filmi ve filmin Hindu dullara bakışı aleyhine sloganlar attılar. Kimse senaryoyu okumamıştı. Meydana gelen gösterilerden şaskın bir halde senaryoyu onaylayan devletten yardım talep ettik ama başarılı olamadık. Artan gösteriler, ölüm tehditleri şiddet eylemleri ile kısırlımsız olarak filmin yapımına son vermek zorunda kaldık. Artık filmi bitirdim ve bunun için yaptığım uzun yolculuğa dönüp bakabilirim. Aci, ölüm tehditleri, politika, dini köktenciliğin çırın yüzü-bunların tümünü yaşadık. Bazen şüphe ediyorum, bütün bunlara değer miydi? Sonra on yıl önceki dulun görüntüsü zihnimde beliriyor, Ganj'in kıyısında oturmuş, dişleri dökük ağzından kaybolmanın sesli nefeslerini alıp veriyor." -Deepa Mehta-

Deepa Mehta

1950'de doğdu. Kanada'da yaşıyor. Yeni Delhi Üniversitesi'nde felsefe eğitimi aldıktan sonra hiç akılnda yokken sinemaya ilgilendi. Babası bir dağıtmacı olduğundan küçüğünden beri bol bol film izleyen Mehta, doktorasını yaparken Delhi'de çocuklar için belgesel yapan bir kuruluşta yarı zamanlı bir iş bularak film yapmayı öğrendi.

She interested with making features but she had nothing in her mind related to it. Mehta who has watched lot of movies since her childhood cause his father was distributor, has found a part time job in a company which makes documentaries for children in Delhi and has learned how the films are made, while studying her PhD.

Yönetmen/Director: Deepa Mehta

Senaryo/Script: Deepa Mehta

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Giles Nuttgens

Müzik/Music: Mycheal Danna, A.R Rahman

Kurgu/Editing: Colin Monie

Oyuncular/Cast: Lisa Ray, Seema Biswas, Kulbushan Kharbanda, Waheeda Rehman

Yapım/Production: David Hamilton

Ödüller/Awards: Vancouver Film Eleştirmenleri Birliği En İyi Yönetmen, En İyi Kadın Oyuncu Ödülü/Vancouver Film Critics Association Awards, Best Director, Best Actress, 2006; Valladolid Uluslararası Film Festivali Genç Jüri Ödülü/Valladolid International Film Festival Young Jury's Prize, 2005.

Set in the 1930s during the rise of the independence struggles against British colonial rule, the film examines the plight of a group of widows forced into poverty at a temple in the holy city of Varanasi. It focuses on a relationship between one of the widows, who wants to escape the social restrictions imposed on widows, and a man who is from a lower caste and a follower of Mahatma Gandhi.

"There are some images that become indelible in our minds. One such image that has stayed with me for 10 years. It was this image of a widow, sitting on her haunches, arms outstretched on her kness, head bowed down in defeat that became imprinted in my mind and led to the idea of a screenplay which was to become the film Water 10 years later. In the year 2000, armed with the requisite permissions and script approval from the government of India, we assembled the cast and crew of Water in Varanasi. After six weeks of pre-production, we started to shoot on the bank of the river Ganges. Two days into the shoot, what transpired next was unexpected and unprecedented. Overnight, violent protests by Hindu fundamentalists erupted in the city. Accusations of Water being anti-Hindu were cited as the cause of the film sets being thrown in the river, my effigy being burned and protesters marching in the streets of Varanasi, denouncing the film and its portrayal of Hindu widows. Nobody had read the script. Bewildered by the turn of events, we tried to muster help from the state government who had given the script its approval, but to no avail. Amidst escalating protests and violence and personal death threats, we were forced to shut down production. Now that the film is complete, I can look back on the journey it has taken to make it. The anguish, the death threats, the politics, the ugly face of religious fundamentalism – we experienced them all. Has it been worth it, I often wonder? Then the image of a widow 10 years ago surfaces in my mind, as she sits on the steps by the Ganges, her toothless mouth making gasping sounds of despair." –Deepa Mehta-

Filmalleri/Filmography:

- 2003 The Republic of Love
- 2002 Bollywood/Hollywood
- 1998 Earth
- 1996 Fire
- 1996 Young Indiana Jones: Travels with Father
- 1994 Camilia, Su/Water
- 1993 The Young Indiana Jones Chronicles-Benares, Jaunary 1910
- 1991 Sam&Me
- 1989 "Danger Bay"-This Little Piggy"
- 1988 Martha, Ruth&Edie
- 1978 At 99: A Portrait of Louise Tandy Murch

KARGALAR WRONY CROWNS

POLONYA/POLAND, 1994, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 63'

Karga soğuk, rahatsız edici, sevilmeyen bir kuştur. Dorota Kedzierawska'nın 'Kargalar'ının ana karakteri -karganın özelliklerinin barındıran 9 yaşında bir kız- için en uygun takma ad bu olmalı: Karga. 'Kargalar', sadece duygusal, dürüst bir hikayesi olduğu için değil, sinematografik açıdan da iyi bir film. Wrona, yani 'Karga', 9 yaşında küçük bir evde annesiyle birlikte yaşayan, sık sık ağzını bozan bir 'sokak çocuğu'dur. Annenin çocuğu gerçekten sevip sevmemiğini asla bilemeyeiz. Bildiğimiz, annenin çok meşgul ve yorgun ya da ilgisiz olduğunu biliyoruz. Wrona okul arkadaşları tarafından devamlı aşağılanır. 'Karga', sadece kendisine ait bir aile hayatı istediği için 3 yaşında bir çocuğu kaçırır ve Polonya'yı deniz yoluyla terk etmeye kalkışır. Wrona çocuk için uygun ve sevilen bir anne olmak ister, fakat aynı zamanda çocuğun arkadaşlığına ve onun kendisini kabul etmesine de ihtiyacı vardır. Çocuğun inatçılığına ve önelsiz isteklerine sık sık saçma ve tacizkar tepkiler verir. Fakat tüm bunlara rağmen, ikisinin arasında Wrona'nın daha önce hiç tatmadığı bir sevgi doğacaktır.

A crow is a raucous, abrasive, unloved bird, and an apt nickname for the lead character in Dorota Kedzierawska's Crows, a 9-year old girl who possesses all of the above characteristics. This short and simple film is beautiful not only in its emotionally-honest story but in its cinematography.

Wrona (Crow) is a street-tough, often crude-mouthed nine year-old girl who lives in a small apartment with her mother. Whether or not the mother truly loves the child we never know. What we do know is that the mother is too pre-occupied, or tired, or disinterested. She is routinely scorned by her schoolmates. Eventually, wanting some sort of family life of her own, the Crow kidnaps a 3-year old child and attempts to leave Poland by sea. Wrona wants to be a proper loving mother for the child, but she also needs the child's companionship and acceptance. And she often reacts to the child's stubbornness and petty needs with childish abuse. But through it all there's a love that evolves between the two that Wrona has never experienced before.

Yönetmen/Director: Dorota Kedzierawska

Senaryo/Script: Dorota Kedzierawska

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Arthur Reinhart

Sanat Yönetmeni/Art Direction: Magdalena Kujszezyk

Müzik/Music: Wlodek Pawlik

Ses/Sound: Barbara Domaradzka

Kurgu/Editing: Dorota Kedzierawska, Arthur Reinhart

Oyuncular/Cast: Karolina OStronza, Kasia Szezepanik, Małgorzata Hajewska, Anna Pruenal, Eva Bukowska, Krzysztof Grabarezyk.

Yapım/Production: Studio Filmowe "Oko"

Dağıtım/Distribution: c/o Film Polski

Ödüller/Awards: Cannes Film Festivali Coup de Couer Ödülü, 1994; Vevey Charlie Chaplin Ödülü, 1994; Bellinzona Bronz Ödülü, 1994; Camerimage Golden Frog Ödülü, 1994; Gdansk-Gdynia Jüri Özel Ödülü, İzleyici Ödülü, Gazete Yazarları Ödülü, 1994.

Dorota Kedzierawska

Belgesel film yönetmeni. 1957'de doğdu. 1981 yılında, önce Łódź Üniversitesi'nde kültürel konular üzerine ders aldı, ardından Moskova'da iki yıl film yönetmenliği eğitimi gördü. Łódź Ulusal Film Okulu'ndan mezun oldu. Birçok film yönetti. Fimlerinde dezavantajlıları olan, parasal zorluk çeken, yetişkinler tarafından dışlanan çocuklara odaklıydı. Karakterleri genellikle sevdikleri adam için umutsuzsa çabalayan kadınlardı.

She was born in 1957 is a director of feature and documentary films. Kedzierawska graduated from the National Film School in Łódź in 1981 but prior to that had completed a course in cultural studies at the University of Łódź and studied film directing in Moscow for two years. Kedzierawska is the director of several acclaimed films. In her films she concentrates on the experiences of disadvantaged children who contend with a difficult financial situation, rejection by adults, or both. Her characters are usually women, hopelessly fighting for the love of their men.

Filmalleri/Filmography:

2006 Pora umierac

2005 Jestem/I Am

1998 Nic/Nothing

1994 Wrony/The Crows

1991 Diably, diably/The Devils, the Devils

1988 Koniec swiata/The End of The World

1985 Gucia

1983 Początek/The Beginning

1982 Jajko/The Egg

1980 Agnieszka

HER BİRİ AYRI RENK EACH HAS A DIFFERENT COLOR

FIPRESCI

Festivalin 'Her Biri Ayrı Renk' başlıklı bölümünde bu sene 14 film yer alıyor. Uluslararası Film Eleştirmenleri Birliği (FIPRESCI) Jürisi festival boyunca bu 14 filmi izleyecek. Jüri yapacağı değerlendirme sonucunda bu filmlerden birine FIPRESCI Ödülü verecek. FIPRESCI, Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde 2003 senesinden itibaren ödül veriyor. Dünyada bu ödülün verildiği tek kadın filmleri festivali olma özelliği de taşıyor. FIPRESCI Ödülü, prestij açısından oldukça önemli bir ödül olarak kabul ediliyor. Bu seneki FIPRESCI jürisi Adina Bradeanu, Necla Algan ve Penka Monova'dan oluşuyor.

This year, there are 14 films in the festival's sections entitled "Each has a different Colur." The jury of the International Federation of Film Critic (FIPRESCI) is going to watch these 14 films during the festival. After an evaluation, the jury will award the FIPRESCI prize to one of the films. FIPRESCI, has awarded prizes in Flying Broom International Women's Film Festival since 2003. Flying Broom International Women's Film Festival, holds the distinction of being the one and only women's film festival in the world that receives this prize. The FIPRESCI prize is admitted to be a very significant and prestigious prize. This year the jury consist of 3 women; Adina Bradeanu, Necla Algan and Pelka Monova.

Adina Bradeanu

Sinema yazarı. Film ve İletişim Çalışmaları öğrenimi gördü. Yüksek lisansını Toplumsal Cinsiyet ve Kamu Politikası üzerine yaptı. Romanya ve İngiltere'de çeşitli makaleler yayınladı, editör olarak çalıştı. 2005-2006 yıllarında Observator Cultural adlı aylık yayında köşe yazıları yazdı. Halen Danimarka'daki Avrupa Belgesel Ağrı'na katkıda bulunuyor; Westminster Üniversitesi'nde Belgesel Film Yapımı üzerine doktora yapıyor; aynı üniversitede Medya, Sanat ve Tasarım Okulu'nda yarı zamanlı eğitmen olarak ders veriyor.

She is an Oxford-based Romanian film journalist with a background in Film and Communication Studies [BA], and Gender and Public Policy [MA]. She is currently completing a Ph.D. in Documentary Film Studies at the University of Westminster [London], where she also teaches part-time in the School of Media, Arts and Design. Prior to her relocation to the United Kingdom, Adina co-edited for several years the Romanian film monthly ProCinema, and worked for a year as an intern at IDFA [International Documentary Festival Amsterdam]. Adina has published in edited volumes and journals in Romania [Women: Words and Images, POLIROM, 2002] and in the UK [24 Frames: The Balkans, Wallflower Press, 2006; Journal of South Asian Popular Culture, Routledge, October 2006]. She is currently contributing to DOX [European Documentary Network, Denmark]. Other recent assignments included Cineaste [USA], Third Text [UK] and Kinokultura [www], all forthcoming in 2007.

Necla Algan

1958'de İstanbul'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi ve Mimar Sinan Üniversitesi Sinema TV bölümünde öğrenim gördü. Antrakt, 25.Kare, Pazartesi, Evrensel Kültür, Toplum ve Bilim, Yeni Sinema, Empire dergilerinde yazıları yayımlandı. "Lütfi Akad, Sadeliğin Derinliğinde Bir Yönetmen" adlı kitabın yazarlarından biri, "Fikret Bey" adlı uzun metrajlı filmin senaristidir.

Born in İstanbul, 1958, Algan graduated from the Literature Faculty at İstanbul University and the Department of Cinema and Television at Mimar Sinan University. Her articles have been published in magazines Antrakt, 25.Kare, Pazartesi, Evrensel Kültür, Toplum ve Bilim, Yeni Sinema, and Empire. One of the authors of "Lütfi Akad, Sadeliğin Derinliğinde Bir Yönetmen (Lütfi Akad, a Director in the Depths of Lucidity)," Algan is the scriptwriter of the feature film "Fikret Bey."

Penka Monova

Film eleştirmeni, yazar ve yönetmen. Yüksek lisansını Film Tarihi, Teorisi Ve Eleştirmenliği üzerine Sofya Tiyatro ve Film Sanatları Ulusal Akademisi'nde tamamladı. Bulgar Ulusal Film Arşivi'nde film araştırmacısı, çeşitli ulusal gazete ve dergilerde sinema yazarı ve ulusal "24 Saat" gazetesinde sürekli makale yazarı olarak çalıştı. İki roman yazdı, ayrıca çeşitli belgesellerin senaryo yazarlığını ve yönetmenliğini üstlendi. Bulgar Gazeteciler Birliği ve Bulgar Film Yapımcıları Birliği üyesidir.

Film critic, writer, and director, Penka Monova has completed her M. A. on film history, theory, and critics at the National Academy of Theatre and Film Arts in Sofia. Monova has worked as a film researcher at the Bulgarian National Film Archive; contributing writer on cinema in various national newspapers and magazines; and a long-term columnist in national daily "24 Hours." Penka Monova is the author of two novels as well as screenwriter and director of several documentaries. She is also a member of the Union of Bulgarian Journalists and the Union of Bulgarian Filmmakers.

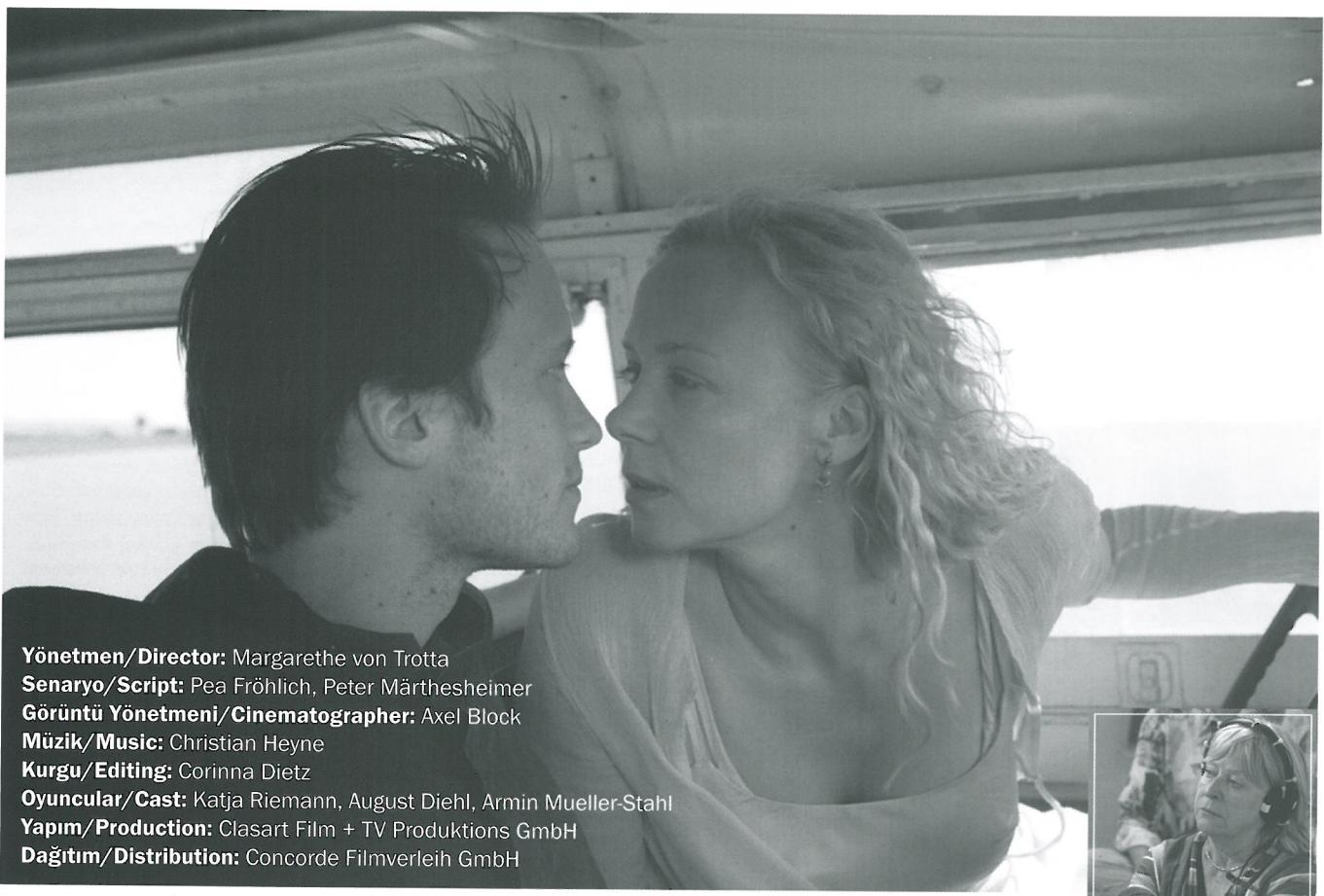

ÖTEKİ KADIN BENİM ICH BIN DIE ANDERE FRAU I AM THE OTHER WOMEN

ALMANYA/GERMANY, 2006, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 104'

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Yönetmen/Director: Margarethe von Trotta

Senaryo/Script: Pea Fröhlich, Peter Märthesheimer

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Axel Block

Müzik/Music: Christian Heyne

Kurgu/Editing: Corinna Dietz

Oyuncular/Cast: Katja Riemann, August Diehl, Armin Mueller-Stahl

Yapım/Production: Clasart Film + TV Produktions GmbH

Dağıtım/Distribution: Concorde Filmverleih GmbH

Köprü tasarımcısı Robert Fabry, önemli bir müsterisiyle yapacağı toplantıdan bir gece önce gösterişli Frankfurt oteline giriş yapar. Platin renkli peruk takan hafifmeşrep bir hayat kadınıyla odasına çıkar. Sabah uyandığında kadın gitmiştir. Fabry, müsterisinin ofisinde, sözleşme avukatı Carolin Winter'la tanışır. Winter ne kadar inkar ederse etsin Fabry'nin dün gece birlikte olduğu kadının aynasıdır. Tek fark, başında bir perüğün bulunmaması ve tavırlarının son derece ciddi ve profesyonel olmasıdır. Kadın, Fabry'nin o gece dışarı çıkışma teklifini kabul eder. Ne yazık ki Farby, kadının o geceki nazının göstermelik olduğu düşünücek ve kadına tecavüz etmeye kalkışıp geceyi berbat edecektir.

Senaryosunu Peter Märthesheimer ile Pea Fröhlich'in yazdığı, ilk bakışta tabuları yikan bir tutku, takıntı ve trajedi öyküsü izlenimi veren bu "şizofren melodram", gizemli ve fettan Carlotta'yla geçirdiği gecenin ardından genç mühendis Farby'nin başına gelenleri anlatıyor.

Bridge designer Robert Fabry, checks into his swank Frankfurt hotel the night before a big meeting with a client. He picks up a slatternly prostitute in a platinum wig, and the two retire to his room where she plies her trade. In the morning, she's gone. At the client's office, Robert meets contract lawyer Carolin Winter, the same woman he had sex with the night before although she denies it. She's also not wearing the wig and her manner is completely sober and businesslike. Robert asks her out on a date that night, and she accepts. Unfortunately, he rather spoils the romantic evening by trying to rape her, seemingly thinking that her coyness is playacting. This "schizophrenic melodrama" disguised as a tale of taboo-breaking passion, obsession and tragedy written by Peter Märthesheimer and Pea Fröhlich depicts what happens to Robert, a young engineer, after his one-night-stand with the mysterious femme fatale Carlotta. He gets gradually caught up in a dangerous game of deception which threatens his life.

Filmlerinden Bazıları/Selected Filmography

- 2004 I am the Other Woman
- 2003 Rosenstrasse
- 1993 Il Lungo silenzio/Zeit des Zorns
- 1990 L'Africana/Die Rückkehr
- 1988 Fürchten und Lieben
- 1986 Rosa Luxemburg
- 1983 Heller Wahn
- 1979 Schwestern oder die Balance des Glücks
- 1978 Das Zweite Erwachen der Christa Klages
- 1975 Die Verlorene Ehre der Katharina
- 1981 Die Bleierne Zeit

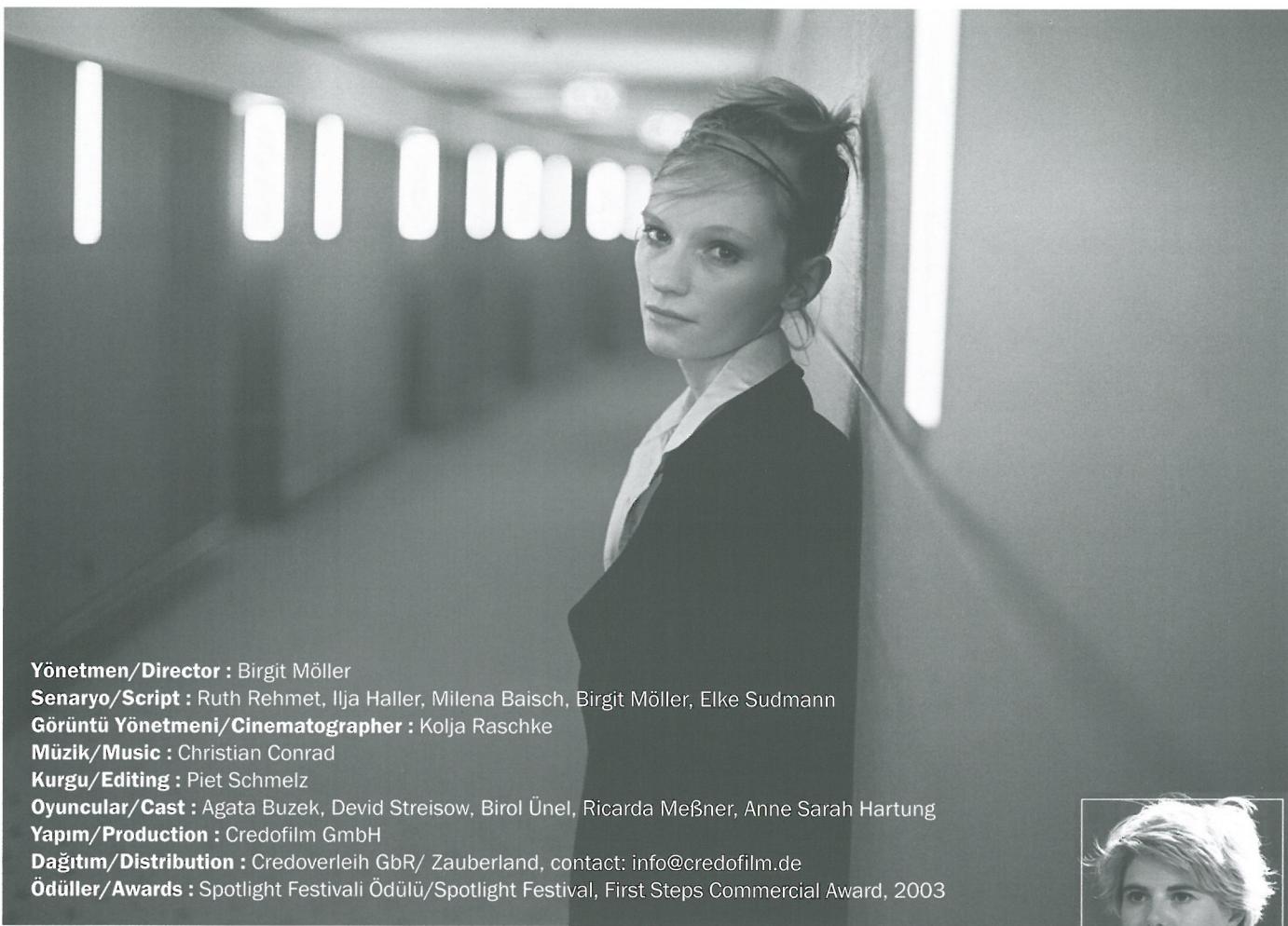
Margarethe von Trotta

1942'de Berlin'de doğdu. 1960'larda, film koleksiyoncusu, yardımcı senarist ve kısa filmlerde yardımcı yönetmen olarak çalıştığı Paris'e taşındı. Fassbinder ve Volker Schlöndorff gibi tanınmış Alman yönetmenlerin filmlerinde rol aldı. 1971'de ilk kocasından boşandı ve Schlöndorff'la evlendi. Schlöndorff'un birçok filminin senaryosunun yazımına yardım etti; 1975'te *The Lost Honor of Katharina Blum*/Katharina Blum'un Kayıp Onuru adlı filmi birlikte yontettiler. von Trotta, 1977'de *Zweite Erwachen der Christa Klages*, *Das/Christa Klages*'in ikinci Uyanışı adlı ilk uzun metrajlı filmini çekti. Üçüncü filmi *Marianne and Juliane*/Marianne ve Juliane'le Yeni Alman Sineması'nın en umut vadeden ve en başarılı kadın yönetmeni unvanını garantiledi.

*She was born in Berlin in 1942. In the 1960s she moved to Paris where she worked for film collectives, collaborating on scripts and co-directing short films. She also pursued an acclaimed acting career, starring in films by well known German directors such as Fassbinder, and Volker Schlöndorff. In 1971, von Trotta divorced her first husband and married Schlöndorff. She co-wrote many of the scripts for his films, and in 1975 the two of them co-directed "The Lost Honor of Katharina Blum". In 1977, von Trotta directed her first solo feature *Zweite Erwachen der Christa Klages*, *Das* (1978) (*The Second Awakening of Christa Klages*). With her third film, "Marianne and Juliane", von Trotta's position as New German Cinema's most prominent and successful female filmmaker was fully secured.*

ALMANYA/GERMANY, 2006, uzun/feature, 35mm, renkli/color, 85'

Yönetmen/Director : Birgit Möller**Senaryo/Script :** Ruth Rehmet, Ilja Haller, Milena Baisch, Birgit Möller, Elke Sudmann**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer :** Kolja Raschke**Müzik/Music :** Christian Conrad**Kurgu/Editing :** Piet Schmelz**Oyuncular/Cast :** Agata Buzek, Devid Striesow, Birol Ünel, Ricarda Meßner, Anne Sarah Hartung**Yapım/Production :** Credofilm GmbH**Dağıtım/Distribution :** Credoverleih GbR/ Zauberland, contact: info@credofilm.de**Ödüller/Awards :** Spotlight Festivali Ödülü/Spotlight Festival, First Steps Commercial Award, 2003

Bir zamanlar başarılı bir fotomodel olan Valerie, Noel'e az bir zaman kala Berlin'de zor günler geçirmektedir. Lüks bir otel olan Hyatt'ta kalan 29 yaşındaki Valerie aslında beş parasızdır. Nerede olduğunu arkadaşlarından gizleyen Valerie'nin otel odasını terk ettiği zaman park ücretini ödemeye yetecek kadar bile parası yoktur. 'Güzel ve Zengin'lerin dünyasında Valerie tipki amaçsız bir yolcu gibi geceleri arabasında geçirir. Cazibesini ve cüretkarlığını kullanarak ayakta kalmaya çalışmaktadır. Valerie'nin, arkadaşlarına itimat etmek için harcadığı korkak çekingen denemeleri de bu arada başarısızlıkla sonuçlanır. Onun sürdüğü iki ayrı hayatın tek kanıtı yumuşak başlı park bekçisi Andre'dir. Andre'nin tekdeze hayatının tek heyecanı, bu evsiz güzel kızdır.

Right before Christmas the once successful model Valerie ends up in Berlin. She still has a room in the exclusive Hotel Hyatt, but actually the 29 year-old girl is completely broke and without any prospects. She covers up the seriousness of her situation in front of her friends and colleagues. When Valerie finally has to leave her hotel room, she doesn't even have enough money to pay the fee for the parking lot. From that point on, she spends the nights in her car and lives like a stowaway in the world of the rich and beautiful.

Filmleri/Filmography

- 1993 Das ist unser Sofa,
- 1994 L'Art pour l'Art,
- 1995 Lucky Bill,
- 1996 Erdbeerwein,
- 1997 Der Hunkel,
- 1998 Nothing to lose,
- 1998 Egglove,
- 1999 No Wonder
- 2000 Tamigotcha
- 2001 Lotus Style
- 2002 Der Besuch
- 2002 Frau unter Einfluss
- 2006 Valerie

Birgit Möller

1972'de Osnabrück'de doğdu. 1997'de girdiği Berlin Alman Film ve Televizyon Akademisi'nin Kamera ve Film Yönetmenliği bölümünde öğrenim gördü. 2003'ten beri televizyon ve sinema için reklam filmi yönetmenliği yapıyor. 'Valerie' yönetmeninin mezuniyet filmi.

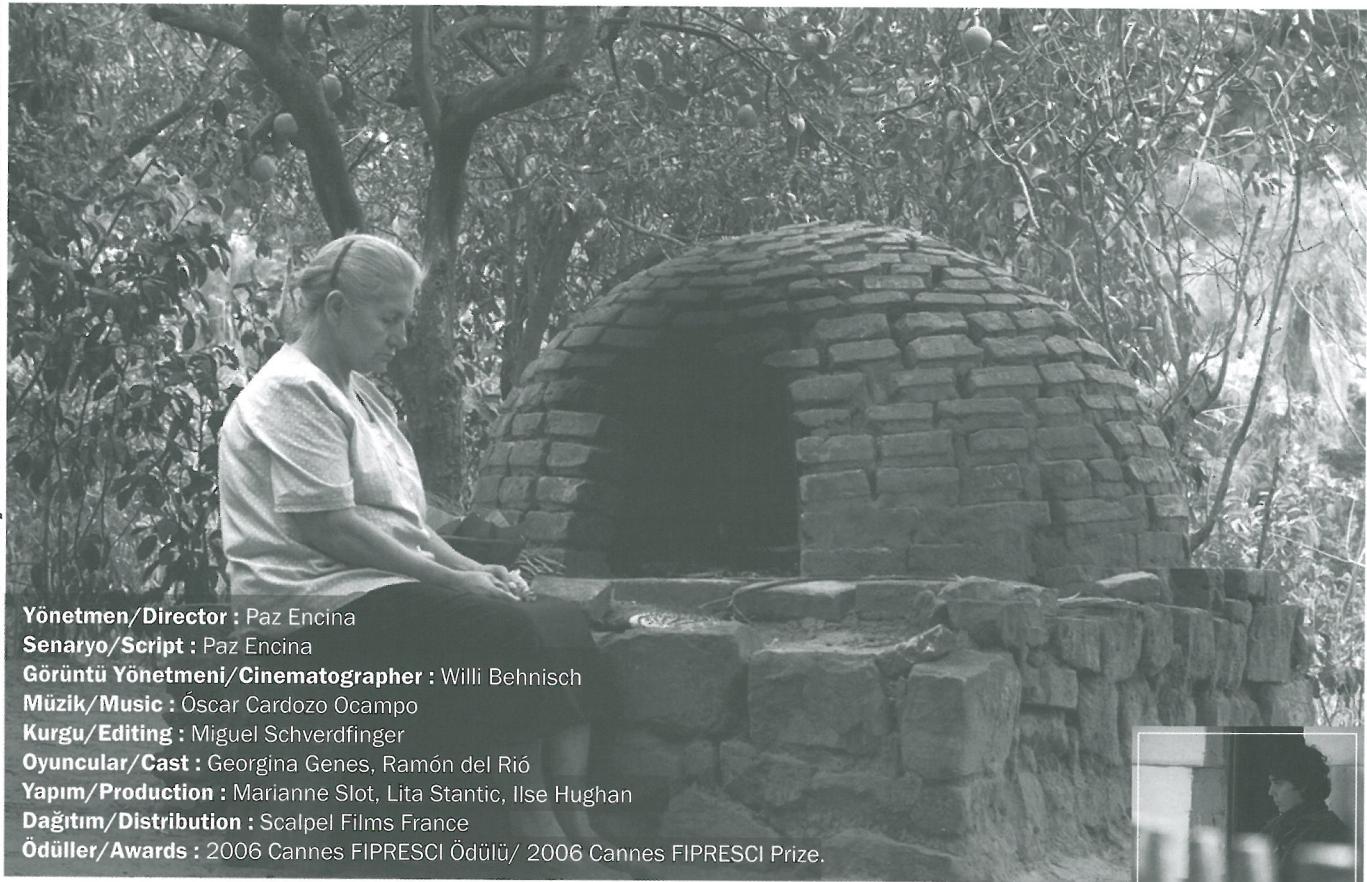
She was born in Osnabrück, Germany, attended DFFB, Deutsche Film und Fernsehakademie Berlin. Since 2003 she has directed numerous commercials; she received a special mention for her camerawork at the Feminalle Film Festival 2004 in Dortmund. This, her first feature-length film 'Valerie', will be shown in the competition section of the International Women's Film Festival Dortmund / Cologne 2006.

PARAGUAY HAMAĞI PARAGUAYAN HAMMOCK HAMACA PARAGUAYA

FRansa, ARJANTİN, HOLLANDA, PARAGUAY, AVUSTURYA, ALMANYA/FRANCE, ARGENTINA, NETHERLANDS,
PARAGUAY, AUSTRIA, GERMANY, 2006, uzun/ feature, 35mm, renkli/color, 78'

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Yönetmen/Director : Paz Encina

Senaryo/Script : Paz Encina

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer : Willi Behnisch

Müzik/Music : Óscar Cardozo Ocampo

Kurgu/Editing : Miguel Schverdfinger

Oyuncular/Cast : Georgina Genes, Ramón del Río

Yapım/Production : Marianne Slot, Lita Stantic, Ilse Hughan

Dağıtım/Distribution : Scalpel Films France

Ödüller/Awards : 2006 Cannes FIPRESCI Ödülü/ 2006 Cannes FIPRESCI Prize.

Film, açılış sahnesiyle, seyircisine farklı bir seyretme pratiği geliştirmesi gerektiğini hissettiir. Seyirci alıştığı ve alıştırıldığı görsel-işitsel rejimleri bir kenara bırakmak ve bu filmi nasıl seyredeceğine dair karar vermek durumundadır. Filmin, basitçe, 'sıkıcı' olduğunu söylemek yerine kadrajları güclü kurulmuş, oyunculukları gelişkin, sözleri yoksul bir köylü kari-kocanın gündelik konuşmalarından örerik edebileşten ve sesleri karakterlerin yaşadıkları çevrenin dokusundan üretip neredeyse o coğrafyanın kokusunu almamızı sağlayabilen bir film yapmış olan yönetmenin muhakkak ki bir derdi, meselesi ve niyeti olması gerektiğini düşünmek gerekir. Sinema sanatının diğer sanatları kapsayıcı gücü bu kadar mütevazı (ya da sadeleştirilmiş, dinginleştirilmiş demeli) bir tavırla bu kadar iddialı bir biçimde ortaya konabilir. *Hamaca Paraguaya* filmi, sinematografik konvansiyonlara sadık sade bir resim kompozisyonu kurmaktadır israrı, dans tiyatrosunun meydan okuyuşuna benzer bir jest repertuarınıninema oyunculuklarında ortaya konması ve sözün alışık üst-ses kullanımlarını kırarak uzun bir öykü okumasınıinema salonunda veinema perdesinde bir araya getirilmesi iddialarının hepsini birden taşımaktadır. Tüm bunları yaparken de seyirciye görüntüleri istediği gibi tarama özgürlüğünü verip öyküyü kişisel dünyasına taşıma ve farklı biçimlerde okuyabilme imkanı tanır... Film tek konuda seyircisini serbest bırakmaz; içinde yaşadığımız zamanların en sert gerçekini kerelerce bize söyler: "Bu kokuşmuş savaşların hiçbir anlamı yok!"

*With its opening scene, the movie makes its audience feel the need to develop a different practice of watching. The audience is to put aside the audio-visual regimes that they have been - and been made - used to and to decide on how to watch this movie. Instead of basically claiming that the movie is boring, one needs to anticipate that the director, who has made a movie which, with its powerfully constructed cadre and well-developed casting, can literally convey the mundane speeches of a poor peasant couple and lets us almost grasp the smell of the geography by bringing forth voices from within the texture of the environment where the characters live, surely needs to have a problem, a question, a reason... The capability of the art of cinema to encompass other art forms can hardly be staged with such a modest (or clarified, tranquilized, one should say) manner and in such a firm mode. The movie *Hamaca Paraguaya* professes to simultaneously hold the facets of its insistence on setting up a plain pictorial composition that stays loyal to the cinematographic conventions; of the performance of a gesture repertoire in cinema acting similar to the challenge posed by dance theater; and of the gathering together of the reading of a long story and the movie theater and curtain by dissenting from the customary voice-over uses. While accomplishing all these facets, the movie, granting the audience the freedom to peruse the scenes in whichever way they like, provides them with the opportunity to carry the story to their own personal lives and the ability to read it in differing ways. The movie does not free its audience from only one issue: it conveys us the harshest reality of our times again and again: "These stinking wars have no meaning at all!"*

Paz Encina

1972'de Asunción, Paraguay'da doğdu. Buenos Aires'deki Cine Üniversitesi'nde yüksek lisans yaptı. *La Siesta* (97), *Los Encantos del Jazmín* (98) ve *Supe que Estabas Triste* (01) dahil olmak üzere birkaç ödüllü kısa filme yönetmen olarak imza attı. 'Paraguay Hamağı' yönetmenin ilk uzun filmi.

She was born in Asunción, Paraguay and earned her M.A. from the Universidad del Cine in Buenos Aires. She has directed several award-winning short films, including *La Siesta* (97), *Los Encantos del Jazmín* (98) and *Supe que Estabas Triste* (01). *Hamaca Paraguaya* (06) is her feature directorial debut.

Filmalleri/Filmography:

1997 *La Siesta*

1998 *Los Encantos del Jazmín*

2001 *Supe que Estabas Triste*

Ersan Ocak

AVUSTURYA/AUSTRIA, 2006, Uzun/Feature, Renkli/Color, 35mm, 94'

Yönetmen/Director : Danielle Proskar**Senaryo/Script :** Danielle Proskar**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer :** Gerhard Hierzer**Müzik/Music:** Klaus Hundsbichler**Kurgu/Editing :** Klaus Hundsbichler**Oyuncular/Cast :** Resi Reiner, Victoria Drauch, Petra Morzé, Peter Faerber, Branko Samarovski**Yapım/Production :** Mini Film**Dağıtım/Distribution :** Filmladen Filmverleih GmbH

Anne ve babasının ayrılmasını bir türlü kabullenemeyen 8 yaşındaki Karo, bir telsiz aracılığıyla tesadüfen karşısına çıkan Tanrı'dan yardım ister. Tanrı, aynı apartmanda oturan ihtiyar bir alkolliktir aslında. Tanrı önce Karo'yu başından savmak için yardım önerilerinde bulunur. Ancak, Karo'nun Tanrı'nın anne ve babasını tekrar bir araya getirmesine yardım etmesi gerekişi konusundaki kararlılığı ihtiyacı çok geçmeden bu yaptığına pişman eder. Karo kendisine yardım etmesi için acımasızca ihtiyarın başının etini yer. Karo ve Tanrı, Karo'nun anne babasını yeniden bir araya getirmek için çeşitli girişimlerde bulunulsalar da her seferinde umutları boş çıkar, ancak zit karakterli Karo ve "Tanrı" arasında gerçek bir dostluk başlayacaktır.

It is a terrible blow for 8-year-old Karo when her parents split up. Karo feels so miserable that she turns on her remaining walkie-talkie and pours out her heart, in the hope that God Almighty might be listening. He had found the walkie-talkie, and with a few drinks inside him he went along with the girl's mistake about his identity. But he quickly regrets this: Karo is determined that "God" should help her bring her parents back together again, and she relentlessly pesters the drunk for help and advice. The two of them make various attempts to get Karo's parents back together, and each time their hopes are raised only to be dashed again. But this rollercoaster of emotions finally leads to a genuine friendship springing up between Karo and "God": two characters who could hardly be more different.

Danielle Proskar

1964'te Viyana'da doğdu. Viyana Üniversitesinde ekonomi eğitimi aldı. 1987-1995 yılları arasında Viyana Film Akademisinde kamera ve yönetmenlik üzerine yüksek lisans yaptı. Okul yıllarında Alman televizyon şirketi ZDF için çalıştı. 2003-2004 döneminde 15 bölümlük "Tom Turbo" adlı çocuk dizisini yönetti. 1996-2007 yılları arasında, gerek ülkesi Avusturya'da gerekse yurt dışında da çok sayıda belgesel film yönetti, televizyon haberleri hazırladı.

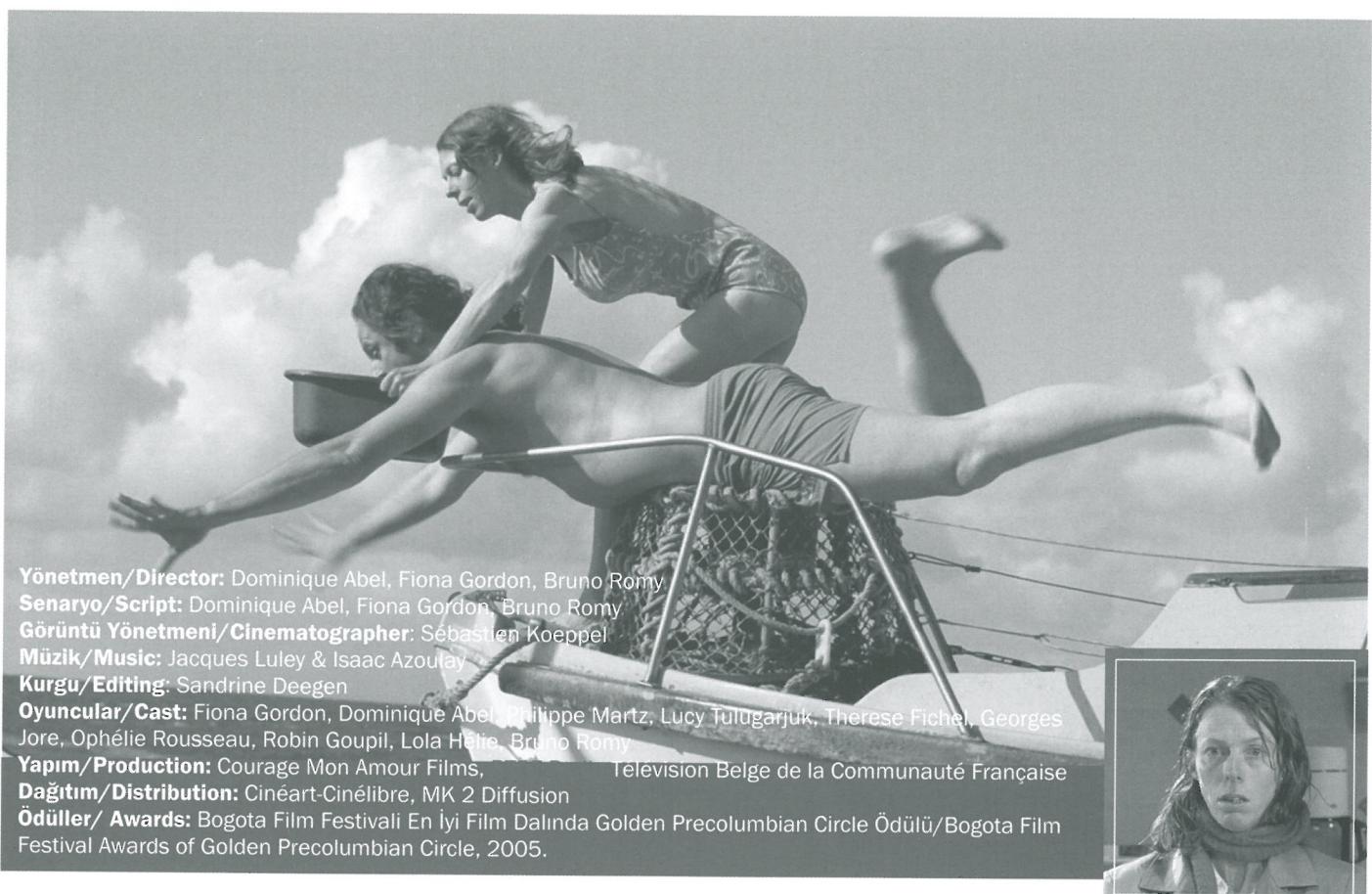
She was born in 1964 in Vienna. 1982-1986 Studies at the Vienna University of Economics with master's degree in social economics. Danielle Proskar graduated from the Vienna Film Academy with a Master of Arts degree in directing and camera in 1995. During her studies worked for the Vienna based Southeast-European Studio of ZDF, the German TV company. 2003/2004 She directed 15 episodes of the televised children's series Tom Turbo. 1996-2007 Originated and directed numerous industrial films as well as documentaries and TV reports at home and abroad.

BUZDAĞI L'ICEBERG THE ICEBERG

BELÇİKA/BELGIUM, 2005, uzun/ feature, 35mm, renkli/color, 84

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Yönetmen/Director: Dominique Abel, Fiona Gordon, Bruno Romy

Senaryo/Script: Dominique Abel, Fiona Gordon, Bruno Romy

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Sébastien Koeppel

Müzik/Music: Jacques Luley & Isaac Azoulay

Kurgu/Editing: Sandrine Deegen

Oyuncular/Cast: Fiona Gordon, Dominique Abel, Philippe Martz, Lucy Tulugarjuk, Therese Fichel, Georges Jore, Ophélie Rousseau, Robin Goupil, Lola Hélia, Bruno Romy

Yapım/Production: Courage Mon Amour Films, Télévision Belge de la Communauté Française

Dağıtım/Distribution: Cinéart-Cinélibre, MK 2 Diffusion

Ödüller/ Awards: Bogota Film Festivali En İyi Film Dalında Golden Precolumbian Circle Ödülü/Bogota Film Festival Awards of Golden Precolumbian Circle, 2005.

Fiona, banliyödeki bir ayaküstü yemek lokantasının yöneticisidir. Eşi Julien ve ergenlik çağındaki çocukları Jules ve Julie ile küçük bir bungalowda yaşamaktadır. Fiona için hayat güzeldir; ta ki bir gün kazara iş yerindeki dondurucuda kilitli kalana dek! Ertesi sabah, güç bela, yarı dommuş bir şekilde kurtulmayı başarır ama eşinin ve iki çocuğunun onun yokluğunu hiç fark etmediğlerini anlar. Bu sarsıcı olaydan sonra Fiona soğuk, buzlu ve karlı olan her şeye merak sarar. Rüyasında bile dev bir buzdağı görür. Ailesini ve işini bırakır; aklında tek bir hedef vardır: bir buzdağı görmek, hem de en gerçeğinden... Hangimiz her şeyi bırakıp yeni bir sayfa açmayı, bir rüyayı gerçek yapmayı ya da sadeceambaşka bir yere gidip her şeye bir de ordan bakmayı hayal etmemiştir ki? Fiona, yolunun üzerindeki hayatların düzenini bozarak bu tehlikeye atılır.

Fiona is a manager in a fast-food restaurant in the suburbs. She lives in a small bungalow with her husband, Julien and their two teenage children, Jules and Julie. Life is good. Until the day... she's accidentally locked up in a refrigerator at work. After this rather traumatic event, she starts to develop a strong passion for everything that is cold, icy and snowy. She even dreams of a huge iceberg. One day she leaves her family and her job with single goal in mind: seeing an iceberg, a real one... Who hasn't dreamt of dropping everything and starting over, of making a wish come true, or of just going somewhere else to see what it's like out there?

Dominique Abel, Fiona Gordon, Bruno Romy

L'iceberg, senarist ve yönetmen olan Dominique Abel, Fiona Gordon ve Bruno Romy'nin birlikte yaptıkları ilk uzun metraj film. Abel, Gordon ve Romy, 90'ların başında, Normandiya'daki bir tiyatro turnesinde tanııştılar ve ilk kez 1994 yılında 'Merci Cupidon' adlı ödüllü kısa filmde birlikte çalışılar. Tiyatro ve sirk geçmişleri olan bu üç yönetmen, daha önce bazı video, tiyatro ve film projelerinde de birlikte oldular; bu filmde ise yönetmenliğin yanı sıra başroldeler. Abel ve Gordon, şu an yaşadıkları ve çalışıkları Brüksel'deki eski bir çocuk arabası fabrikasına taşınmadan önce, 80'lerin başında Paris'te hareket ve tiyatro üzerine çalışmalar yaptılar. Bu iki yönetmen, bugüne kadar dünyanın pek çok yerinde sahnelenmiş dört görsel komedi şovuna imza attılar. 90'ların başında ise birlikte kısa film çekmeye başladılar. Bruno Romy'ye gelince... 1987'de ilk kısa filmini çekmeden önce matematik öğretmenliği, supermarket yöneticiliği, palyaçoluk ve tiyatro teknisyenliği yaptı. Fransa'nın Caen şehrinde yaşıyor.

The Iceberg is the first feature film by the collective of three writer/directors, Dominique Abel, Fiona Gordon, and Bruno Romy. All three have a theatre and circus background and have collaborated on a number of projects for video, theatre and film. All three also star in the film. Abel and Gordon studied movement and theatre in Paris in the early 80s before moving into an old pram factory in Brussels where they now live and work. They have produced four visual comedy shows to date, which have toured worldwide. They also began making short films together in the early 90s. Bruno Romy was a math teacher, a supermarket manager, a clown and a theatre technician before making his first short film in 1987. He lives in Caen, France. Abel, Gordon and Romy met on a theatre tour in Normandy in the early 90s and first collaborated in 1994, on the award-winning short film Merci Cupidon.

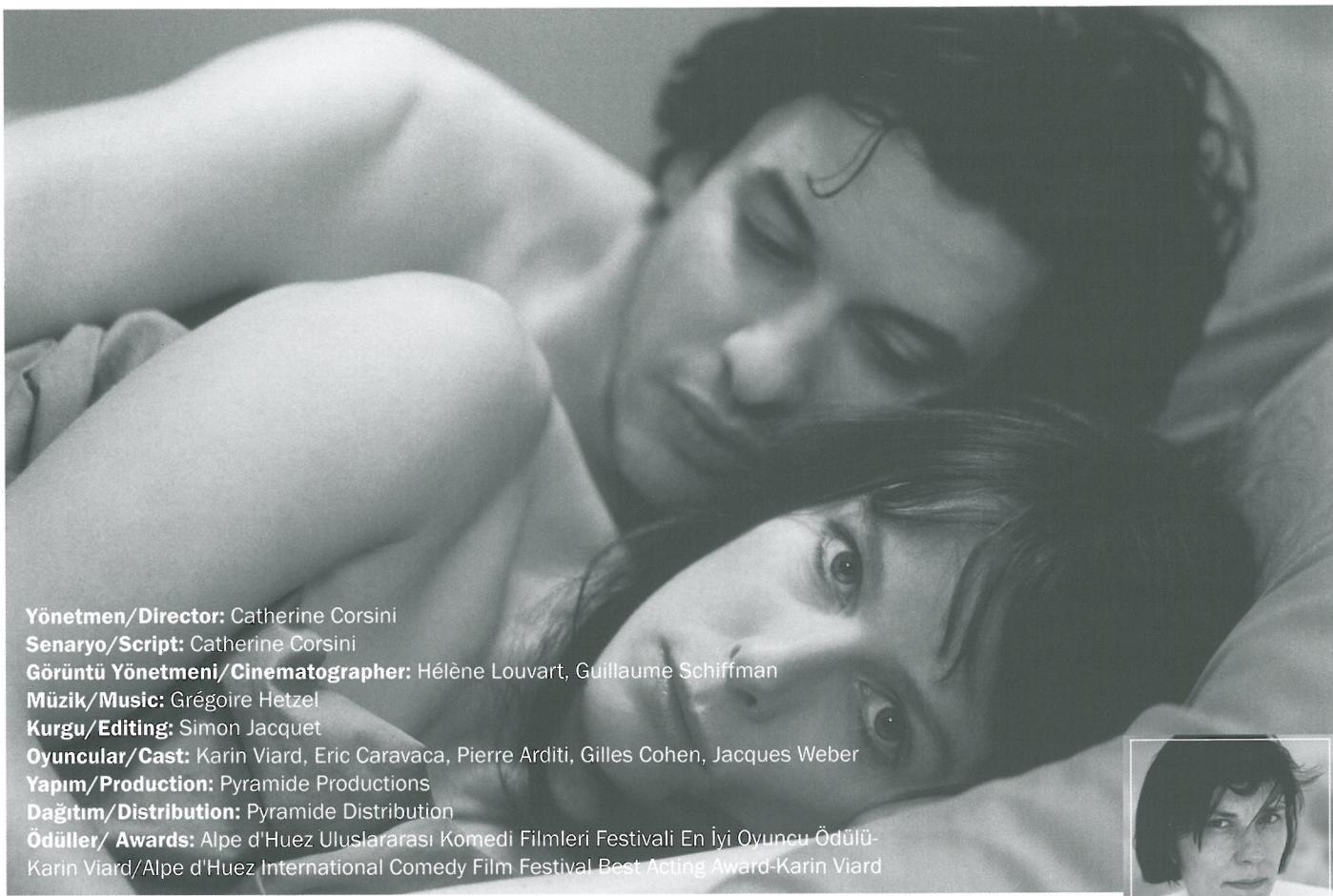
Filmalleri/Filmography

(Dominique Abel, Fiona Gordon)

2000 Walking On the Wild Side

1997 Rosita

1994 Merci Cupidon

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Yönetmen/Director: Catherine Corsini

Senaryo/Script: Catherine Corsini

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Hélène Louvat, Guillaume Schiffman

Müzik/Music: Grégoire Hetzel

Kurgu/Editing: Simon Jacquet

Oyuncular/Cast: Karin Viard, Eric Caravaca, Pierre Arditi, Gilles Cohen, Jacques Weber

Yapım/Production: Pyramide Productions

Dağıtım/Distribution: Pyramide Distribution

Ödüller/ Awards: Alpe d'Huez Uluslararası Komedî Filmleri Festivali En İyi Oyuncu Ödülü-Karin Viard/Alpe d'Huez International Comedy Film Festival Best Acting Award-Karin Viard

Julien, kitabıının yayınlanacağı hayaliyle yaşayan genç bir yazardır. Bir gün, ulaşılmaz yayıncı Judith Zahn ile bir buluşma ayarlamayı başarır. Judith Zahn, yeteneksiz bir yazar olduğunu düşünmesine rağmen bakışlarından etkilendiği için Julien'le ilgilendir. Julien yayincının kendisini baştan çıkarmasına izin verir ve onun sevgilisi olmayı kabul eder. Bir gece Julien sırf meraktan Judith'in eşyalarını karıştırırken onunla ilgili çok ilginç bir hikaye öğrenir. Bu hikaye Judith'in 1970'lerde Güney Afrika'daki devrimci mücadelede ölen babası hakkındadır. Julien bu hikayeyi Judith'in haberi olmadan roman haline getirmeye karar verir. Romanın taslağ halini gören Judith ihanete uğradığını hisseder; kitabı basılmamasını yasaklar ve genç yazarla ilişkisini bitirir. Julien buna aldimension ve kitabı bastırır. Kitap büyük yankı uyandırır. Bu durum karşısında öfkeden gözü dönen Judith, Julien'in çöküşünü hazırlamak için bir strateji geliştirir. Ancak, bu intikam oyunu beklediği gibi gitmez.

Julien is a young author who dreams of being published. He manages to get a meeting with Judith Zahn, a formidable publisher. She thinks he lacks talent, but likes his looks. He lets himself be seduced and becomes her lover. One evening, out of curiosity, he rifles through her belongings and discovers a story that excites him. It's about Judith's father, a revolutionary back in the seventies who died in combat in South America. Julien decides to turn it into a novel without letting Judith know. When he shows her the manuscript she feels cheated, betrayed. She forbids him to publish it and breaks off with him. He carries on regardless. The book is a huge success. Furious, Judith devises a strategy to bring about Julien's downfall. But her revenge accomplished, she doesn't savor it the way she had hoped

Filmleri/Filmography:

- 2006 Les Ambitieux/Ambitious
- 2003 Mariées mais pas trop/The Very Merry Widows
- 2001 La Répétition/Replay
- 2001 Mohammed
- 2001 Pas d'histoires!/Don't Make Trouble!
- 1999 La Nouvelle Ève/The New Eve
- 1994 Les Amoureux/Lovers
- 1988 Poker
- 1986 Nuit de Chine
- 1983 Ballades
- 1982 La Mésange

Catherine Corsini

Paris'deki Drama Sanatı Konservatuari'nda üç yıl boyunca Antoine Vitez ve Michel Bouquet'in derslerine katıldı. Hepsi de ödül alan birçok kısa film yonetti. İlk uzun metrajlı filmi 'Poker'di. 1991'de, yönetmenliğini yaptığı televizyon filmi 'Interdit d'amour' büyük başarı kazandı. 1998'de 'The New Eve' adlı dramayı yaptı. İki yıl sonra, Emmanuelle Béart'ın oynadığı ve Cannes Film Festivali'nde resmi yarışmaya seçilen 'Replay' filmini yonetti.

Catherine Corsini attended the classes of Antoine Vitez and Michel Bouquet at the Conservatoire d'Art Dramatique in Paris for 3 years. She directed several award-winning short films. Poker was her first feature film. Then, in 1991, her TV film Interdit d'amour met with great success. In 1998, with The New Eve she broke with the drama of her first films. Two years later, she directed Replay, starring Emmanuelle Béart, which was selected for the Cannes Film Festival's official competition.

DOĞUM GÜNÜ L'ANNIVERSAIRE THE BIRTHDAY

FRANSA/ FRANCE, 2005, Uzun/Feature, Renkli/Colour, 35mm, 100'

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Yönetmen/Director: Diane Kurys

Senaryo/Script: Diane Kurys, Daniel Saint-Hamont

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Jose Antonio Loureiro

Müzik/Music: Pancho Abaldonato Jeff Bourassin Raphaël Sohier

Kurgu/Editing: Yann Malcor

Oyuncular/Cast: Lambert Wilson, Michèle Laroque, Jean-Hugues Anglade, Pierre Palmade, Isabella Ferrari, Antoine Dufry, Florence Thomassin, Fabio Sartor, Zoe Felix

Yapım/Production: StudioCanal, New Light Films

Mars Distribution

'Realite show' dünyasının en ünlü isimlerinden Raphaël Kessler, doğum günü için en yakın arkadaşlarını Marakeş'teki görkemli malikanesine davet eder. Bu insanlar, Kessler'in 80'lerin başında özgür radyo için savaştığı çeteyi oluşturmaktadır. Ancak, Kessler'in ses getiren başarılarının arkasında karanlık bir sırlı yatmaktadır; 20 yıl önce arkadaşlarına ihanet etmiştir ve doğum günü partisini de hatasını telafi etmek için bir fırsat gibi görmektedir. Bu nedenle her arkadaşına 4 milyon avro teklif eder, ancak, grubun tepkisi beklememiği kadar sert olur. Kessler'in bu davranışları, derinlerde bir yerde, katıksız bir cömertlik göstergesi midir, yoksa etrafındaki insanları tekrar harekete geçirmek için atılmış bir adım mı?..

Raphaël Kessler, one of the kings of European reality TV, invites his best friends to celebrate his birthday by spending the weekend in his sumptuous residence in Marrakech. They're not a group but a gang, the crew with whom Kessler fought for free radio back at the beginning of the eighties. But the businessman's provocative success is tainted by a dark secret. Twenty years earlier, he betrayed his friends, and he intends to use his birthday party to redeem himself. He offers each of his friends four million euro. The group's reaction, however, is not what he hoped for. But, deep down, is this a purely generous gesture or yet another attempt to manipulate the people around him?

Filmleri/Filmography:

2005 L'Anniversaire

2003 Je reste!

1999 Enfants du siècle, Les/ The Children of the Century

1994 À la folie/ Six Days, Six Nights

1992 Après l'amour/ Love After Love

1990 La Baule-les-Pins

1987 Un homme amoureux/ A Man in Love

1983 Coup de foudre/ At First Sight

1980 Cocktail Molotov

1977 Diabolo menthe/ Peppermint Soda

Diane Kurys

Eski bir üyesi olduğu Jean-Louis Barrault tiyatrosunun, gerçekleşmesi için büyük çaba sarf ettiği 'Peppermint Soda' adlı filmle 1977'de ilk yönetmenlik denemesini yaptı. Sürükleyici bir yarı-otobiyografi örneği olan 'Peppermint Soda' aynı yıl Fransa'nın en çok iş yapan filmi oldu; üstelik Louis Delluc Ödülleri töreninde en iyi film ödülüne değer bulundu. 1983 tarihli Coup de foudre adlı filmi Fransa Ulusal Sinema Akademisi tarafından ödüllendirildi.

Former member of Jean-Louis Barrault's theater group who made her film directing debut with "Peppermint Soda" (1977), the first installment in an absorbing semi-autobiographical trilogy. "Peppermint Soda" was France's highest-grossing film of 1977 and won the Prix Louis Delluc as Best Picture of the Year. "A Man in Love" (1987), Kurys' first film with a male protagonist, was a watery international melodrama which lacked the conviction of her earlier work.

Niki Karimi

34 yaşında İranlı bir kadın olan Shahrzad, başarılı bir grafik tasarımcısıdır. Nişanlısının eski karısı İran'a geri dönüp nişanlısının evinde kalmaya başlayınca, Shahrzad, harekete geçmesi ve aşk hayatının bundan sonraki dönemine ilişkin önemli bir karar vermesi gerektiğini hisseder. Ancak, kararını hep birkaç gün sonrasına erteleyip durur...

Shahrzad is a 34-year-old Iranian woman who has a good job as a successful graphic designer.

When the ex-wife of her fiance returns to Iran and stays in his place, Shahrzad feels that she must react and make an important decision for her future romantic life. But she keeps putting off her decision to just a few days later...

Kasım 1971'de Tهران'da doğdu. Liseden mezun olduktan sonra 'Temptation' adlı uzun filmle ilk oyunculuk denemesini yaptı (1989). 20'den fazla filmde rol aldı ve çağdaş İran sinemasının bir yıldızı haline geldi. 1995'te, 'Sara' filmindeki rolüyle hem San Sebastian hem de Nantes Film Festivallerinde en iyi kadın oyuncu ödülünü kazandı. 'The Wind will Carry Us' ve 'ABC Africa' adlı filmlerde yönetmen Kiarostami'nin asistanlığını yaptı. Ardından ilk belgeseli olan 'To Have or Not to Have'i çekti. İlk uzun filmi 'One Night'la Cannes dahil pek çok önemli festivale katıldı. 'Birkaç Gün Sonra', yönetmenin ikinci uzun filmi.

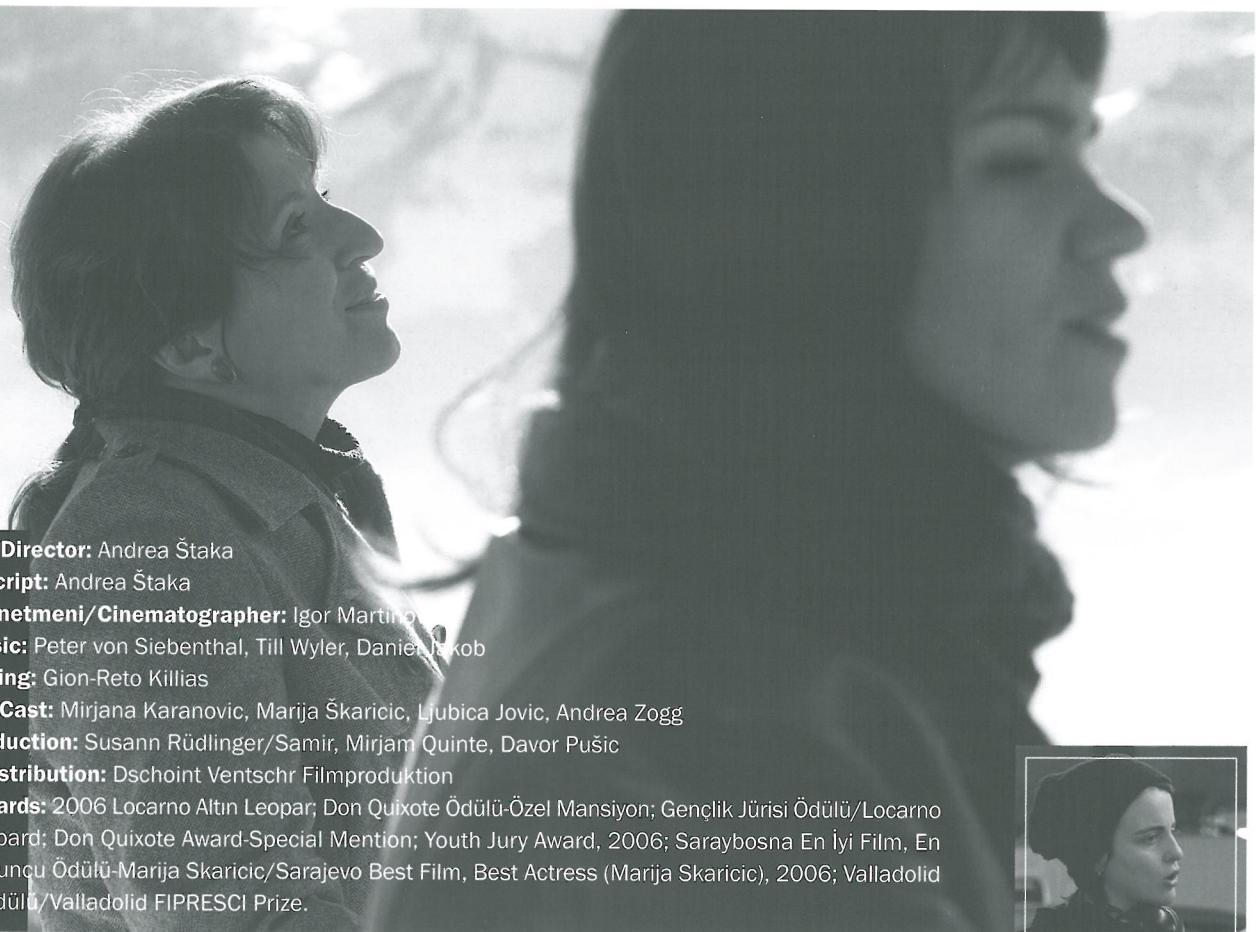
Niki Karimi was born in Tehran in November 1971. After graduating from high school, she began her acting career and appeared in the feature film: "Temptation" (1989). She has acted in more than 20 films and is a star of contemporary Iranian cinema. In 1995 she won the Best Actress Prize at both the San Sebastian and the Nantes Film Festivals for "Sara", and has received other int'l awards. She became Kiarostami's assistant in "The Wind Will Carry Us" and "ABC Africa", and then made her first documentary "To Have or Not to Have". Her first feature film "One Night" was in Certain Regard of Cannes 2005 and in numerous important other festivals. "A Few Days Later ..." is her second feature film.

Filmleri/Filmography

- 2006 A Few Days Later
- 2005 One Night
- 2001 To Have or Not to Have

GARSON KIZ FRAULEIN THE WAITRESS

**ALMANYA, İSVİÇRE, BOSNA HERSEK/GERMANY, SWITZERLAND, BOSNIA AND HERZEGOVINA,
uzun/feature, 35mm, renkli/color, 81'**

Yönetmen/Director: Andrea Štaka

Senaryo/Script: Andrea Štaka

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Igor Martinovic

Müzik/Music: Peter von Siebenthal, Till Wyler, Daniel Jakob

Kurgu/Editing: Gion-Reto Killias

Oyuncular/Cast: Mirjana Karanovic, Marija Škaricic, Ljubica Jovic, Andrea Zogg

Yapım/Production: Susann Rüdlinger/Samir, Mirjam Quinte, Davor Pušić

Dağıtım/Distribution: Dschoint Ventschr Filmproduktion

Ödüller/Awards: 2006 Locarno Altın Leopar; Don Quixote Ödülü-Özel Mansiyon; Gençlik Jürisi Ödülü/Locarno

Golden Leopard; Don Quixote Award-Special Mention; Youth Jury Award, 2006; Saraybosna En İyi Film, En

İyi Kadın Oyuncu Ödülü-Marija Škaricic/Sarajevo Best Film, Best Actress (Marija Škaricic), 2006; Valladolid

FIPRESCI Ödülü/Valladolid FIPRESCI Prize.

Film, şimdilerde İsviçre'de yaşayan üç modern kadının hayatlarına yakından bakıyor. Kadınların her biri, artık var olmayan bir ülkenin, eski Yugoslavya'nın, farklı bölgelerinden gelmişlerdir. Üçü de açığa vurulmamış acılar taşımaktadır. Ruza, Sırp kökenini bastırırken Mila, Hırvatistan'a geri dönme hayaline tutunur umutsuzca. Hastalığını hayatı karşı aşırı bir susamışlıkla gizlemeye çalışan genç ve enerjik Ana ise Saraybosna'dan gelip hayatlarına girdiğinde Ruza ve Mila geçmişleriyle yüzleşmek ve yaptıkları seçimlerle ulaşmak zorunda kalır. Fraulein, iç dünyalarını keşfe çıkan kadınlar arasındaki sıra dışı dostluğun öyküsü...

Fraulein gazes intimately into the lives of three modern women now living Switzerland. They each come from different regions of a country that no longer exists-the former Yugoslavia. All three women carry an unspoken pain. Ruza represses her Serbian roots whilst Mila desperately holds on to her dream to return to Croatia. When energetic young Ana, who masks her illness with an excessive thirst for life, arrives from Sarajevo and bursts into their lives, Ruza and Mila have to face up to their past and come to terms with the choices they have made. Fraulein is a story about an unusual friendship among women discovering their inner worlds.

Andrea Štaka

1973'te İsviçre'de doğdu. Zürih'teki Görsel Sanatlar Okulu'nda film üzerine eğitim aldı ve dereceyle mezun oldu. Yönetmen olarak imza attığı 'Hotel Belgrad' birçok festivalde ödül aldı; bir diğer filmi 'Yugovidas' ise Sundance, Locarno ve Münih film festivallerinden ödülle döndü. Her iki film de İsviçre Film Ödülleri'nde En İyi Film ödülünü aldı ve İsviçre'de oynulmuştur. Staka, 2005'te New York Devlet Şûrası tarafından Sanat/NYSCA dalında Bireysel Sanatçı Bağışı kazandı. 'Fraulein', Andrea Staka'nın ilk uzun metraj filmi.

Born in Switzerland in 1973, Andrea Staka graduated from the MFA film program at the School of Visual Arts in Zurich. Her previous works include the award-winning Hotel Belgrad and Yugodivas which premiered in Sundance, Locarno and Munich among others. Both films were nominated for Best film at the Swiss Film Awards and opened in Switzerland. In 2005 Staka received an Individual Artist Grant from the New York State Council on the Arts/NYSCA. 'Fraulein' is Staka's first feature film.

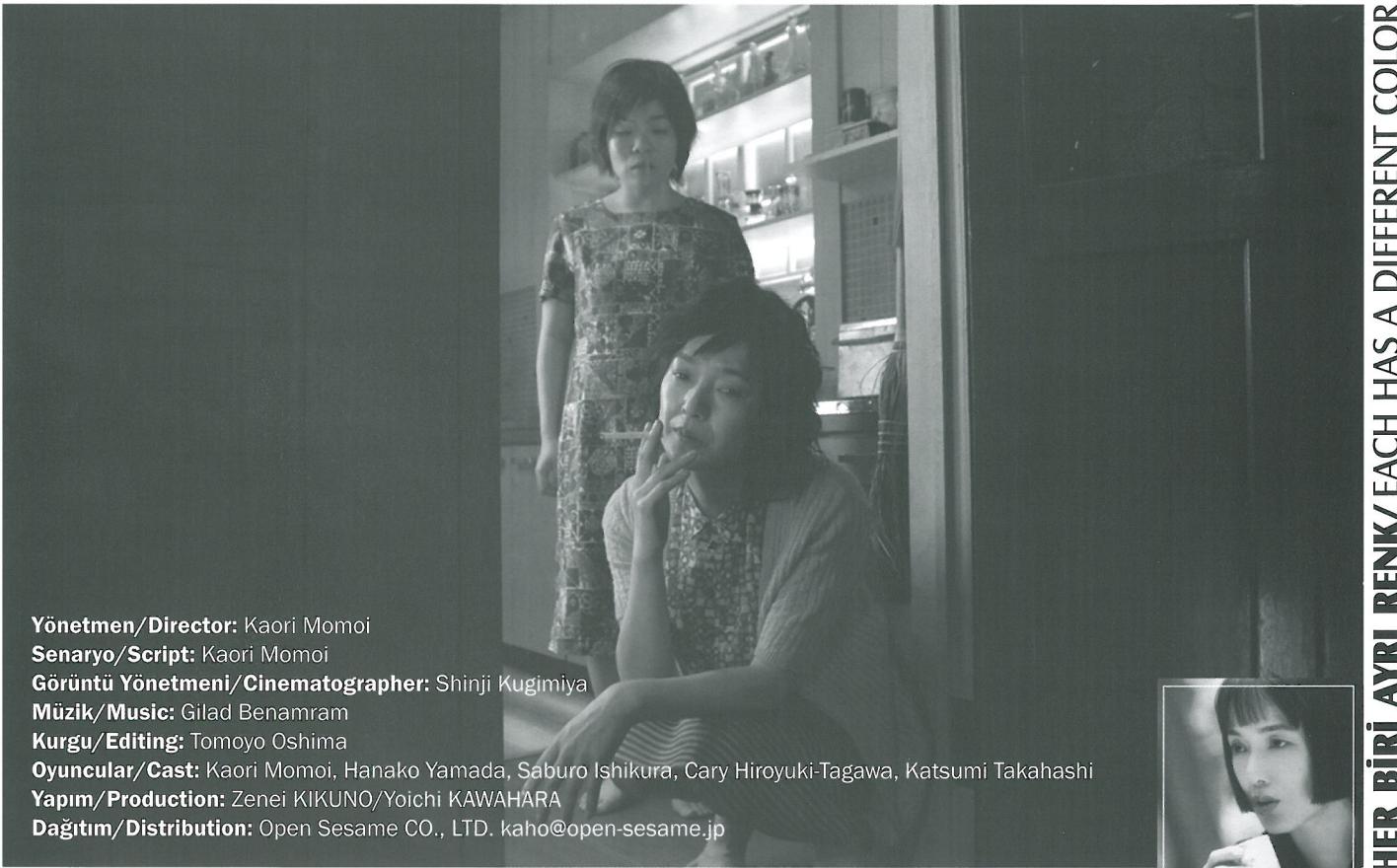
Filmleri/Filmography

- 2006 Das Fräulein
- 2000 Yugodivas
- 1999 Daleko
- 1998 Hotel Belgrad
- 1997 Zuggeräusche
- 1996 Kitchenfloor
- 1995 Ruza
- 1992 Time to Buy Flowers

İNCİR AĞACI ICHIJIKU NO KAO FACES OF A FIG TREE

JAPONYA/JAPAN, 2006, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 94'

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Yönetmen/Director: Kaori Momoi

Senaryo/Script: Kaori Momoi

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Shinji Kugimiya

Müzik/Music: Gilad Benamram

Kurgu/Editing: Tomoyo Oshima

Oyuncular/Cast: Kaori Momoi, Hanako Yamada, Saburo Ishikura, Cary Hiroyuki-Tagawa, Katsumi Takahashi

Yapım/Production: Zenei KIKUNO/Yoichi KAWAHARA

Dağıtım/Distribution: Open Sesame CO., LTD. kaho@open-sesame.jp

Filmin ana karakterleri, bahçesinde incir ağacı bulunan geleneksel bir Japon evinde yaşayan Kadowaki ailesidir. Dört kişilik bu aile, verandalarının yanındaki oturma odalarında bir fondü kabının çevresinde beraberce oturmaktadır. Anne, televizyona vurarak görüntüyü düzeltmeye çalışmaktadır; baba, tabağındaki baliğının tadını çıkarmakta; evin kızı, bu mutlu aile tablosunu zihnine kaydetmekte; küçük erkek kardeş ise yemeğini kemirerek yediği için azar iştirmektedir. Dışarıdan sıradan bir hayat sürüyor gibi gözüken bu dört kişilik ailenin yaşamı aslında çarpıcı gerçeklerle doludur: Evden kaçış, babanın ölümü, evden taşınma, ikinci evlilik ve bir çocuğun doğumu. Beklenmediği halde değişen yaşamları, aile üyelerinin birbirlerinin şartsızı sırlarını öğrenmelerini ve bu sayede sahip oldukları bağların farkına varmalarını sağlayacaktır.

The central characters of 'Faces of a Fig Tree' are the Kadowaki family who live in a traditional Japanese house with a fig tree in the garden. The family of four is seated around a pot of fondue in the living room next to the veranda, enjoying each other's company. The mother is attempting to fix the television with a fuzzy picture by slapping it. The father is enjoying potatoes with fermented fish on top. The daughter is storing this scene of happy family life in her memory. The younger brother is getting told off for nibbling at the food. On the surface, this family of four appears to be quite ordinary, but in fact, each of them is experiencing a dramatic life: running away from home, the death of a father, moving home, a second marriage, and the birth of a child. When such unexpected changes in their lives happen, to their surprise they come to know each other's secrets, which, in a very natural way, makes the family more aware of their ties to each other.

Mamoi Kaori

1952'de Tokyo'da doğdu. İngiliz Kraliyet Bale Akademisi ve Bungakuza Sahne Sanatları Fakültesi'nde eğitim gördü. İlk oyunculuk denemesi 1971 senesinde Shimizu Kunio ve Tawara Soichiro'nun 'Arakajime ushinawareta koibitotachi' adlı filmiyle oldu. Bugüne dek 50'den fazla filmde rol aldı; Akira Kurosawa, Imamura Shohei, Mitani Koki, Ichikawa Jun, Stanley Kwan, Hara Kazuo, Alexander Sokurov, Yamada Yoji ve Rob Marshall gibi yönetmenlerle çalıştı. 2005 yılından bu yana Los Angeles'ta yaşamakta olan Mamoi Kaori, oyunculuk dışında takı tasarımcılığı, şarkıcılık ve yazarlıkla uğraşıyor. 'İncir Ağacı' Kaori'nin yönetmenliğini yaptığı ilk film.

She was born in Tokyo on April 8, 1952. She trained for three years at the British Royal Academy of Ballet in Britain and studied at the Bungakuza School of Dramatic Arts. She made her acting debut in 1971 in Shimizu Kunio and Tawara Soichiro's Arakajime ushinawareta koibitotachi, and since then has acted in more than 50 films and worked with such directors as Kurosawa Akira, Imamura Shohei, Mitani Koki, Ichikawa Jun, Stanley Kwan, Hara Kazuo, Alexander Sokurov, Yamada Yoji and Rob Marshall. Living in Los Angeles since 2005, she is active not only as an actress, but also as a jewelry designer, singer and writer. 'Faces of a Fig Tree' is her directing debut.

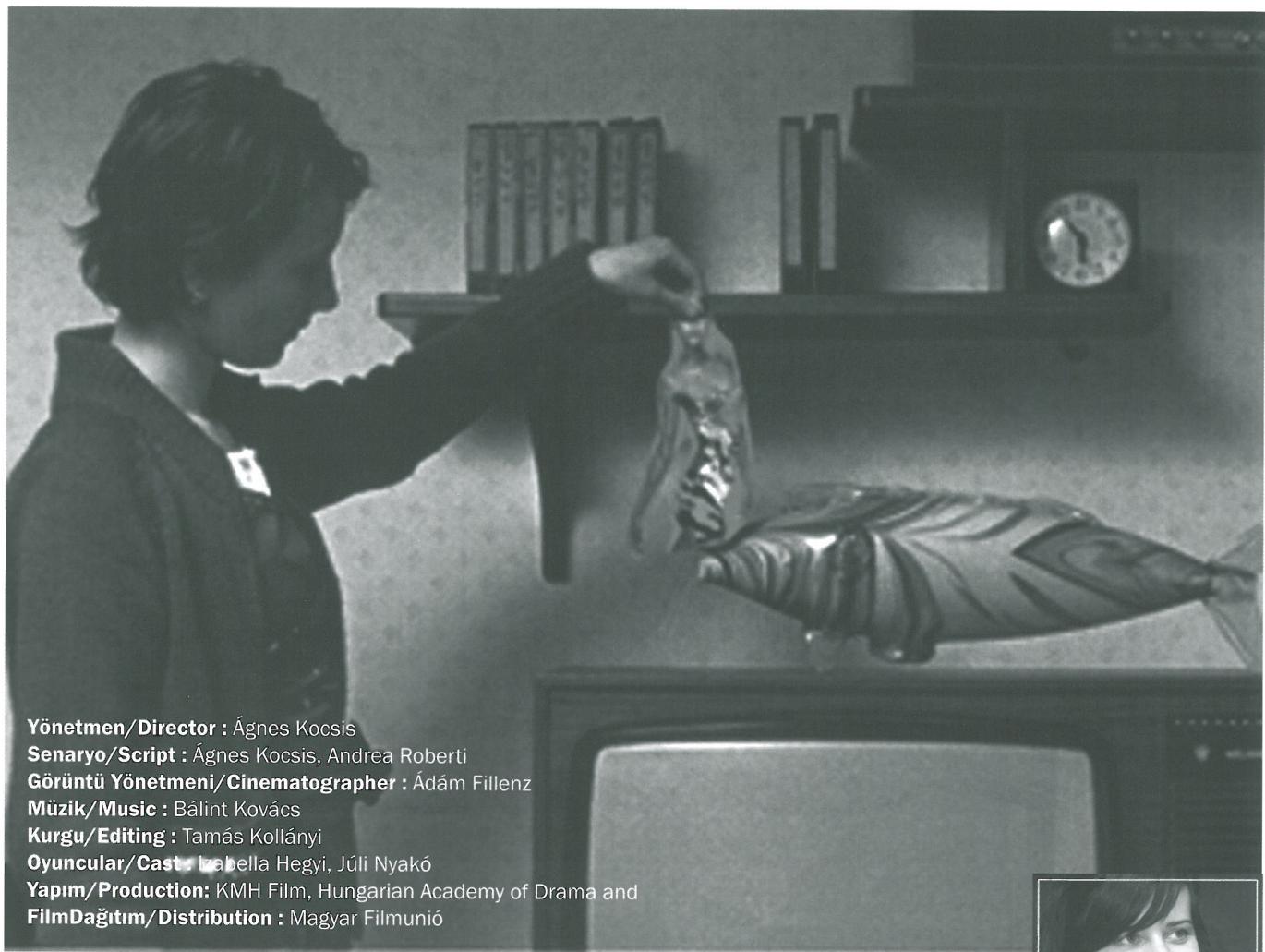

TEMİZ HAVA FRISS LEVEGO FRESH AIR

MACARİSTAN/HUNGARY, 2006, uzun/feature, 35mm, renkli/color, 109'

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Yönetmen/Director : Ágnes Kocsis

Senaryo/Script : Ágnes Kocsis, Andrea Roberti

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer : Ádám Fillenz

Müzik/Music : Bálint Kovács

Kurgu/Editing : Tamás Kollányi

Oyuncular/Cast : Isabella Hegyi, Júli Nyakó

Yapım/Production: KMH Film, Hungarian Academy of Drama and

FilmDağıtım/Distribution : Magyar Filmunió

Viola, kızı Angéla ile birlikte Budapeşte'de küçük bir apartman dairesinde yaşamaktadır. Angéla moda tasarımcısı olma hayali kurmaktadır, annesi Viola ise metro istasyonunda tuvalet görevlisi olarak çalışmaktadır. Anne-kızın birlikte oturup izledikleri televizyon programı dışında ortak noktaları yok gibi görünse de aslında aralarında derin bir bağ vardır. Her ikisi de tekdeğer hayatlarından kurtulmak ve yeni bir şeyle bulmak isterler; başka bir hayat ya da sadece temiz hava... 'Temiz Hava', Agnes Kocsis'e Budapeşte'de en iyi yeni yönetmen ödülünü kazandırdı. Film ayrıca Cannes Film Festivali'nin Eleştirmenler Haftası'nda da gösterildi.

Viola lives quietly with her daughter Angéla in a small flat in Budapest. While Angéla dreams of becoming a fashion designer, Viola has accepted a job that no one else wants - that of a toilet supervisor in the metro. The two seem to have little in common and barely speak, united only by their favorite television program which they watch together on the couch. But their bonds run deep. Both women want to escape their humdrum lives to find something different: another life, fresh air. Fresh Air won the prize for best debut director in Budapest and was also selected for Critics Week at Cannes.

Filmleri/Filmography:

- 2005 A virus,
- 2003 18 kép egy konzervgyári lány életéből,
- 2001 Ugyanugy volna, mint Sandokan....,
- 2000 Szortirozott levelek,

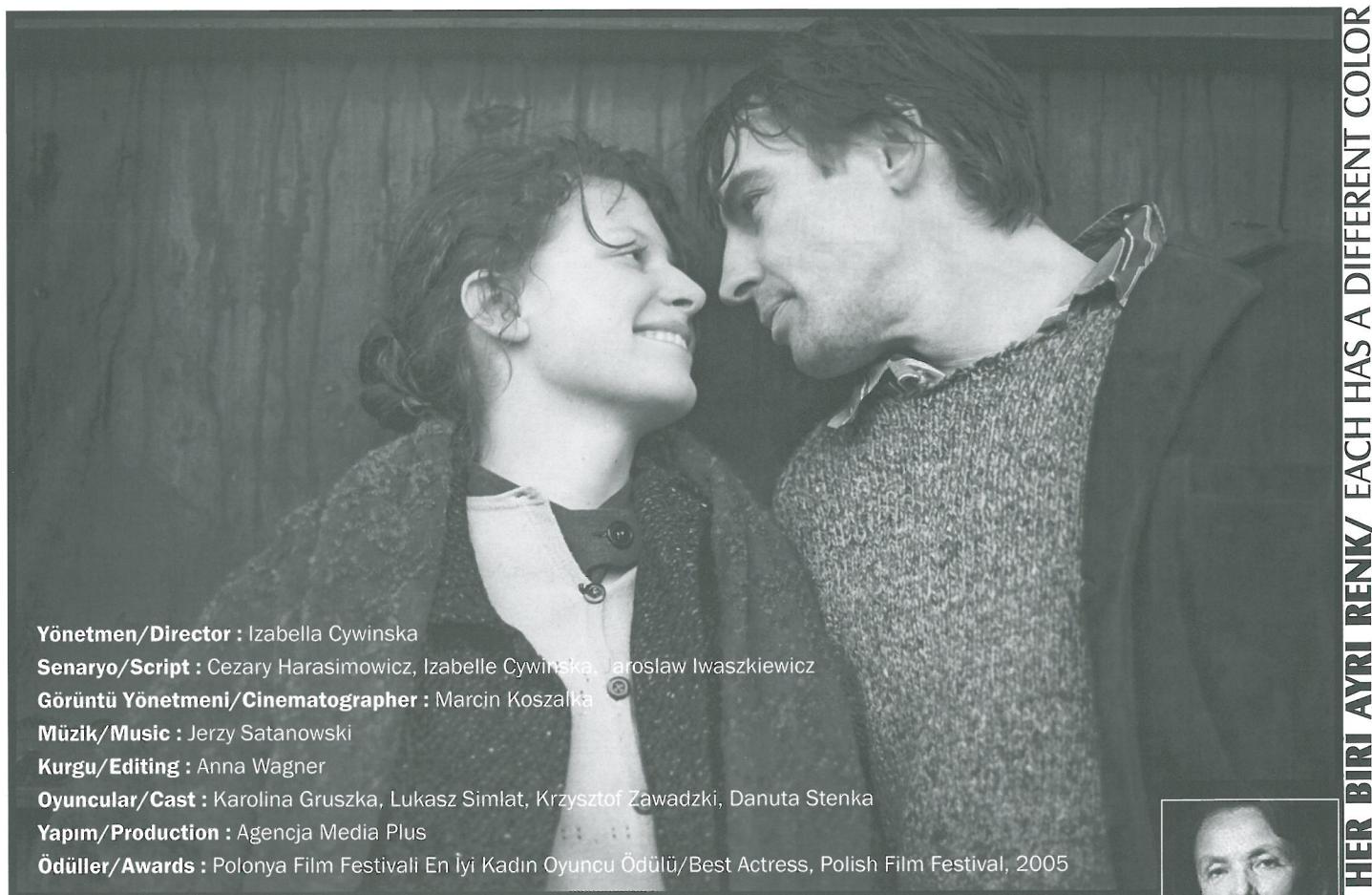
Ágnes Kocsis

1971'de Budapeşte'de doğdu. Eötvös Lorand Üniversitesi'nin Sanat Fakültesi'nden mezun oldu. 3 kısa film yineledi. 'Temiz Hava', Kocsis'in ilk uzun metraj denemesi. Halen Macar Tiyatro, Sinema ve Televizyon Akademisi'nde eğitimi sürdürmektedir.

Born in Budapest, she received her diploma from Eötvös Loránd University, at the faculty of arts (Budapest). She is studying at the Hungarian Academy of Theatre, Film and Television to become a film and television director. She has directed three short films: Assorted Letters (2000), 18 Pictures from the Life of a Conserve Factory Girl (2003) and The Virus (2005). Fresh Air is her first feature film.

POLONYA/POLAND, 2004, uzun/feature, 35mm, renkli/color, 106'

Yönetmen/Director : Izabella Cywinska**Senaryo/Script :** Cezary Harasimowicz, Izabelle Cywinska, Jarosław Iwaszkiewicz**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer :** Marcin Koszalka**Müzik/Music :** Jerzy Satanowski**Kurgu/Editing :** Anna Wagner**Oyuncular/Cast :** Karolina Gruszka, Lukasz Simlat, Krzysztof Zawadzki, Danuta Stenka**Yapım/Production :** Agencja Media Plus**Ödüller/Awards :** Polonya Film Festivali En İyi Kadın Oyuncu Ödülü/Best Actress, Polish Film Festival, 2005

Sadece bir okul ve tüberküloz hastaları için bir bakım evinin bulunduğu bir köy, Marona Köyü. Film, çok güzel bir gölün kıyısında yer alan köyün muhteşem doğasından etkileyici görüntülerle seyirciye bir aşk üçgenini anlatıyor. Köy okulunun öğretmeni hastalardan birine aşık olur. Kadının aşkı güçlü, yoğun ve fedakarlıklarla doludur. Hastanın arkadaşı olan diğer adam ortaya çıkışınca alışılmamış bir aşk üçgeni yaşanmaya başlanır. Marona'nın Aşıkları, herkesin aşkı aynı yaşamadığını, sevmenin her zaman tek bir aşıkla var olmadığını, dokunduğu kişinin bilmediği yönlerinin bir gün gelip de canını acıtabileceğini, üstelik bile bile bunu isteyerek yaşayabileceğini gösteriyor.

The village of Marona is situated near a beautiful lake, and is so small that it has only a school and a convalescent home for people with tuberculosis. The local schoolteacher falls in love with one of the patients; her love is sacrificial, strong and intense. When another man, the patient's friend, comes onto the scene, an unusual love triangle develops. The Lovers of Marona, a story about passion set amidst unrivalled scenic beauty, reveals the profound truth that no one can experience the same love, that loving does not necessarily involve only a single object of passion, that the unknowable aspects of the lover-beloved may one day hurt the heart and the mind, and furthermore, that the situations that emerge may intentionally have been desired by the players.

Filmleri/Filmography

- 2005 The Lovers of Marona
- 2006 2000 The Miracle of Purim

Izabella Cywinska

Varşova Üniversitesi'nin Etnografya bölümünden mezun oldu. 1966 yılında Varşova Tiyatro Akademisi'nde Sahne Yönetimi eğitimi aldı. T. Mazowiecki hükümetinde Kültür ve Sanat Bakanı olarak görev aldı; kurucusu olduğu Kültür Vakfı'nın başkanlığını yürüttü. Yaklaşık yüz oyun yönetti. Kalisz, Opole ve Wroclaw'daki tiyatro festivallerinde birçok ödül aldı. Tiyatro ve televizyon tiyatrosu alanında yönetmen olarak gösterdiği başarıdan dolayı 1989 yılında Kültür ve Sanat Bakanlığı Ödülü'ne değer bulundu ve Kalos Kagathos Madalyasının sahibi oldu.

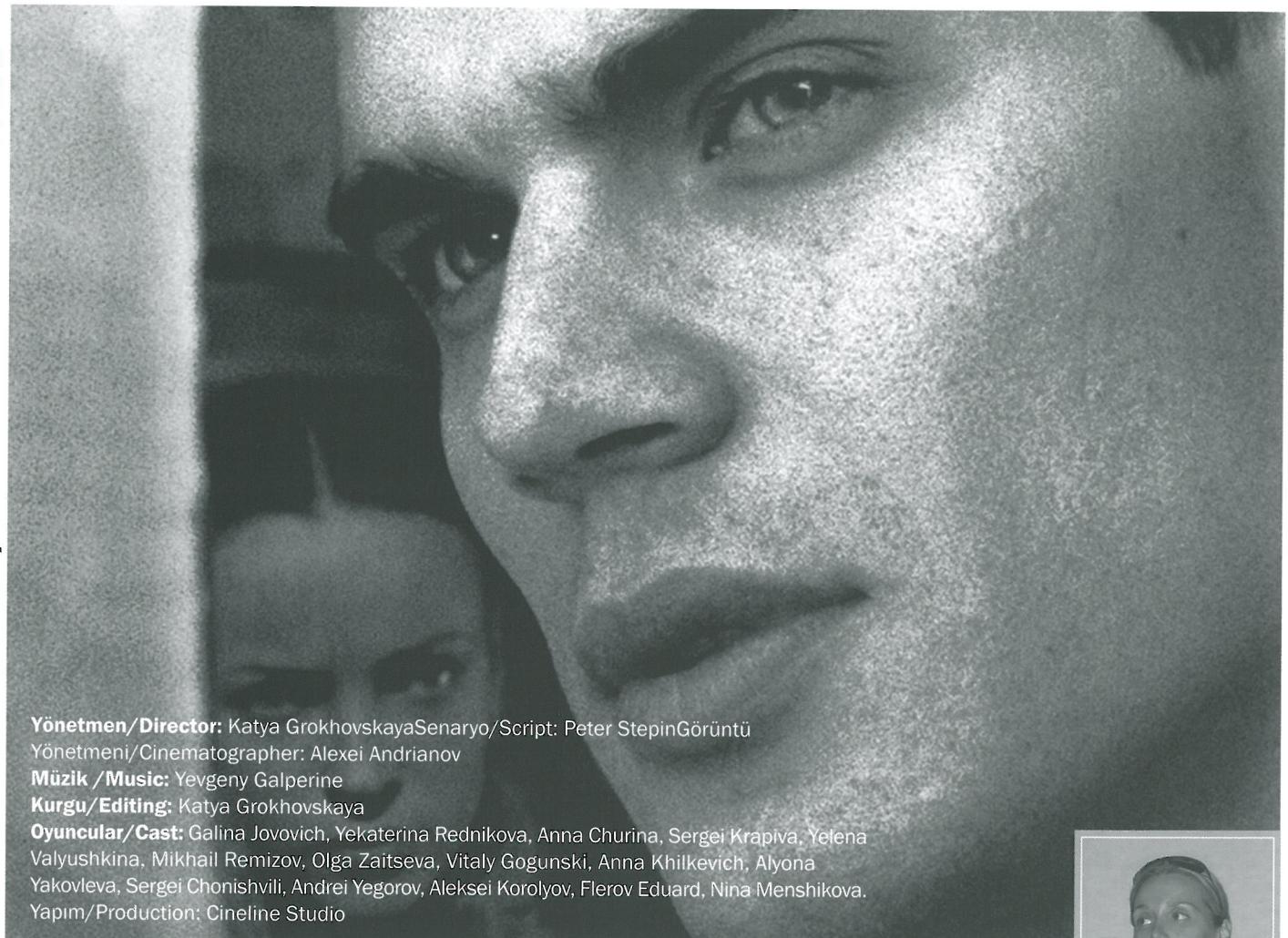
She graduated from the University of Warsaw where she majored in Ethnography and later, in 1966, from the Theater Academy in Warsaw where she studied stage directing. She was Minister of culture and art in T. Mazowiecki's government, and a founder and president of The Foundation of Culture. She has directed nearly a hundred stage plays and TV theater plays and has won numerous awards at theater festivals in Kalisz, Opole, and Wroclaw. In 1989 she was awarded the Minister of Art and Culture Prize and the Kalos Kagathos Medal for her directing achievements in theater and TV theater.

ÇIKIŞI OLMIYAN ADAM CHELOVEK BEZVOZRATNYY THE MAN OF NO RETURN

RUSYA/RUSSIA, 2006, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 104'

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Yönetmen/Director: Katya Grokhovskaya **Senaryo/Script:** Peter Stepin **Görüntü**

Yönetmeni/Cinematographer: Alexei Andrianov

Müzik /Music: Yevgeny Galperine

Kurgu/Editing: Katya Grokhovskaya

Oyuncular/Cast: Galina Jovich, Yekaterina Rednikova, Anna Churina, Sergei Krapiva, Yelena

Valyushkina, Mikhail Remizov, Olga Zaitseva, Vitaly Gogunski, Anna Khilkevich, Alyona

Yakovleva, Sergei Chonishvili, Andrei Yegorov, Aleksei Korolyov, Flerov Eduard, Nina Menshikova.

Yapım/Production: Celine Studio

Filmin öyküsü, Volga nehrinin kenarındaki küçük bir kasabada geçer. Filmin kahramanları yaşı bir kari-koca ve üç yetişkin çocuklardır. Baba bir askerdir ve kendisi gibi asker olan oğluyla çatışma içindedir. Çatışma ailenin diğer fertlerine dek yayılır. Kızlar ise kasabada yeni kurulan ve hızla gelişen batılı şirketlere kapığı atmayı denerler... Yalnızlık, iletişimsizlik, kuşaklar arasındaki yanlış anlaşılmalar, şans arayışı üzerine bir film 'Çıkışı Olmayan Adam'. Filmin garip atmosferi, Alexei Andrianov'un duyarlı dijital kamera kullanımıyla yaratılmış. Film, ucuz ahlak dersi veren bir öyküden öte, vasat bir ailenin inandırıcı bir tasviri...

The story is set in a small town on the banks of the Volga river. Its protagonists are an elderly husband and wife, as well as their three adult children. The father is a soldier and the conflict with his son, presently at military service, go beyond the family circle. The daughters are trying to assert themselves in dynamically developing western companies, newly established in town. Loneliness, inability to communicate, misunderstandings between generations, searching for luck... The strangely frozen atmosphere of the film is created in part by the digital camerawork precision of Alexei Andrianov. The film is not a cheap morality-based story, but rather a convincing portrayal of an average family.

Katya Grokhovskaya

Moskova'da doğdu. Rusya Devlet Sinematografi Enstitüsü'nden mezun oldu. Müzik klipleri ve deneysel filmler yönetti. 'Dvoe' (İkisi) adlı kısa film ilk denemesiydi. Bir diğer filmi 'Kinotavr', Rus Film Festivali Büyük Ödülü'nü aldı ve Rusya'yı Cannes, Hollywood, Montreal, Turin, Barcelona, Kiev gibi film festivallerinde temsil etti. İlk uzun filmi 'Çıkışı Olmayan Adam' Rusya Film Festivali'nin açılış filmiydi.

Born in Moscow. Graduated from Russian State Institute for Cinematography (UGIK). Has worked as the director of music video and experimental films. The short film 'Dvoe' ("The Two") was her first film. It has won Grand Prix at the Russian Film Festival 'Kinotavr' and represented Russia at film festivals in Cannes, Hollywood, Montreal, Turin, Barcelona, Kiev, and elsewhere. Her first feature film, the drama 'The Man of No Return', opened the official selection of Russian Film Festival.

Filmalleri/Filmography:

2006 The Man of No Return

TÜRKİYE / TURKEY, 2006, Uzun/Feature, Renkli/Colour, 35mm, 103'

Yönetmen/ Director : Seçkin Yasar**Senaryo / Script :** Nedim Gürsel, Seçkin Yasar, İzzet Yasar**Görüntü Yönetmeni / Cinematographer :** Ertuğ Şenkay**Müzik / Music :** Nikos Kypourgos**Kurgu / Editing :** Nevzat Dişaçık**Oyuncular / Cast :** Karyofyllia Karabeti, Alptekin Serdengeci, Nisan Şirinyan, Köksal Engür, Gülen Çehreli, Erdinç Akbaş**Yapım / Production :** Amenis Film, Hyperion Prd., Katerina Film**Dağıtım / Distribution :** Warner Bros.

İrini ve Ali Paris'te, bir uluslararası gazeteciler toplantısında tanışmış, birbirlerine âşık olmuşlardır. Ali tehlikeli konuları kurcalamakla ünlü bir Türk gazetecidir. İstanbul kökenli Yunan bir babanın kızı olan İrini de Yunanistan'da gazetecilik yapmaktadır. Albaylar cuntası döneminde, altı yaşındayken, babasının sivil polisler tarafından tutuklanıp götürülüşüne tanık olmuştur. Daha sonra babasının ölüm haberi gelmiş, ama ölüsu bulunamamıştır.

İrini, hem sevgilisini hem de babasının şehrinin görmek için, ilk kez İstanbul'a gelir. Birlikte geçirdikleri aşk ve tutku dolu birkaç günün ardından Ali ansızın kaybolur. Tehdit telefonları ve mektupları almakta olduğunu bildiği sevgilinin kaybı, İrini'yi, İstanbul labirentinde Kafka'vari bir arayışın içine sürüklüyor.

Irini and Ali, having met in Paris at an international meeting of journalists, fall deeply in love with each other. Ali is renowned as a Turkish journalist who writes about serious events. Irini, the daughter of a Greek father with roots in Istanbul, practices journalism in Greece. In the time of the military junta, as a six year old girl Irini witnesses her father being arrested by the civil police. Later, although news of her father's death arrives, the body can not be found. To see the city of her lover and father, Irene comes to Istanbul for the first time. After a few days of passion and love, Ali disappears out of the blue. Set adrift by threatening phone calls, and by the loss of her beloved whom she is certain receives her letters, she embarks upon a desperate search in the kafkaesque labyrinth of Istanbul.

Filmleri/ Filmography

1993 Sarı Tebessüm

2006 Sevgilim İstanbul

Seçkin Yasar

1979 yılında, "Yorgun Savaşçı" filmiyle, Halit Refiğ'in asistanı olarak sinemaya başladı ve profesyonel sinema hayatını Refiğ, Memduh Ün, Atif Yılmaz, Ömer Kavur gibi yönetmenlere yardımcı yönetmenlik yaparak aralıksız sürdürdü. 1993'te, senaryosunu kendisinin yazdığı ve ortak yapımcısı da olduğu ilk yönetmenlik denemesi "Sarı Tebessüm", 1993 - 94 sinema sezonunun en fazla iş yapan 3. Türk filmi oldu. "Sevgilim İstanbul" yönetmenin ikinci filmi.

As the assistant of Halit Refiğ, she debuted 'Yorgun Savaşçı' (The Tired Warrior, 1979), and without pause has continued her career with such famous Turkish directors as Refiğ, Memduh Ün, Atif Yılmaz and Ömer Kavur. In 1993, as director, script writer and one of the producers of her 'Sarı Tebessüm' (The Yellow Smile), she produced a piece of art which became the third most successful movie at the box office. 'İstanbul, My Love' is the director's second movie.

**BENİM ANNEM GÜZEL ANNEM!
MOM SWEET MOM!**

Kadının vicdanıyla imtihanı: Annelik

Bugüne dek filmlerde pek çok ‘anne’ izledik: Çocukların beslenme çantası için sandviçler hazırlayan annenin görevinin mutfak, mutluluk reçetesinin ise ailesini doyurmak olduğunu anlatan filmler... Kocası tarafından çocukların elinden alınan annenin dramını anlatırken, tüm yaşamını çocukların geri alabilmek için harcamazsa ‘anne’ kalıbına giremeyeceğini dikte eden filmler... Kızıyla psişik dertleri olan annenin portresini çizerken, bir ‘rekabet’ çemberi içinde anne-kız ilişkisinin gidebileceği uçları da gösteren filmler... Kendisine yaşatılan şiddette bir çare olarak boşanmayı seçtiğinde, aile ve toplum baskısına boyun eğen, sırı çocuklarını düşünmesi gerektiği için bu kararından vazgeçmeye zorlanan anneleri anlatan filmler... ‘Namus’u kadın bedeni üzerinden tarif eden ataerkil ahlakin, ‘anne’ olan kadından beklenisinin sınırsızlığını ifade eden filmler...

Birbirinden farklı ama özde birbirine yaklaşan bu temsiller, “anne olarak kadın” i çesitli görünümler etrafında örer, ancak, bunu yaparken kadının anne olma haline dair ezberi de bozmadır. Bir yandan anneliğin kutsiyetinin kayıtsız şartsızlığı dramatize edilirken, diğer yandan mutlu annelerin mutluluklarının temeli çocukların iyiliğine sağlığına bağlanır. Her koşulda anne, bir “fedakarlık” figürüdür; bir “adanmışlık”tır. Anneliğin kutsallığının, referansını doğurganlıktan aldığındı düşünenler için “cennet annelerin ayakları altında”dır. Zira anne; doğuran, besleyen, büyütlen, yemeyip yediren, giymeyip giydirendir; fedakarlıkta sınır tanımaması beklenen, kendini unutup hep çocuğunu akılda tutması gerekdir! Annelere öğretilen ve varoluşun o katı zincirine eklenecek bir miras gibi nesillerde sürdürülür budur. Bu yüzden anne olmanın bir duygusal yükü olur hep. Bu yük çoğu zaman “suçluluk” duygusudur; yaralı bir vicdana dönüştür kadını.

Oysa biz ayaklarımızın altındaki cenneti değil, avucumuzun içine almaya çalıştığımız bu dünyayı isteriz, istemeliyiz.

Feminist yazar Anne Roiphe, kadın düşmanlığının, hayatını tamamen bir çocuğa adayan kadın figürünün kaynağını olduğunu söyler ve ekler: “Eğer kadınların hayatı temel işinin çocuk büyütmek olmadığını kanıtlarsak, büyük bir devrim yapmış olacağız. Ama bu konuda kendimizi bile ikna edemiyoruz.”

Kendimizi ikna etmenin yolu nedir sizce? Bize giydirilmiş rolleri sorgulamak bunun ilk adımı olabilir mi? Kadınları insanlık katında kutsayan, yalnızca, anne olabilmeleri mi? Peki, kadınların kadınlığı, anne olduklarında nereye gitmeler?

Benim annem, güzel annem...

Modernleşme serüveni, annelik mitini yeniden üretti. Bu, kadınlığa annelikle değer biçilen bir çağın sonuydu. Dinsel öğretiler ve geleneklerle beslenen ‘kutsal anne’lik, yeriniambaşa bir ‘anne olma hali’ne bıraktı. Eski Türk filmlerinin sunduğu kurmaca anne figürü, bugünkü kadınlarının en büyük bilmecesi. Bir de şu “Senin annen bir melekti yavrum!” klişesi...

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, her yıl Mayıs ayında gerçekleştiriliyor ve festival tarihleri de genellikle Anneler Günü’ne içine alıyor. Ancak, bu yıla kadar, kadının en önemli işlevinin dünyaya çocuk getirmek olduğunu savunan anlayışın dışında tutarak kendimizi, festivalde Anneler Günü’ne özel bir program yapmamıştık. Bu yıl ise, anneliğin geleneksel yorumuna eleştirel bir bakışla “Benim Annem Güzel Annem” başlıklı bir bölüm ekledik programımıza. Bu bölümde izleyeceğiniz filmlerde birbirinden farklı anneler ve annelikler bulacaksınız.

Woman's Test of Conscience: Motherhood

We have witnessed plenty of “mothers” in movies so far: movies that portray the kitchen as the mother’s quest where she prepares sandwiches for her kids’ lunchboxes and the prescription of happiness as her feeding the family... Movies that dictate, while narrating the drama of the mother whose children have been taken away by her husband, that a woman cannot fit in the “mother” template if she is not to spend her whole life trying to get back the custody of her children... Movies that show, while portraying the mother who has psychic problems with her daughter, the extremes that the mother-daughter relationship can end up in within a ring of competition... Movies that depict mothers who, upon choosing to divorce as a solution to the violence inflicted on her, are pushed to quit their decision because they have to think only of their kids... Movies that express the limitlessness of the expectations that the patriarchal morality, defining “chastity” in direct relation to woman’s body, holds of the woman who is at the same time a mother...

These various representations that are essentially proximate to one another weaves the “woman as a mother” around numerous appearances; however, by no means do they interfere the established mantra of the woman’s becoming a mother. As the unquestionable holiness of motherhood is dramatized, the origination of the happy mother’s motherhood is viewed in direct relation to the well-being of her kids. The mother is in any circumstance the epitome of “selflessness” – of “dedication”.

“Heaven lies beneath the feet of mothers” for those who think that the holiness of motherhood receives its reference from procreation. The mother gives birth, feeds, brings up, helps eating before she herself eats, helps putting on clothes before she herself puts on clothes; she is expected to have no limits in selflessness and to always think of her child before she thinks of herself! This is what is being taught to mothers and reiterated through generations like a heritage,

adding up to the firm chain of existence. Hence the ceaseless emotional burden of being a mother. This burden is for the most part the feeling of “guilt”; it reduces the woman into a wounded conscience.

Nevertheless, we don’t want – shouldn’t want – the heaven that lies beneath our feet but the world that we aspire to hold in our palms. Feminist author Anne Roiphe states that the figure of the woman that dedicates all her life to a child is the root of misogyny and adds: “If we prove that the women’s primary task in life is not bringing up children, we will have accomplished a big revolution. Yet we cannot convince even ourselves about this issue.”

What can possibly be the way to convince ourselves? Can the questioning of the roles imposed on us count as a first step? Is it solely the capability of being a mother that praises women as a human? If so, where does women’s womanhood go when they become mothers? Mom Sweet Mom...

The modernization venture has re-produced the myth of motherhood. This myth certified the end of an age that appraised womanhood only in relation to motherhood. The “holy motherhood” that fed on religious teachings and traditions was replaced by a totally different “state of being a mother”. The fictive mother figure that the old Turkish movies presented the audience with is the biggest puzzle of today’s women. Not to mention the cliché “Your mother was an angel, my dear!”...

Flying Broom International Women’s Film Festival takes place annually in May, and the festival dates generally overlap with the Mother’s Day. Up until this year, however, we had not prepared a special program devoted to Mother’s Day, avoiding ourselves from that mentality that views childbirth as the most important task of woman. This year we have added a part to our festival with the title “Mom Sweet Mom” that holds a critical viewpoint towards the traditional conception of motherhood. You will be viewing distinct mothers and motherhoods in the movies that you will watch in this part of the festival.

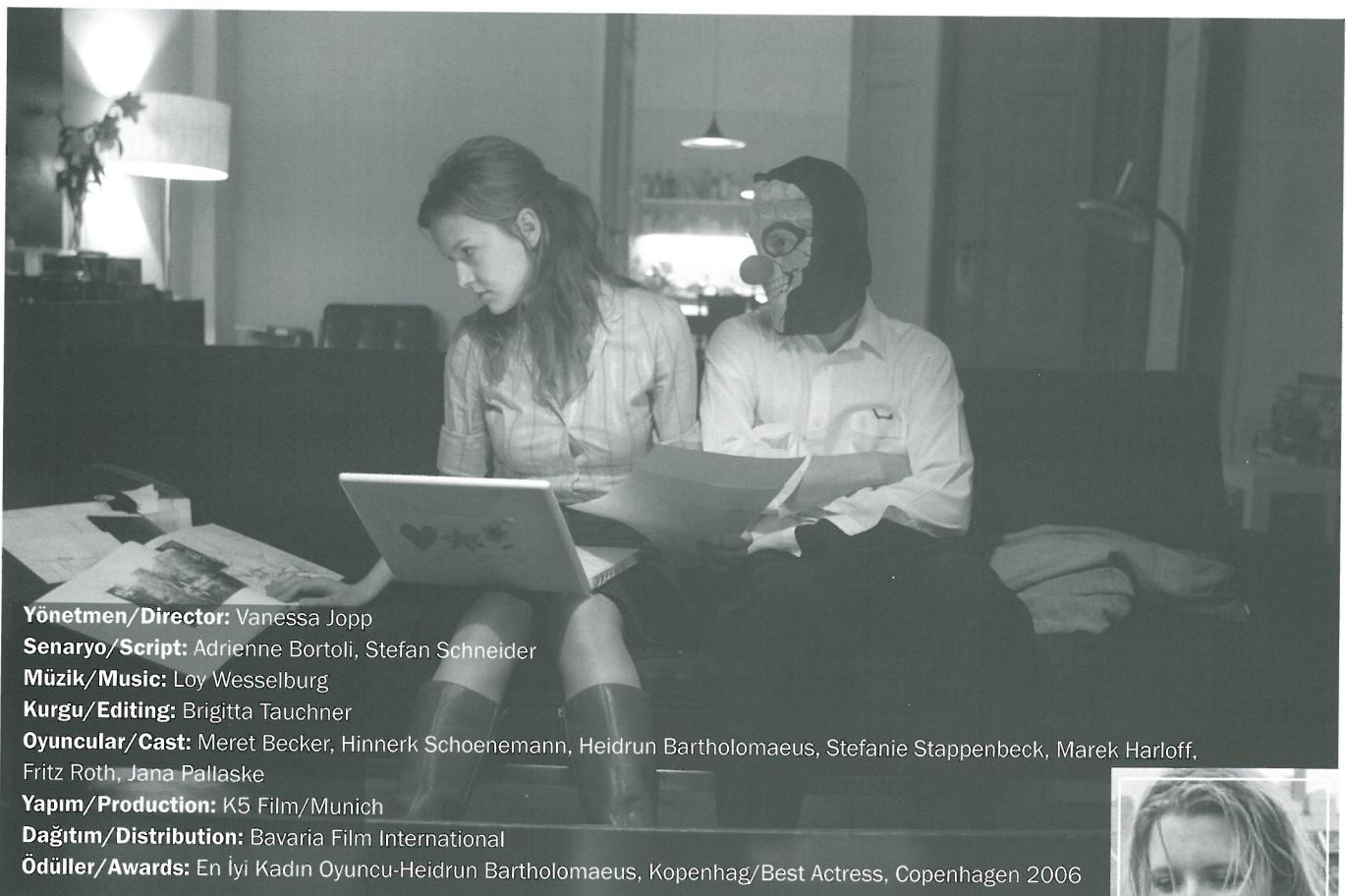

YAKINLAS

KOMM NÄHER

HAPPY AS ONE

ALMANYA/GERMANY, 2005, Uzun/Feature, Renkli/Color, 35 mm, 97'

BENİM ANNEM GÜZEL ANNEM/MOM SWEET MOM

Bir yabancının yüzündeki beklenmedik gülümseme... Telefondaki bir sesin sıcaklığı... Karıncalanın parmakların birbirlerine karışması... Şehveti uyandıran ve arzuları tetikleyen küçük şeyler... Bir kış Berlin'de mutluluğa paralel yolculukların izini süren küçük şeyler. Sert ama hâlâ kırılgan genç bir kadın, zerafetinin boyutlarını hayal bile edemeyeceği bir adamla tanışır... Hem eş hem anne olan bir işkadını, kocasını, kurtulmak için kaçmak gerektiğini düşündürden bir dirençsizliğe iter bilişsizce... Bir anne ve ergenlik çağındaki kızı, aynı adama aşık olurlar... Garip şekillerde bir araya gelen kadın ve erkeklerin sinsi, keskin hikayeleri; küçük bir bireyler toplumunda, belki de sadece bir saniyeliğine, eriyerek tek vücut olmuş insanların neşeli ve çarpıcı karşılaşmaları...

It's the unexpected smile on a stranger's face... The warmth of a voice on the phone... The tingle of fingers brushing against each other... Little things that awaken desires and stir longings... and that trace the paths of several parallel journeys towards happiness, one winter, in Berlin. A hardened yet fragile young woman meets a man whose gentleness she cannot fathom... A wife, mother and career woman unintentionally forces her husband into a passivity that he must escape to survive... A mother and her teenage daughter both fall for the same middle-aged, overweight, unassuming man... Subtle, penetrating stories of men and women who come together in strange ways, encounters full of humor and drama among people who, perhaps for only a brief moment, meld into a little community of individuals happy as one...

Vanessa Jopp

1971'de Almanya'da doğdu. Münih Film Okulu'nda eğitim aldı. *Forget America/Amerika'yı Unut ve Engel&Joe*' adlı filmleriyle ödül aldı. İngiliz yönetmen Mike Leigh'in çalışmasından esinlenerek, ilk kez hazırlanmaksızın çektiği bu film, yönetmenin üçüncü uzun metrajlı filmi.

For her third feature film, Vanessa Jopp entered new territory. After her awardwinning successes 'Forget America' and 'Engel & Joe', this former student of the Munich film school dared to approach an improvised film for the first time, inspired by the work of British filmmaker Mike Leigh. With her rare gift of telling great feelings in small and subtle gestures and without resorting to kitsch, she managed to create yet another extraordinarily atmospheric and emotional film.

Filmleri/Filmography:

- 2005 Happy as One
- 2002 Tatort
- 2001 Engel & Joe
- 1999 Forget America

Yönetmen/Director: Brigitte Roüan

Senaryo/Script: Eric Besnard, Philippe Galland, Jean-François Goyet, Brigitte Roüan

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Brigitte Barbier, Christophe Pollock

Kurgu/Editing: Laurent Rouan

Müzik/Music: Stephen Warbeck

Oyuncular/Cast: Sotigui Kouyaté, Jean-Pierre Castaldi, Didier Flamand, Francoise Brion, Aldo Maccione, Marcial Di Fonzo Bo, Alvaro Llanos, Carlos Gasca, Alejandro Pineros, Lassina Toure, Geovanny Tituana, Shafik Ahmad, Hong Mai Thomas, Hugh Grant.

Yapım/Production: Ognon Pictures

Dağıtım/Distribution: Pyramide Distribution

Chantal tuttuğunu koparan bir avukattır. Bir yandan iki çocuğuyla evi çekip çevirmeye çalışırken, bir yandan da göçmenler lehine yapılan yürüyüşlere katılıp sosyal davaları üstlenir. Eski kocası da dahil herkes Chantal'a hayrandır. İki katlı evinin üst katındaki kiracılar birdenbire evi boşaltınca, iki katı birleştirerek daha geniş bir eve dönüştürür. Chantal, yasadışı göçmenlerin topluma uyumu konusuna duyarlı olduğundan, evinin tadilatı ve dekorasyonu için, aynı zamanda müsterisi olan Güney Amerikalı bir mimardan yardım istemeye karar verir. Ancak mimar, gerçekte yapabileceklerinden biraz uzaklaşmıştır sanki. Kendisi gibi birkaç yasadışı göçmen arkadaşının da yardımıyla evin tavanında bir delik açar ve olanlar olur. Ancak, göçmenler, garanti vermemekle birlikte, kendi yaratıkları problemlerin hepsini olmasa bile birçoğunu çözecek kadar iyi yürekliidirler.

The lovely Chantal, a lawyer, is unbeatable in court. She marches in pro-immigrant demonstrations and takes on social cases, while cheerfully running a household with two teenagers. Everyone is in love with her, even her ex-husband. When two foreign sub-leaders who live on the second floor of her duplex suddenly move out, Chantal decides she might use the occasion to make some minor interior adjustments and add the top floor to her own flat again to create a more spacious apartment. Being a fierce supporter of integration of illegal immigrants, she decides to ask one of her clients, a self-professed architect from South America, to help her out at home. Needless to say, the architect has expressed what he would like to be when he grows up, rather than what he actually is. With the help of some of his illegal friends, they soon create a hole in the ceiling that Chantal sees no way out of. Working in black, they offer no warranty but as can be expected, deep down inside they are kind-hearted enough to find a solution for most if not all problems they themselves have created.

Brigitte Roüan

1951'de doğdu. 6 yaşındayken öksüz kaldı; çocukluğu Cezayir ve Senegal'de geçti. 12 yaşında, rahibe okulunda okumak üzere Paris'e gitti. 21 yaşında sahnede oyunculuğa başladı. Gösterdiği başarı, Alain Resnais, Jacques Rivette ve Bertrand Tavernier gibi yönetmenlerin filmlerinde küçük roller almasını sağladı. 'İş-Güç' yönetmeninin son filmi.

Rouan was born into a French naval family in Toulon in 1951. She was orphaned at age six and spent her childhood in Algeria and Senegal. At age 12, she left for convent school in Paris. Her acting career began at age 21, on the stage. Her performance lead the way to small film roles for directors including Alain Resnais, Jacques Rivette, and Bertrand Tavernier

Filmleri/Filmography:

2005 Travaux, on sait quand ça commence.../ Housewarming

1997 Post Coitum, Animal Triste/ After Sex

1990 Overseas

KARDAKI AY İZLERİ**LA MEMOIRE DES AUTRES****THE MOON ON THE SNOW****İSVİÇRE/SWITZERLAND, 2006, uzun/feature, renkli/color, 35mm, 90'****Yönetmen/Director:** Pilar Anguita-MacKay**Senaryo/Script:** Pilar Anguita-MacKay**Müzik/Music:** Mela Meierhans**Kurgu/Editing:** Daniel Gibbel, Jeanetta Ionesco**Oyuncular/Cast:** Julie Depardieu, Marie-Josée Croze, Nicolas Rossier**Yapım/Production:** Olympia Films Ltd.**Dağıtım/Distribution:** High Point Films & Television Ltd, piers@highpointfilms.co.uk**Pilar Anguita-MacKay**

İspanyol kökenli olan Anguita MacKay, Latin Amerika ve Avrupa'da senaryo yazma dersleri veriyor ve danışmanlık yapıyor. Filmleri ve senaryoları Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa'da çeşitli ödüller kazandı. 'Ich Spreche Deutsch' (1997) ve 'et Auprès de moi'nın (1994) da aralarında bulunduğu birçok filmi dünyanın dört bir yanında düzenlenen festivallerde gösterildi. 'A Trip to the Moon' (2006) ve 'A Rose for Maria' (2007) adlı filmlerinin yapımcılığını Gilles Roulin üstlendi. Mac Kay, Avrupa Film Akademisi (EFA) üyesidir.

BENİM ANNEM GÜZEL ANNEM/MOM SWEET MOM

Soğuk ve karlı bir hafta sonu üç kardeş, artık iyileşme umudu olmadığı için çektiği acıların son bulmasını istedikleri annelerinin evinde bir araya gelir. Derken, annelerini yıllar önce ölen babalarının ölümünden sorumlu tutup tutmayacakları konusunda ateşli bir tartışmanın içinde bulurlar kendilerini. Seyirci, o trajik kazayı ister istemez hatırlayan kardeşlerin, babalarının ölümüne yol açan olayları farklı şekillerde hafızalarında canlanmasına tanık olur. Her biri, kazadan kimin sorumlu olduğu konusunda ilk kez kendi duygularıyla yüzleşmeye ittilir ve böylece gerçeği fark ederler. Hafta sonu tatili bittiğinde kendilerini yıllardır esir alan suçluluk duygusundan kurtulmuş olan kardeşler annelerini çektiği acılardan kurtarabileceklerdir artık.

On a wintry weekend, three young adults reunite to decide to help their terminally-ill mother die, and in doing so they find themselves arguing bitterly about whether they blame her for their father's death years ago. Compelled to recall the tragic accident their versions contradict one another as we see each one's memory of the events leading up to the death. For the first time, each is forced to confess their own feelings of responsibility for the accident and, in doing so, they finally realize the truth. At the weekend's close, liberated from the guilt that has oppressed each of them for years, they are able to release their mother from her pain.

She is a member of the European Film Academy (EFA), Spanish native speaker, fluent in French and English, teaches screenwriting and consults in Europe and Latin America. She is an award-winning screenwriter and director whose films and scripts have won prizes in both the United States and Europe. Past projects include 'Ich Spreche Deutsch' (1997) et 'Auprès de moi' (1994), both selected at several festivals around the world. 'A Trip to the Moon' (Olympia 2006) and 'A Rose for Maria' (Olympia 2007) are to be produced by Gilles Roulin.

İSVEÇ/SWEDEN, 2006, uzun/feature, renkli/color, 35 mm, 93'

Yönetmen/Director: Anette Winblad von Walter**Senaryo/Script:** Kathrine Haugen**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer:** Olof Johnson**Müzik/Music:** Ginge Anvik**Kurgu/Editing:** Simen Gengenbach**Oyuncular/Cast:** Eva Röse, Niklas Engdahl, Lena Nyman, Eagle-Eye Cherry, Lotta Östlin Stenshäll**Yapım/Production:** Break Even, Breidablick Film AB, Cinema Art Productions,

Cinenord Spillefilm A/S, Cinenord Spillefilm AS

Dağıtım/Distribution: Nordisk Film International Sales

Süt annesiyle yaşayan köpek kuaförü Rita, daha iyi bir hayat düşlemektedir; bunun için de, sayıları her geçen gün artan bir 'kişisel gelişim merkezi'ne kaydolur. Hafta sonunu geçirdiği sosyal merkezde gazeteci Knut'la tanışır. Knut, bu merkezlerin günümüzün en büyük yalanlarından biri olduğunu düşünmektedir. Bu konuya ilgili bir makale yazmak üzere bilgi toplamak için merkeze üye olmuştur. Farklı amaçlarla aynı merkezde paylaştıkları bu hafta sonunda Rita'nın özgüveni yerine gelir ve yıllardır yapmaya cesaret edemediği şey için kendinde güç bulur: Biyolojik annesini bulup onu neden terk ettiğini soracaktır. Bu, Knut için yeni bir haber konusudur.

Rita works as a hairdresser for dogs, but spends most of her time caring for her demanding foster mother Edith. She dreams of a better life and pays for a weekend at a new age self-help center, where she meets Knut, a journalist who secretly is writing an article about new age humbug. In this weekend which they shared in the same centre with different purposes, Rita's naivety creates a new source of news for Knut. Rita, despite her naive character, opens up a brand new door in Knut's life. As for Rita, she gains confidence with the help of Knut's fake interest in her and she finds power to do what she hasn't been able to do for years. She finds her biological mother and asks her why she abandoned her.

Anette Winblad von Walter

2004'deki uzun metrajlı ilk çalışması olan "6 Points"den önce belgeseller ve kısa filmler yaptı. "Beyaz Dizi" ikinci uzun metrajlı filmi.

Anette Winblad von Walter made documentaries and short films before her feature debut 6 Points in 2004. White Trash is her secound feature film

ANNELER-4 BÖLÜM MOTHERS-4 PIECES

ALMANYA/GERMANY, 2006, belgesel/documentary, renkli/color, betacam SP, 58'

Yönetmen/Director: Sandra Kulbach/ Michaela Schäuble/ Nan Mellinger/ Johanna Straub

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Sandra Kulbach, Michaela Schäuble, Nan Mellinger, Johanna Straub

Müzik/Music: Rinka LaOne

Kurgu/Editing: Katja Reinert

Yapım/Production: Johanna Straub

Dört bölümlük bu belgesel, 60'larındaki dört kadının kızları tarafından çizilen portrelerini sunuyor seyirciye. Anne ile kızı arasındaki çoğu zaman sorgulanmayan ilişkiye yansitan film, aslında bir tür meydan okuma; sevecenliği olduğu kadar çatışan görüşleri de açığa çıkarmaktadır. Yönetmenlerden her birinin kamerayı kendi annesine çevirdiği bu film, anneler ve kızları olmak üzere sekiz yaşam öyküsünü kendi içinde örüp birleştiriyor.

This documentary in four episodes sees four women in their sixties portrayed by their daughters. Reflecting this very personal bond is extremely challenging considering the lifelong, always emotional, sometimes ambiguous and often unquestioned relationship between mother and daughter. The film interweaves eight biographies and reveals aspects of a sociogram of motherhood as seen through the private lense of the next generation.

Sandra Kulbach

1971'de Münih'te doğdu. Halen Münih'te sinemaya uğraşıyor.

Michaela Schäuble

1973'de Hag'da doğdu. Tübingen ve Yale'de edebiyat ve etnoloji eğitimi gördü. Açıkhava Film Festivali 'Tübinger Kurz und Kleinfilmnacht'ın düzenleyicileri arasında yer aldı.

Nan Mellinger

1971'de doğdu. 4 yaşından itibaren annesi tarafından yalnız büyütüldü. Münih'te yaşıyor ve kültür, sanat ve bilim üzerine çalışmalar yapıyor.

Johanna Straub

1970'de Hamburg'da doğdu. Açıkhava Film Festivali 'Tübinger Kurz und Kleinfilmnacht'ın düzenleyicileri arasında yer aldı. 2007'nin başlarında ilk romanını çıkardı.

ÇOCUKLARINDAN DOĞAN ANNELER MOTHERS BORN FROM THEIR CHILDREN

TÜRKİYE-ARJANTİN/TURKEY-ARGENTINA, 2007, belgesel/documentary, renkli/color, 33'

Juanita, Sakine, Gülmez Ana... Onlar sıradan ev kadınlarıydı. Ta ki çocukları yaşamlarını yitirene ya da birdenbire ortadan kaybolana kadar. Bu acı deneyimler, çocukların mücadelelerini sahiplenmelerini, onların ideallerine sahip çıkışlarını sağladı. Türkiye'de Cumartesi Anneleri, Arjantin'de Mayo Anneleri... Onların ortak noktası, öldürülen ya da 'kayıbedilen' çocukların için verdikleri mücadele; başka annelerin de canı yanmasın diye. Bu belgesel, ülkelereindeki politik gerilimlerin odağından annelerin yaşadığı talihsiz kayıpları gerçek öyküler üzerinden anlatıyor.

Juanita, Sakine, Never-laughing Mother... They were ordinary housewives –until when their children passed away or suddenly disappeared. These bitter experiences enabled them to own their children's struggle, claim their ideals. Saturday Mothers in Turkey, Mayo Mothers in Argentina... Their common point is the struggle for their murdered or 'lost' children; with the aim of preventing other mothers' pain. Through real stories, this documentary displays the unfortunate losses that mothers experience at the core of political tensions in their countries.

Dilek Çolak

İstanbul doğumlu. Çok sayıda kısa konulu film ve belgesel çalışmasında senarist, yönetmen ve görüntü yönetmenliği yaptı. 2005 Mayıs ayında Brezilya'da MST Topraksızlar hareketinin yaptığı ve 17 gün süren uzun yürüyüşe katıldı. Sonrasında yine Brezilya, Uruguay ve Arjantin'de işgal fabrikalarını gezerek pek çok belgesele imza attı.

She has made many feature and documentary films as a scenarist, director and cinematographer. She joined a long march, last 17 days, which is organized by Landless Movement at Brazil in May 2005. After that she visited occupied factories and made several documentaries in Brazil, Uruguay and also Argentina.

Metin Yeğin

1963'te İstanbul'da doğdu. İ.Ü. Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Cambridge Üniversitesi'nde sinema eğitimi aldı. Yaptığı filmler 55 ülkenin festivalerinde oynarken, her festivalde, otel ve kahvaltı karşılığında o ülkelere filmelerini yapmaya devam etti. Türkiye'de ve dünyada birçok gazete ve dergiye, ayrıca duvarlara yazı yazmaya devam ediyor. Türkiye'de NTV'ye, Polonya ve Arjantin televizyonlarına belgesel yaptı. Şu anda Kanaltürk de Yine 'Dünyanın sokakları' programını sürdürmeye ve Leman, Kaçak Yayın'da sürekli yazıyor.

Born in Istanbul, 1963, Metin Yeğin studied law at Istanbul University and cinema at Cambridge University. While his films were screened in the festivals of 55 countries, Yegin has kept on making films of these countries in exchange with the hotel and breakfast expenses during each festival. He writes in many newspapers and magazines in Turkey and the world as well as on the walls. He has made documentary films for NTV in Turkey and TV channels of Poland and argentina. Having made programs titled "The Believable Adventures of Two Adventurers," "The Damned of the Earth," and "Streets of the World" for the Open Radio, Yegin is still working on "Streets of the World" on Kanaltürk and writing frequently in Leman and Kaçak Yayın.

(Dilek Çolak) Filmleri/ Filmography:

- 2006 Ömer'in Rüyası
- 2006 Karanlıktan aydınlığa
- 2006 Topraksızlar / Bir şenlikti uzun yürüyüş
- 2006 Patronsuzlar / Brezilya, Arjantin, Uruguay, Moscany
- 2006 A Familia
- 2006 Vermelho
- 2006 Amazonada Dans
- 2005 Kurmaca
- 2004 Gelincikler / Bir dostluk yürüyüşü
- 2003-2006 Görüseceğiz / Lale

(Metin Yeğin) Filmleri/ Filmography:

- 2006 Patronsuzlar
- 2003 Topraksızlar
- 2003 Para Pachamama
- 2003 Güzel Günler Göreceğiz
- 2001 After
- 2001 F
- 2001 Üç Kitada Devrialem
- 2000 Likya Yolu

SEKSİ ŞEY SEXY THING

AUSTRALYA/AUSTRALIA, 2006, kısa/short, renkli/color, 35mm, 14'

Bahçedeki barakanın sıcak damında duran on iki yaşındaki Georgie, gökyüzünün sonsuz maviliğini izlemektedir. Yaz mevsiminin sesi arka bahçenin kuraklığı üzerine çökmüştür; baba son kalan çimleri biçmekte, bebek bakıcısı çim biçme makinesinin çevresinde daireler çizmekte, anne de bir yandan çocuğuna "Babana dikkat et" derken diğer yandan ipe çamaşır sermektedir.

Standing on the hot metal roof of the garden shed, twelve-year old Georgie watches the endless blue sea of a summer sky. The sound of summer settles across the dry back yard. A father mows what is left of the lawn. A baby sister circles around the mower. A mother carefully places clothes over a washing line, "Watch out for daddy" she warns her child. The day ahead will change everything.

Yönetmen/Director: Denie Pentecost

Senaryo/Script: Denie Pentecost

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Ben Allan

Müzik/Music: Jessica Wells

Kurgu/Editing: Milena Romanin

Oyuncular/Cast: Hanna Mangan Lawrence, Catherine McClements, Layla Trace, Chris Vance

Yapım/Production: Heather Oxenham

Denie Pentecost

Sydney'deki Avustralya Ulusal Sanat Okulu'nda heykel ve fotoğrafçılık eğitimi aldı. Güzel sanatlar alanındaki eğitimiminin ardından yeteneklerini bir televizyon dizisine aktardı. Son altı yılda, Jane Campion'un Kutsal Duman' ile Garaj Günleri, Görevimiz Teklike II ve Matrix II ve III gibi filmlerde çalışarak deneyimini arttırdı. 'Seksi Şey', yazar/yönetmen olarak ilk işi.

Denie started her creative career studying sculpture and photography at Australian National Art School in Sydney, she completed a three year diploma in fine arts and quickly transferred these skills into her first job as a standby props person on an Australian television series. Over the last 6 years she has expanded her experience by working on some big films such Jane Campion's Holy Smoke, Garage Days, Mission Impossible: II and Matrix II and III. Sexy Thing is her debut as a writer/director.

ÖBÜR ANNEM MY OTHER MOTHER

GÜNEY AFRİKA/SOUTH AFRICA, 2006, kısa/short, renkli/color, 35mm, 12'30"

Hugo ve Linda Blake dördüncü çocuklarının vaftizini aile için verdikleri bir barbekü partisiyle kutlamaktadır. İkinci kızları Margo, kardeşleri ve kuzenleriyle beraber bu özel gün için eğlenceli bir tiyatro oyunu hazırlamıştır. Oyun sırasında bebek 40 yaşlarındaki güzel, şefkatli, zenci bakıcı kadın Eezie'nin kuağındadır. Bebek bakıcısı Eezie, evin duyguşal temeli, bir bakıma 'öteki annesi'dir. Margo ertesi sabah uyandığında eve bir kargaşa hakim olduğunu görür. Bebek gece uyurken hayatını kaybetmiştir ve babası çaresizce bebeği hayata döndürmeye çalışmaktadır.

Hugo and Linda Blake celebrate the christening of their fourth child with a braai (South African version of a barbecue) for their extended family. Margo, their second daughter, has written and produced a fun-filled play with her siblings and some cousins to mark the day. Holding the baby as the children perform, is Eezie, a handsome, motherly black woman in her mid-forties. She is the nanny and the emotional centre of the family, their "other mother". When Margo wakes the following morning, she hears a commotion in the house. She finds her father desperately trying to resuscitate her baby, but to no avail. The little girl has died of a cot death during the night.

Yönetmen/Director: Diana Keam

Senaryo/Script: Bruce Young, Diana Keam

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Michael Buckley

Müzik/Music: Andrew Ford

Kurgu/Editing: Eugenie Tancred

Oyuncular/Cast: Harriet Manamela, Bo Petersen, Bruce Young, Lienke Wilke

Yapım/Production: Faith Creations

Dağıtım/Distribution: Faith Creations

Diana Keam

Johannesburg'da büydü. Rhodes Üniversitesi'nde Konuşma ve Tiyatro eğitimi aldı. İlk uzun metrajlı filmini 1986'da çekti. İş ortağı ve meslektaşları, yönetmen Sunu Gonera ile 2003 yılında Faith Creations film yapım şirketini kurdu. Şu sıralar kısa filmi 'Öteki Annem'i uzun metrajlı filme dönüştürüyor.

Diana Keam grew up in Johannesburg, South Africa. She studied Speech and Drama at Rhodes University and began work on her first feature film in 1986. Keam formed a film production company FAITH CREATIONS in 2003 with her business partner and fellow Director, Sunu Gonera. Keam recently directed a twelve minute short film "My Other Mother" of the same name as her full length feature script currently in development.

ANNEM MAIKA MI MY MOTHER

İNGİLTERE-BULGARIstan/UK-BULGARIA, 2005, kısa/ short, renkli/color, 35mm, 15'

Yönetmen/Director: Svetla Tsotsorkova

Senaryo/Script: Silvia Choleva, Svetla Tsotsorkova

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Georgi Chelebiev

Müzik/Music: Antoni Donchev

Kurgu/Editing: Yordonka Bachvarova

Oyuncular/Cast: Margita Gosheva, Svetlana Yancheva, Tsvetan Aleksiev

Yapım/Production: London Film School

Büyük bir şehrin varoşlarındaki bir evde, iki kadın -bir anne ve kızı- yaklaşan doğum günü kutlamasına hazırlanmaktadır. Annenin de yakından tanıdığı, kızının erkek arkadaşının eve gelmesi, evde rahatsız edici bir sessizlik yaratır.

In a house in the suburbs of a big city, two women - a mother and her daughter are preparing for the birthday of the latter. The appearance of the daughter's boyfriend, whom the mother knows very well, creates uncomfortable silence with an extreme reaction.

Svetla Tsotsorkova

1977'de Bulgaristan'da doğdu. Bulgaristan Ulusal Tyatro ve Film Sanatları Akademisi'nde sanat yüksek lisansı yaptı. Mezuniyet filmi olan 'Life with Sophia', birçok ödülün yanı sıra Lodz Uluslararası Öğrenci Filmleri Festivali'nde de birinci seçildi.

She was born in Bulgaria on 6th June 1977. MA in Film and TV Directing at The National Academy for Theater and Film Arts in Bulgaria. Graduation film from there 'Life with Sophia' won a few awards at festivals including First Prize at Lodz International Student Film Festival. This is Svetla's graduation film from LFS.

ÖNCÜ KADINLAR PIONEER WOMEN

HADI ORADAN BULLSHIT

İSVEÇ/SWEDEN, 2005, belgesel/documentary, renkli/color, 35mm, 76'

Yönetmen/Director: Suzanne Khardalian, PeÅ Holmquist

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Thomas Lindén, PeÅ Holmquist, Su Lekh, Bertram Verhaag

Müzik/Music: Tuomas Kantelinen, Indian Ocean, Rupi Mahindroo

Kurgu/Editing: Lisa Ekberg

Yapım/Production: HB PeÅ Holmquist Film

Dağıtım/Distribution: Deckert Distribution GmbH

Belgesel; nükleer fizikçi ve çevreci aktivist Vandana Shiva'nın, Himalayaların eteklerindeki organik çiftçiliğinden bir protestocu olarak Meksika'daki Dünya Ticaret Örgütü Zirvesi'ne, Münih'teki Avrupa Patent Bürosuna kadar bir kasırga gibi esen yolculuğunun iki yılını izleriz. Shiva, küreselleşme taraftarları, Monsanto gibi çokuluslu kuruluşlar, besin maddelerinin genetiği ile oynayan Amerikan Bio-Tek şirketi ve Hindistan'daki yeraltı sularını kirleten Coca Cola ile mücadeleye girer.

Bükىp usanmadan, korkusuzca mücadele eden bir direnişçinin portresi olan 'Hadi Oradan!', bu politikalardan etkilenen küçük çiftçileri, yani Shiva'nın sadık muhaliflerini anlatmakla kalmıyor, aynı zamanda, Monsanto ve Coca Cola'nın yöneticilerini, küreselleşmenin olumsuz etkileri hakkındaki yalanları ortaya çıkardığı için kendisine 'Bullshit Ödülü' veren neo-liberal lobisileri de konu alıyor. (Bu ödül aldığında Shiva, 'inek gübresinin en güzel malzeme' olduğunu açıklamıştı!)

Bu belgesel, 21. yüzyılın teknolojik ve çözüm bekleyen sosyal sorularının en önemlerinden bazlarına açlık getiriyor: Genetigi değiştirilmiş besinler dünya üzerindeki açlığı önyeleyebilir mi? Kurumların doğal ürünlerin patentlerini almaları yasal mıdır? Yerel bilgi, modern genetik mühendisliğini şekillendirebilir mi?..

Birleşmiş Milletler Dünya Günü Uluslararası Ödülü alan Vandana Shiva'nın küreselleşmeye karşı verdiği mücadeleye tanıklık etmek isteyenlerin kaçırılmaması gereken bir belgesel...

Suzanne Khardalian

1956'da doğdu. Gazeteci ve bağımsız bir film yapımcısı. Gazeteci olarak Beirut ve Paris'te çalıştırıldıktan sonra 1988'de film yapmaya başladı.

She is an independent filmmaker and journalist, born 1956. She studied journalism in Beirut and Paris and started to work with films in 1988.

PeÅ Holquist

1947'de doğdu. Çoğunlukla Orta Doğu ve Avrupa'da çalışmalar yapan bağımsız bir film yapımcısı. 50'den fazla belgesele yapımcı ve yönetmen olarak imza attı.

Born in 1947. He is an independent filmmaker mostly working in the Middle East and in Europe. He has directed and produced more than 50 documentaries.

In this documentary, we follow environmental activist and nuclear physicist Vandana Shiva for a period of two years, a whirlwind tour from her organic farm at the foot of the Himalayas to the summit of the World Trade Organization in Mexico to a protest outside the European Patents Office in Munich. Here, in these institutions of power, Shiva does battle with the proponents of globalization, multi-national corporations like Monsanto, an American bio-tech company manufacturing genetically modified foods (whom Shiva holds responsible for a rash of farmers' suicides) and Coca-Cola, accused of depleting and contaminating groundwater in India. A portrait of a tireless and fearless activist (Shiva is a recipient of the Right Livelihood Award and the United Nations' Earth Day International Award), Bullshit also gives voice to the small farmers affected by these policies, as well as to some of her staunchest opponents, including executives from Monsanto and Coca-Cola, and especially Barun Mitra, a neo-liberal lobbyist who gave Shiva the "Bullshit Award" for espousing lies about the negative effects of globalization (upon receiving the award, Shiva mockingly retorted that "cow dung is the most beautiful of materials"). An insightful, eye-opening, and exhilarating film, Bullshit elucidates some of the most pressing social and technological questions of the 21st century – can genetically modified foods alleviate world hunger? is it legal for corporations to patent natural crops? can indigenous knowledge inform modern genetic engineering? – as it takes you to the frontlines of the war over globalization

Ortak Filmleri/Filmography:

Where Lies My Victory 2002

From Opium to Chrysanthemums 2000

Her Armenian Prince 1997

The Lion from Gaza 1996

LEYLA HALİT

LEILA KHALED HIJACKER

İSVEÇ/ SWEDEN, 2005, belgesel/ documentary, renkli/ colour, digibeta, 58'

Yönetmen/Director: Lina Makboul**Senaryo/Script:** Lina Makboul**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer:** Jallo Faber**Müzik/Music:** Mårten Ekehed**Kurgu/Editing:** Andreas Jonsson**Yapım/Production:** Tussilago in cooperation with SVT, NPS**Dağıtım/Distribution:** First Hand Films**Ödüller/Awards:** 2007 TRI Kıtalararası Film Festivali Büyük Jüri Ödülü, Hindistan/ The Grand Jury Award At The Tri Continental Film Festival India, 2007.

Dünyanın ilk kadın hava korsanı olarak tarihe geçen Leyla Halit, 15 yaşında babasını İsrail'e karşı savaşırken kaybetti. 1969'da TWA'ya ait bir uçağı Suriye'ye kaçırdığında 25 yaşındaydı. Elinde silahı, boynunda poşusu ve kapkara gözleriyle Halit tüm dünyanın dikkatini Filistin'e çekmeye başardı. Kaçırdıkları uçak sayesinde 13 Filistinli mahküm serbest kalırken ikinci uçak kaçırmaya girişiminde başarısız oldu. Ancak örgüt bir başka uçak kaçıp rehineler karşılığında Halit'in serbest kalmasını sağladı. Halit daha sonra Filistinli kadın mültecilerin eğitilmesi görevini üstlendi. Halit Filistin Ulusal Konseyi üyesi.

"Ezilenler her zaman hak sahibidir. Haksızlığı yaratan şeyleri ortadan kaldırırmak için mücadele etmeliyiz. Bunun için bizim İsrail'in tanklarını çiçeklerle karşılaşamamızı beklemeyin. Siyonist amaçlarla hareket edenlerle asla barış yapamayız. İsrail bugün tek amaçla hareket ediyor. Bu amaç sadece Filistin'i yok etmek üzerine kuruludur. Onlara sadece şunu söylüyorum. Filistin'i yok etmek için çiçekleri koparabilirsiniz, ama baharın gelişini engelleyemezsiniz."

Leyla Halit

Leyla Halit, who is the first female hijacker of the world, lost his father at 15 while fighting against Israel. She was 25 when she hijacked a plane of TWA to Syria. Halit, with her gun in her hand, her traditional scarf on her shoulders and with dark eyes succeeded in taking the attention of the entire world to Palestine. While they were able to rescue 13 Palestinian captives by hijacking a plane, she failed in her second hijacking. However, the other members of the organization, by hijacking another plane, enabled Halit to be released in exchange for the hostages. Then, Halit took over the responsibility to train the female Palestinian refugees. Halit is a member of Palestine National Council.

"The ones, who are exploited, are always the ones who own the rights. We should fight to abolish the things which create injustice. For that reason, do not expect us to welcome Israel's tanks with flowers. We can never make peace with people who act in accordance with Zionist ideals. That ideal is only based on the aim of abolishing Palestine. I can only say this to them; you can pick up flowers to devastate Palestine but you cannot stop the spring coming."

Lina Makboul

Filistinli bir ailenin çocuğu olarak İsveç'te doğdu. 1996'da İsveç Ulusal Radyo'sunda gazeteci olarak çalışmaya başladı. 1998'de İsveç Ulusal Televizyon'u geçti. Leyla Halit, yönetmenin ilk filmi.

Leyla Halit.

Lina Makboul was born in Sweden by Palestinian parents who are from Nablus on the West bank. She started working as a journalist at the Swedish National Radio 1996. In 1998 she began working with television at the Swedish National Television, SVT. This is her debut as a filmmaker.

Görünmeyen Kadınların 'Öteki' Sesi

Evrim Fer ve Lale Oraloğlu'nun anısına, saygıyla...

Türk sinemasına oyuncu, senarist, yapımcı ve yönetmen olarak emek veren, tiyatro ve sinemanın efsane isimlerinden Lale Oraloğlu geçirdiği beyin kanaması sonucu uzunca bir süre yaşam mücadelesi verdi. Oraloğlu 15 Ocak 2007'de yaşama veda etti. Tiyatroyla başladığı sanat yolculuğunun sinema durağında 35 filmde rol alan, 1971-72 yıllarında dört filmin de yönetmenliğini yapan, ayrıca yapımcı ve senarist olarak birçok filmde çalışan Lale Oraloğlu'nun sinemada son olarak geçtiğimiz yıl Neco Çelik'in yönetmenliğini yaptığı 'Kıskı Ateşte 15 Dakika' adlı filmde üvey anne rolünde izlemiştik.

Evrim Fer ise, 1950'lerin sonu ile 1960'lı yılların başında 30'dan fazla filmde rol almış, zamanın dergilerine kapak olmuş ve sonrasında unutulmuş bir gizli yıldızdı. Sinemadan sessiz sedasız çekiliş öyle de aramızdan ayrıldı, 1 Temmuz 2006'da. Evrim Fer, Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin hâlâ dillerden düşmeyen 2001 yılı açılışında, kendi öyküsünün de anlatıldığı belgeseli izlemiş, ardından o pırıltılı sahnede plaketini Hülya Koçyiğit'in elinden almıştı. "Sarışın olmadığı için" sinema seyircisinin kendisini çok da "tutmadığını", bu yüzden beyazperdeden elini eteğini çektiğini o gece dile getirmiştir. 1959'da gösterime giren 'Şeytan Mayası' adlı filmle sinemaya adım atan Evrim Fer, 'Kardeş Gibiydiler', 'Mor Defter', 'Hancının Kızı' gibi birçok filmde rol aldı.

2001 yılının Mayıs ayında 4. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali kapsamında hazırlanan "Ötekinin Sesi/Yeşilçam'ın Görünmeyen Kadınları" adlı belgesele, Türk sinemasının ilk kadın yönetmenleriyle birlikte Lale Oraloğlu ve Evrim Fer'in yaşamı da konu olmuştur. Festivalde özel bir gösterimle seyirciyle buluşan belgeselin ardından gerçekleştirilen panele Lale Oraloğlu, yönetmen Ayten Kuyululu Ürkmez, Evrim Fer, sinema tarihçisi Burçak Evren ve belgeselin yönetmeni Nuran Bayer katılmıştı.

10.Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, tiyatro ve sinemanın en güçlü kadın oyuncularından Lale Oraloğlu ile sinemada bir yıldız gibi parlayıp sönmüş Evrim Fer'i, "Yeşilçam'ın Görünmeyen Kadınları/Ötekinin Sesi" belgeseliyle bir kez daha saygıyla anıyor.

"THE OTHER" VOICE OF THE INVISIBLE WOMEN

In Memoriam Evrim Fer and Lale Oraloğlu...

One of the legendary names of the theatre stage and the cinema, Lale Oraloğlu, who took great pains with Turkish cinema as an actress, scriptwriter, producer and director, had fought for her life for quite a long time following a cerebral hemorrhage. Oraloğlu lost her life on 15 January 2007. At the cinema stop of her long artistic voyage that started with theatre, she performed in 35 films and directed 4 in 1971-72, taking part as a producer and scriptwriter in many others as well. The last time we saw Lale Oraloğlu's performance in a film was last year, in "Kıskı Ateşte 15 Dakika", directed by Neco Çelik, where she played the role of the step mother.

Evrim Fer was a star "in secret," who was forgotten after taking part in more than 30 films in the late 50s and early 60s, and illuminating the magazine covers of those times. On 1 July 2006, she left us quietly and unobtrusively, the same way she left the silver screen. In the opening ceremony of Flying Broom International Women's Film Festival in 2001 that is still remembered, Evrim Fer had watched the documentary in which her story was related as well, after which she came to that gleaming stage to receive her plaque from Hülya Koçyiğit. That night, she made it evident that she withdrew from the silver screen because of the cinema audience which did not "back" her "since she was not blonde." Evrim Fer stepped into the cinema world with the film "Şeytan Mayası," released in 1959, and continued her career by taking roles in many other films, some of which are "Kardeş Gibiydiler," "Mor Defter" and "Hancının Kızı."

The life stories of Lale Oraloğlu and Evrim Fer, as well as the lives of the first women directors of Turkish cinema, were depicted in the documentary "The Voice of the Other/The Invisible Women of Yeşilçam," prepared within the context of the 4th Flying Broom International Women's Film Festival in May, 2001. The guests of the panel held after the special screening of the documentary at the festival were Lale Oraloğlu, film director Ayten Kuyululu Ürkmez, Evrim Fer, film historian Burçak Evren and the director of the documentary Nuran Bayer.

The 10th Flying Broom International Women's Film Festival once more commemorates in deep respect one of the most talented theater and cinema actresses, Lale Oraloğlu, and Evrim Fer, who sparkled and faded like a star in the cinema sky, with the documentary "The Voice of the Other/The Invisible Women of Yeşilçam."

ÖTEKİNİN SESİ VOICE OF THE OTHER

TÜRKİYE/TURKEY, 2001, Belgesel/documentary, renkli/color, 35mm, 30'

Ötekinin Sesi... Zaman zaman susturulan bazen de duyulmayan bu sesin peşinde kadınca bir serüven yaşamaktı bu belgesel. Bir serüvendi, çünkü sanki yokmuş da var gibi kabul ettiğimiz değil, orada duran ama duyulmayı bekleyen bir gerçekçi hırsızlık yapar gibi ortaya çıkarmaktı. Ve elinizdeki tek anahtar çoğu kez yadırganan "kadın bakışı"ydı... Bu belgesel yirmi yıllık TRT yapımcılığında önemli bir nokta oldu. Çünkü yaptığım kadın bakışlı birçok programında gözlemlediğim, aslında bütün çalışma alanlarında var olan ama kadınlar tarafından bile yokmuş gibi içselleştirilen "kadınlara karşı ayrımcılığın", sinema sektöründe de ne kadar var olduğunu gözler önüne serilmesiydi. Sinema tarihinin öteki yüzünde kadınların varlığını yadırgayan bir çarkın belgelenmesiydi. Kameranın saptadığı her görüntü ya da sözün kadınların yazılmayan tarihi için ne kadar önemli olduğu bilinciyle üştlendiğim sorumlulukta cadıların motivasyonu, çekim ekibinin ve TRT yöneticilerinin güven ve desteği için teşekkürler... Nuran Bayer

*Voice of the Other... It was about pursuing an adventure behind this voice that had sometimes been silenced and sometimes not heard. It was an adventure, cause it was about digging out, as if through theft, a fact that stood there - contrary to our belief that it did not exist but we pretended as if it did - and waited to be heard. And the only key that you had in your hands was the widely dismissed "women's perspective" ...
This documentary happened to be a crucial milestone throughout my twenty-year television career, as it revealed not only what I had observed in many of the my programs that encompassed women's perspective but also what was internalized even by women as if it did not exist in all fields of work: "discrimination against women". Namely, it was about documenting a 'wheel' that turned the other side of the history of cinema - a wheel that disregards the existence of women. I thank the witches for their motivation, as well as my crew and the administrators of TRT for their trust and support, through my responsibility that I have undertaken with the awareness of how important each and every scene and expression that the camera captures is for the unwritten history of women.*

Yönetmen/Director: Nuran Bayer

Senaryo/Script: S. Ruken Öztürk, Sabri Büyükdüvinci

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Egemen Baykal, Çetin Altunsoy

Yapım/Production: TRT (Turkish Radio and Television Association), Kadınların Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü (KSSGM- The General

Direktorate for the Status and Problems of Women)

Ödüller/Awards: 2006 Dorothy Hirshon Invitational Film Show (USA): Best of Show Award

Nuran Bayer

1954 yılında doğdu. İletişim Fakültesi'nden 1976 yılında mezun olduktan sonra 1990 yılına kadar radyo programcısı olarak çalıştı. Akademik çalışmalarını Kadın Araştırmaları'nda devam etti. Alternatif Medya-Kadın Televizyonları konulu tez çalışmasını sürdürdü. 1992 yılından beri TRT'de yapımcı-yönetmen olarak birçok program gerçekleştirdi. En son "Aynanın İki Yüzü" adlı 13 dizilik bir forum programında "toplumsal cinsiyet ve eşitlik" kavramlarını tartıtı.

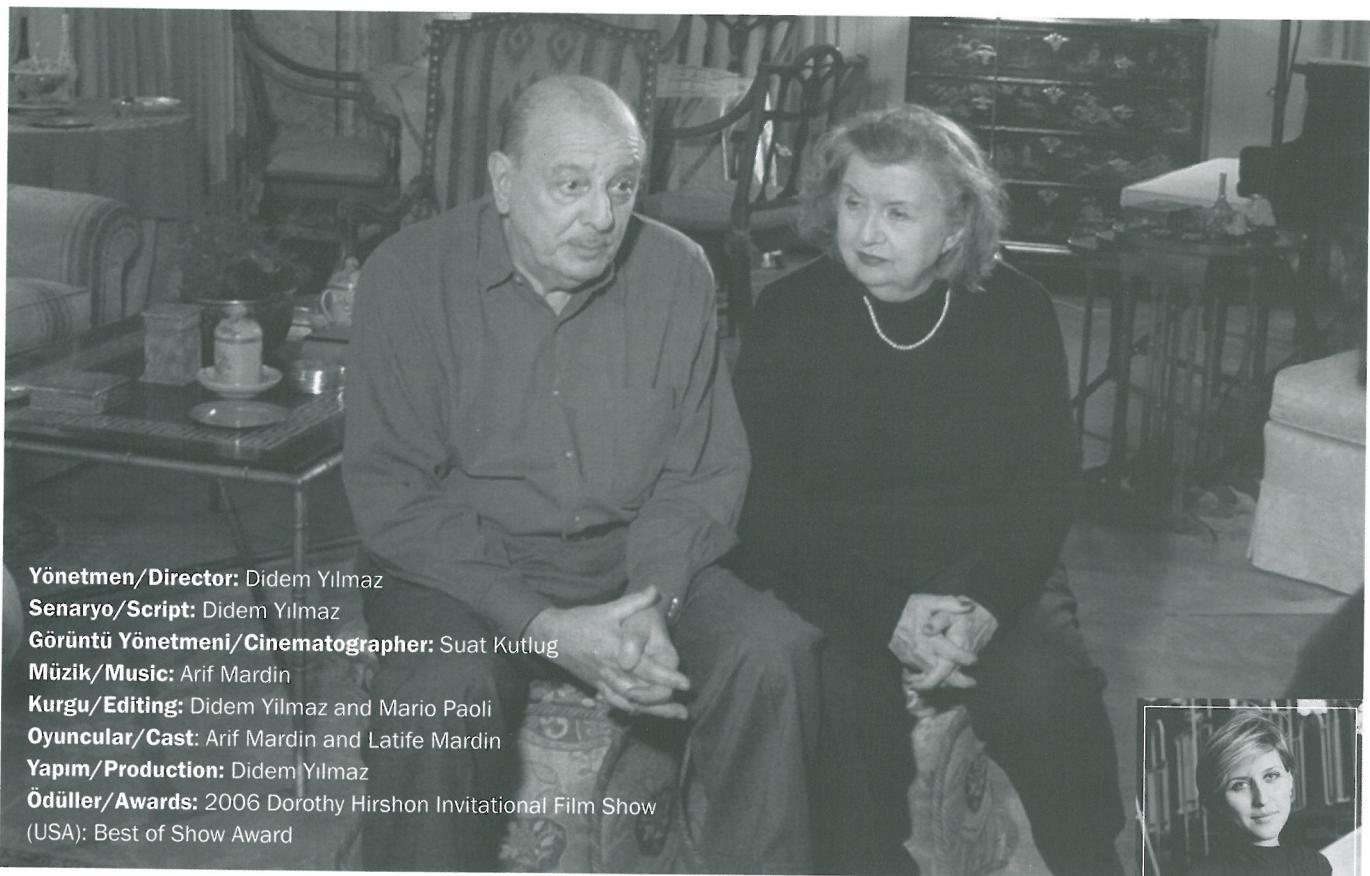
Born in 1954. Graduating from Communications Faculty in 1976, Bayer made radio programs until 1990. She completed her master's degree in Women's Studies with her thesis on Alternative Media-Women's Televisions. She has made many programs as a producer-director in TRT since 1992. Recently, she has completed a forum program called "Two Faces of the Mirror" in which the concept of "gender and equality" is discussed.

EN GERCEKLER
THE MOST REAL ONES

ABD/USA, 2006, belgesel/documentary, renkli/color-s&b/b&w, BETACAM, 10'

Yönetmen/Director: Didem Yılmaz**Senaryo/Script:** Didem Yılmaz**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer:** Suat Kutlug**Müzik/Music:** Arif Mardin**Kurgu/Editing:** Didem Yılmaz and Mario Paoli**Oyuncular/Cast:** Arif Mardin and Latife Mardin**Yapım/Production:** Didem Yılmaz**Ödüller/Awards:** 2006 Dorothy Hirshon Invitational Film Show

(USA): Best of Show Award

Latife ve Arif Mardin üzerine mizahi bir belgesel... Latife Mardin belki de dünyanın en meşgul erkeğiyle evlidi. 12 Grammy ödüllü, plak yapımcısı Arif Mardin, 45 yıl boyunca, aralarında Aretha Franklin ve Norah Jones gibi isimlerin de bulunduğu müzik yıldızlarının kariyerlerinde önemli bir yere sahipti. Bu yoğun tempo çiftin evliliğini de etkilemekte, Latife Mardin zamanını eşini bekleyerek geçirmektediydi. Bu belgeselde, Latife ve Arif Mardin hayatımda ilk defa uzun yıllar süren evliliklerini sırlarını izleyenlerle paylaşıyor. Arif Mardin, Haziran 2006'da New York'ta yaşama veda etmişti.

An insightful and humorous documentary about Latife and Arif Mardin. Latife Mardin was possibly married to the busiest man in the world, namely 11 Grammy winner Arif Mardin, who had been busy for the 45-years creating successful musical careers for bigger stars such as Aretha Franklin, Bee Gees, Norah Jones. But that took a toll on their marriage and kept Latife waiting... For the first time, they were asked to reveal in this documentary why they believed their marriage endured for so many years. As we learn from Latife and Arif, love was not the only thing that made it last. Arif Mardin passed away in 2006, in New York

Didem Yılmaz

1990 yılında gazeteciliğe başladı. Anadolu Üniversitesi Sinema ve Televizyon bölümünde eğitimine devam ederken, yaştılık üzerine yaptığı "Tevellüt 1340" adlı belgesel ve bir grup projesi olan, ilk Türk yapımı arabayı anlattığı ikinci belgeseli "Devrim, Eskişehir" büyük beğeni topladı. Mezuniyetinden sonra üç yıl bir televizyon kanalında yapımcı-yönetmen olarak çalıştı. Yüksek lisansını film ve medya yönetimi üzerine New York'da New School Üniversitesi'nde tamamladı. Eğitimi sırasında birçok kısa film ve müzik videosu çeken Yılmaz'ın yüksek lisans tezi olan belgeseli "Sultani Aramak" çeşitli film festivallerinde gösterildi, CNN Türk'de yayınlandı ve Amerikan Film Akademisi öğrenci oscarlarına aday gösterildi. Didem Yılmaz film çalışmalarını New York'da bağımsız yapımcı-yönetmen olarak sürdürmeye devam etmektedir.

She began her career in 1990 as a journalist. While pursuing her bachelor's degree in Cinema and Television at Anadolu University in Turkey, she became particularly passionate about documentary filmmaking. She received her master's degree in Media Studies at New School University in New York where she completed a Media Management certificate. Her master's production thesis, "Seeking the Sultan", was featured in numerous film festivals in the U.S., broadcast on CNN-Turkey, and was nominated for the Student Academy Awards.

ABD-KANADA/USA-CANADA, 2005, belgesel/documentary, renkli/color, betacam SP, 62'

Yönetmen/Director: Therese Shechter

Senaryo/Script: Therese Shechter

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Therese Shechter, Jason Ueber, Anneliese

Müzik/Music: Lou Pomanti

Kurgu/Editing: Carole Larsen

Oyuncular/Cast: Therese Shechter, Gloria Stanem, Elaine Alvarez, Debbie Stoller, Jennifer Baumgander

Yapım/Production: Trixie Films, UpFront Entertainment info@trixiefilms.com

Ödüller/Awards: Yahudi Kadın Filmleri Festivali New York En İyi Film Ödülü/Jewish Women's Film Festival New York Best Film; Karaçi Uluslararası Film Festivali Belgesel Özel Ödülü/ Documentary Special Mention Kara International Film Festival Karachi, Pakistan

Yönetmen Therese Shechter, hem Amerika kıtasını hem de kendi ruhunu 1970'lerde genciek bir kızken feminizmin ona verdiği güçte tekrar bağlanma umudunda kesiştiriyor. Feminist akımda kendi sesi ve yerini bulmaya çalışırken önemli sorular soruyor: Feminizm sesini nasıl yitirdi? Bugün hâlâ var mı ve varsa feminizm nedir? Benim feminizmim nereye gitti? Peki ya 'feminist' kimdir?

Apolitik ama cinsel açıdan özgür genç kadın Elaine mi? Kendini radikal feminist olarak tanımlayan, ev kadını ve anne Carollina mı? Gey Onur Yürüyüşüne katılan rockçı Nancy mı? Kendi reklamcılarına bile F-Kelimesini bile kullanamayan Bust Dergisi editörleri mi? Regi dönemlerinde kadınların tamponlarını taşımak için kullanabileceğİ çantalar yapan Vinnie mi? Yoksa, bir zamanlar feminizmin ilkelerine göre yaşamış ama şimdi bu etiketi ve hatta bu ihtiyacı reddeden örnek insan Therese'nin annesi mi?

Therese bu filminde, tüm kadınlar adına, toplumda kadınların rolü ve kimliği üzerine sorular soran bir vekil rolünde. Therese konuşmak ve harekete geçmek için kendi sesi ve güdü yolunu bulurken, film kendi gücüne inananlara bu güçe yeniden nasıl tutunacaklarını gösteriyor.

Armed with a video camera, an inquiring mind, and an irreverent sense of humor, filmmaker Therese Shechter crisscrosses both the continent and her own psyche in the hope of re-connecting to the power and sense of purpose that feminism gave her as a teenager in the 1970s. As Therese searches for her own voice and place in the feminist movement and tries to come to terms with her identity as a woman today, she asks fundamental questions: How did feminism lose its voice? Does it even exist today and for that matter, what is feminism?

Is it Elaine, the apolitical but sexually liberated young woman? Is it Carollina, the self-described radical feminist and stay-at-home mom? Is it Nancy, the girl rock promoter, marching in the Gay Pride Parade? Is it the editors of Bust Magazine, who can't even use the F-Word with their own advertisers? Is it Vinnie, who is taking our periods out of the closet with his thriving tampon case business? Or is it Therese's mother and role model, who lived the goals of feminism but now rejects the label and even any need for the movement?

In this delightfully creative and engaging film, Therese acts as a surrogate for all women asking questions about women's roles and identities in our society and culture. As Therese finds her own voice and a powerful way to speak out and take action, the film inspires others who believe in their own power and shows them how to reconnect to it.

Therese Shechter

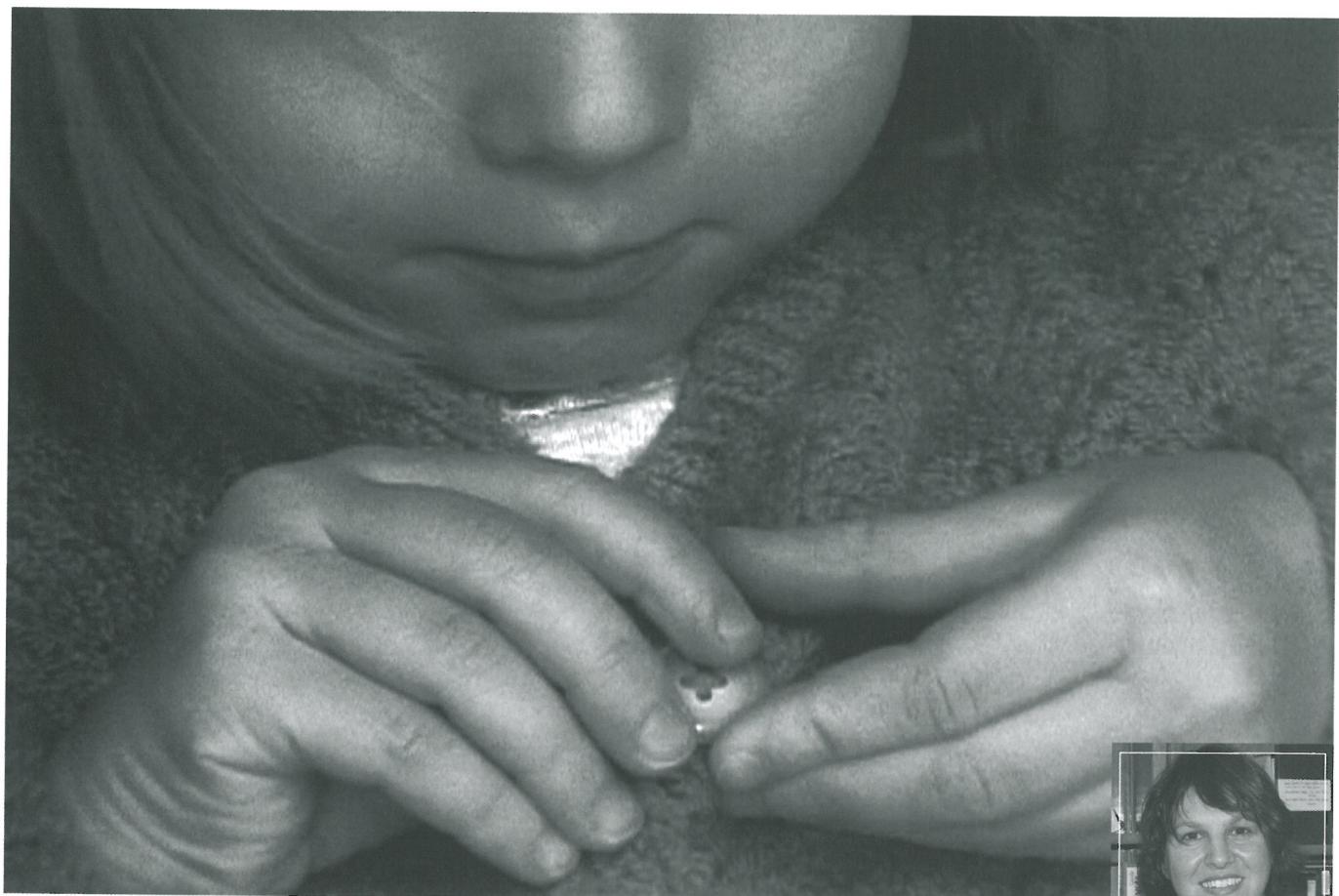
Filmleri televizyonda, film festivallerinde ve üniversitelerde gösterilen ödüllü bir belgesel yönetmeni. Chicago'daki Columbia Film Okulu'nu bitirdi. Robert De Niro'nun yapım şirketine çalışmak için New York'a taşındı. 2002 baharında HBO kanalında gösterilen İnciri Sorgulamak adlı belgeselinde Macky Alston ile çalıştı ve PBS kanalının İslam Projesi için sosyal yardım faaliyetleri düzenledi. 2001'den beri Sundance Film Festivali'nde çalışıyor. 'Ben Gençken Feministtim' yönetmenin ilk uzun filmi.

She is an award-winning documentary filmmaker, artist and public speaker whose films have screened on television, at film festivals and on college campuses all over the world. After attending Columbia College Film School in Chicago, Ms. Shechter moved to New York to work for Robert De Niro's production company Tribeca Films. She worked with Macky Alston on his documentary Questioning Faith, which aired on HBO in Spring 2002, and has coordinated outreach events for PBS's Project Islam. She has also worked at the Sundance Film Festival since 2001.

ELİMİZİN ALTINDA WITHIN REACH

KANADA/CANADA, 2006, belgesel/documentary, renkli/color, betacam SP, 51'

Phyllis Katrapani

Montreal'de doğdu. Québec à Montréal Üniversitesi, ilk filmi *Zatisi*'yi çektiği FAMU Sinema Okulu (Prag) ve Concordia Üniversitesi Mel Hoppenheim Sinema Okulu'nda öğrenim gördü. 1995'te Île Blanche adlı yapım şirketini kurdu.

Born in Montreal, Phyllis Katrapani studied at the Université du Québec à Montréal, the FAMU School of Cinema in Prague in the Czech Republic, where she directed her first film, Zatisi (Still Life, 1992) and the Mel Hoppenheim School of Cinema, Concordia University. She founded the production company, Île Blanche in 1995

Filmalleri/Filmography :

- 2006 Within Reach
- 2002 Home
- 1995 İthaka
- 1992 Zatisi/Still Life

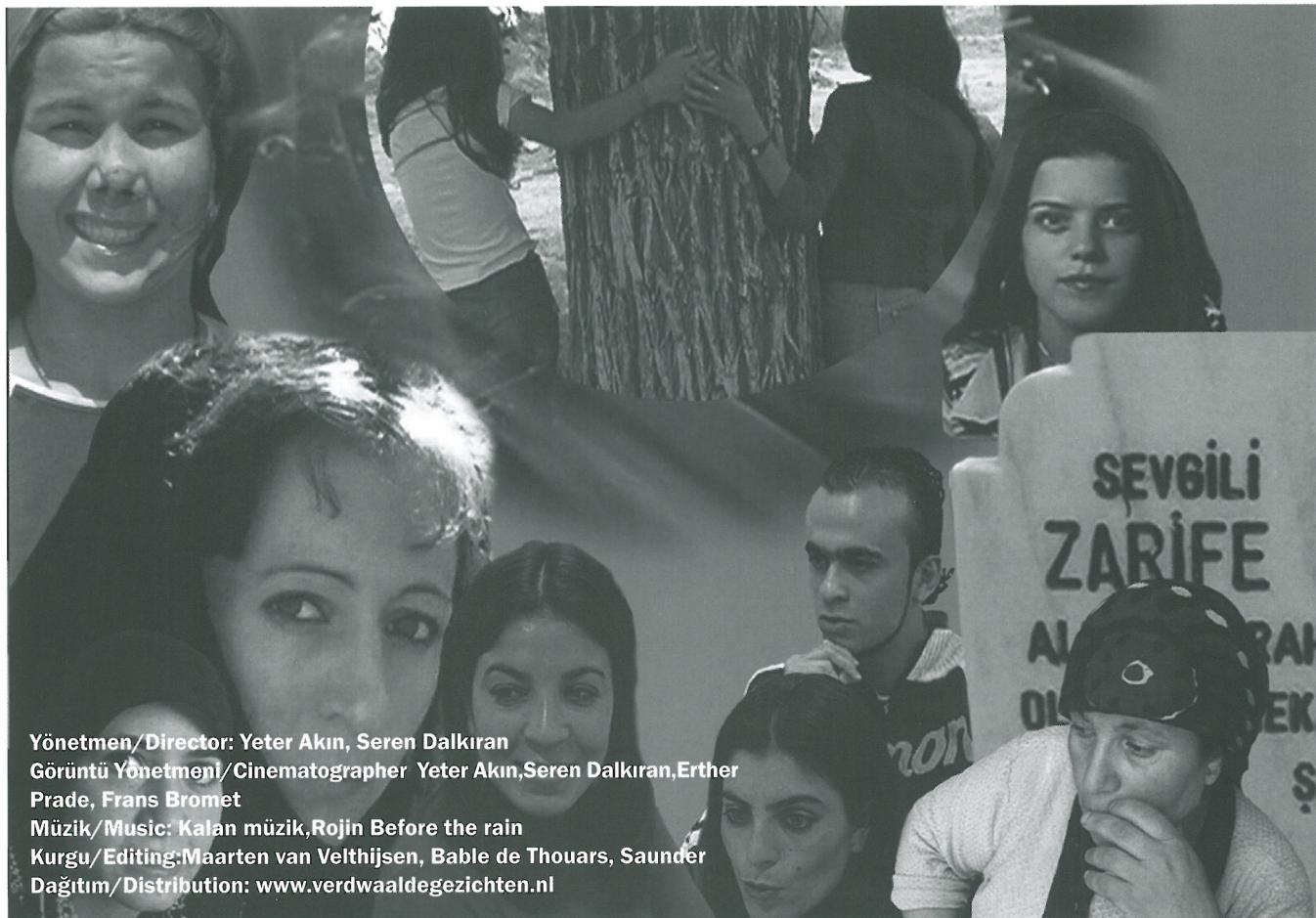
Yurdumuzdan halen sahip olduğumuz neleri yanımıza alıyoruz? Nelerden vazgeçiyoruz? Neleri yaşamaya çalışıyoruz? Dil, anılar, ve geçmiş zamanlarla çoğu kez başka kültürlerle tanıklık etmiş nesneler... Orası ile burası, o zaman ile bu zaman, uzaklık ve yakınlık arasındaki bağıntılar neler? 'Eliminin Altında', anılar, konuşmalar ve deneyimler aracılığıyla sanattaki ve belgesel film yapımcısının bakış açısından içtenliği irdeleyen yedi bölümük kişisel bir belgesel.

What do we bring with us from our homeland that remains in our possession? What do we discard? What do we pass on? Language, memories, objects that bear witness to past lives and often, to other cultures... What are the links between here and there, then and now, distance and proximity? Within Reach is a personal documentary addressing questions of intimacy in art and the documentary filmmaker's standpoint.

KAYBOLAN YÜZLER MISSING FACES

TÜRKİYE, HOLLANDA/TURKEY, HOLLAND YAPIM YILI, belgesel/documentary, renkli/color, betacam SP, SÜRE 49'10"

Yönetmen/Director: Yeter Akın, Seren Dalkıran

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer Yeter Akın, Seren Dalkıran, Erther

Prade, Frans Bromet

Müzik/Music: Kalan müzik, Rojin Before the rain

Kurgu/Editing: Maarten van Velthijsen, Bable de Thouars, Saunder

Dağıtım/Distribution: www.verdwaaldegezichten.nl

Bu belgeselde, Hollanda ve Türkiye'den örneklerle, yaşamları ve hayalleri yitip gitmiş, 'kaybolmuş' kadınların öykülerini bulacaksınız. Belgeselin ilk bölümünde, öldürülün iki genç kızın ailelerinin anlattıklarını dinleyeceksiniz. Onlardan biri; Diyarbakır'da, 15 yaşında hamile kaldığı için 'töre' gerekçesiyle abisi tarafından acımasızca öldürülen Kadriye Demirel. Diğer ise Hollanda'da doğup büyüyen, kendi yaşamını kendisi belirlemek istediği için evden kaçan ve ailesi tarafından 'namusunu temizlemek' için öldürülen 18 yaşındaki Zarife... Yalnızca onlar mı? Yine namus ve töre adına burnu kesilen Rojda da 'yatık' kadınlardan biri.

Belgeselin ikinci bölümünde yine genç kızların farklı yaşam öyküleri var: Geleceğine dair hayalleri ve hedefleri olsa da kendisine dayatılanları kabullenmek zorunda bırakılan Lile... Memleketlerindeki muhafazakar etkilerden kendilerini soyutlamayı başarmış Evindar ve Jıyan... Üçüncü bölümde ise sosyolog G. Taşkın (Batman), din görevlisi M.R. Uygın (Beverwijk), araştırmacı gazeteci M. Gönenç (Diyarbakır) sorunlara çözüm için düşüncelerini anlatıyorlar. Ayrıca, Hollanda'da yaşayan farklı etnik guruplardan gençlerin tartışmalarına da yer veriliyor.

The documentary "Missing Faces" covers the life stories of lost women and young girls in the Netherlands and Turkey.

The first part of the documentary conveys the narratives of the families of two murdered young girls. 15 year-old impregnated Kadriye Demirel is the victim of a ruthless "töre" (custom, practice)... She was brutally murdered by her own brother Ahmet in a dead end street in Diyarbakır. Another lost woman is Zarife who was born and raised in the Netherlands... She ran away from home cause she wanted to determine the course of her life on her own. She paid for this choice with her death on the date of her 18th birthday. And... Rojda... One of the most interesting samples of the violence committed in the name of "namus" (a concept that many times conflates a woman's chastity with the honor of her family) and "töre"... Her nose was cut off... She keeps on living by with her severed nose at this very moment... The second part of the documentary is made up of the different life stories of four young girls. Lile is a woman who has dreams and aims concerning the future. However, she has accepted the life standards that has been imposed on her. Optimistic about their lives in contrast to Lile, Evindar and Jıyan have managed to keep themselves away from the conservative influences of their hometowns.

G. Taşkın, sociologist (Batman), M.R. Uygın, religion official (Beverwijk), and M. Gönenç, researcher and reporter (Diyarbakır) express their opinions regarding the solutions to these problems in the third part. This part also hosts the discussions held by young people from different ethnic groups living in the Netherlands.

Filmalleri/ Filmography

Ayelet Bechar

Film yapımcısı ve gazeteci. Tel Aviv Üniversitesi Film ve Televizyon Bölümü ve Columbia Üniversitesi Gazetecilik bölümünde eğitim aldı. İsrail'de ailesiyle birlikte yaşıyor.

Bechar is a film maker and journalist. She is a graduate of the Tel Aviv University department of Film and Television, and of the Columbia University Graduate School of Journalism in New York. Ayelet lives in Tel Aviv, Israel with her family.

İsrail'in Müslüman Bedevi bir vatandaşı olan 18 yaşındaki Saker, İsrail ordusuna katılmak için gönüllü olduğunda annesi buna karşı çıkar: "Köyüne, halkına ve dinine ihanet eden bir hainsin!" Ancak, Saker kararlıdır; orduya katılarak ailesinin bazı temel haklarını güvence altına alabileceğine inanmaktadır. İsrail'in kuzeyinde, devletten hiçbir hizmet alamayan bir köyde yaşayan Saker'in amacı, köyüne elektrik bağlatmak ve doğuştan kalp yetmezliğiyle sorunu olan kız kardeşini kurtarmaktır.

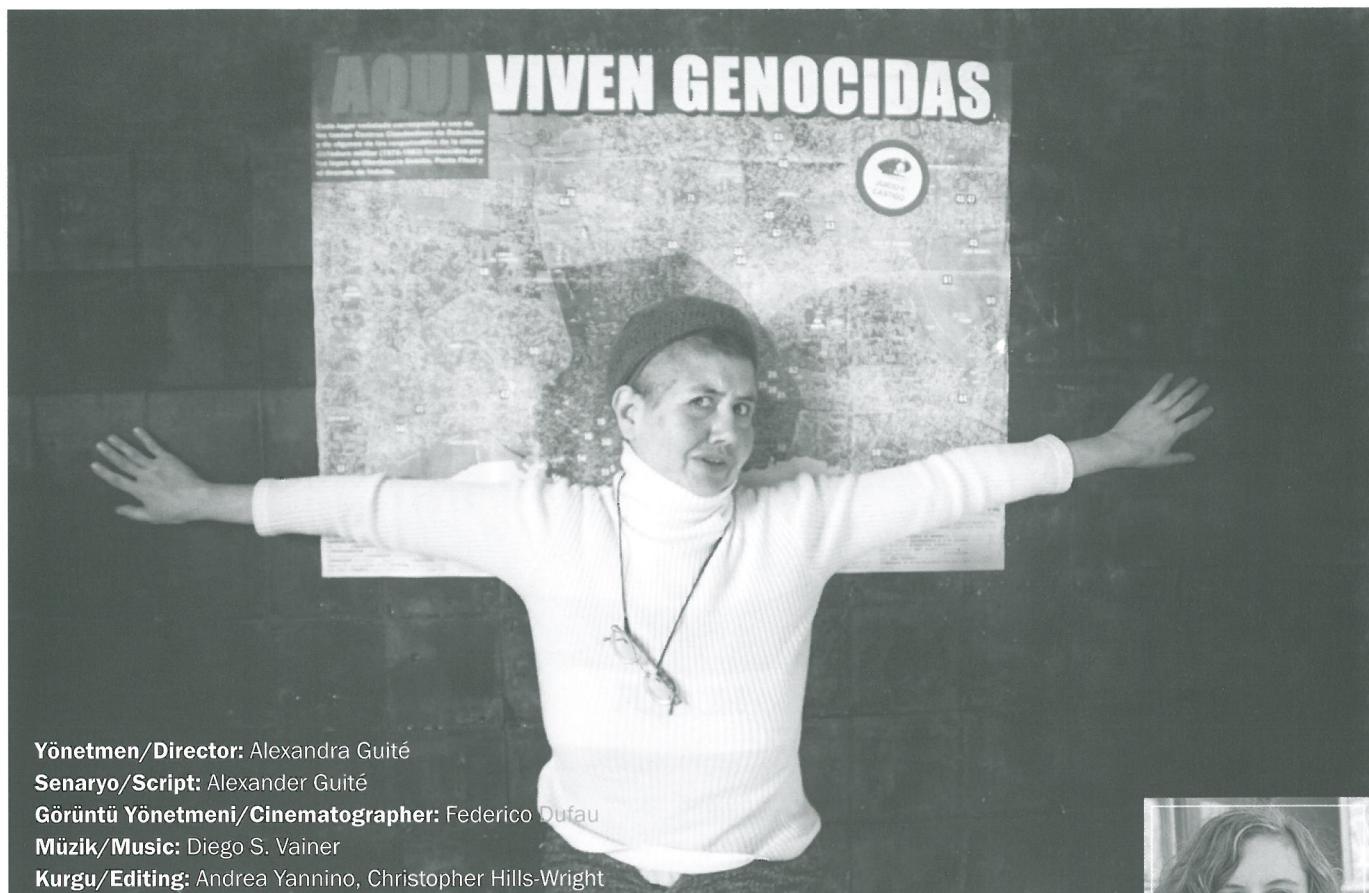
When 18 years old Saker, a Muslim Bedouin citizen of Israel, volunteers to join the Israeli army, his mother objects. "You are a traitor, betraying your village, your people and your religion" she tells him. But young Saker is determined – he believes that only by joining the Army, he will be able to secure basic rights for his family. Saker lives in a small village in the North of Israel, which receives no services from the state of Israel. His main goal is to get his home connected to electricity, and save his little sister Rayan, who was born with a heart defect and needs constant inhalation.

Filmleri/Filmography:

- 2005 Just Married
- 2006 The Mall

KANADA/CANADA, 2006, belgesel/documentary, renkli/color, betacam SP, 62'

Yönetmen/Director: Alexandra Guité**Senaryo/Script:** Alexander Guité**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer:** Federico Dufau**Müzik/Music:** Diego S. Vainer**Kurgu/Editing:** Andrea Yannino, Christopher Hills-Wright**Yapım/Production:** ALEFILMS

Bu belgesel bizi, sanatsal ifadeyi güçlü toplumsal iletileri yaymanın, dizginlenmemiş yaratıcılığı keşfetmenin, yeni bir gerçekliğin yaratılmasında aktif olarak yer almanın bir aracı olarak gören birkaç yaratıcı isim ve sanat kolektifiyle tanıştıracak. 'Direniş Sanatı', bu ilham veren kişiliklerin ekonomik ve kültürel parçalanmışlığın zorluklarına karşı gösterdikleri çabayı yansıtıyor; insanlığın yaratıcılık adına ortaya koyduğu derin kapasiteyi ve güçlüklerin karşısındaki esnekliğini göz önde seriyor.

Argentina's troubled history, culminating in the major crisis of 2001, has seen the rise of a wave of original artistic and cultural expression. This documentary introduces us to several creators and artist collectives who use artistic expression as a means to deliver powerful social statements, explore unbridled creativity, and participate actively in constructing a new reality. The Art of Resistance follows some of these inspiring characters as they struggle to meet the challenges of economic and cultural disintegration. It illustrates humanity's profound capacity for creativity and resilience in the face of adversity.

Alexandra Guité

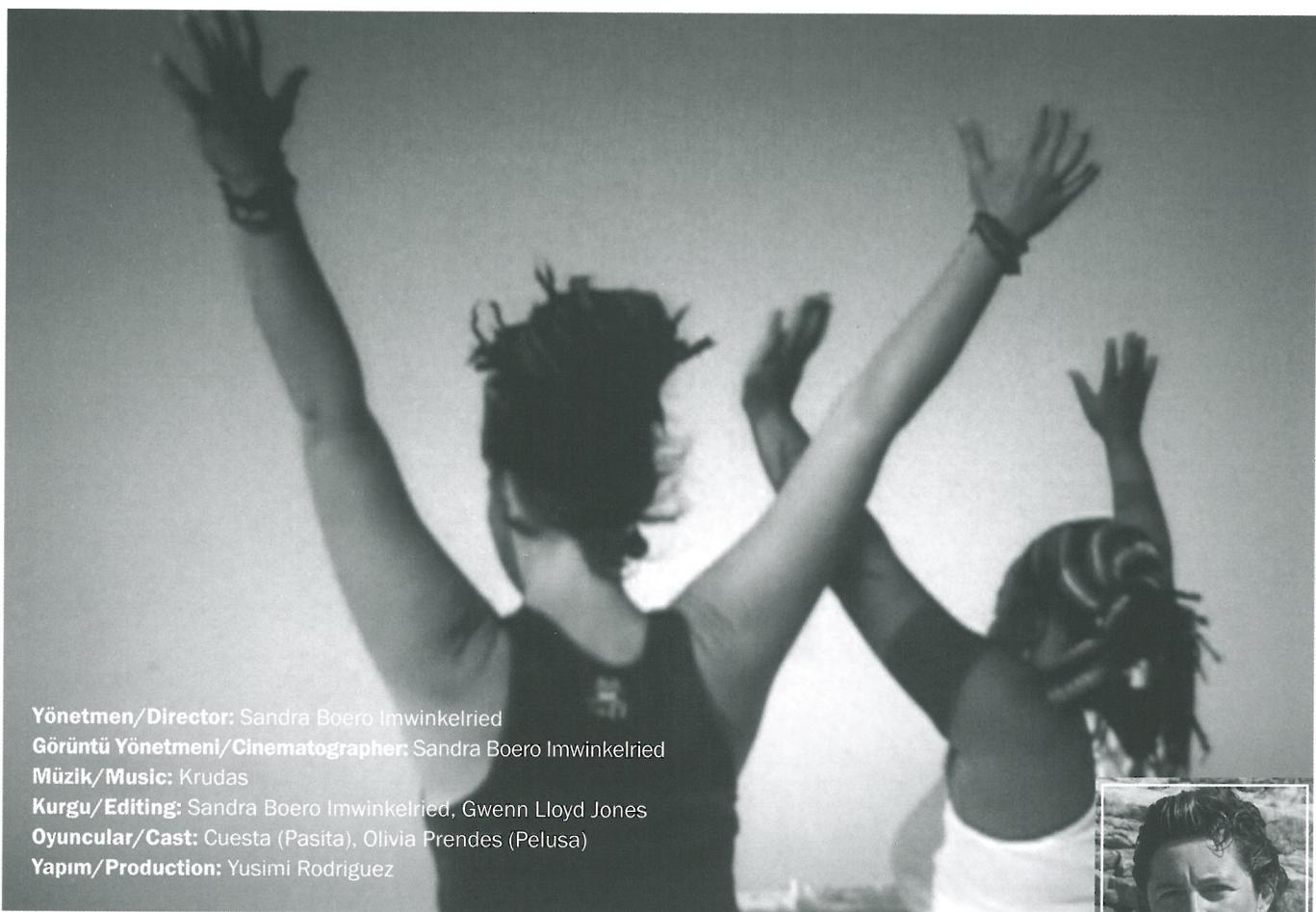
Felsefe ve Siyasal Bilimler dallarında yüksek lisans yaptı. Cinsel kimlik ve feminism konularında uzmanlaştı. Bağımsız sanat festivalerinin organizasyonlarında görev aldı, serbest gazetecilik yaptı. 2003'de bağımsız film yapım şirketi ALEFILMS'i kurdu. 2002 – 2005 yılları arasında Arjantin'de yaşadı. Arjantinli işsizlerin hareketine ses veren bir film olan Piqueteros'un yapımlığını ve yönetmenliğini üstlendi. İnsanların kriz anında bile üretmek adına ortaya koyduğu esnekliği ve ihtiyacı sunmak zorunda hissettiği için ikinci filmi 'Direniş Sanatı'nı yaptı.

Alexandra Guité holds Master degrees both in Philosophy and Political Science, with specializations in gender studies and feminism. After working in the organization of independent art festivals, freelance journalism, video documentary and social solidarity, she founded the independent film productions ALEFILMS in 2003. Between 2002 – 2005 she lived in Argentina. There she directed and produced Piqueteros, a film that gave a voice to the Argentinian unemployed movement. Compelled to present people's resiliency and need to create even in a context of crisis, she has now completed her second film, The Art of Resistance.

FEMİNİST RAP KRUDAS

KÜBA/CUBA, 2006, belgesel/documentary, renkli/color, 35mm, 29'

Yönetmen/Director: Sandra Boero Imwinkelried

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Sandra Boero Imwinkelried

Müzik/Music: Krudas

Kurgu/Editing: Sandra Boero Imwinkelried, Gwenn Lloyd Jones

Oyuncular/Cast: Cuesta (Pasita), Olivia Prendes (Pelusa)

Yapım/Production: Yusimi Rodriguez

Küba'nın kendine özgü ezmeleri ve renkleriyle dolu bir film, Krudas. 1999'da kurulan aynı adlı hip hop ikilisini ve Tropazoncos adlı gösteri grubunu yöneten Kübali, farklı ırklardan lezbiyen bir çiftin hayatını ve çalışmalarını konu ediniyor bu belgesel. Şarkılarında kadın özgürlüğü, eşcinsel hakları, kadın dayanışması ve ırkçılık gibi konuları ele alıyor. Şarkılarının tümünde feminizmin ve Afrika kökeni olmalarının etkilerini açıkça görmek mümkün. Krudas, hip hop ikilisi ve gösteri grubu Tropazoncos'a ek olarak, bir de kadınları hip hop ve alternatif müzik sahnesi altında toplamak amacıyla Omega adlı bir kadın hip hop sanatçıları ağı kurdu. Omega'nın amacı; toplu kadın gösterileri, kayıtları ve atölyelerini içeren daha büyük projelere imza atmak için güç birliği yaratmak.

Krudas begun their hip hop group in 1999, and are currently the most popular female group from the Cuban alternative music scene. They address issues such as female liberation, lesbian rights, female solidarity, and racism. All their work is deeply impregnated with feminism and their African roots. In addition to leading the hip hop duo and the street performance group Tropazancos, Krudas have also organized a network of female hip hop artists, Omega, to unite females in the hip hop and alternative music scene. Omega's goal is to join forces in order to generate larger projects, including all-female collective performances, recordings, and workshops.

Sandra Boero Imwinkelried

Arjantin'de doğdu. Cordoba Devlet Üniversitesi'nin Klasik Çalışmalar ve Film bölümlerinde öğrenim gördü. Film yapımcısı ve oyuncu olarak çalıştığı Amerika'da 10 yıl yaşadı. Bu sırada Film Yapımı ve Klasik Arkeoloji dallarında yüksek lisans yaptı, Klasik Filoloji dalında doktorasını verdi. 13 yıldır video sanatçısı ve yapımcı olarak çalışıyor.

Sandra Boero-Imwinkelried has been working as a video artist and producer for the last thirteen years. She was born in Argentina, where she earned her degree in Classical Studies at the National University of Cordoba, and studied Film at the same university. She lived in the United States of America for ten years, where she worked as a filmmaker and an artist. There she also earned two masters degrees, one in Filmmaking and another one in Classical Archaeology, in addition to a doctorate in Classical Philology

BARBIE'YE İNAT BIGGER THAN BARBIE

NORVEÇ/NORWAY, 2006, belgesel/documentary, renkli/color, betacam SP, 52'

Yönetmen/Director: Tina Davis
Senaryo/Script: Tina Davis
Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Gunnhild Westhagen Magnor, Joachim Håge
Müzik/Music: Zoe Johnston, Giant Lear, Damian Marley, Sudha, White Uon
Kurgu/Editing: Hilde Bjørnstad
Yapım/Production: Speranza Film
Dağıtım/Distribution: Palm Pictures
www.palmpictures.com

Tina Davis dört yıl önce bir arkadaşının evinde gördüğü rengarenk ve garip Monkeybiz bebeklerine aşık oldu. Birkaç ay sonra ise bir dükkanda bu bebeklerle karşılaşlığında kâr amacı gütmeyen bir oluşum olan Monkeybiz'den ve onların Cape Town'in en yoksul semtlerindeki kadınların güçlendirilmesi amacıyla sanatı birleştiren inanılmaz çalışmalarından haberdar oldu.

Bu belgesel, bebeklerin Khayelitsha kasabasından çıkış New York'taki Donna Karan mağazasının raflarına gelene kadar kat ettiği yolu ve bu büyülü yolculüğün öyküsünü anlatıyor. Filmde ayrıca Monkeybiz'in özel bir sergisi de yer alıyor. 2005'de düzenlenen "46664 HIV/AIDS Arctic" adlı konserler dizisi etkinliğinde yer alan sergiyle seyirciyi Norveç'in güneyindeki "geceyarısı güneşinin ülkesi" diye adlandırılan Tromsø'ye götürür film, Monkeybiz'in arkasındaki güçlü kadınlarla tanıştırıyor bizi. Filmde ayrıca Desmond Tutu, Donna Karan, Annie Lennox ve Nelson Mandela da var!

When Tina Davis first saw the colourful and quirky Monkeybiz dolls in a friends' house four years ago, she fell in love immediately. Back then she didn't know anything about who made the dolls or where they came from. A few months later she came across the dolls in a shop. It was only then that she learnt about the non-profit organisation, Monkeybiz and their amazing work combining arts and empowerment for women from the poorest townships in Cape Town, South Africa. We follow the dolls on a fascinating journey from the township of Khayelitsha to the high-end stores of Donna Karan in New York. The film also takes you to Tromsø, "the land of the midnight sun" in the far north of Norway, where Monkeybiz had an exhibition in connection with the 46664 Arctic concert for HIV/AIDS in 2005. The strong and admirable women behind Monkeybiz are at the heart of Bigger than Barbie. The film also includes appearances from Desmond Tutu, Dona Karan, Annie Lennox and Nelson Mandela.

Tina Davis

1970'de Norveç'te doğdu. 1997'den beri yönetmen ve yapımcı olarak çalışıyor. Londra'daki Westminster Üniversitesi'nde 1993-1996 arası televizyon ve sinema eğitimi aldı ve ardından 14 ülkede belgeseller ve diziler yaptı. 2000-2002 yılları arasında o dönemde Norveç'in en büyük TV yapım şirketi olan Strix Televizyon'da yöneticilik yaptı; Küba'daki Uluslararası Sinema ve Televizyon Okulu'nda da belgesel dersleri verdi.

Born in Norway in 1970. She has worked as a director and producer since 1997. She studied television and film at the University of Westminster in London from 1993–1996 and has since made documentaries and entertainment series from some 14 countries. From 2000 – 2002 she worked as an executive producer for Strix Televizjon, which was then Norway's biggest TV production company. Davis has also been teaching documentary at the International Film and Television School in Cuba during 2000-2002

DUVARLARIN ARKASINDA/MÜSLÜMAN ÜLKELERDE KADIN

BEHIND THE WALLS/WOMEN IN ISLAMIC COUNTRIES

TÜRKİYE/TURKEY, 2006, Belegesel, documantary, renkli, color, betacam SP

Mazırlayan ve Sunan: Ayşe Böhürler

Yonetmen/ Kamera / Kurgu: Adem Özkul, Hakan Tokyay

Senaryo: Aslıhan Eker, Ayşe Böhürler, Saban Şikar

Müzik: Eser Taskıran

Yapım: Aslıhan Eker

Yapımı: Yeni Dünya İletişim A.Ş.

14 Bölümden oluşan "Duvarların Arkasında/Müslüman Ülkelerde Kadın" belgeseli Müslüman nüfusun çoğunlukta olduğu ülkelerde kadınları kültürel ve coğrafi farklılıklarla ile değerlendiren bir proje. Batının bu ülkelere yönelik önyargılı tek tip kadın imajına karşı, düşünün, üretin, topluma katkı sağlayan kadınlar toplumun değişim dinamiğinin de ana unsurları. Bu yaklaşımla hazırlanan belgeseller kadınların dünyaya bakışlarını bir arada değerlendiriyor.

Festivalde İran ve Endonezya örneklerini izleyeceğimiz belgeseller, 45'er dakikalık 14 bölümde Ummam, Yemen, Sudan, Lübnan, Mısır, Suriye, Endonezya, İran, Cezayir, Filistin, Ürdün, Pakistan ve Türkiye deki kadınların yıllar boyu içine konuldukları ezilmiş ve sessiz önyargısının dışında, farklı mücadele ve başarı hikayelerine sahip oldukları göstermeyi amaçlıyor.

"Duvarların Arkasında", kadınların başarı ve mücadele hikayelerini anlatırken onların duygularını, ait oldukları ülkenin kimliğini doğal ve gerçekçi bir şekilde ortaya çıkarmak ve Müslüman ülkelerdeki kadın sorunlarıyla izleyiciyi yüzleştirmek istiyor.

Comprised of fourteen sections, the documentary "Behind The Walls/Women in Islamic Countries" is a project that assesses the women in countries whose population is mainly Muslim, taking into account the cultural and geographical differences.

In contrast to the prejudiced, stereotypical, monolithic woman image that the West holds as regards these countries, women who think, produce, contribute to the society are the chief constituent body of the societal dynamics of change. Documentaries prepared with this approach assess women's attitude towards the world altogether. The documentaries, whose samples from Iran and Indonesia are hosted by the festival, aims at underlining the varying struggles and success stories of the women in Ummam, Yemen, Sudan, Lebanon, Egypt, Syria, Indonesia, Iran, Algeria, Palestine, Jordan, Pakistan, and Turkey in fourteen sections, each lasting for 45 minutes, as a counterpoise to the prejudice against these women as oppressed and silenced for years. While depicting their struggles and success stories, "Behind The Walls/Women in Islamic Countries" aspires to bring to light the emotions of these women and the identity of the country they belong to in a natural and realistic way and to make the audience face the problems of women in Islamic countries.

TÜRKİYE/TURKEY, 2007, belgesel/documentary, renkli/color, s&b/ b&w, betacam SP,

Yönetmen/Director: Petra Holzer, Petra Holzer**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer:** Ulaş Beşoklar, Tolga Kutluay**Müzik/Music:** Alper Maral**Kurgu/Editing:** Ethem Özgüven, Ömer Öztürk**Yapım/Production:** Ethem Özgüven**Dağıtım/Distribution:** Petra Holzer, Petra Holzer

Çokuluslu şirketler 1989–1990 yıllarından başlayarak Türkiye'de siyanürülü ayrıştırma yöntemiyle altın çıkarmak amacıyla lisanslar aldılar. Bugün Türkiye'nin yaklaşık 600 ayrı noktasında altın buldular ve bu altını çıkarmak istiyorlar. Bunu çıkarırken kullanacakları yöntem de "siyanürle öztleme yöntemi". Tüm dünyada bu yöntemle altın çıkarılan maden sayısının 1000 civarında olduğu düşünülürse bu sayının Türkiye ve onun ekosistemiyle bağlantılı önemi daha iyi anlaşılır. Bergama ve çevresindeki 17 köyün halkı 1990–1991 yıllarından başlayarak bu maden işletmesine karşı bir direniş başlattı; bu direnişi 17 yıldır sürüyor. Bu belgeselin tamamlandığı 2006 yılının Temmuz ayında şirket Daniştaş ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarına rağmen çalışmaya devam ediyordu.

Since 1989 multinational mining companies have been coming to Turkey in order to mine gold with the cyanide leaching process. They were granted about 600 licenses in Turkey alone. If one keeps in mind that there are about 1000 mines using that processing method worldwide, the scale of intervention can be seen clearly. Eurogold, an Australian and Canadian joint venture is one of them. Right from the beginning the people living in Bergama and the 17 villages surrounding the site resisted the mine project. Their resistance is still active. This documentary tries to show the methods of the company and the reasons and realities for the resistance movement of the people. The company's messages were quite simple: This mine will definitely not have any bad influence on the environment. This method is used worldwide. This company will bring wealth to Bergama. The story in the documentary is about the people and their struggle to resist this old narrative.

Petra Holzer

Viyana Üniversitesi'nde Medya-İletişim Çalışmaları ve Tiyatro-Film-Medya üzerine eğitim aldı. İstanbul'da yaşıyor, belgesel yönetmeni ve araştırmacı olarak çalışıyor. Simdilerde, Karşı Sanat Çalışmaları'nda projeler gerçekleştiriyor.

Studied Media/Communication Studies and Theater/Film/Media at the University of Vienna. Lives and works as documentary maker and researcher in Istanbul. Currently she works on projects at Karşı Sanat Works.

Ethem Özgüven

Video ve belgesel yönetmeni. Videolarının birçoğu uluslararası festivalerde finale kaldı. Çalışmaları 40'tan fazla ülkede gösterildi. Son yıllarda sosyal içerikli konuları da gün ışığına çıkararak çalışmalar yaptı. Video yapımında kültürlülerarası gruplar için alternatif öğreti modelleri yarattı. 1992'den itibaren çeşitli üniversitelerde çalıştı. Simdilerde, Bilgi Üniversitesi'nde belgesel ve görsel-işitsel yaratım dersleri veriyor.

He is a video and documentary maker. Many of his videos were chosen for the finals in international festivals. His work was screened in more than 40 countries. The last years he also made spots promoting topics with social contents. He created alternative teaching models for intercultural groups in video making. He teaches in various universities since 1992. He is instructor for documentary and audiovisual production at Bilgi University in Istanbul.

YOLLAR ÇİMEN BAĞLADI FORSAKEN PATHS

TÜRKİYE/TURKEY, 2006, belgesel/documentary, renkli color, betacam SP, 36'

Yönetmen/Director: Rüya Arzu Köksal

Senaryo/Script: Rüya Arzu Köksal

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Aydın Kudu

Kurgu/Editing: Oğuz Karabeli, Aydın Kudu

Dağıtım/Distribution: Aydın Kudu akudu@superonline.com

Ödüller/Awards: 17. Ankara Film Festivali, Amatör Belgesel Jüri Özel Ödülü, 2006; İFSAK Kısa Film ve Belgesel Festivali En İyi Belgesel, 2007

Filmde, Doğu Karadeniz'in küçük bir dağ köyünde yaşayan Çepni ailesinin, ekonomik güçlükler yüzünden İstanbul'a göç etmesi; bunun sonucunda iki zıt dünya arasında kalan insanların yaşadığı arayış, farklı yaştardaki üç kadının hikayeleri üzerinden anlatılıyor. Fatma, 30 yaşında ve bir çocuk annesidir; 18 yaşındaki kardeşi Sonnur, üniversite sınavlarında başarılı olamamıştır; köyde kalan Emine Nine ise 80'lî yaşıladı. Emine Nine için yitip giden sadece İstanbul'a yerleşen gençler değil, beraberinde solan tüm renklerdir... Her yıl temmuz ayında, süslenmiş inekleriyle yaylaya yapılan iki günlük yürüyüş ve yaylanın renkli ortamı eşliğinde anlatılan bir hikaye bu.

In the film, the migration of the Çepni family that lives in a small mountain village to Istanbul because of the economical difficulties; thus the pursuit of people between two contrary worlds as a result of this, is told via the stories of three different women at different ages. Fatma, is about thirty and has one child; her sister Sonnur is eighteen, she failed in the university entrance exams; the grandma Emine who stays in the village is in her eighties. For the grandma, what is lost isn't just the youngsters who moved to Istanbul, but all the colours that faded with it. A story told every year in July accompanied by a two-day's walk to the plateau with fancy cows and the colourful atmosphere of the plateau.

Rüya Arzu Köksal

1972'de Ankara'da doğdu. Tarsus Amerikan Koleji'ni bitirdi. 1994 yılında Hacettepe Üniversitesi, İngiliz Dil Bilimi bölümünden mezun oldu. 1995'ten beri profesyonel turist rehberi olarak Anadolu ve Orta Asya, Hindistan, Nepal, Tibet'e turlar正在做着。Gazete ve dergilere gezi yazıları yazıyor. 2003 senesinde Bilgi Üniversitesi'nin belgesel sinema atölyesine katıldı.

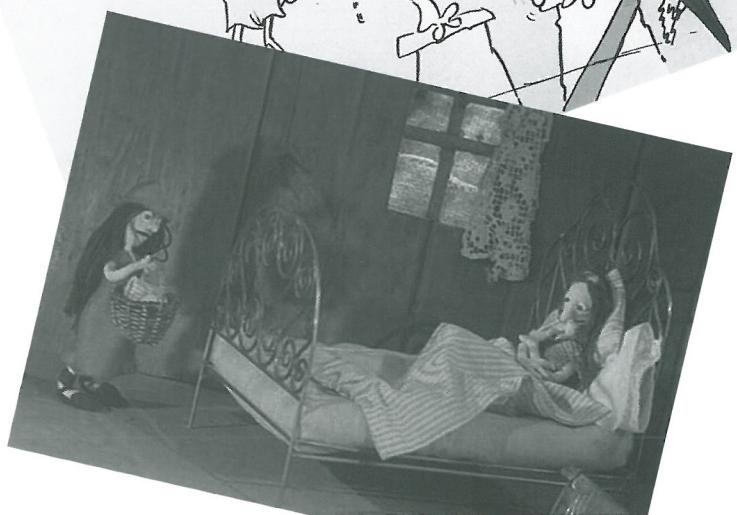
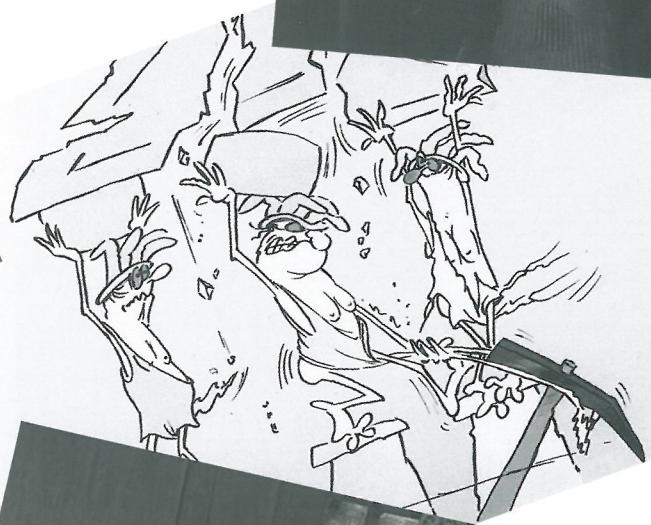
She was born in Ankara in 1972. She finished the Tarsus American College. In 1994, she graduated from the Hacettepe University with a degree in English Philology. Since 1995, she's been organizing tours to Anatolia and Middle Asia, India, Nepal and Tibet as a professional tourist guide. In 2003 she participated in the documentary workshop of Bilgi University.

Filmleri/Filmography:

2006 Yollar Çimen Bağladı

GÜLMESİNi DE BİLİRİZ

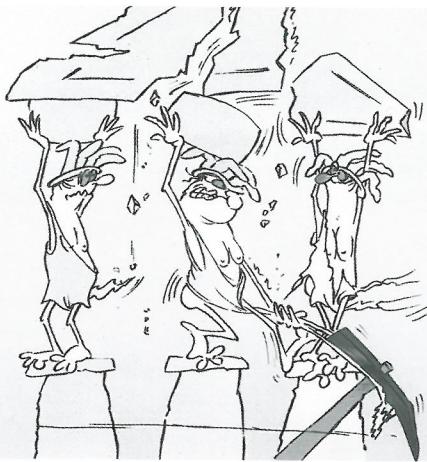
A WOMEN TOUCH OF HUMOR

YUNAN TRAGEDYASI ENN GRIEKSE TRAGEDIE GREEK TRAGEDY

BELÇİKA/BELGIUM, 1986, Canlandırma/Animation, Kısa/Short, Renkli/Color, 35 mm, 6'30"

İlk bakışta Yunantapına benzeyen, üç karyatit (kadın şeklinde sütun) tüm olasılıklara rağmen her gün biraz daha eriyen bir frontonu (üçgen süs) desteklemektedir. ta Yunan Tapınağına benzeyen, üç karyatit tüm olasılıklara rağmen her gün biraz daha eriyen bir frontonu desteklemektedir ...

In a look a like Greek Temple, three caryatids sup-port against all odds a fronton everyday more deliquescent...

Filmalleri / Filmography
Human Rights Article 13 1988
Vol van gratie 1986
Griese tragedie, Een 1985

Yönetmen/Director: Nicole Van Goethem

Yapım/Production: CinéTé (Flaman Kültür Bakanlığı'nın desteği ile) /CinéTé (with the support of the Ministry of Culture of the Flemish Community)

Dağıtım/Distribution: Ciné Té

Ödüller/Awards: Akademi Ödülleri, En iyi Kısa Film Oscar Ödülü/Oscar Best Short Film, Academy Award, 1986; Annecy Uluslararası Canlandırma Filmleri Festivali, Büyük Ödül ve Seyirci Ödülleri/ Grand Prix and Audience Award at the Annecy International Animated Film Festival 1985; Valladolid Film Festivali Golden Spike Ödülü/Golden Spike at the Valladolid Film Festival, 1986; Brüksel Film Festivali En İyi Animasyon Film Ödülü/Best Animation Film at the Brussels Film Festival, 1985.

Nicole Van Goethem

1941 yılında doğdu. Oscar kazanan ilk Belçikalıdır. Goethmen'in canlandırma filmlerini sadece 'komik' bulmak haksızlık olur. Kesin ayrımları göstermek için filmlerde de çizimlerinde de dünyayı tersine çevirmeyi severdi Goethmen. Bu yaklaşımı çalışmalarına komik bir bakış açısı katmakla kalmadı, aynı zamanda insanları düşünmeye sevk eden bir yön de verdi. Nicole Van Goethem 2000 yılında yaşama veda etti.

She is the first (and, to date, only) Belgian to win an Oscar. It would be an injustice to consider Nicole van Goethem's animation films as merely 'funny'. In both her animation and in her drawings, she liked to turn the world upside-down, to give things a certain twist. This approach lent her work a comic aspect, but it also made people think.

TEŞEKKÜRLER! MERCI! THANK YOU!

BELÇİKA/ BELGIUM , 2002, Kısa / Short, Renkli / Color, 35mm, 08'

Toplu taşımacılıkta yaşamı aydınlatmak için eşsiz bir çözüm.

An unbeatable recipe to lighten up life in public transportation

Fimleri / Filmography

Envers du désir, L 2004
Merci! 2003
Sale temps pour les mouches 1994

Yönetmen/Director: Christine Rabette

Senaryo/Script: Christine Rabette

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Antoine Bellem

Müzik/Music: Christophe Busson

Kurgu/Editing: Pia Dumont

Yapım/Production: Artemis Productions, 60 rue Gallait 1030 Brussels Belgium, Contact: info@artemisproductions.com

Dağıtım/Distribution: La Big family, Nathalie Meyer, 42 rue Dethy 1060 Brussels Belgium, Contact: filmfest@labigfamily.com

Ödüller/Awards: Biarritz Fox Movie Seyirci Ödülü, 2004; Büyük Ödül Arcipelago /« FICE » Award Arcipelago, International Festival of Short Film & new Images, Rome, Italie (2003);

Paris Le Court en dit Long Festivali İzleyici Ödülü/Audience Award at the Festival le Court en dit Long, Paris (2003); İzleyici Ödülü, Juri Ödülü; Ales o Amsterdam Uluslararası Kısa Film Festivali İzleyici Ödülü /Audience Award at the Amsterdam International Short Film Festival (2003) Juri Özel Ödülü Namur, Bordeaux Uluslararası Sinemada Kadın Festivali Kısa Film Ödülü/ International Festival of Women in Cinema(2003)

Christine Rabette

1965'te doğdu. Birçok film projesinde yönetmen yardımcısı, yapımcı asistanı ve kostüm tasarımcısı olarak çalıştı. 1994 yılında 'Sale temps pour les mouches' filmiyle Mannheim Heidelberg Film Festivali'nde FIPRESCI Ödülü'nü aldı. Brüksel'de yaşıyor.

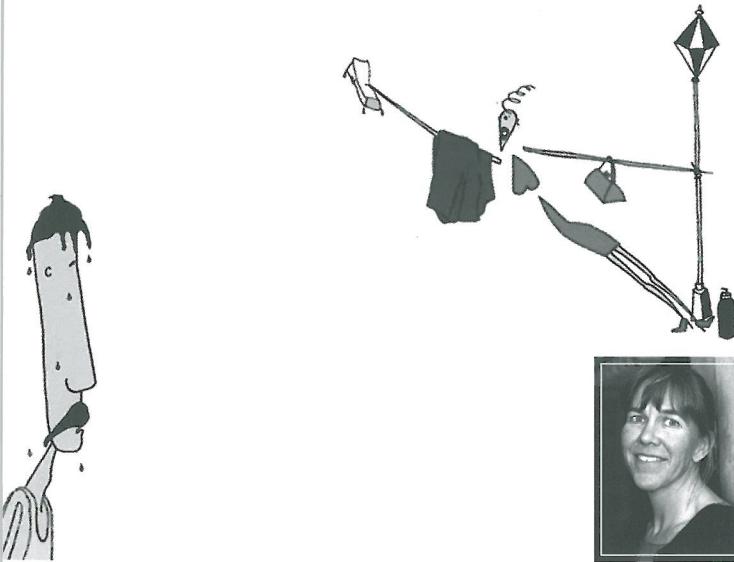
She has worked several film project as a assistant of director, production assistant and costume designer. He won the FIPRESCI award at Mannheim Heidelberg Film Festival in 1994. She lives in Brussels.

BÜYÜK KOŞUCU GLEEN

GLEEN THE GREAT RUNNER

İsveç / Sweden, 2004, Canlandırma/Animation, Kısa/Short, Renkli/Color, 35mm, 3'

Glenn, mükemmel bir maraton koşucusudur, fakat podyuma çıkışın da madalyayı alması gereken karısı değil midir? Öykünün ana fikri: Erkek kazandığında karısına bakınız!

Glenn is a great marathon man, but isn't his wife that should step on the podium? The moral of the story: When man wins, look for his wife!

Yönetmen/ Director : Anna Erlandsson

Senaryo / Script : Anna Erlandssons

Müzik /Music : Stina Minnhagen, Stina Nordin

Ses/ Sound: Marqus Peensaar Animation: Anna Erlandssons

Yapım/Production: Lisbet Gabrielsson Film AB

Dağıtım/Distribution: Lisbet Gabrielsson Film AB Contact: lisbet@minmail.net

Ödüller / Awards : 2004 İsveç Guldbagge En İyi Kısa Film Ödülü/The 2004 Swedish Guldbagge Award for Best Short Film.

Anna Erlandsson

Teknik ressam ve sergi tasarımcısıdır. Animasyon işinde ve model yapımında da çalışan yönetmen 1982'den beri bağımsız işler yapıyor.

She is a draftsman and exhibition designer and also work with animation and model building. She has been freelancing since 1982.

MERHABA MAYA HOI MAYA HI MAYA

İsviçre / Switzerland , 1999, Kısa/Short, Renkli/Colour, 35mm, 6'

İki yaşlı kadın yıllar sonra kuaförde karşılaşırlar. Aradan geçen zamana rağmen, birbirlerini hemen tanırlar, ancak, başta bunu kabul etmek istemezler. Acaba neden?

After decades, two old ladies run into each other at the hairdresser's.

Even after so many years, the recognition is instant. So why do they deny knowing each other?

Fimleri/Filmography

Null Grad 2006
Nose 2005
Hoi Maya 2004
Goal 2003
Paso inverso (Argentina, nos vamos) 2002

Yönetmen/Director: Claudia Lorenz

Senaryo/Script: Steven Hayes, Claudia Lorenz

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Jutta Tränkle

Müzik/Music: Les Reines Prochaines

Kurgu/Editing: Michael Hertig

Oyuncular/Cast: Heidi Diggelmann, Monica Gubser

Yapım/Production: Hochschule für Gestaltung & Kunst – Zurich Studienbereich Film

Dağıtım/Distribution: SDB Films -

Ödüller/Awards: 56.Berlin Uluslararası Film Festivali Prix UIP ve Panorama İzleyici Ödülleri/56. Berlinale, Internationale Filmfestspiele Berlin 2005: Prix UIP Award and Panorama Audience Award (2005). Créteil Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, Pro Senectute 2004, Prix Canal + International Women Films Festival of Créteil 2005.

Claudia Lorenz (1975)

1975'te doğdu. Çocukluğu Arjantin ve İsviçre'de geçti. 1997-2000 yılları arasında Zürich Sanat ve Tasarım Koleji'nde fotoğraf üzerine eğitim aldı, 2004'e kadar da sinema bölümünde devam etti. Mezuniyet filmi olan 'Hoi Maya' çeşitli ülkelerdeki birçok festivalde gösterildi ve 2005 yılında 56.Berlin Film Festivali'nde UIP ve Panorama İzleyici Ödüllerini kazandı.

Claudia Lorenz grew up in Argentina and in Switzerland. She studied photography at Zurich College of Art and Design from 1997-2000, continuing her studies in the film department at the same institution from 2000-04. Her graduation film Hoi Maya was screened at numerous film festivals all over the world and won many awards, including the Prix UIP Award and the Panorama Audience Award at the 56th Berlin Film Festival in 2005.

SIKINTI ANGOISSE

FRansa / FRANCE , 1999, Kısa/Short, Renkli/Color, 35mm, 6'

Bazen uçağa binmek acı veren bir deneyim olabilir... Kahramanımız, ertesi gün yapacağı uçak yolculüğünün öncesinde komik ve 'koreografik' bir kabus görür uykusunda...

Sometime taking a plane can be an anguish... During the night preceding her travel, a woman has a funny and choreographical nightmare.

Filmleri/Filmography

Défi, Le 2002
Angoisse 1998

Yönetmen/ Director : Bianca Li

Senaryo / Script : Bianca Li

Görüntü Yönetmeni / Cinematographer : John Mathieson

Müzik /Music : Tao Gutiérrez

Kurgu / Editing : Mario Battistel

Oyuncular/Cast : Bianca Li, Victor Ramos

Yapım /Production : Première Heure

Dağıtım / Distribution : Première Heure

Ödüller / Awards : Créteil Uluslararası Kadın Filmleri Festivali en iyi Fransız Kısa filmi ve Seyirci Ödülü/ Association Beaumarchais Award and Audience Award for best french short-film International Women Films Festival of Créteil (2000), Brest ve Grenoble Festival ödülleri/ Awards in Brest and Grenoble Festivals.

Bianca Li

Flamenkodan uzun metraj filme, klasik baleden hiphop'a birçok projeye imza atan Bianca Li, projelerinde koreograf, yönetmen, dansçı ve oyuncu olarak yer aldı. 1998'de Bianca Li Koreografi Merkezini kurdu, sinemada da yönetmen, senarist, oyuncu olarak yer almaya başladı. 4 ödüllü 'Angoisse' yönetmenin ilk kısa filmi.

Blanca Li is a choreographer, a film director, a dancer and an actress.

From flamenco to feature film, from classical ballet to hip hop, she has created and produced a great number of projects. 1998, she creates her own production space, the 'Centre Chorégraphique Blanca Li', 3 studios dedicated to the work of the Company, and opened to theatre and dance professionals. She is particularly struck by cinema, writes a script and shoots her first short film: Angoisse (4 "Best Film" Awards).

BIYIK MOUSTACHE

ALMANYA / GERMANY , 2004, Kısa/Short, Renkli /Color, 35mm, 15'

Kadir Mutlu'nun mutlu hayatı, büyüğünün kaybolduğunu farkettiğinde alt üst olur.

Kadir Mutlu's happy life is turned upside down when he discovers one morning that his moustache is missing.

Yönetmen/Director : Lale Nalpantoglu

Senaryo/Script : Jens Schillmöller, Lale Nalpantoglu

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer : Sven Lützenkirchen

Müzik/Music : Lalo SCHIFRIN, Tipsy

Kurgu/Editing : Benjamin Ikes, Jens Schillmöller

Oyuncular/Cast : Murat Kılıç, Yasemin Conka, Muhittin Korkmaz, Cansu Yüksel, Büşra Yüksel

Yapım/Production : Le Forel Enterprises i samarbete med KHM Cologne Hakları/World Sales: le:Forel Enterprises

Ödüller/Awards : Nürnberg Film Festivali Jüri Özel Ödülü/Nürnberg Film Festival "Special Jury Prize", 2004. Thüringen & Rheinland-Pfalz video/film günleri "Hans W. Geißendörfer Ödülü" /Thüringen & Rheinland-Pfalz video/film days "Hans W. Geißendörfer Prize", 2004.

Lale Nalpantoglu

Almanya'da doğdu. Berlin ve Köln'de birçok yapımcılık şirketi içinde stajyer ve asistan olarak çalıştı. Köln Medya Sanatları Akademisinde eğitim gördü. Küba'da dört ay Uluslararası Film Okulu'na devam etti. 2001'den beri yönetmen ve serbest yapımcı olarak çalışıyor.

Born in Germany. Internships and assistant jobs in several Production Companies in Köln and Berlin. Studies at the Academy of Media Arts Cologne. Stayed four months at the International Film School in Cuba. Since 2001 works as director, freelance producer.

Filmleri / Filmography

2006 Nichts weiter als (segment "Du & Ich")
2004 Biyik
2002 Aquajogging
2001 New Balance

2001 Entinen Mies
2000 Bitte Warten,
1999 The Sicilian Clan
1998 Beilage
1997 Salla

SEKS OYUNCAKLARI TOY JOY

NORVEÇ / NORWAY, 2004, Canlandırma/ Animation, Kısa/Short, 35mm, 5'

Bir dildo, insani bir rekabet dolayısıyla hayal kırıklığına uğramaktadır. Ya da cinsel oyuncaklar canlandırılırsa ne olur?

A dildo is getting disappointed by a man's competition. Or what happens when sexualtoys are brought to life?

Yönetmen/ Director : Benedicte Maria Orvung

Müzik /Music : Animation: Øyvind Tangseth

Oyuncular /Cast : Kari Røhne, Knut Reidar Andresen (Man)

Yapım / Production : Mikrofilm AS and Orvung film AS

Dağıtım / Distribution : Norwegian Film Institute

Contact : ts@nfi.no

Ödüller / Awards : Norveç Kısa Film Festivali Dolby Ödülü/The Dolby Award, Norwegian Short Film Festival

Benedicte Maria Orvung (1965)

1965'te Norveç'te doğdu.

1992-1994 yılları arasında

Oslo Film ve Televizyon

Akademisinde eğitim aldı.

1998'de Stockholm'deki

Drama Enstitüsünden mezun

oldu. Halen, yönetmen ve

yapımcı olarak Orvung Film'de

çalışıyor.

Benedicte Maria Orvung was educated at the Oslo Film and TV Academy and the documentary section at Dramatiska Institutet in Stockholm. She makes her living as a documentary filmmaker, working for Orvung film as a director and producer.

Filmleri / Filmography

1994 På lånt tid Men i himmelen
får jeg vinger Pussig

1995 Så såre lite

1995 Gita & Gopi

1998 Calling Killerwhales

2001 Store Lille Trude-Mette

2003 Disa flytter til Japan

2004 Toy Joy

YAPIŞKAN HAMUR HARTES BROTH STICKY DOUGH

ALMANYA/GERMANY, 1999, Kısa/Short, Renkli/Color 35mm, 8'

Fırın iyi işliyordu, kızlar formundaydı ve üretim en doruktaydı.

Ta ki Ute içeri girene kadar...

The bakery is doing fine, the girls are in pretty good shape and production is at its top. That's until Ute moves in...

Filmleri / Filmography

Fucking Different 2005
(segment "Pracht")

Utes Ende 2003

Hartes Brot 2000

Heldinnen der Liebe 1997

Yönetmen/ Director : Nathalie Percillier

Senaryo / Script : Nathalie Percillier

Görüntü Yönetmeni / Cinematographer : Busso von Müller

Müzik /Music : Sybille Hauert, Berns Johnson, Fränzi Madörin, Muda Mathis, Sus Zwick

Kurgu / Editing : Lily Besilly

Oyuncular /Cast : Anna Böttcher, Regine Hentschel, Ellis Berlijn, Lydia Herbert, Anna Neuser

Yapım /Production : BR/Munich, Deutsche Film- und Fernsehakademie (dffb)/Berlin, Salzgeber & Co. Medien/Berlin

Dağıtım / Distribution: Salzgeber - **Contact:** info@salzgeber.de

Ödüller / Awards : Amnies Uluslararası Film Festivali Mansiyon/ Special Mention at the Amiens International Film Festival(2000), Berlin Uluslararası Film Festivali Teddy ve Panorama Ödülleri/Teddy Award Berlin International Film Festival (2000), Panorama Award of the New York Film Academy Berlin International Film Festival (2000), Münih Film Festivali Kısa Kaplan Ödülü/Short Tiger, Munich Film Festival (2000).

Nathalie Percillier

Paris'te doğdu. 1992-1998 yılları arasında Berlin Güzel Sanatlar Akademisinde, 1992-2000 yılları arasında da Alman Film&Televizyon Akademisinde öğrenim gördü. 2001'de Master School Drehbuch'un Metin Yazarlığı programına, ertesi yıl da Akdeniz Film Enstitüsünde ileri düzey Metin Yazarlığını Geliştirme atölyesine katıldı.

Nathalie Percillier, born in Paris, studied at the School of Fine Arts Berlin (HdK) from 1998-1992 and at the German Film&Television Academy Berlin (dffb) from 1992-2000. In 2001, she participated in the Master School Drehbuch Script Development Program "step by step", and in 2002 in the Advanced Script Development Workshop of the Mediterranean Film Institute.

UYGUNSUZ OUT OF PLACE

NORVEÇ / NORWAY, 2001, Kısa/Short, Renkli/Color, 35mm, 1' 15"

"Uygunsuз" bir şey hakkında kısa bir film. Fakat en uygunsuз olan nedir ve kimdir?

A short film about something "improper". But what and who is most out of place?

Yönetmen/Director : Ellen A. Lundby

Senaryo/Script : Ellen A. Lundby

Ses/Sound: Sturla Einarson

Kurgu/Editing : Pål Gengenbach

Yapım Production: Film og Media AS

Dağıtım/Distribution: Norwegian Film Institute ts@nfi.no

Ellen A. Lundby

1989 yılından beri sinema ve televizyon alanında çalışıyor. Esprili ve kurnaz kısa filmleriyle tanınıyor. Pek çok belgesel yönetti. 2001 yılında Norveç'teki bir televizyon kanalında yayınlanan 'Salt and Pepper' adlı kısa filmin senaryosunda da Lundby'nin imzası var. 'Out of Place' yönetmenin en yeni kısa filmi.

Lundby has worked with film and TV since 1989. She is known for making humorous and crafty short films. She has directed several documentaries and written the screenplay for the short film Salt and Pepper which was aired as part of a four-part series under the title Love is... on Norwegian TV2 in the fall of 2001.

Filmaller / Filmography

2001 Out of Place,

2000 Solo

1997 Glemte gudinner

1996 Terminus

1995 Glemte gudinner

1994 Det lykkelige folket på Kreta

1993 Ja, vi våger

1992 Under regnet

1991 Underbart

1990 Det ville jule-eventyret

ŞİMDİ MUTLU MUSUN? HAPPY NOW

DANIMARKA/DENMARK, 2004, Kısa/Short, Renkli/Color, 35 mm, 17'

Tipik bir Amerikan ailesinin bir günlük sahil macerası, görünüşte mükemmel olan yaşamı bir anda alt üst edecekler...

A typical American family goes to the beach but their seemingly perfect life will be turned upside-down...

Yönetmen/ Director : Frederikke Aspöck

Senaryo / Script : Frederikke Aspöck

Görüntü Yönetmeni / Cinematographer : Bino MARSETTI

Müzik /Music : Rasmus BILLE BÄHNCKE

Kurgu / Editing : Daniel DENCİK

Oyuncular /Cast : Kevin Anton, Sara Barnett, Renata Hinrichs, Josh Kleinmuntz, Cosmo Pfeil

Yapım /Production : Danish Film Institute

Dağıtım / Distribution: Nimbus Film

Ödüller / Awards : Cannes Film Festivali Premier Prix Ödülü/Premier Prix de la Cinéfondation at the Cannes Film Festival 2004, Deauville Festivali En İyi Kısa Film Ödülü/ Grand Prix for Best Short at the Deauville Festival.

Frederikke Aspöck

1974 yılında Danimarka'da doğdu, New York'ta yaşıyor. Film yönetmenliği eğitimi aldı New York Üniversitesi Tisch Sanat Okulu'ndan 2004'te mezun oldu. Londra'daki Wimbledon Sanat Okulu'nun sahne tasarımcı bölümünde öğrenim gördü. New York'ta eğitimine devam ederken yazıp yönettiği dört kısa filmi bulunuyor.

She was born in Denmark. Lives in New York where she graduated with a MFA in film directing from New York University's Tisch School of Arts in 2004. She also holds a BA in set-design for theatre from Wimbledon School of Art in London. She has written and directed four short films during her studies in New York.

Filmaller / Filmography

Happy Now	2004
Lion-Tamer	2001
The Browns	2000
Fotosteps	1999

YÜNDEN KURT WOOLY WOLF

İNGİLTERE/UK, 2001, Canlandırma/Animation, Kısa/Short, 35mm, 4'

Bu kez, Kırmızı Başlıklı Kız, kurdun kendisini yemesine izin vermeyecek...

This time, the Little Red Riding hood wont let herself be eaten by the wolf...

Filmleri / Filmography

Wooly Wolf 2001

The Lady of the Lake 1996

Yönetmen/ Director : Vera Neubauer
Canlandırma/ Animation: Vera Neubauer
Senaryo / Script : Vera Neubauer
Müzik /Music : Peter Brewis
Kurgu / Editing : Vera Neubauer
Yapım / Production : David Reiss-Andersen (Pravda Productions)
 Marcel Jean
Dağıtım / Distribution : Spectre Films, 87 Kingsmead Road Tulse Hill, London SW2 3HZ UK, Tel & Fax:+44 208 6745838, e-mail: neubauervera@hotmail.com
Ödüller / Awards : En İyi Animasyon, En İyi Kısa Film BAFTA Ödülleri/Best Animation, Best Short Film BAFTA.

Vera Neubauer

Cek Cumhuriyeti'nin başkenti Prag'da doğdu. İngiltere'de 1970-72 yılları arasında devam ettiği Kraliyet Sanat Okulu'na girmeden önce Prag, Düsseldorf ve Stuttgart'ta sanat eğitimi aldı. Bağımsız yönetmen olarak çalıştı. 1999'a kadar St. Martin Sanat Okulu'nda öğretmenlik yaptı. Artık yalnızca film yapmaya çalışıyor.

Vera Neubauer was born in Prague and studied art in Prague, Düsseldorf and Stuttgart, and in 1969 began film studies at the respected Royal College of Art in London. She combined her artistic work with teaching in Germany and abroad until 1999.

YEŞİL İŞIK

AND THE RED MAN WENT GREEN

İNGİLTERE/UK, 2002, Kısa/Short, Renkli/Color, 35mm, 1'40"

Yaşlı bir kadın, yolu kesilecek korkusuyla Londra'nın hareketli sokaklarından geçmektedir...

An old woman negotiates the hectic streets of London fearful of being knocked over. At a pedestrian crossing her worst fears are realised as she collides with a rollerblader.

Yönetmen / Director :

Ruth Meehan

Senaryo / Script : Ruth Meehan

Görüntü Yönetmeni / Cinematographer : Nanu Segal

Kurgu / Editing : Sasha Olswang

Oyuncular / Cast : Elizabeth Ross, Bruce Alexander

Yapım ve Dağıtım / Production and Distribution: Breakthru Films

Ödüller / Awards : Tahan Film Festivali Jüri Özel Ödülü/ Special Jury Prize At The Tehran Film Festival 2003, Prix Canal+ 18e Festival European Du Film Court De Brest 2003/TÜRKÇESİ? Raindance East Kodak İzleyici Ödülü/ Kodak Audience Award Raindance East 2004, "The World's Smallest TV" Festivali En İyi Dramatik Film Ödülü NAPTE 2004, Best Dramatic Film The World's Smallest TV Festival, NATPE 2004, Las Vegas .

Ruth Meehan

Ulusal Film ve Televizyon Okulu'nun tam zamanlı senaryo yazımı kursundan 2000 yılında mezun oldu. Hugh Welchman'ın yapımcılığını üstlendiği, Edinburgh Festivali'nde büyük övgü alan "Numb" adlı filmi gibi birçok kısa film yaptı. Son zamanlarda televizyon kanallarına iş yapıyor.

She graduated from screenwriting course at the National Film & Television School in 2000. "Numb", which was produced by Hugh Welchman and received a special commendation at the Edinburgh Film Festival. Currently she is directing a five part series shot for TV Channels.

Filmalleri / Filmography

2002 Music By Water

2002 Bitter Autumn, Bright Winter

2001 Close

1998 A Face In The Dark

KISA OLMAZSA OLMAZ

SHORT IS A MUST

ALASKA ALASKA

ABD/USA, 2006, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 19'

Yalnızlık, arzu, ve bağlılık üzerine şırsel bir film olan Alaska, engin, ruhsuz bir şehirde birbirlerine ulaşmaya çalışan ve isteyip hak ettikleri umudu ve sevgiyi birbirlerinde bulan insanların içten bir portresini resmettiyor. Düz, dar bir yolda ilerlemekte olan Kyle ve amaçsızca gezinen Fiona'nın yolları hayatlarında tutunacak bir şeyler ararken kesişir.

A poetic film exploring loneliness, desire, and commitment, Alaska paints an intimate portrait of people reaching out in a vast and soulless city, and finding in each other the hope and affection they want and deserve. One is on the path of the straight and narrow, the other wandering aimlessly; Kyle and Fiona come together in their search for something to hold on to.

Yönetmen/Director: Annetta Marion

Senaryo/Script: Paul Samuel Epstein

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Richard Briglia

Müzik/Music: Michael Whalen

Kurgu/Editing: Anton Salaks

Oyuncular/Cast: Mark Arnold, Katherine Cunningham-Eves.

Annetta Marion

10'dan fazla kısa belgesel ve filme yönetmen olarak imza attı. New York'ta yaşıyor. Alaska'nın yapımcılığı Marion ile AFI Kadınlar Yönetmenlik Atölyesi'nin ortak ürünüdür.

She currently lives and works in New York City. Her body of work as a filmmaker and director includes over ten short documentary and narrative films. Alaska was produced in conjunction with Marion's directing fellowship at AFI's prestigious Directing Workshop for Woman.

Filmleri/Filmography:

2006 Alaska

2003 The Doll Collector

ASKER KAÇAĞI AWOL

ABD/USA, 2005, kısa/short, renkli/color, Betacam SP, 18'

Afro-Amerikalı bir asker olan Keisha Johnson, bir şiddet olayından kaçtıktan sonra Irak'ta firar olur. "Kaçış" yolculüğunda, ondan korkmalarına rağmen ona yardım etmeye çalışan çocukların karşılaşır. Siyasi engeller Keisha'nın da çocukların da hayatını parçaparça etmekte dir, ancak, giderek birbirlerini anlamaya başlarlar.

Keisha Johnson, an African American soldier, goes awol in Iraq after she flees a violent incident. On her "walkabout" journey, she encounters children who decide to help her despite their fear. Keisha and the children grow to understand each other in the face of political barriers that have torn their lives apart.

Yönetmen/Director: Brigid Maher

Senaryo/Script: Brigid Maher

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Marius Nachar

Kurgu/Editing: Jeffrey Heibein

Oyuncular/Cast: Ida Smith, Daad Rizk, Rashell M. Alam, Lea El Hachem, Ed Zghondy

Yapım/Production: Samer Chehab

Brigid Maher

Washington'daki Amerikan Üniversitesi'nde doçent. Sosyal Medya merkezinde video yapımcısı olarak çalışıyor. Yakin zamanda, Fulbright bursuyla Lübnan'da ders verdi. Çalışmaları kültürel kimlik ve ayırmalık üzerine odaklıyor.

She is a filmmaker, tenure-track assistant professor at American University, Washington D.C. and video producer at the center of Social Media. Recently, she taught and worked in Lebanon as a Fulbright Senior Scholar. Her work often focuses issues of cultural identity and discrimination.

Filmleri/Filmography:

2005 Awol

2005 Being Family

2004 Stories Untold

2003 The King, The Lawyers, and

2002 Adrift in The Heartland

2001 Save The Afghan Children!

1998 Chicago Adrift

1997 Waiting

1995 Muslim Women Living in Om

İSTEMSİZ KASILMA TWITCH

ABD/USA, 2006, kısa/short, renkli/color, 16mm, 10'

Bazen en derin korkularımız yüzeyin hemen altında yatar.

Film, iki dünya arasında parçalanan genç bir kızın dokunaklı hikayesini anlatıyor. Tekerlekli sandalyeye mahkum annesine bakma yükümlülüğü... Arzularına gem vuramayan erkek arkadaş ve ortaya çıkan cinsellik...

Twitch tells the poignant story of a young girl torn between two worlds: her domestic life where she must care for her wheelchair-bound mother and her escape into the emerging world of sexuality with her eager, hormone-addled boyfriend.

Yönetmen/Director: Leah Meyerhoff

Senaryo/Script: Leah Meyerhoff

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: J.R. Roberts

Kurgu/ Editing: Leah Meyerhoff

Oyuncular/Cast: Emma Galvin, Toni Meyerhoff, Peter Corrie, Sarah Bradley-King, Naomi Schneider, Robert Hancock.

Yapım/Production: Impplode Films

Dağıtım/Distribution: Leah Meyerhoff

Ödüller/Awards: Avignon Film Festivali En İyi Amerikan Kısa Filmi/Avignon Film Festival Best American Short; Brooklyn Uluslararası Engelliler Festivali Birincilik Ödülü/Brooklyn International Disability Film Festival 1st Place; West Chester Film Festivali En İyi Kadın Yönetmen/West Chester Film Festival Best Female Director; Berkeley Film Festivali Büyük Ödül/Berkeley Film Festival Grand Festival Award; California Bağımsız Film Festivali En İyi Kısa Film/California Independent Film Festival Best Mini Short.

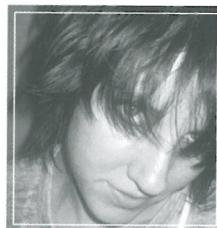
Leah Meyerhoff

2001'de Brown

Üniversitesi'nden, Sanat-

Semiyotigi programından onur derecesiyle mezun oldu. Şu anda New York

Üniversitesi'nde Film üzerine yüksek lisans yapıyor.

A Brown University graduate, Leah Meyerhoff is currently pursuing a Master's in Film at New York University's Tisch School of the Arts. While at NYU, Meyerhoff directed *TWITCH*, a short film about a girl's irrational fear that her mother's disability is contagious.

Filmleri/Filmography:

2006 Team Queen

2005 Twitch

2003 Neurotica

2002 Packaged Goods

2001 Wonderfluff Sandwiches

2000 Pacmouse

L.I.R.R.

L.I.R.R.

ABD/ USA, 2006, kısa/ short, renkli/color, 16mm, 20'

A girl meets a man on a train to Long Island where they share an awkward exchange of anger and miscommunication. The rest of their respective days are spent reshaping their interaction, through conversations and through actions where they endeavor to find some sort of connection.

Bir kız Long Island'a gitmekte olan trende, tuhaf bir karşılıklı öfke ve iletişim sorunu paylaşacağı bir adam ile tanışır. Günlerinin geri kalanını, konuşmalar ve birbirlerinin arasında bir bağ kurma çabasına yönelik davranışlar aracılığıyla karşılıklı etkileşimlerini şekillendirerek geçireceklerdir.

Yönetmen/ Director: Nina Chernik

Senaryo/ Script: Nina Chernik

Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer: Nick Niles

Müzik/Music: Nick Niles

Kurgu/ Editing: Nina Chernik

Oyuncular/Cast: D.L. Barksdale, Irene Longshore

Yapım/Production: Number 9 Pictures, LLC

Dağıtım/ Distribution: Number 9 Pictures

Nina Chernik

Smith College, Güzel Sanatlar'dan mezun olan Nina bir güzel sanatlar yayın şirketinin yöneticiliğini, sergi küratörlüğünü ve kendi resim kariyerini yaptı. Nina şu anda New York'daki Columbia Üniversitesi'nde Güzel Sanatlar yüksek lisansını Sinema Yönetmenliği'nde yapıyor.

A graduate of Smith College with a BA degree in Fine Arts, Nina has worked as a master photographic printer, as the director a fine art publishing company, as an exhibition curator and on her own painting career. Nina is currently completing her MFA degree in Film Directing at Columbia University in New York City.

Filmleri/ Filmography:

2006 L.I.R.R.

2005 Clean

2004 The Landlady

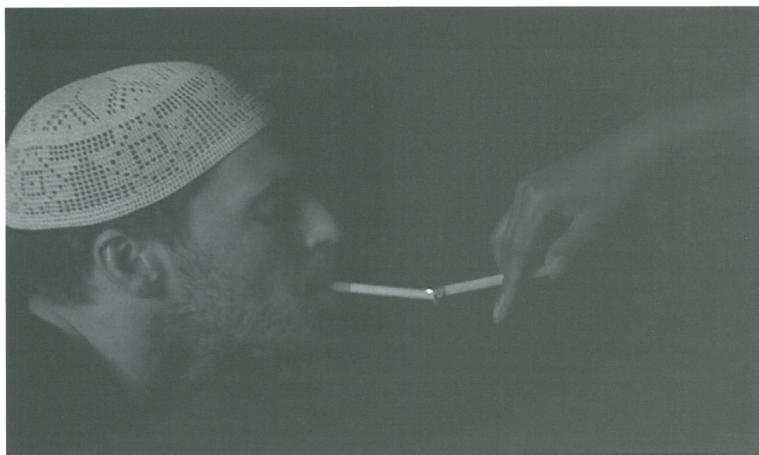
2004 Waking with the Deasleys

2003 Ave Mary

MUAMMA THE RIDDLE

ABD/USA, 2006, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 13'

'Muamma', bilgi, yargı ve masumiyet arasındaki sembolik çekişmeyi gözler önüne sererek daha birlesik ve barış dolu bir dünyaya duyan özlemi anlatıyor. Filmin sembolik karakterleri olan rahibe, imam ve haham, kendilerini bir seks işçisinin kilerinde ruh arımdırma göreviyle karşı karşıya bulur. Üç karakterde aynı amaç uğruna birlikte çalışmaya zorlanırlar. Üçü de durumu yanlış yorumlarken, masum, açık fikirli bir çocuk gelip önyargısız bir bakış açısıyla bilmeceyi çözer ve diğer karakterlere özgürlüklerini geri verir.

'The Riddle' tells the longing for a more united and peaceful world while it displays the symbolic disagreement among knowledge, judgment and innocence. The Riddle's symbolic characters, a nun, an imam and a rabbi, find themselves in a prostitutes cellar confronted with the task of cleaning her 'soul!?' The three, under this extreme absurd situation are forced to work together for the same goal. But, they all manage to misinterpret the situation. Meanwhile an innocent, open minded child solves the riddle with her fresh look and liberates the lot.

Yönetmen/Director: GÜLÜZAR RITCHIE

Senaryo/Script: GÜLÜZAR RITCHIE

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: JOSE AGVIRRE

Müzik/Music: DAMIEN DEVAUX

Kurgu/Editing: JAMES SCOTT

Oyuncular/Cast: MIMI VASSER, GUY BIRTHWHISTLE, FRED DAVIS, WITTY JOURDAN, CUSSEDY SPENCER.

Yapım/Production: THE FILM SQUAD

Dağıtım/Distribution: THE FILM SQUAD

GÜLÜZAR RITCHIE

İstanbul Teknik

Üniversitesi'nde Matematik

Mühendisliği ve Londra

Westminster

Üniversitesi'nde Film ve TV

Çalışmaları bölümünde

öğrenim gördü. Bekar bir

anne olan Ritchie, finansal

kuruluşlar için teknik

danışmanlık yapıyor. Londra

ve Berlin'de yaşıyor.

Studied mathematical engineering at the Istanbul Technical University and film & TV studies at the westminster university in london. Currently single mother working as a technical consultant for the financial institutions lives in London and Berlin.

GLORIA

GLORIA

ALMANYA/ GERMANY, 2006, kısa/ short, renkli/ color, 35mm, 34'

"Hayatın değiştiğini düşünürdüm, ama değişmiyor". Bir oyuncu seçiminde, aktrist Gloria kendi hayatı olabilecek bir metni sahnelemek zorundadır. Hayatı zaten çok uzun süredir durgundur. Gloria onszu yaşamadığı uyuşturucusunu aramak için Berlin'in metro istasyonlarını turlamaktadır. Orada genç bir uyuşturucu satıcısı olan Jamil ile karşılaşır.

"I used to think that life is changing, but it isn't". At a casting, actress Gloria must perform a text, that could be her own. Her life has become stagnant for too long, already. Each day Gloria is roaming the subway stations of Berlin, searching for her drug, without which she cannot live any more than with it. There she runs into Jamil, a young drug dealer, whose interest in her quickly transcends business.

Yönetmen/ Director: CHRISTINE LANG

Senaryo/ Script: CHRISTINE LANG

Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer: DIRK LÜTTER

Kurgu/ Editing: VAI MINIERSKI

Oyuncular/Cast: ALICE FLOTRON, HALİL YAVUZ

Yapım/Production: ACADEMY OF MEDIA ARTS

Dağıtım/ Distribution: CHRISTINE LANG

CHRISTINE LANG

1972'de doğdu, Bremen'de büydü, Berlin'de bir sinemacı olarak çalışıyor ve yaşıyor. 1992'den beri DJ ve gazeteci olarak çalışıyor.

2001 yılında Berlin'deki Humboldt Üniversitesi'nde kültürel bilimler, sanat tarihi ve Alman edebiyatı yüksek lisansı yaptı. 2006'da Köln'deki Medya Sanatları Akademisi'ni bitirdi. 2007 yılından itibaren Los Angeles'taki Villa Aurora'da yerleşik ressam olarak yer alıyor.

Christine Lang, grew up in Bremen, works and lives as a filmmaker in Berlin. Since 1992 she worked as a Club-DJ and journalist. 2001 M.A. cultural studies, history of art and german literature at Humboldt University in Berlin. 2006 Diploma at the Academy of Media Arts in Cologne. 2007 artist in resident in Villa Aurora, Los Angeles

KUSURSUZ DÖLLENME IMMACULATE CONCEPTION

AVUSTRALYA/AUSTRALIA, 2005, kısa/short, s&b/b&w, betacam SP, 5'

Sindy, bir bebek sahibi olmaya kararlıdır. Hayattan ve ilişkilerle beraber gelen tüm o dramdan sıkılan Sindy 'alternatif' bir yol seçerek yoluna 'yalnız devam etmeye' karar verir. Olası donörleri dikkate alırken gözüne varlıklı ve yakışıklı 'Late Nite Lars' iletir. Bir gece çevredekiler seks işçilerinin 'Late Nite Lars'la ilgili konuşmalarını duyduktan sonra, ertesi sabah köpeğini kullanılıp atılmış prezervatiflerle dolu otoparkta gezdirirken aklına bir fikir gelir.

Sindy is determined to have a baby. Fed up with life and all the drama that comes with relationships, Sindy opts to 'go it alone' as an alternative path.. When considering prospective 'donors' her eye is caught by TV personality 'Late Nite Lars'; wealthy, good looking and radiant with health. After overhearing the local streetwalkers' talks on 'Late Nite Lars' one night, she comes up with an idea the next morning while walking her dog through the condom littered car park.

Yönetmen/Director: Tracey Claire

Senaryo/Script: Tracey Claire

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Ari Wenger

Müzik/Music: Qmars Pırıglı

Kurgu/Editing: Tracey Claire

Oyuncular/Cast: Alice McConnell, Ian Dixon

Yapım/Production: Tracey Claire

Tracey Claire

Fotoğraf sanatçısı. Birçok sergi açtı. Kusursuz Döllenme yönetmeninin ilk filmi.

She works as a photographer and Immaculate Conception is her first short film.

FANFAR EN FANFARE

BELÇİKA/ BELGIUM, 2006, kısa/ short, renkli/color, 35mm, 16'30"

Yakın zamanda bölge şefi olarak terfi etmiş genç, içten ve sakar bir polis olan Harry ilk görevine hazırlanmaktadır: 80 yaşındaki Godelieve birkaç saatir kocasından haber alamamaktadır...

Harry, a young candid and clumsy policeman, recently promoted as a district patroller is going on his first mission: Godelieve, aged 80, hasn't heard of her husband since several hours...

Yönetmen/ Director: Véronique Jadin

Senaryo/ Script: Véronique Jadin

Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer: Virginie Saint Martin

Kurgu/ Editing: Damien Keyeux

Oyuncular/Cast: Tsilla Chelton, Quantin Meert

Yapım/Production: Mochi Mochi Productions

Dağıtım/ Distribution: Mochi Mochi Productions
mochiprod@swing.be

Véronique Jadin

1978'de Brüksel'de doğdu. Edebiyat okudu ve film projelerinde yönetmen yardımcısı olarak çalışmaya başladı. Fanfar/ En Fanfare ilk kısa filmi. İkincisi de yapım aşamasında.

Born in 1978 in Brussels. She studies literature and then begin to work as assistant director on features. "en fanfare" is her first short film. The next is on his way.

BUKAN KESEMPATAN YANG TERLEWAT

ENDONEZYA/ INDENOSIA, 2006, kısa/ short, renkli/ color, 16mm, 10'

Yirmilerinde bir genç kadın, trenle yolculuğu sırasında çekici genç bir adamla karşılaşır. Genç adam ve kadın tren yolculuğu boyunca ilişkilerini ilerletirler. İkisi de, kader ve zaman izin verirse, her zaman birbirilerini daha iyi tanıabilecekleri bir başka fırsatın olacağını düşünürler. Fakat talih elini uzatabilir mi?

A young woman in her 20s repeatedly encounters an attractive young man whenever she commutes by train. The two then start to build a relationship on their trips. Both of them think that there will always be another opportunity to get to know each other better, should time and fate permit. But will destiny lend a hand?

Yönetmen/ Director: Lasja Fauzia
Senaryo/ Script: Prima Rusdi
Müzik/Music: Ipang
Oyuncular/Cast: Dian Sastro, Christian S.
Yapım/Production: Mira Lesmana
Dağıtım/ Distribution: Objectifs Films

Lasja Fauzia

Jakarta'da müzik ve video yönetmeliği yapmaktadır.

Lasja is a music video director based in Jakarta.

Filmalleri/ Filmography:
 2006 Bukan
 2006 Dunia Mereka
 2005 Lovely Luna

BİR DAMLA SU UNE GOUTTE D'EAU A DROP OF WATER

FRANSA/FRANCE, 2006, kısa/short, renkli/color, 35mm, 19'

Lale bir gece ansızın ortadan kaybolur. Onu seven bir adam, sevdığı kadının öyküsünü anlatmaya başlar: Fransa'da büyümüştür ve orada yaşamaktadır. Fransız ve Türk kültürleri arasındaki çelişkiyle başa çıkmak için ilginç bir yol geliştirmiştir. Öyküyü anlatan adam, Lale hakkında her şeyi bildiğini düşünmektedir. Ancak, o gece, Lale'nin her yere ve herkese karşı bir yabancıyla dönüşmeye olduğunu keşfedecektir.

It should have been a joyful evening but Lale disappeared. A man tells the story of this young Turkish woman he loved. She had grown up in France and had a surprising way of dealing with the contradictions of her two cultures. He thought he knew all about her. He discovered Lale had become a stranger everywhere and to all.

Yönetmen/Director: Deniz Gamze Ergüven
Senaryo/Script: Deniz Gamze Ergüven
Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Matthieu-David Cournot
Müzik/Music: Dumbaba, Burhan Öcal
Kurgu/Editing: Ludivine Van Gaver
Oyuncular/Cast: Birol Kutadgu, Deniz Gamze Ergüven, Igor Skreblei, Aynur Akan, Asu Somer
Yapım/Production: La féminis
 Dağıtım/Distribution: Fanny Lesage

Deniz Gamze ERGÜVEN

1978'de Ankara'da doğdu. Paris'te büydü; Türkiye ve Güney Afrika'da da yaşadı. Edebiyat ve Afrika Tarihi eğitiminden sonra 2002'de Paris'teki La féminis sinema okuluna öğrenci-yönetmen olarak girdi ve 2006'da eğitimini tamamladı.

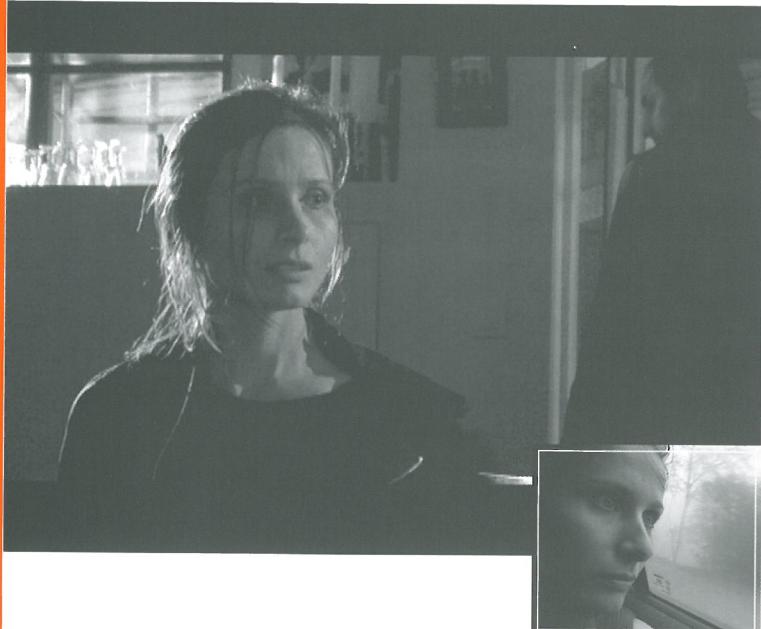
Born in Ankara in 1978, Deniz Gamze Ergüven grew up in Paris, living by period in Turkey and South Africa. After studies in Literature and African History, she integrated La féminis film school in Paris in 2002 as a student director where she finished her studies in June 2006.

Filmalleri/Filmography:
 2005 Mon Trajet Préféré
 2005 Ondes.
 2004 Libérables

TERK DEPARTURE

FRANSA/ FRANCE, 2007, kısa/ short, renkli/ color, Betacam SP, 10'

Sevdigi adamı terk etmek ve
gerçekten kaçmak arasında kalmış
bir kadın...
Gitmek ya da kalmak bir çözüm mü?
Ya terk etmek?

*A woman divided into by a man. To
stay or to leave?
Is departure a solution?*

Yönetmen/ Director: Elif Ergezen

Senaryo/ Script: Elif Ergezen

Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer: Jordane Chouzenoux

Müzik/Music: Betty Gibson, Zuhal Olcay

Kurgu/ Editing: Elif Ergezen

Oyuncular/ Cast: Adeline De Oliveira, Nora Steinling, Barış Sahin, Elif

Yapım/ Production: Ada Film Collectif

Dağıtım/ Distribution: Ada Film Collectif

Elif Ergezen

1979 da Sakarya'da doğdu. Galatasaray Üniversitesi'nden mezun olduktan sonra Sorbonne Üniversitesinde sinema üzerine yüksek lisans yaptı. Ada film kolektifi'nin kuruluşunda yer alıp, kolektif bünyesinde 2004-2006 yılları arasında iki belgesel bir kısa film üremesine katıldı. Bunun yanında birçok filmde yapıp ve kurguda yer almıştır.

Born in Sakarya in 1979, Ergezen pursued bachelor's from Galatasaray University and master's on cinema from Sorbonne University. She participated in the production of two documentaries and one short film between the years 2004-06 with the crew of Ada Film Collective whose establishment she took a part in. In addition to these, Ergezen has handled the production and editing of many films.

Filmleri/ Filmography:

2007 Depart/ Terk

2004 Hier, Ailleurs/ Dün orada, yarın burada

2001 A l'aveugle/ Şuursuzca

MELTEM BREEZE

İNGİLTERE-AVSTRALYA/UK-AUSTRALIA, 2006, kısa/short, renkli/color, Betacam SP, 15'

Yazı nehir kenarında tembellilik yaparak geçiren Paul'ün düzeni Hannah'ın çıkışgelmesiyle birden bire değişir. Yaz romantizminin karmaşa ve girdabına kapilarak birlikte kaçmaya karar verirler ve ertesi gün buluşmak üzere sözleşirler.

Paul is spending a lazy summer afternoon by the riverside when Hannah appears and throws his life out of sync. Caught up in the fuss and whirlwind of a summer romance they both decide to run away together and agree to meet the following day.

Yönetmen/Director: Kim Strobl

Senaryo/Script: Daniel James Palmer, Kim Strobl

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: David Lenay

Müzik/Music: Alex Taylor

Kurgu/Editing: Natalie Green

Oyuncular/Cast: Hannah Kew, Paul Stocker

Yapım/Production: Catchlight Pictures

Dağıtım/Distribution: Kim Strobl

Kim Strobl

1982'de Avusturya Innsbruck'da doğdu. 2005'de Westminster Üniversitesi Film Okulu'nun Sinema ve Televizyon Yapımcılığı bölümünden mezun oldu. Üniversiteden sonra, yapımlığını da üstlendiği kısa filmi 'Meltem' çekti. Kısa filmlerde ve uzun metrajlı yapımlarda rol aldı. Halen Londra'da Passion Pictures'da çalışmaktadır.

She was born in 1982 in Innsbruck, Austria. In 2005 she graduated with a BA in Film and Television Production from the University of Westminster Film School. After university she produced and directed 'Summer Breeze'. Kim has also worked in various roles on short films and feature productions, and is currently working at Passion Pictures, London.

Filmleri/Filmography:

2007 Summer Breeze

2005 Crime Scene

2004 Style Obligatory

2003 Living on The Edge

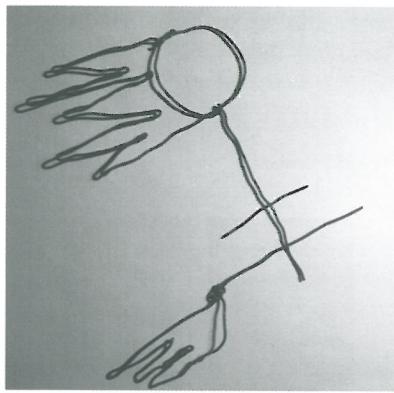

ÖZEL HAYAT

PRIVATE LIFE

İNGİLTERE/UK, 2006, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 15'

Ruth Ackroyd bir Cuma öğleden sonra babasının tekstil fabrikasındaki monoton işinden çıkmak, gizlice bir trenle Manchester'a gider. Genç kadın, Manchester tren istasyonunda bir adamla buluşur, ancak, hiçbir şey göründüğü gibi değildir.

Ruth Ackroyd, leaves the monotony of her work in her father's Textile mill on a Friday afternoon, and secretly takes the train to Manchester. There she meets a man on the platform, but, all is not what it seems.

Yönetmen/Director: Abbe Robinson

Senaryo/Script: Abbe Robinson

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Candida Richardson

Müzik/Music: Heather Fenoughty

Kurgu/Editing: Anton Short

Oyuncular/Cast: Lucy Liemann, Jana Carpenter, Toby Sawyer, Andy Henderson

Yapım/Production: Mad Cat Films Ltd

Dağıtım/Distribution: Abbe Robinson

Abbe Robinson

1978'de Bradford İngiltere'de doğdu. 15 yaşında film çekmeye başladı. Wales, Uluslararası Film Okulu'nda film yapımı eğitimi aldı ve dereceyle mezun oldu. Mezuniyet filmi olan 'Three'yi İspanya'da çekti. Mezuniyetinden sonra çeşitli sinema ve televizyon yapımlarında yönetmen yardımcı olarak çalıştı. İngiltere Film Konseyi ve Screen Yorkshire'da iki kere yazar ve yönetmen olarak görev aldı.

Filmalleri/Filmography:

2006 Private Life

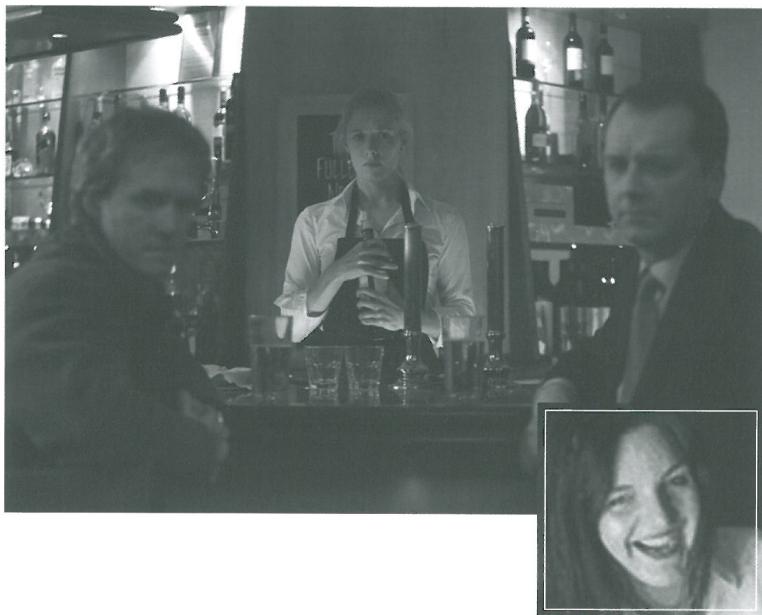
2005 The Piper

Abbé was born in Bradford, UK in 1978 and has been making films since she was 15 years old. She studied Film making at the International Film School, Wales where she gained a degree in film production. Her graduation film 'Three' was shot on location in Spain on 16mm. Since graduating she has worked as an assistant director in film and TV, and has been commissioned as a writer/director twice by UK Film Council and Screen Yorkshire.

TAVUK SUYUNA ÇORBA

CHICKEN SOUP

İNGİLTERE/UK, 2006, kısa/short, renkli/color, 35mm, 7'41'

Gerçek bir öyküden yola çıkarak çekilen bu film, Khal adlı genç bir Arabın havaalanında, gözleri görmeyen, gizemli bir Arap'la duygusal yakınılaşmasını anlatıyor.

Based on a true story, Khal, a young Arab, has an emotional encounter with a mysterious blind old Arab in an airport bar and learns that parents do make mistakes but not intentionally.

Yönetmen/Director: Farah Abushwesha

Senaryo/Script: Sofian James

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: John Ward, Jean Phillippe Gossart

Kurgu/Editing: Pani Ahmed Moore

Müzik/Music: Nick Ryan

Oyuncular/Cast: Phillip Arditti, Nadim Sawalha, Shauna Macdonald, Ogen O'Neill

Yapım/Production: Amanda Boyle

Farah Abushwesha

Birkaç radyo oyunu ve bir belgesel yönetti. Dublin, Londra ve Paris sahnelerinde oyuncu ve yönetmen olarak yer aldı. Şu anda Sofian James'le ikinci kısa metrajlı filmi üzerinde çalışıyor. 'Tavuk Suyuna Çorba' yönetmeninin ilk kısa filmi.

She directed several radio plays, a documentary and performed and directed on stage in Dublin, London and Paris. She is currently working on her second short film with Sofian James. Chicken Soup is Farah's first live action short film.

Filmalleri/Filmography:

2006 The Sharer

2006 Chicken Soup

400. SİNEK THE 400th FLY

İNGİLTERE/ UK, 2006, kısa/ short, renkli/ color, 35mm, 7'5"

KISA OLMAZSA OLMAZ / SHORT IS A MUST

DÜNYAYA AĞIR GELİRİM MAN BAR ZAMIN SANGIN SHODOAM I WEIGH HEAVY ON THE EARTH

İRAN/ IRAN, 2006, kısa/ short, renkli/ color, DV cam, 16'3"

4 çocuğu olan genç bir kadın istemededen tekrar hamile kalınca düşük yapmaya karar verir.

The story of this film is about a young lady who has four children. She becomes pregnant unwillingly, and then she decides to abort the fetus.

Yönetmen/ Director: Rowena Cohen

Senaryo / Script: Rowena Cohen

Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer: Stuart Biddlecombe

Kurgu/ Editing: Mathias Dombrink

Oyuncular/ Cast: Heather Compton, David Morris

Dağıtım/ Distribution: Tishna Molla [thisnamolla@gmail.com](mailto>thisnamolla@gmail.com)

Rowena Cohen

Middlesex Polytechnic'in

Drama & Dans programından

mezun oldu ve tiyatrod'a

oyuncu ve yönetmen olarak

kariyer yaptı. Bu eğitimi onu

kurgu ve belgesel film yapımını

denemeye itti. Rowena kurgu

ya da belgesel her tip film

yapımıyla ilgili bir yönetmen.

She graduated with a Degree in Drama & Dance from Middlesex Polytechnic and took up a career in the theatre as a performer and director. This eventually led to experimenting with short fiction and documentary filmmaking. Rowena is interested in all types of filmmaking, be it fiction or documentary, and all subjects.

Çok sevdığı sineklerinden birini ezen yaşça daha büyük kapı komşusuna savaş açan genç bir kız hakkında karanlık komik bir masal. İşler kontrolden çıktı kızışıkça asıl sorun zaferi kimin elde edeceğini haline gelir.

A darkly comic tale about a young girl who declares war on her elderly next door neighbour when he swats one of her beloved pet flies. As events start to escalate out of control the question is who will triumph?

Yönetmen/ Director: Tahereh Hassanzadeh

Senaryo/ Script: Tahereh Hassanzadeh

Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer: Bayram Fazlı

Müzik/Music: Luiji Nano

Kurgu/ Editing: Mehdi Asadi

Oyuncular/Cast: Leila Mousavi, Tayebey Caramy

Yapım/Production: DEFC

Dağıtım/ Distribution: DEFC www.defc.org

Tahereh Hassanzadeh

Kısa ve belgesel filmleri bulunmaktadır.

She has directed some short and documentary films.

KAYIP RUHLAR ALMAS CONGELADAS FROZEN SOULS

İSPANYA/SPAIN, 2006, kısa/short, renkli/color, 35mm, 14'

Juana Macías

1971'de Madrid'de doğdu. Complutense Üniversitesi'nde İşitsel-Görsel İletişim eğitimi aldı. 1995'ten beri serbest yönetmen olarak çalışıyor, reklamlar, belgeseller, müzik videoları vb. yapıyor. Madrid'deki Francisco de Vitoria Üniversitesi'nde ders veriyor. 2003'te "24 words per second. How to write a screenplay" adlı kitabı yayınlandı. Aralarında, 2000 yılında Goya En İyi İspanyol Kısa Filmi Ödülü'nün de bulunduğu 30'dan fazla ulusal ve uluslararası ödül kazanan 5 kısa film çekti.

Madrid, 1971. She studied Audiovisual Communication at the Complutense University of Madrid.. Since 1995, she works as a freelance director (commercials, documentaries, music videos...) and lecturing Film Direction at the Francisco de Vitoria University of Madrid. In 2003, she published the book "24 words per second. How to write a screenplay", published by IORTV. She has directed 5 short films in 35mm awarded with more than 30 national and international prizes, including the Goya Best Spanish Short Film Award in 2000.

Yönetmen/Director: Juana Macías

Senaryo/Script: Juana Macías

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Guillermo Sempere

Müzik/Music: Migala

Kurgu / Editing: Betty Rodríguez

Oyuncular/Cast: Antonio Dechent, Alberto Jiménez y Juan Loriente, con la colaboración de Silvia Casanova.

Yapım/Production: Teoponte PC y Carlos Medina PC

promocion@ecam.es

Hiç görmedigimiz üç kadınla konuşan üç adam, tartışan üç adam, kimsenin kendilerini anlamadığını öne süren üç adam... 'Kayip Ruhlar', üç izole karakterin günlük hayatı dair derin bir kavrayış, herhangi bir gün sokakta gördüğümüz isimsiz yüzlerin ardından gizli drama hızlı bir bakış.

Three men talking to three women we never see, three men arguing, three men claiming no one understands them. "Frozen souls" is a deep insight in the every day life of three isolated characters, a quick glance into the drama hidden behind the anonymous faces we see on the streets any given day.

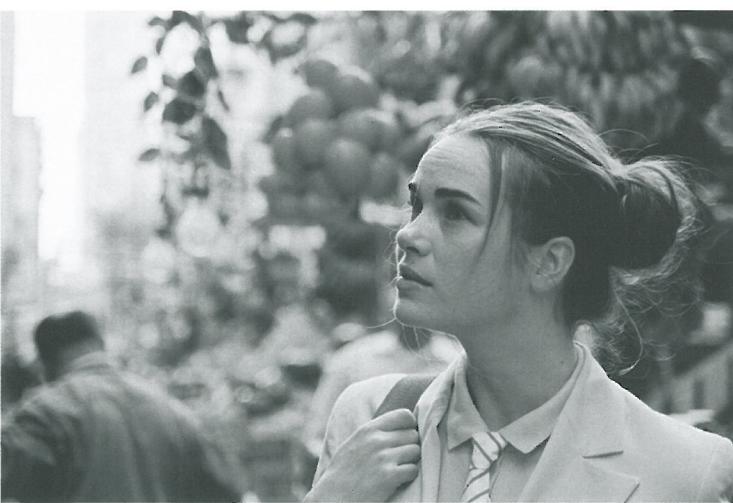

SESSİZ GECE

STILLA NATT

SILENT NIGHT

İSVEÇ/SWEDEN, 2006, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 28'

Maja Mısır'da tur rehberi olarak çalışmaktadır. Hayatında her şey yolunda gitmektedir, ta ki bir terör saldırısına tanık olana kadar. Yaşadığı sarsıntıyla İsveç'te yaşayan ailesinin yanına dönen Maja, yaşıdıkları bir türlü ailesiyle paylaşamaz. Ailesinin Arap kiracısı Jamal'le tanışması Maja'nın hisleriyle yüzleşmesini sağlayacaktır.

Maja works as a tour guide in Egypt. Life is sweet but one day she suddenly witnesses a terror attack. In a state of shock she goes back to her parents in Sweden. She wants to tell them about what has happened, but she can't. The meeting with her parents' Arabic lodger Jamal forces her to deal with her feelings.

Yönetmen/Director: Amanda Adolfsson

Senaryo/Script: Josefina Johansson

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Ragua Jorming

Müzik/Music: Erick Kvist

Kurgu/Editting: Britta Norell

Oyuncular/Cast: Lina Englund, Hassan Jafari, Ing-Marie Carlsson, Björn Granath

Yapım/Production: Sandra Harms

Dağıtım/Distribution: Dramatiska Institutet

Amanda Adolfsson

1979'da Oskarshamn'da doğdu. 2003 sonbaharına kadar farklı okul ve üniversitelerde sanat, tarih, film yapımı ve yapımcılık konularında eğitim gördü. Daha sonra Stockholm Sinema Tiyatro ve Radyo Üniversitesi, Drama Enstitüsü'nde sinema yönetmenliği programına başladı ve 2006 yılının İlkbaharında mezun oldu.

Amanda was born 1979 in Oskarshamn in Sweden and studied history of art and history of film, filmmaking and filmproduction at different schools and universities until the autumn 2003 when she entered in the filmdirecting program in fiction at Dramatiska Institutet, University College of film, theatre and radio in Stockholm, Sweden. In the spring 2006 she finished her studies.

Filmalleri/Filmography:

2006 Stilla Natt/Silent Night

2005 Nara Hudan/Close to the Skin

2005 Törst/Thirst

TEN UYUMU NÄRA HUDEN CLOSE TO THE SKIN

İNGİLTERE/ UK, 2006, kısa/ short, renkli/ color, 35mm, 7'5"

Tova doğduğunda vücudu pişik, kanayan yaralar ve su toplamış kabarcıklar içindeydi. Herkes ona tıksınerek bakıyordu. Tecrübelerine dayanarak, bir daha kimseyi tenine yaklaştırmamaya karar veren Tova, 25 yaşına geldiğinde hayatı bazı şeylerden -mesela seksten- feragat etmek zorunda olduğu gerçeğini kabullenmiş gibiydi. Bir Cuma akşamı çamaşırhanede Robin ile karşılaştı...

When Tova was born her body was covered by rashes, bleeding wounds and blisters. Everyone was disgusted by her. Based on early experiences in life, she decides to never let anyone get close to her skin. Now she's 25 and has accepted the fact that she has to relinquish some things in life, like sex. One late Friday evening she meets Robin in the laundry room.

Yönetmen/Director: Amanda Adolfsson

Senaryo/Script: Josefin Johansson

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Erik Vallsten

Müzik/Music: Erick Kvist

Kurgu/Editing: Johan Serrander

Oyuncular/Cast: Liv Mjönes, Daniel Larsson, Eva Fritjofson, David Lenneman, André Sjöberg, Richard Ulfsäter, Ebba Ribbing, Fredrik Olsson.

Yapım/Production: Sandra Harms

Dağıtım/Distribution: Dramatiska Institutet

Amanda Adolfsson

1979'da Oskarshamn'da doğdu. 2003 sonbaharına kadar farklı okul ve üniversitelerde sanat, tarih, film yapımı ve yapımcılık konularında eğitim gördü. Daha sonra Stockholm Sinema Tiyatro ve Radyo Üniversitesi, Drama Enstitüsü'nde sinema yönetmenliği programına başladı ve 2006 yılının ilkbaharında mezun oldu.

Filmleri/Filmography:

2006 Stilla Natt/Silent Night
2005 Nara Huden/Close to The Skin
2005 Törst/Thirst

Amanda was born 1979 in Oskarshamn in Sweden and studied history of art and history of film, filmmaking and filmproduction at different schools and universities until the autumn 2003 when she entered in the filmdirecting program in fiction at Dramatiska institutet, University College of film, theatre and radio in Stockholm, Sweden. In the spring 2006 she finished her studies.

TRENDE Påett Tåg ON A TRAIN

İSVEÇ/SWEDEN, 2005, kısa/short, renkli/color, 16mm, 4'30"

Amanda Adolfsson

1979'da Oskarshamn'da doğdu. 2003 sonbaharına kadar farklı okul ve üniversitelerde sanat, tarih, film yapımı ve yapımcılık konularında eğitim gördü. Daha sonra Stockholm Sinema Tiyatro ve Radyo Üniversitesi, Drama Enstitüsü'nde sinema yönetmenliği programına başladı ve 2006 yılının ilkbaharında mezun oldu.

Amanda was born 1979 in

Oskarshamn in Sweden and studied history of art and history of film, filmmaking and filmproduction at different schools and universities until the autumn 2003 when she entered in the filmdirecting program in fiction at Dramatiska institutet, University College of film, theatre and radio in Stockholm, Sweden. In the spring 2006 she finished her studies.

Yönetmen/Director: Amanda Adolfsson

Senaryo/Script: Amanda Adolfsson

Müzik/Music: Erick Kvist

Kurgu/Editing: Jesper Svedin

Oyuncular/Cast: Saga Gärde, Danilo Bejarano, Peter Eggers

Yapım/Production: Ragna Jorming

Dağıtım/Distribution: Dramatiska Institutet
annemarie.harms@draminst.se

Genç bir kadın sevgilisiyle tren yolculuğu yapmaktadır. Hava oldukça sıcaktır, kompartimana ise gergin bir atmosfer hakimdir.

Kompartimanın kapısı açılır ve bir adam içeri girer. Sevgiliyi uyumakta olan kadına bu genç adamın bakışları keser. Kadının uzun zamandır beklediği fırsat acaba bu mudur?

A girl and her boyfriend sit on a train. It is hot and there is a strained atmosphere in the compartment. The compartment door opens and a guy steps in. The eyes of the girl and the new guy meet while the boyfriend is sleeping ... Is this the opportunity she has been waiting for?

Filmleri/Filmography:

2006 Stilla Natt/Silent Night
2005 Nara Huden/Close to The Skin
2005 Törst/Thirst

3 DAKİKALIK SONSUZLUK 3 MINUTER EVIGHET 3 MINUTES OF ETERNITY

İSVEÇ/SWEDEN, 2006, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 4'

Genç bir kadın boş metro istasyonunda, gelecek treni beklemektedir. Aniden ortaya çıkan bir adam rayların yanı başında, her an aşağı atlayacakmış gibi yürümektedir. Vagonun gelmesine 3 dakika kalmıştır. Genç kadın, adamı kurtarmayı başarabilecek midir? Ya da adamın gerçekten kurtarılmaya ihtiyacı var mıdır?

A young woman is waiting for the train in an empty underground station. Suddenly a man shows up, he is walking far to close to the tracks, like he is ready to jump. It's only three minutes til the train will come. Will she be able to rescue him, and does he really need rescuing?

Yönetmen/Director: Maria Nygren

Senaryo/Script: Maria Nygren

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Erik Vallsten

Müzik/Music: Josef Tuulse

Kurgu/Editing: Erik Vallsten

Oyuncular/Cast: Lo Kauppi, Dan Haeberlein

Yapım/Production: Maria Nygren

Dağıtım/Distribution: Dramatiska Institutet

Maria Nygren

2003-2006 yılları arasında

Drama Enstitüsü'nde eğitim aldı.

Kısa filmler çekti. Göteborg

Üniversitesi'nde edebiyat, Bergs

İletişim Fakültesi'nde de metin

yazarlığı üzerine çalıştı.

Göteborg, São Paulo, Londra ve

Amsterdam'da metin yazarı

olarak çalıştı. Üç çocuk kitabı

yazdı.

She started her studies at Dramatiska institutet in the autumn 2003 and finished in June 2006. She entered the program of scriptwriting but has also had the possibility to direct some short films. She had studied Copywriting at Bergs School of Communication and before that studies at Göteborg university in Literature and Science. She has been working as copywriter at offices in Göteborg, São Paulo, London and Amsterdam. She has written three books for children.

Filmleri/Filmography:

2005 3 Minuter Evighet/ 3 Minutes Of Eternity

2005 Bikten/ The Confession

2004 Blinda Fläckar / Blind Spots

1999 Millenniefirandet/ Celebrations For A New Millennium

LUCETTE LUCETTE

İSVİÇRE/SWITZERLAND, 2006, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 12'

30 yaşındaki Lucette'in, hayatı dair endişeleri vardır. Annesinin karşısında ve işyerinde kendini savunmaktan korkmaktadır. Eski bir okul arkadaşıyla karşılaşmasıyla kendi hayatını yaşayabilme ve kendi adına kararlar alabilme şansını yakalayacaktır.

A 30-year-old woman, Lucette, feels uneasy in life. She's afraid to stand up for herself, especially with her mother and at work. When she meets an old school mate, she will have the choice to move on with her life, make decisions on her own.

Yönetmen/Director: Ghislaine Heger

Senaryo/Script: Ghislaine Heger

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Cédric Russo

Müzik/Music: Water Lily

Kurgu/Editing: Nicolas Rumpl

Oyuncular/Cast: Camille Bouzaglo, Khany Hamdaoui, Doris Ittig, Lionel Frésard, Laurence Rochaix, Michel Piguet, Julia Miguel.

Yapım/Production: ESBA

Dağıtım/Distribution: Ghislaine Heger

Ghislaine Heger

1980'de Lozan'da doğdu.

İsviçre ve Fransa vatandaşı. 2000-2001 yıllarında Lozan

Üniversitesi'nde sinema

estetiği ve tarih eğitimi aldı.

2002-2006 yılları arasında

Cenova'daki ESBA'nın (Güzel

Sanatlar Okulu) Sinema

bölümünde öğrenim gördü.

Born in 1980 in Lausanne.

Joint Swiss and French

citizenship. 2000-01

Studies History and

aesthetics of cinema at

l'Université de Lausanne.

2002-06 Studies at the

ESBA (École Supérieure des

Beaux-Arts), Geneva,

cinema department.

Filmleri/Filmography:

2007 Lucette

2005 5 jours à Hong Kong

2004 Domino

2003 Ton regard sur mon corps

2002 Sans titre

SIHİRLİ KESİK THE MAGIC CUT

İSVİÇRE/SWITZERLAND, 2006, kısa/short, renkli/color, digibeta, 13' 30"

Şov dünyasından sihirli bir kesik!.. Dolores bir sihirbazın asistanı olarak her akşam sahnede elektrikli testereyle kesilmeyi, TV önünde örgü ören bir ev kadını olmaya tercih ediyor. Peki ya sihirbaz Sihirli Magnus bir akşam sarhoş gelirse?.. Kesmek her zaman ortadan ikiye bölünmekten iyidir.

The Magic Cut is set in the world of show people and show business. Dolores, a magician's assistant who would rather get sawed in half every night on stage with a chain saw than be a knitting housewife sitting in front of the TV. What if the magician "Magic Magnus" shows up drunk one night... It's always better to cut then to be cut in half...

Yönetmen/Director: Jackie Brutsche

Senaryo/Script: Jackie Brutsche

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Marco Barberi

Müzik/Music: Balz Bachmann

Kurgu/Editing: Jackie Brutsche Gion-Reto Killias

Oyuncular/Cast: Iris Minich, Jo Dunkel

Dağıtım/Distribution: Laura Zimmerman

Jackie Brutsche

1977'de Zürih'te doğdu.

Birkaç film ve tiyatro oyununda kostüm ve sahne tasarımcısı olarak çalıştı. 'Sihirli Kesik' yönetmenen Zürih Uygulamalı Bilim ve Sanat Üniversitesi'nden mezuniyet filimi.

Jackie Brutsche, was born in 1977, Zurich. She worked as a costume and set-designer for several film and theatre productions. "The Magic Cut" is her diploma film for the University of Applied Sciences and Arts, Zurich.

Filmografi/Filmography

2006 The Magic Cut

2005 Menschine

2004 Identity Search

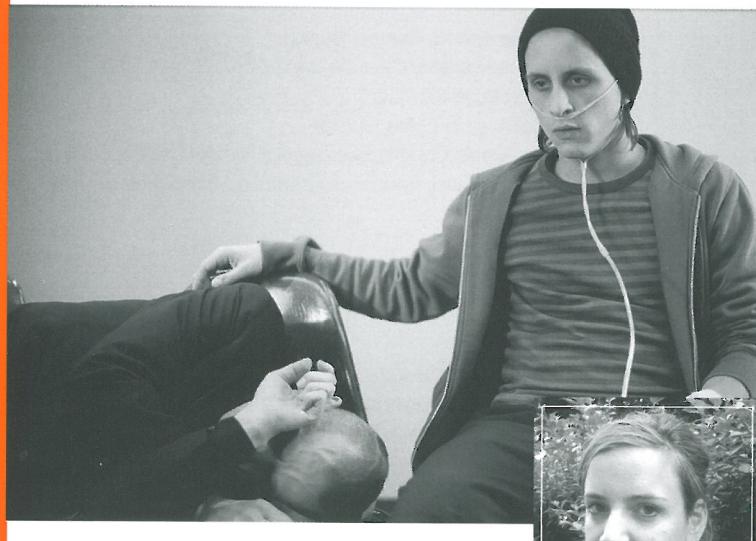
2003 Kotzbrocken

2002 Closed

2002 Dig It

2 İLE 6 ARASINDA ZWISCHEN 2 UND 6 BETWEEN 2 AND 6

İSVİÇRE/SWITZERLAND, 2006, kısa/short, renkli/color, 35 mm, 12'

Sabahın ikisinde bir hastanenin bekleme odası. İki yabancı karşılaşır ve sabahın gelmesini beklerler. Birincisi, bir araba kazasının ardından kızının hayatından endişe etmektedir. İkincisi ise uyuyamayan çok ağır bir genç hastadır.

A hospital waiting room at two O'clock in the morning. Two strangers meet and wait for morning to come. The first fears for his daughter's life, following a car crash. The second, a young very sick patient, cannot sleep.

Yönetmen/Director: Mélanie Huber

Senaryo/Script: Mélanie Huber

Müzik/Music: Marco Baumgartner

Kurgu/Editing: Michael Hertig

Oyuncular/Cast: Robert Atzlinger, Caspar Kaeser, Regula Stüssi

Yapım/Production: Verena Gloor Hochschule für Gestaltung und Kunst Zürich, art school Zürich

Mélanie Huber

1981'de Zürih'de doğdu.

1998-2005 yılları arasında yapımcı-dramaturg Stephan Teuwissen'le tiyatro yapım ve yönetimi üzerine çalıştı. Zürih Üniversitesi'nde Alman dilbilimi öğrenimi gördü ve görsel drama üzerine bir hazırlık kursuna katıldı.

2002-2006 arasında Zürih Drama ve Sanat Koleji'nde sinema-video yapımı eğitimi aldı.

She was born in 1981, Zurich. During her studies between 1998-2005 on theatre production and directing with producer/dramatist Stephan Teuwissen, she studied Germanistic in Zurich University, took a preparatory course in visual drama. She studied film/video making at the College of Drama and Art in Zurich between 2002-2006.

Filmografi/Filmography:

2002 Eine Tragödie/ A Tragedy

2003 Homo Homini Lupus Est

2003 Zwischenmahlzeit

2004 Mündung/ Estuary

Rübenbecks Flug/ Rübenbeck's Flight

2005 Billie der Bub - Monolog eines jungen Mannes/ Billy the Boy – Monologue of a Young Man

2006 Zwischen 2 und 6/ Between 2 and 6

KANADA/CANADA, 2006, kısa/short, renkli/color, 35mm, 11'

Sophie 14'ündeyken hayatı birdenbire tepe taklak olur. Kendini bekçi veya nöbetçilerin olmadığı ve kapıların ardına kadar açık olduğu gerçeküstü bir çalışma kampında bulur. Sophie kampta kendisiyle arkadaş olmak isteyen ve ona bu garip yerde rehberlik yapmayı öneren Ana'yla tanışır. Acaba Sophie arkadaşı Ana'yla kampta kalmayı seçeceğ midir?

At 14, Sophie's life is suddenly turned upside down. She finds herself in a surreal work camp with no guards or sentries and where the gates are wide open. In the camp, Sophie meets Ana who offers to become her friend and guide her through this bizarre place. Will Sophie choose to stay with her friend Ana?

Yönetmen/Director: Laura Turek**Senaryo/Script:** Laura Turek**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer:** Claudine Sauve**Müzik/Music:** Aras Bukauskas**Kurgu/Editing:** Annie Ilkow**Oyuncular/Cast:** Nasuna Stuart-Ulin, Jessica Malka**Yapım/Production:** Production Multi-Monde**Dağıtım/Distribution:** Production Multi-Monde**Laura Turek**

Belgesel ve kurgu üzerine çalıştı. Son zamanlardaki televizyon çalışmaları arasında Mars'a ilk insanların ulaşmasını sağlayacak yeni teknolojilerle bilimin sahne arkasına milyonlarca dolarlık bir bakış olan Mars Rising; ev alıp satmanın stresi üzerine bir dizi olan Buy Me; Life Network ve Pride Vision için bir belgesel olan Out in the City; ve CBC için kadın atletlerin profiline ilişkin bir çalışma olan Women Warriors yer almaktır. Laura Turek halen Discovery Kanada için What's That About?, a look at what makes up everyday things we take for granted, for Discovery Canada.

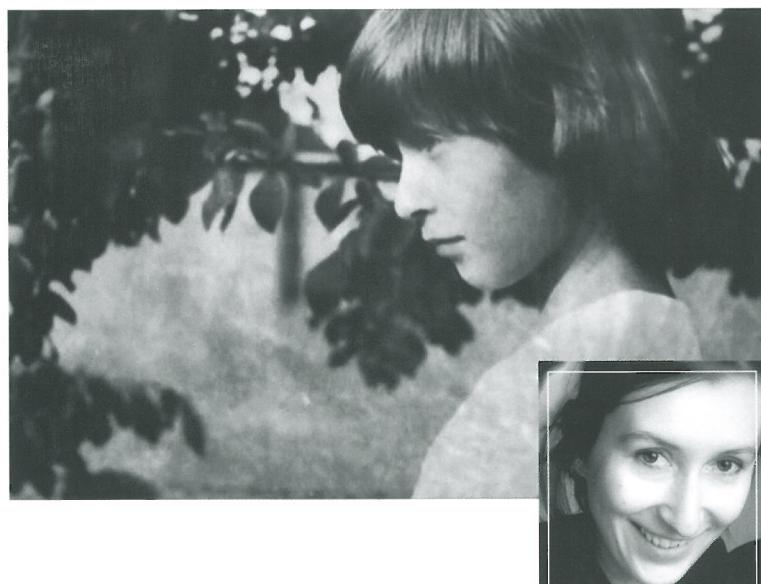
She has worked in both documentary and fiction. Her recent television credits include; Mars Rising, a multi-million dollar behind-the-scenes look at the technologies and science that will transport the first humans to Mars; Buy Me, a lifestyle series for HGTV about the high stakes and stresses of buying and selling homes; Out in the City a docu-soap series for Life Network and Pride Vision and Women Warriors a series profiling female Olympic athletes for CBC. Laura is currently directing What's That About?, a look at what makes up everyday things we take for granted, for Discovery Canada.

HAYALET GEMİ VISSEAU FANTOME GHOST SHIP

KANADA/CANADA, 2005, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 11'30"

Dönüşü olmayan bir yolculuğun günlüğü, hatırlar ülkesine bir gezinti, ya da yalnızca bir rüya... Bu bilinmezlik hissi, görüntünün teknik özellikleriyle karışarak, bir ressamın tuvali üzerindeki firça darbelerine benzer bir görüntü yaratıyor.

A diary of a journey with no return; wandering through a country of memories; or perhaps just a dream. The feeling of uncertainty mixes with references to the technical substance of images that work here similarly to visible brushstrokes on a painter's canvas.

Yönetmen/Director: Anna Woch**Senaryo/Script:** Anna Woch**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer:** Anna Woch and Simone A. Rapisarda**Müzik/Music:** Diego Morales, Arvo Part, Pink Martini.**Kurgu/Editing:** Anna Woch**Oyuncular/Cast:** Yordan Bobev, Jadwiga Kolibabka.**Yapım/Production:** Anna Woch**Dağıtım/Distribution:** Anna Woch

Ödüller/Awards: Magma Uluslararası Film Festivali, En İyi Deneysel Film Ödülü/Best Experimental Film Award at The Magma International Film Festival, 2006

Anna Woch

Polonya'da doğdu, Kanada'da yaşıyor. Atom Fiziği üzerine yüksek lisans yaptı. Ardından gerçek tutkusunu olan sinemaya yöneldi ve Concordia Üniversitesi'nde film yapımcılığı konusunda eğitim aldı. Üniversitedeki çalışmalarıyla Mel Hoppenheim Ödülü'ünü kazandı.

Born in Poland, Anna lives presently in Canada. After obtaining a master in particle physics, she decided to follow her passion for filmmaking. She has completed a Bachelor in Film Production at the Concordia University, where she received the Mel Hoppenheim Award for her studies.

Filmleri/Filmography:

2005 Vaisseau Fantôme/Ghost Ship

2004 On The Way Home

Points de Rencontre

2003 Mer intérieure

KADINLIĞIMIN TERSTEN ÖYKÜSÜ REVERSED CHRONOLOGICAL ENCOUNTERS WITH THE X/Y CHROMOSOMI

KANADA/ CANADA, 2006, kısa/ short, renkli/color, betacam SP, 10'

Bir kadının gözünden sondan başa doğru altı bölümden oluşan kendi öyküsü. Her bölüm, kendi başına, özetlenmiş ve damıtılmış bir kadın/erkek ilişkisi analizinden oluşuyor.

The story consists of six vignettes - events presented in reversed chronological order, through the eyes of one women. Each vignette is a moment encapsulated, a distillation of the various forms which the male/female relationship can assume.

Yönetmen/ Director: Christina Ray

Senaryo/ Script: Christina Ray

Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer: Caroline Brandes

Oyuncular/Cast: Jesica Liadsky

Yapım/ Production: Liason of Independent Filmmakers of Toronto

Dağıtım/ Distribution: Edgeweze Illuminated Products
edgeweze@rogers.com

Christina Ray

Kanada Film Merkezi, profesyonel senaryo yazarlığı programından mezun oldu. Bilim-kurgu televizyon serisi The Collector'in senaryo yazımında yer aldı ve yazmış olduğu Royal Suckage adlı televizyon senaryosu 1997 senesinde Austin Heart of Film Senaryo yarışmasında büyük ödül kazandı. Christina, Filmmaker dergisi tarafından Bağımsız Sinemanın yirmibeş yeni yüzü arasında gösterildi.

Christina Ray is a graduate of the Canadian Film Centre's Professional Screenwriting Programme. She has written for the sci fi episodic television series The Collector and her dramedy script Royal Suckage won the Grand Prize at the Austin Heart of Film Screenplay competition in 1997. Christina was chosen as one of twenty-five New Faces of Indie Film by Filmmaker Magazine

Filmleri/ Filmography:

2006 Reserved Chronological Encounters with the X/Y Chromosom
2003 Alienne
1997 Royal Suckage

KAYIP ŞEYLER LOST THINGS

KANADA/ CANADA, 2007, kısa/ short, renkli/color, 16mm, 12'22"

You are being hounded by debt collectors, you're pawning away your most meaningful possessions, and the final installment on your adored daughter's dancing costume is due today. What's a "Number One Dad" to do?

'Borç alacakları tarafından dürtülüyorsun, sahip olduğun en değerli malları rehin olarak elden çıkarmıyorsun, tapıslası kızının dans kıyafetinin son taksidini de bugün ödemek zorundasın. "Bir Numaralı Baba" bu durumda ne yapar?

Yönetmen/ Director: Kathleen Cummins

Senaryo/ Script: Kathleen Cummins

Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer: Lou Mersereau

Müzik/Music: Irish Traditional

Kurgu/ Editing: Kathleen Cummins

Oyuncular/Cast: David Ferry, Samantha Richardson, Robert Mccarrol

Yapım/Production: Emacha Media

Kathleen Cummins

Güzel sanatlar dalında yüksek lisans derecesi bulunan Kathleen Cummins, bağımsız yönetmen, yazar ve medya sanatları eğitmeni. Ulusal ve uluslararası alanda gösterilmiş ve yayınlanmış üç kısa metrajlı dram filmi yazdı ve yöneltti. Halen York Üniversitesi'nde Kadın Çalışmaları alanında doktora yapmakta ve yine York Üniversitesi'nde Film Bölümü'nde film yapımı üzerine ders vermektedir.

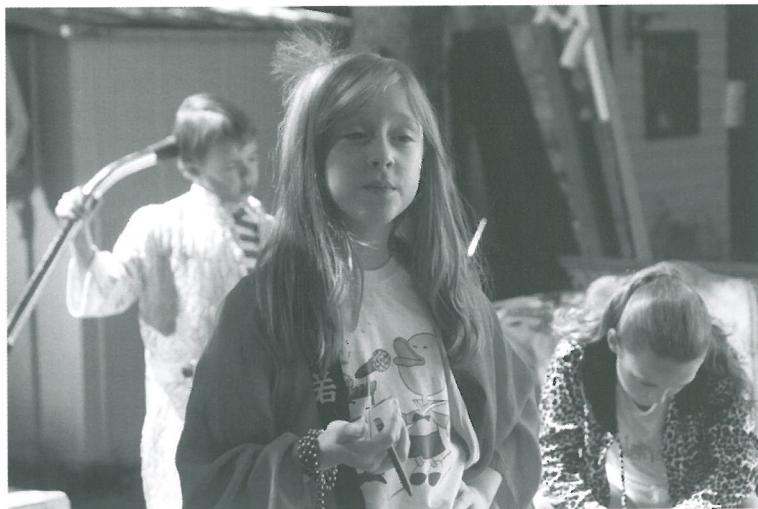
She is an independent filmmaker, writer and media arts educator. She has written and directed three short dramatic films, which have screened and been broadcast nationally and internationally. She is currently pursuing a PhD in Women's Studies at York University and also teaches film production in the Department of Film at York University.

Filmleri/ Filmography:

2007 Lost Things
Ode to the Midwives
The Seduction of Mary Day

KANADA/CANADA, 2006, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 26'

1980 yazı. On yaşındaki Sara'nın tüm dünyası evinin ön bahçesi ve sokağın sonundaki parktır. Evdeki kavga gürültüden bitap düşmüş ebeveynleri sayesinde Sara hayatı bütün çıplaklııyla deneyimler. Hem muhteşem hem de berbat bir şey olarak algıladığı sekse ve biri kendisininkine olmak üzere kırık kalplere tanık olur. Sara'nın eğlence anlayışı yaşıtlarının onla oynamasının yasaklamasına neden olunca Sara kendisi gibi iki erkeğin hayatına girmenin yolunu bulur.

It is summer in the 1980s, and ten-year-old Sara's whole world is her front yard and the park at the end of the street. With her parents consumed in domestic battles, Sara experiences life unsensored. She glimpses sex, both gorgeous and awful, and broken hearts, one of them, her own. When Sara's idea of fun results in everyone her own age being forbidden to play with her, Sara finds her way into lives of two older boys: boys who, like Sara, are ill-fitting.

Yönetmen/Director: Megan Martin**Senaryo/Script:** Megan Martin**Görüntü Yönetmeni/Cinematographer:** Samy Inayeh**Müzik/Music:** Mitchell Akiyama**Kurgu/Editing:** Tiffany Beaudin**Oyuncular/Cast:** Samantha Weinstein, Tommy Lioutas, Richard Banel, Kristin Adams, Tom Barnett.**Yapım/Production:** Slanted Wheel Entertainment Inc

Dağıtım/Distribution: Slanted Wheel Entertainment Inc

Magen Martin

Saskatchewan'da doğdu. Londra Ekonomi Okulu'nda yüksek lisansını yaptıktan sonra Kanada Film Merkezi'nde yazar olarak çalışmaya Toronto'ya gitti. '9. Cadde Günlüğü' Martin'in ilk yönetmenlik denemesi.

She grew up in Saskatoon, Saskatchewan, where she attended university. After doing a Master's in Political Science at the London School of Economics, she went to Toronto to be writing resident at the Canadian Film Centre. 'Ninth Street Chronicles' is her directing debut.

CANIMIN İÇİ PARIZ DE MIM FLESH OF MY FLESH

PORTEKİZ/ PORTUGAL, 2006, kısa/ short, renkli/ color, 35mm, 14'

İçinde daha fazla tutamadığı sırrıyla bir kadın...

A woman alone with her secret until one day she cannot hold it any longer...

Yönetmen/ Director: Margarida Leitão**Senaryo/ Script:** Margarida Leitão**Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer:** Carlos Lopes a.i.p.**Müzik/ Music:** Nuno Maló**Kurgu/ Editing:** João Braz**Oyuncular/ Cast:** Rita Blanco, Marcello Urgeghe, Helena Laureano**Yapım/ Production:** Filmes Fundo**Dağıtım/ Distribution:** Filmes Fundo

mail@animatografoz.com

Margarida Leitão

1976'da Lizbon,

Portekiz'de doğdu.

1997'de Lizbon'daki

Portekiz Film Okulu (Escola Superior de Teatro e

Cinema - ESTC)'nın Kurgu

ve Senaryo bölümünden

mezun oldu.

Born in 1976, in Lisbon, Portugal. In 1997, graduated from the Portuguese Film School in Lisbon (Escola Superior de Teatro e Cinema - ESTC), in Film Editing and Screenwriting

Filmleri/ Filmography:

2006 Pariz de mim/ Flesh of my Flesh

2003 A Ferida/ Wounded

1998 Kilandukılı/ Diversion

1997 Fôlego/ Breathless

AĞDALI BİR FİLM A WAXED MOVIE!

TÜRKİYE/ TURKEY, 2006, kısa/ short, renkli/ color, miniDV, 18'20"

Yönetmen/ Director: Hatice Özlem Sarıyıldız, Bilge Demirtaş, Ezgi Saritaş, İdil Soyseçkin

Senaryo/ Script: Eda Acara

Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer: H.Özlem Sarıyıldız

Kurgu/ Editing: Thomas Balkenhol

Şiir/ Poem: Alix Olson "Armpit Hair"

Film 20 yıldır ağdacı olan Emine'nin 24 saatini anlatmaktadır.

Emine is a waxing lady, who has been doing this job for more than 20 years. The film follows 24 hours of this 20 years.

Hatice Özlem Sarıyıldız

Lisansını ODTÜ Endüstri Ürünleri tasarımcılık bölümünde tamamladı. Kanada McGill Üniversitesi'ne belgesel film yapımı üzerine çalışmaya ve araştırma görevlisi olarak davet edildi. Halen ODTÜ Medya ve Kültürel Çalışmalar Bölümü'nde yüksel lisans yapıyor. 6 yıldır belgesel ve kısa filmler yapıyor.

Graduated from METU Industrial Design department. Invited to Canada Mc Gill University as a researcher. She is doing her MBA at METU Media and Cultural Studies Department. She has been making documentary and short films for 6 years.

Bilge Demirtaş

1974'te doğdu. Eğitim için Ankara'ya geldi. 2000 yılında felsefeden mezun olduktan sonra GİSAM'da araştırma asistanı olarak çalışmaya ve Medya ve Kültürel Çalışmalar Bölümü'nde yüksek lisansa başladı. "Ağdalı Bir Film" ilk kürmaca kısa filmi.

Born in 1974. She has a philosophy degree, works as researchers at GİSAM. A waked is her first short film.

İdil Soyseçkin

1980, Ankara doğumlu. ODTÜ Sosyoloji Bölümü'nde lisansını, Medya ve Kültürel Çalışmalar Bölümü'nde de yüksek lisansını tamamladı. Üniversite yıllarından beri kısa filmle uğraşıyor.

Born in Ankara in 1980. She has a Sociology degree and has been making short films since the university years.

Ezgi Saritaş

1983'te Ankara'da doğdu. ODTÜ Siyaset Bilimi'nden mezun oldu. Şu anda yine aynı üniversitede Medya ve Kültürel Çalışmalar Bölümü'nde yüksek lisans yapıyor. ABD'deki Free Speech radyosu için muhabirlik yapıyor.

Born in Ankara in 1983. She has a Political Sciences degree, currently working on her MBA at Media and Cultural Studies department. Turkey correspondent of US Free Speech radio.

BAŞKA

WHAT ELSE

TÜRKİYE/TURKEY, 2006, kısa/short, renkli/color, dv, 8'30"

İstediklerini aynı anda ve kolayca elde eden bir adamın, hayatında sahip olduklarıın farkına varamayın hep daha 'başka' şeylerin peşinde koşarak, sonunda hiçbir şey elde edemeyişinin öyküsü.

The story of a man who is not aware of the things that he has in his life. The man wants everything at the same time and he is used to get everything very easily, without showing any effort. At the end of the story, he achieves nothing and loses all he supposes to want.

Yönetmen/Director: Gurur Ası

Senaryo/Script: Gurur Ası

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Murat Tirpan

Kurgu/Editing: Murat Tirpan

Oyuncular/Cast: Serdar Özkkaya, Merve Tan, Bürke Aksulu, Özge Dağılıöz, Setenay Özaydemir.

Gurur Ası

1967'de Ankara'da doğdu. Bilimkurgu alanında yazdığı öyküler ilk olarak Atılgan adlı bilimkurgu dergisinde yayınlandı. 1997 yılında Cam Dünya adlı bilimkurgu kitabı çıktı. Öyküler çeşitli dergilerde de yayınlanan Gurur Ası, IM yayınlarından çıkan Türk Bilimkurgu Yazarları Antolojisi'ne de 'Tuhaf Bir Karşılılaşma' adlı öyküsüyle katıldı. 'Başka', senaryosunu yazıp yönettiği ilk filmi.

Gurur Ası was born in 1967 in Ankara. She is an author of science fiction stories. Her first stories have been published in a science fiction magazine called Atılgan. She has a book called Cam Dünya published in 1997. She has also participated to an anthology 'Turkish Science Fiction Writes' which was collected by IM Publishing. 'What Else' is her first writing screenplay and directing feature experience which can be never forgotten about!

TÜRKİYE/TURKEY, 2007, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 14'

Kiyamet sonrası hayatı kalan bir kadın ve bir erkek... Biterayak bu dünyada verilmesi gereken zor kararlar... Post apokaliptik bir hikaye...

A woman and a man who manages to survive after the apocalypse... Hard decisions to be made in this world as it falls apart... A post-apocalyptic story...

Yönetmen/Director: Pınar Karababa

Senaryo/Script: Pınar Karababa

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Kamil Mingü

Müzik/Music: Cem Kayalıgil

Kurgu/Editing: Kamil Mingü

Oyuncular/Cast: Pınar Karababa, Cem Kayalıgil

Dağıtım/Distribution: Pınar Karababa

Pınar Karababa

1981'de Ankara'da doğdu. 2003 yılında Ankara Üniversitesi Çağdaş Yunan Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun oldu. Orta Doğu Teknik Üniversitesi Kadın Çalışmaları bölümünde yüksek lisans tezini verdikten sonra aynı üniversitenin Sosyoloji bölümünde doktora programına başladı. 2005 yılında Sinema Dostları Derneği'nin Temel Sinema Eğitimi programına katıldı. She was born in Ankara in 1981. In 2003 she completed her studies on Modern Greek Literature in Ankara University. After after completin her Master's degree in Middle East Technical University on women researches, she started a doctorate program on sociology in METU. She participated in the "Basic Cinema Education" course of the Cinema Friends Foundation.

Filmleri/Filmography:

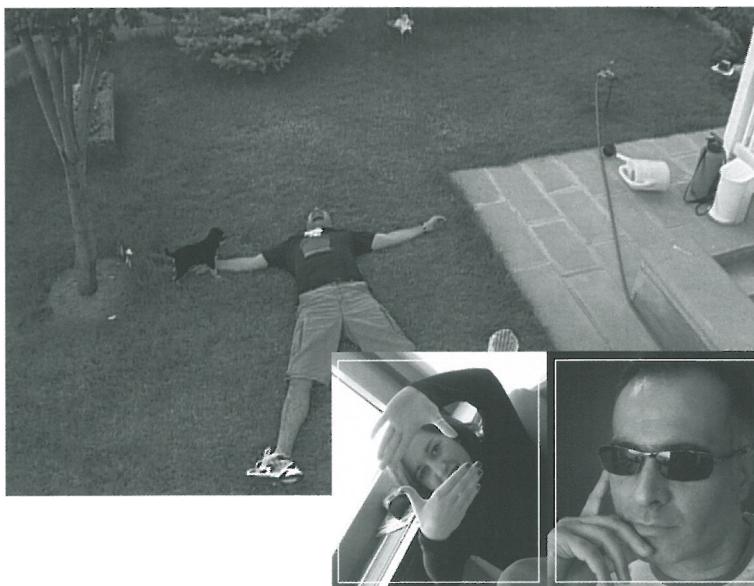
2007 Biterayak

Çocukluğunun En Güzel Günü

DIGILIFE DIGILIFE

TÜRKİYE/TURKEY, 2006, kısa/short, renkli/color, 35mm, 9'

Hayatta hiçbir şeye harcamadığımız zamanı harcıyoruz onlara. Sonra onlarla yeni bir yaşam kuruyoruz kendimize; dijital yaşamlar... Söyleyin, en son ne zaman anımsıyorsunuz Kendinizi, yemyeşil çimler üzerinde uzanırken.

*We spend time for them that we never for anything else
Then we establish a new life. Digital life...
Tell me, when you remember lying on green grass far the last time.*

Yönetmen/Director: Fatma Küyük, Murat Durkoç

Senaryo/Script: Fatma Küyük, Murat Durkoç

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Murat Durkoç

Müzik/Music: Antonin Dvorjak, Albinoni, Mozart, Vivaldi

Kurgu/Editing: Suat Güngör

Oyuncular/Cast: Burcu Dölek - Burç Dölek

Yapım/Production: DIGI-ART

Dağıtım/Distribution: DIGI-ART musudigjart@gmail.com

Fatma Küyük

1979'da Ankara'da doğdu. 2002 yılında Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema bölümünü bitirdi.

She was born in 1979 in Ankara. She graduated from Ankara University, Faculty of Communication, Radio Television and Cinema.

Murat Durkoç

1971'de Çorum'da doğdu. 2005 yılında Eskişehir Anadolu Üniversitesi İşletme bölümünü bitirdi.

He was born in 1971 in Çorum. He was graduated from Anadolu University, School of Business Administration.

Filmalleri/Filmography:

2000 Zamanla Hesaplaşma/Settle with Time

HER ŞEY BEMBEYAZ PURE WHITE

TÜRKİYE/TURKEY, 2006, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 20'

Köye yeni atanın öğretmen, elinde valizi ve gitarıyla yolun çoğunu yürüyerek köye varır. Film; öğretmenin, okul ve sınıfın zor koşulları karşısında şaszın vaziyetteyken bir de sınıftaki öğrencilerin büyük bir kısmının Türkçe bilmemesi karşısında yaşadığı sıkıntıları anlatıyor.

A teacher, who is assigned to a village school, arrives to the village with a single luggage and his guitar in his hand. The hard conditions of the village and the school are enough to shock the teacher. However, the complications ascend when he realizes that his students don't know how to speak Turkish.

Yönetmen/Director: Sabite Kaya

Senaryo/Script: Sabite Kaya

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Feyzullah Yıldırım

Müzik/Music: Ahmet Kaya, Ramazan Ekinci

Kurgu/Editing: Metin Özkan

Oyuncular/Cast: Cersun Ekinci, Orgun Aktaş, Çiğdem Aktaş

Sabite Kaya

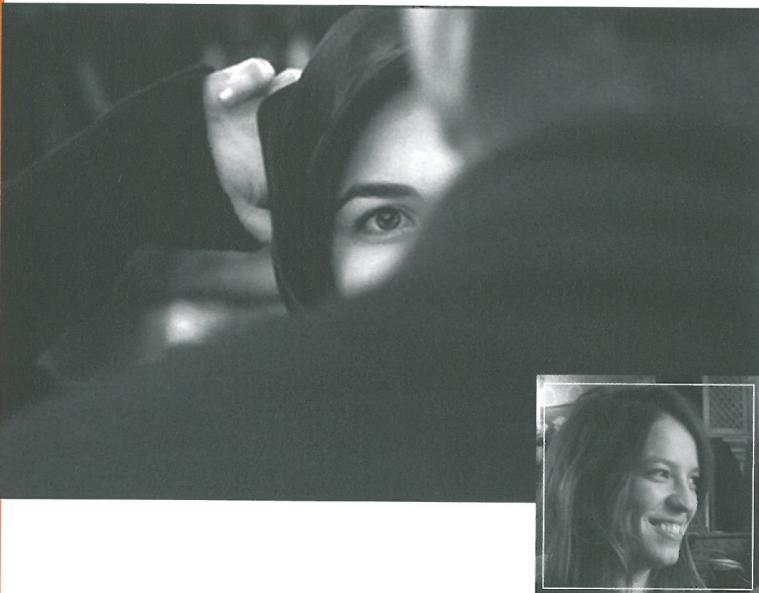
1970'de Muş'un Varto ilçesinde doğdu. Gazi Üniversitesi Mesleki Eğitim Fakültesinden mezun oldu. 2005-2006 döneminde Müjdat Gezen Sanat Merkezi'nin Sinema-TV bölümünde aldığı eğitim sonucunda 'Her Şey Bembeyaz' adlı filmini çekti. İstanbul'da bir ilköğretim okulunda öğretmen olarak çalışmaktadır. Evli ve bir çocuk sahibi.

She was born in Varto/ Muş in 1970. She graduated from Gazi University, the Faculty of Vocational Education. At the moment, she is working in Istanbul as a primary school teacher. She is married with a child. As a product of the education she had received at Müjdat Gezen Cinema & TV School, she shot her film 'Pure White'.

ISLAK WET

TÜRKİYE/TURKEY, 2007, kısa/short, renkli/color, 35mm, 10'

Yönetmen/Director: Zümrüt Çavuşoğlu

Senaryo/Script: Zümrüt Çavuşoğlu

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Deniz Eyüboğlu

Kurgu/Editing: Natalin Çolakoğlu

Oyuncular/Cast: Merve Kara, Büruchen Yüceyıldız, Ercan Aktaş, Gülfem Uzun, Seçkin Bemirbaş, Şerife Bay

Yapım/Production: Zümrüt Çavuşoğlu

Dağıtım/Distribution: Zümrüt Çavuşoğlu

Zümrüt Çavuşoğlu

1982'de İstanbul'da doğdu. 2006 yılında Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji bölümünü bitirdi ve Mithat Alam Film Merkezi ile İngiliz Dili Edebiyatı bölümünü ortaklaşa yürüttüğü Film Sertifikası programını tamamladı. Kazandığı Avrupa Birliği bursu ile Hollanda'da Kadın Araştırmaları bölümünde eğitim aldı. Burada 'Cacoon' adlı kısa bir video yaptı. 'Islak' adlı senaryosuya, Mithat Alam Film Merkezi'nin 'Siddet' konulu kısa film senaryosu yarışmasında birinciliği kazandı; aldığı desteklerle senaryosunu 35mm filme çekmeyi başardı. 'Islak' senaryosunu yazıp yönettiği ilk kısa filmi.

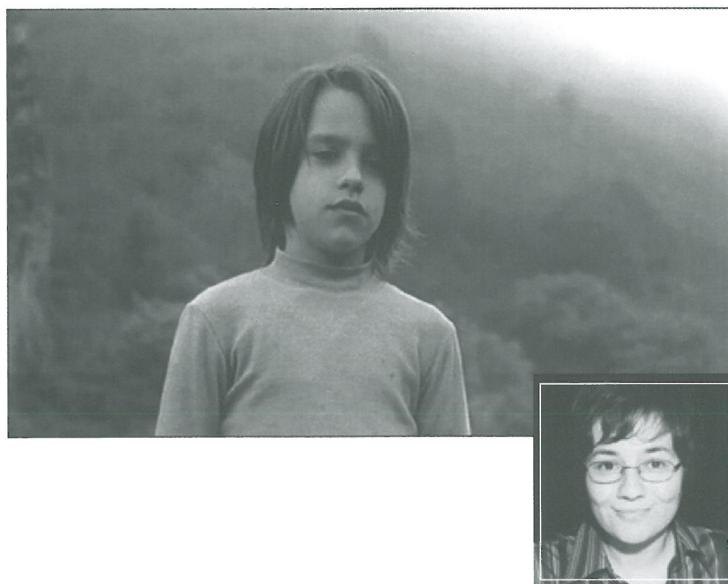
Zümrüt Çavuşoğlu was born in İstanbul in 1982. In 2006 she finished her education on sociology in Bosphorous University and completed the film certificate program that was co-organized by Mithat Alam Film Centre and English Literature department. She studied Women Researches in Holland with the European Union scholarship. She made a short video called "Cacoon" there. With her script called "Wet" she won the first prize in Bosphorous University Mithat Alam Film Centre's short film script competition with a theme of "violence". With the support she gained, she was able to shoot the film in 35 mm. "Wet" is her first short film as a scriptwriter and a director.

'Islak', başörtü taktiği için okula alınmayan genç bir kadının öyküsüdür. Film, 'kapalılık' ve 'açıklık' kavramlarının üzerine giderek, 'kapalı öğrenci' olarak adlandırılan Merve'nin mi kapalı yoksa onun öünü kapatan kapıların mı kapalı olduğunu sorgular.

'Wet' is the story of a woman who isn't permitted in school for wearing a head-scarf. Discussing the notions of 'being covered' or not, it questions the dilemma whether Merve, the so called 'covered student' is covered or the doors that stand before her are closed.

TÜRKİYE/TURKEY, 2006, kısa/short, renkli/color, 35mm, 13'

Film; yaşlı ebeveynleriyle birlikte şehirden uzak eski bir evde yaşayan bir çocuğun kırsal hayatın günlük rutinini gözlemlemesinin ve yaşam ile ölüm gizemlerine bakışının sessiz hikayesini anlatıyor.

Living with elderly relatives in a remote old house in the mountains the Child reticently observes the daily routine of rustic life and glimpses the mysteries of life and death.

Yönetmen/Director: Belma Baş

Senaryo/Script: Belma Baş

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Mehmet ZENGİN

Müzik/Music: Erdem Helvacıoğlu

Kurgu/Editing: Berke Baş

Oyuncular/Cast: Seyma Uzunlar, Sevinc Baş, Oktay Kaptan, Müjgan Öztürk, O. Rüştü Baş.

Yapım/Production: Filmik Productions

Dağıtım/Distribution: Inhouse Projects berkebas@tnn.net

Belma Baş

1969'da Ordu'da doğdu.

1992'de İstanbul Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. 7 yıl Türk film enstitülerinde uluslararası ilişkiler müdürü olarak çalıştı. 15 yıldır edebi çeviriler yapıyor.

Born in 1969, in Ordu. She studied at the University of Istanbul where she received a BA degree in English Literature in 1992. She served as international relations manager to Turkish film institutions for seven years and is a literary translator for fifteen years.

SON OYUN THE LAST GAME

TÜRKİYE/TURKEY, 2006, kısa/short, renkli/color, DV, 13'

Gecekondu semtlerinde yaşayan iki adamın ilişkileri ekseinde dostluk üzerine bir film. İki yaşlı adam, yavaş adımlarla kat ettilerini zorlu yoldan sonra bir tepeye ulaşırlar. Burası kentin dışında gökdelenlerin sisler arasında gözüktüğü bir yerdir. Her gün yanlarında taşıdıkları satranç takımını çıkarıp, oyun oynarlar. Oyun biter ve geri dönerler. İki yaşlı kralın, kente karşı oyunu alma şansı var mıdır?

A film on friendship in light of two old men's relationship living in the suburbs. Two old men reach a hill, after passing by tough roads with slow steps. Here is a place outside of the city where skyscrapers can hardly be seen through the fog. Every day they play chess on the board they carry around. When the game is over, they go back. Do two old kings have a chance against the city in the game?

Yönetmen/Director: Müjde Arslan

Senaryo/Script: Müjde Arslan

Müzik/Music: Mehmet Atlı

Kurgu/Editing: Kazım Öz

Oyuncular/Cast: Hasan Günyar-İlyas Bestan

Yapım/Production: Mezopotamya Sinema

Ödüller/Awards: 8. Marmara Üniversitesi Kısa Film Yarışması En İyi Görüntü Mansiyon Ödülü/Marmara University Short Film Competition Best Cinematography Mention Award; 4. PAM Çevre Filmleri Festivali Özendirme Ödülü/4. PAM Environmental Film Festival – Encouragement Award.

Müjde Arslan

1981'de Mardin'de doğdu.

Dicle Üniversitesi Biyoloji bölümünü bitirdi. 2001

yılında Yedinci Gündem

gazetesinde başlayan

gazetecilik yaşamı Dicle

Haber Ajansı ve Gündem

gazetesinde devam ediyor.

Ayrıca çeşitli dergi ve

gazetelerde sinema ve

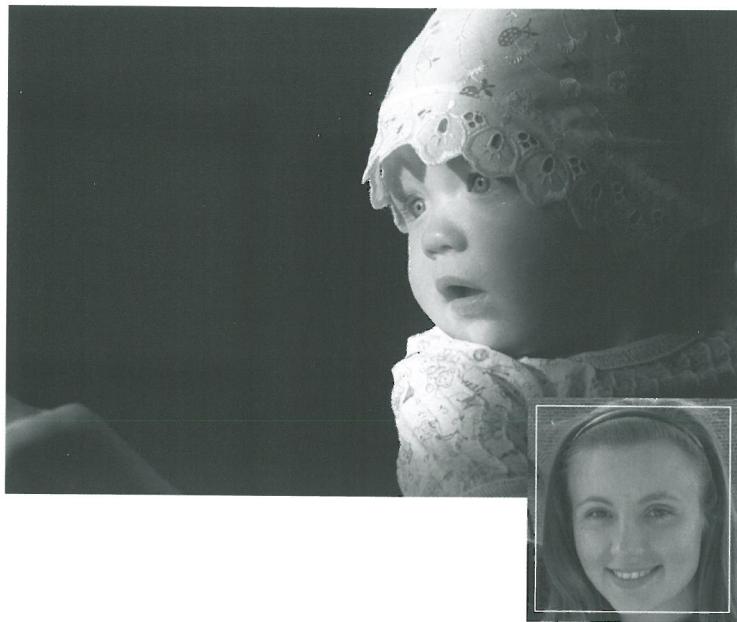
edebiyat yazıları yayınlanıyor.

She was born in Mardin in 1981. She studied Biology in Dicle University. Her journalism life that started with daily Yedinci Gündem, currently continues with Dicle News Agency and daily Gündem. She also gets her essays on cinema and literature published in various magazines and newspapers.

BORÇ BORG THE DEBT

UKRAYNA/ UKRAINE, 2006, kısa/ short, renkli/color, 35mm, 11'

Ay'in en küçük oğlu hayatı başarılı olmuştur. Beş yıl süreden sonra yeni ailesiyle beraber annesini ilk defa ziyaret eder. Ancak bu ziyaret aynı zamanda son ziyareti olacaktır.

Ay's last son has succeeded in life. During 5 years first time he has came to mother with his new family. But this is also last time.

Yönetmen/ Director: Maryna Gorbach

Senaryo/ Script: Maryna Gorbach

Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer: S. Bulakovsky

Müzik/Music: E. Prystupa

Kurgu/ Editing: Maryna Gorbach

Oyuncular/Cast: Dmytro Surzиков, Halyna Stefanofa, Olga Grishyna, Karim Shyhar, Dasha Kastusik

Yapım/Production: KNU

Dağıtım/ Distribution: Protim Video Production

Maryna Gorbach

Kiev, Ukrayna'da 1981 yılında doğdu. Kiev Ulusal Tiyatro, Sinema ve TV Üniversitesi'nden 2006'da mezun oldu. Üniversitede okurken belgesel film ve reklam yönetmenliği yaptı. İlk 35 mm'lik kısa filmi The Jar çeşitli uluslararası film festivallerinde kısa film ödülleri kazandı. Halen Varşova, Polonya'da Andrzej Wajda Film Yönetmenliği Okulu'nda ilk uzun filmi üzerine çalışmaktadır.

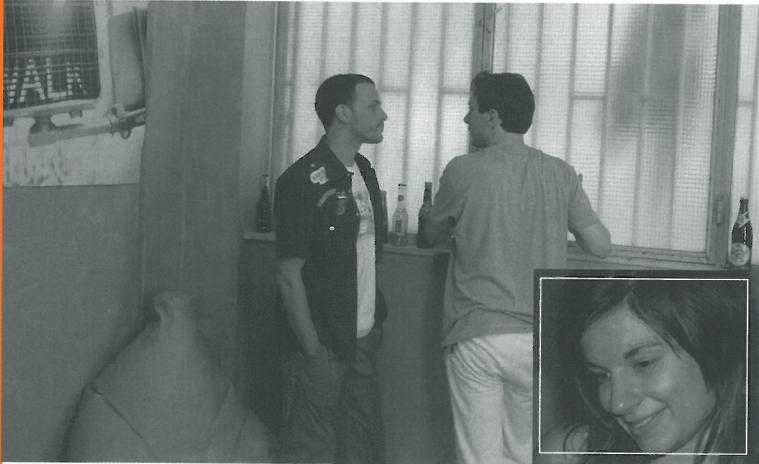
Born in Kyiv, Ukraine in 1981. Graduated from Kyiv National University of Theatre, Cinema and TV in 2006. Still at University, she worked as director of documentary projects, advertisement and her first 35mm short-film "The Jar"(2004) win several short film awards on different international festivals. Now she works on her feature debut at Andrzej Wajda Master School of Film Directing in Warsaw, Poland.

Filmleri/ Filmography:
2006 Borg/ The Debt
2005 The Jar

İLHAM PERİSİ TO VIMA TIS MOUSAS MARCHING MUSE

YUNANİSTAN/GREECE, 2006, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 14'30"

Miltos, Atina'nın merkezinde bir apartmanın zemin katındaki küçük bir dairede yaşayan 30 yaşlarında bir müzisyendir. Müzikle dolu ve yalnız bir yaşam sürmektedir. İlhamını ise her sabah aynı saatte evinin önünden geçen tanışmadığı bir kadından almaktadır. Kadının yürüyüş temposunda gizil bir güç ve bir çeşit duyarlık olduğunu hisseden Miltos, ona adayacağı güzel bir ezgi bestelemeye karar verir.

Miltos is a 30 year-old musician who lives and works in a small, underground flat in the center of Athens. He leads a lonely, isolated life, focused on his music. His inspiration, though, comes from the outside world: an unknown woman that passes outside his window every morning at the same time. Seeing an inner power and a sort of sensitivity in the woman's pace, Miltos is inspired to compose a beautiful tune that he dedicates to her.

Yönetmen/ Director: Christina Katsiadakis

Senaryo/ Script: Christina Katsiadakis

Görüntü Yönetmeni/ Cinematographer: Kostas Stamovlis

Müzik/Music: Panos Chronopoulos
Kurgu/ Editing: Nicos Protonotarios

Oyuncular/Cast: Harris Mayroudis, Stavros Sioulis, Kristen Ross

Christina Katsiadakis

1977'de Atina'da doğdu. Atina Üniversitesi Tarih bölümünü bitirdi ve aynı zamanda Akmi okulunda 2 yıllık yönetmenlik eğitimi aldı. Daha sonra devlet bursuyla Londra'daki Goldsmith's College'da senaryo yazımı ve yapıp üzerine yüksek lisans eğitimin tamamladı. Bir yıl boyunca 'Evlilik Yüzüğü' adlı televizyon programında yapımcı asistanı olarak çalıştı. Halen Cinegram şirketinde yapımcı asistanı olarak iki yeni kısa film üzerinde çalışıyor.

Christina Katsiadakis was born in Athens in 1977. She studied History in the University of Athens and followed a two-year directing course in Akmi, Athens. Granted a national scholarship, Katsiadakis then followed an MA in Goldsmiths College, London on scriptwriting and production. Having worked in the TV show "Wedding Ring" as a production assistant for a year, Katsiadakis currently works in the company Cinegram as an assistant producer of two new short film projects.

Filmleri/Filmography

2002 Orpheus and Euridice

2000 Without

YUNANİSTAN/GREECE, 2006, kısa/short, renkli/color, 35mm, 20'

Atina'nın ortasında bir site. Siteyi oluşturan binaların ortak kullandığı bir iç avlu. Eleni ve Alexis'in hayatında bir gün ve bir gece ve gündelik gerçeklerini değiştirecek bir eksiklik...

A block of flats in the middle of Athens. A common interior backyard. A day and a night in the lives of Eleni and Alexis and an absence which will change their everyday reality.

Yönetmen/Director: Sofia Exarchou

Senaryo/Script: Sofia Exarchou

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Simos Sarketzis

Kurgu/Editing: Kenan Akkawi

Müzik/Music: Florian Mikuta

Oyuncular/Cast: Ersee Malikenzou, Dimitris Xanthopoulos, Nikolaos Spyarakos, Anthi Andreopoulou, George Souxes, Mary Loucy, Nikos Sampalis

Yapım/Production: Greek Broadcasting Corporation S.A

Sofia Exarchou

1979'da Atina'da doğdu. Atina Ulusal Teknik Üniversitesi'nde elektrik mühendisliği ve Stavrakou Okulu'ndu sinema yönetmenliği eğitimi gördü. Uzun metrajlı filmlerde yardımcı yönetmen olarak çalışıyor. 'Mesafe', ilk filmi.

She was born in Athens in 1979. She studied Electrical Engineering in National Technical University of Athens (N.T.U.A.) and Film Direction at Stavrakou School. She works as assistant director in feature films. "Distance" is her first film.

İRAN CANLANDIRMALARI

IRANIAN ANIMATIONS

İRAN/IRAN, 2006, canlandırma/animation, renkli/color, 35mm, 6'

Kahramanımız bir adresi aramaktadır. Çevresindeki çeşitli işaretler ona yol gösterir.

The personage of the film is in search of an address. Various signs show him the direction.

Yönetmen/Director: Nazanin Sobhan Sarbandi

Senaryo Script: Nazanin Sobhan Sarbandi

Kurgu/Editing: Shahrzad Akrami

Müzik/Music: Mahmoud- Reza Mohaghegh

Yapım/Production: KANOON (Inst. for The Intellectual Dev. of Children&Young Adults)

Nazanin Sobhan Sarbandi

1949 yılında Tahran'da doğdu. Grafik üzerine eğitim aldı. Canlandırma filmleri yaptı. 1980'de Kanoon'a katıldı.

Born in Tehran in 1949, Sarbandi studied graphics. She joined Kanoon in 1980 and made several animations.

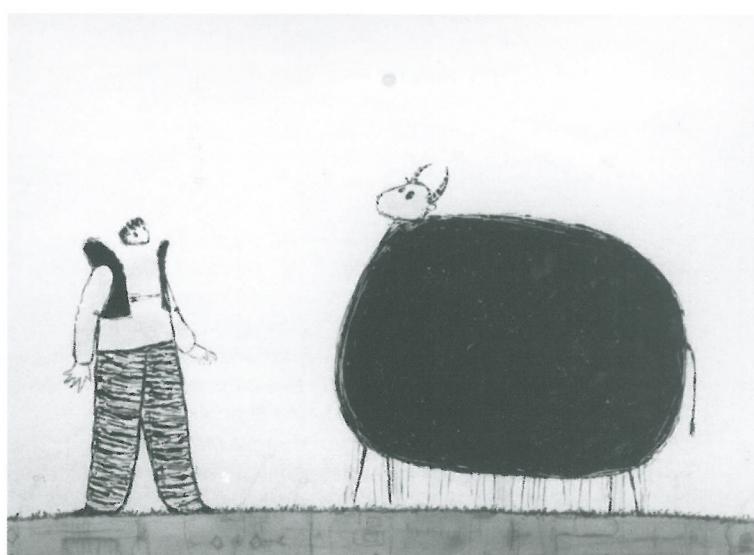
Filmleri/Filmography

Carpet
Footprint
Union
Address

ÇİFTÇİ VE İNEK KESHAVARZ VA GAAV THE FARMER AND THE COW

İRAN/IRAN, 2003, canlandırma/animation, renkli/color, 35mm, 6'

Bir çiftçi ve bir inek hakkında hayal gibi bir hikaye...

A dream-like narration about a farmer and a cow

Yönetmen/Director: Fatemeh Goudarzi

Senaryo/Script: Fatemeh Goudarzi

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Mohammad-Rahim Bakhtiari

Canlandırma/Animator: Fatemeh Goudarzi, Akram Motifar
Müzik/Music: Reza Mahaei

Kurgu/Edition: Saeed Pour-Esmaeili

Yapım/Production: KANOON (Institute for the Intellectual Development of Children & Young Adults)

Ödüller/Awards: 3.Tahran Uluslararası Canlandırma Festivali Onur Diploması/ Honorary Diploma, 3rd Tehran Int'l Animation Festival, 2003; Roshd Uluslararası Film Festivali Gümüş Kitap Ödülü/Silver Book Prize, Roshd Int'l Film Festival, 2003; 38.Houston Uluslararası Film Festivali En İyi Kısa Film Ödülü/Best Short Film, 38th Worldfest (Houston) Int'l Film Festival, 2005.

Fatemeh Goudarzi

1974'te Tahran'da doğdu. Goudarzi Sanat ve Mimarlık Fakültesi'nde resim eğitimi aldı. Kanoon'da 1996 yılında çalışmalarına başladı, canlandırmalarda yönetmen yardımcılığı yaptı.

Born in Tehran in 1974, Goudarzi studied painting at the Faculty of Art & Architecture. She began her activities in Kanoon in 1996 and has worked as an assistant director in several animations.

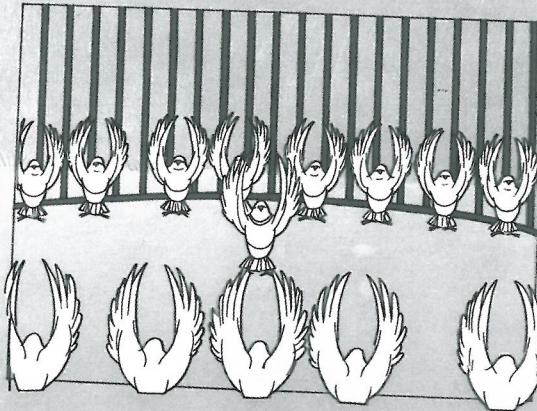
Filmleri/Filmography

2003 The Farmer & The Cow
Flying Grandma

DAYANIŞMA ETTEHAD THE UNITY

İRAN/IRAN, 1989, canlandırma/animation, renkli/color, 35mm, 9'

'Kelile va Dimne' masalından uyarlanan bu canlandırmada, güvercinler, aralarındaki uyum ve yardımlaşma sayesinde avcının tuzağından kurtulurlar.

Pigeons, with unity and harmony and sharing of each others help, are able to escape the fowler's trap. Based upon an old novel about animals from "Kelileh va Demneh".

Yönetmen/Director: Nazanin Sobhan Sarbandi

Senaryo/Script: Nazanin Sobhan Sarbandi

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Abdollah Alimorad

Kurgu/Editing: Mohammah Haghghi

Müzik/Music: Saeed Shahram

Yapım/Production: KANOON (Institute for The Intellectual Development of Children&Young Adults)

Nazanin Sobhan Sarbandi

1949'da Tahran'da doğdu.

Grafik eğitimi aldı. 1980'de Kanoon'a katıldı, birçok canlandırma film yaptı.

Born in Tehran in 1949, Sarbandi studied graphics. She joined Kanoon in 1980 and made several animations.

Filmleri/Filmography:

Carpet

Footprint

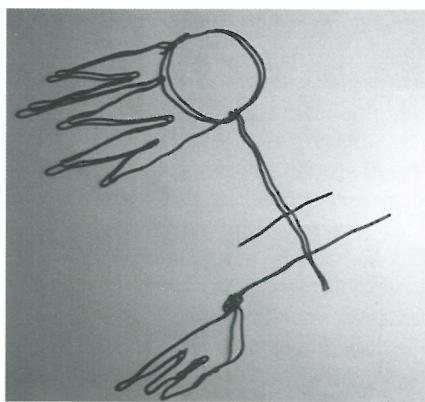
Union

Address

GÖKKUŞAĞI RANGIN KAMAN RAINBOW

İRAN/IRAN, 1973, canlandırma/animation, renkli/color, 35mm, 6'

'Gökkuşağı', çevresindeki çirkinlik ve acayıplıkların üzerine ışık ve renk saçan, iyimser, dinamik ve saf bir yaratığın çabalarını anlatıyor. Yalnız başına ve yeterli olmayan gücüyle er geç çevresi tarafından yenilgiye uğratılmış durumdayken varlığını sürdürmesi için ona başka bir el uzanır.

Rainbow illustrates the efforts of and optimistic, dynamic and pure creature, infusing light and color upon the ugliness and awkwardness of his surroundings. Being alone and with no sufficient power, he eventually is defeated by his surroundings. But wait, there comes another hand to continue...

Yönetmen/Director: Nafiseh Riahi

Senaryo/Script: Aidin Aghdashlou

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Mohammad Fijan

Canlandırma/Animation: Aidin Aghdashlou

Yapım/Production: KANOON (Institute for The Intellectual Development of Children & Young Adults)

Nafiseh Riahi

1944'te doğdu. İngiltere'de bir yıl Dekoratif Sanatlar Okulu'na devam etti. Beş yıl Cenevre'de Güzel Sanatlar Okulu'nda ressam ve heykeltıraş olarak çalıştı. İran Kültür ve Sanat Bakanlığı, Ulusal İran Televizyonu'nun Çocuk Bölümü ve Belçika'da Belvision Enstitüsü'nde görev yaptı. 2000 yılında yaşama veda etti.

Born in 1944, Riahi studied at the Decorative Arts School in England for one year and continued working as a painter and sculptor at the School of Fine Arts in Geneva for five years. Among the places she worked are Ministry of Culture and Arts in Iran; Children Section of the National Iranian Television; and Belvision Institute in Belgium. She passed away in 2000.

Filmleri/Filmography:

How Much Do I Know?

The Rainbow

GÖKKUŞAĞI BALİĞI MAHEYE RANGİN KAMAN THE RAINBOW FISH

İRAN/IRAN, 1996, canlandırma/animation, renkli/color, 35mm, 13'

Kibiri, güzel gökkuşağı balığının yalnız kalmasına neden olur. Yalnızlık, onu düşman balıklar için kolay bir av haline getirir. Fakat başka bir balık ona kurtulması için yardımcı olacaktır

Her conceit makes the beautiful rainbow fish become alone and her being alone makes her an easy prey to enemy fish. However, the other fish help to save her.

Yönetmen/Director: Farkhondeh Torabi

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Farkhondeh Torabi

Kurgu/Editing: Mohammad Haghghi

Müzik/Music: Mehrdad Janabi

Yapım/Production: KANOON (Institute for The Intellectual Development of Children&Young Adults)

Farkhondeh Torabi

1965'te Tahran'da doğdu.

Psikoloji eğitimi aldı. 1983 yılında görüntü yönetmeni ve canlandırmacı olarak çalışmaya başladı.

Born in Tehran in 1965, Torabi studied psychology and began her work in 1983 as a cinematographer and animator.

Filmleri/Filmography

2006 The Sprout

2000 Shangoul & Mangoul

1998 The Rainbow Fish

1996 The Thirsty Crow

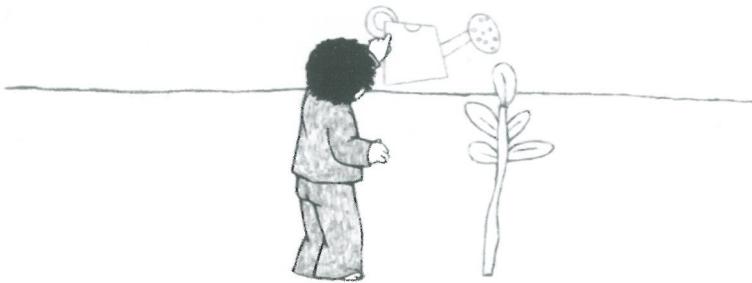
1994 Health is Happiness

1993 Flight

MOR BOYA KALEMİ MEDADE BANAFSH THE PURPLE CRAYON

İRAN/IRAN, 1975, canlandırma/animation, renkli/color, 35mm, 12'40"

Gerçeklerle kendi hayalleri arasındaki sınırları kaldırın bir çocuğun dünyası...

The child builds up a world of his own in his imagination and in doing so, he invalidates the border between reality and fantasy...

Yönetmen/Director: Nafiseh Riahi

Öykü/Story: Crockett Johnson

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Mahmoud Fijani

Müzik/Music: Kambiz Roshanravan

Yapım/Production: KANOON (Institute for The Intellectual Development of Children&Young Adults)

Nafiseh Riahi

1944'te doğdu. İngiltere'de bir yıl Dekoratif Sanatlar Okulu'na devam etti. Beş yıl Cenevre'de Güzel Sanatlar Okulu'nda ressam ve heykeltıraş olarak çalıştı. İran Kültür ve Sanat Bakanlığı, Ulusal İran Televizyonu'nun Çocuk Bölümü ve Belçika'da Belvision Enstitüsü'nde görev yaptı. 2000 yılında yaşama veda etti.

Born in 1944, Riahi studied at the Decorative Arts School in England for one year and continued working as a painter and sculptor at the School of Fine Arts in Geneva for five years. Among the places she worked are Ministry of Culture and Arts in Iran; Children Section of the National Iranian Television; and Belvision Institute in Belgium. She passed away in 2000.

Filmleri/Filmography

How Much Do I Know?

The Rainbow

ÖRDEK VE ÇİFTÇİ ORTAK VE KESHAVARZ THE DUCK AND THE FARMER

İRAN/IRAN, 2004, canlandırma/animation, renkli/color, 35mm, 6'

Film, tembel bir çiftçinin çiftlikteki bir ördekle birlikte yaşadıklarını anlatıyor.

It depicts the living of a lazy farmer with a duck in the farm.

Yönetmen/Director: Aviz Mirfakhraei
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Mohammad-Rahim Bakhtiari
Kurgu/Editing: Changiz Sayyad
Yapım/Production: KANOON (Institute for The Intellectual Development of Children & Young Adults)

Aviz Mirfakhraei

1961'de Tahran'da doğdu. Volda College'da canlandırma üzerine eğitim aldı. İran, İsveç ve Norveç'te resim sergilerine katıldı.

Born in Tehran in 1961, Mirfakhraei studied arts in Oslo and animation at Volda College, Norway. She has participated in painting exhibitions in Iran, Sweden, and Norway.

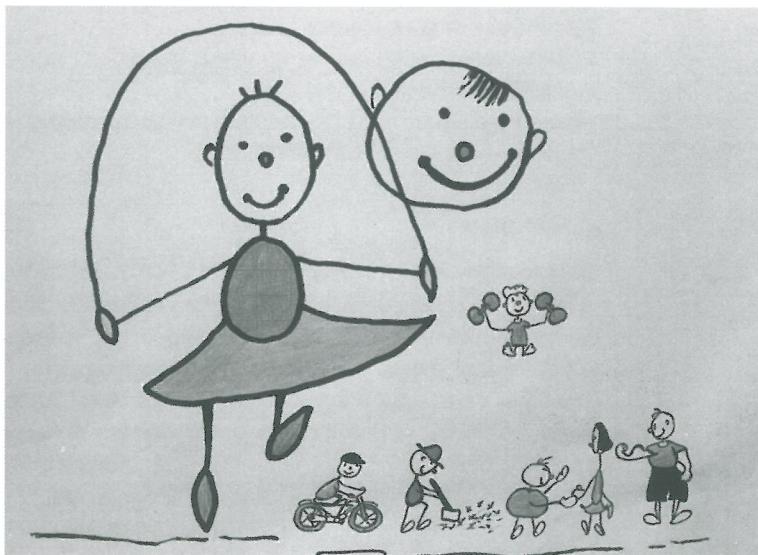
Filmleri/Filmography:

2004 Happiness
2004 The Duck and The Farmer
Girl & Boy
The Forest's Son

SAĞLIK MUTLULUKTUR SALAMATI MAYE-YE NESHAT AST HEALTH IS HAPPINESS

İRAN/IRAN, 1994, canlandırma/animation, renkli/color, 35mm, 4'

Film, çocuklara kendi sağlıklarını başkalarının yardımı olmadan nasıl koruyabileceklerini basit ve çekici bir yolla öğretiyor.

In a simple and engaging way, it teaches the children to take care of their own health and not to expect the others to help them.

Yönetmen/Director: Farkhondeh Torabi
Canlandırma/Animator: Farkhondeh Torabi
Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Sako
Kurgu/Editing: Farkhondeh Torabi
Müzik/Music: Mehrdad Jenabi
Yapım/Production: KANOON (Institute for the Intellectual Development of Children & Young Adults)

Farkhondeh Torabi

1965'te Tahran'da doğdu. Psikoloji eğitimi aldı. 1983 yılında görüntü yönetmeni ve canlandırmacı olarak çalışmaya başladı.

Born in Tehran in 1965, Torabi studied psychology and began her work in 1983 as a cinematographer and animator.

Filmleri/Filmography:

2006 The Sprout
2000 Shangoul & Mangoul
1998 The Rainbow Fish
1996 The Thirsty Crow
1994 Health is Happiness
1993 Flight

İRAN/IRAN, 2005, canlandırma/animation, s&b/b&w, 35mm, 7'

Film, bir kuş gibi yaşamayı sembolize ediyor...

The film is a symbol of living like a bird...

Yönetmen/Director: Lisa Jamileh Barjesteh**Senaryo/Script:** Lisa Jamileh Barjesteh**Kurgu/Editing:** Reza Bahadorian**Canlandırma/Animator:** Lisa Jamileh Barjesteh**Müzik/Music:** Amir-Hossein Jalili**Yapım/Production:** KANOON (Institute for the Intellectual Development of Children & Young Adults)**Lisa Jamileh Barjasteh**

1970 yılında ABD'de doğdu. Azad Üniversitesi'nde resim eğitimi aldı. Yüksek lisansını animasyon film üzerine yaptı. Ulusal ve uluslararası ödüller kazanmış on animasyon filmleri bulunuyor.

Lisa Jamileh Barjasteh was born in 1970 in the United States. She studied painting in Azad University and pursued her M.A. in animation film making. She directed ten animations which have won some national and international prizes.

Filmleri/Filmography:

Bird of Silence

My Nose

The Naughty Sheep

The Color of Song

The Angel of Imagination

Light

The Lying Shepard

Desire

Circle

SHANGOUL VE MANGOUL SHANGOUL AND MANGOUL**İRAN/IRAN, 2005, canlandırma/animation, renkli/color, 35mm, 17'30"**

Kurt, küçük keçileri kandırarak, anne keçi evde yokken evlerine girip yavrularından ikisini yemek ister. Yavru keçilerin en küçüklerinin yardımıyla kurdun elinden kurtulur.

It depicts how the wolf deceives the little goats and enters their home when the mother goat is out, how he eats two of them and how they are saved with the help of the little of the family.

Yönetmen/Director: Farkhondeh Torabi & Morteza Ahadi**Senaryo/Script:** Farkhondeh Torabi**Görüntü Yönetmeni/Cinematography:** Morteza Ahadi**Kurgu/Edition:** Hassan Hassan-Doust**Müzik/Music:** Pirouz Arjomand**Canlandırma/Animator:** Farkhondeh Torabi**Yapım/Production:** KANOON (Institute for the Intellectual Development of Children & Young Adults)

Ödüller/Awards: 15. İsfahan Uluslararası Film Festivali Altın Kelebek Ödülü/Golden Butterfly 15th Isfahan Int'l Film Festival, 2000; 2. Tahran Uluslararası Canlandırma Filmleri Festivali En İyi Çocuk Filmi Ödülü/Golden Bird for the Best Children Film 2nd Tehran International Animation Festival, 2001; 17. Chicago Çocuk Filmleri Festivali Juri Ödülü/Adult Jury Prize 17th Chicago Int'l Children's Film Festival, 2000; Kahire Film Festivali Altın Kahire Ödülü, 2001; Güney Kore Pusan Uluslararası Film Festivali En İyi Animasyon/Prize for The Best Asian Film Pusan Int'l Film Festival, 2001; Hindistan Hyderabad Film Festivali En İyi Canlandırma Ödülü/Silver Elephant, Best Animation Film, 2001;

SUSAMIŞ KARGA KALAGHE TESHNEH THE THIRSTY CROW

İRAN/IRAN, 1995, canlandırma/animation, renkli/color, 35mm, 6'

Susamış bir karga, çöldeki su arayışı sırasında bir su testisi bulur. Fakat testinin içinde çok az su vardır ve karganın gagası bu suyu içmek için çok kısadır...

A thirsty crow in her pursuit for water in a desert, finds a water jar, but there is just a little water and the crow's beak is too short...

Yönetmen/Director: Farkhondeh Torabi

Senaryo/Script: Farkhondeh Torabi

Canlandırma/Animator: Farkhondeh Torabi

Kurgu/Editing: Farkhondeh Torabi

Müzik/Music: Mehrdad Jenabi

Yapım/Production: KANOON (Institute for The Intellectual Development of Children&Young Adults)

Farkhondeh Torabi

1965'te Tahrان'da doğdu.

Psikoloji eğitimi aldı. 1983 yılında görüntü yönetmeni ve canlandırmacı olarak çalışmaya başladı.

Born in Tehran in 1965, Torabi studied psychology and began her work in 1983 as a cinematographer and animator.

Filmleri/Filmography

2006 The Sprout

2000 Shangoul & Mangoul

1998 The Rainbow Fish

1996 The Thirsty Crow

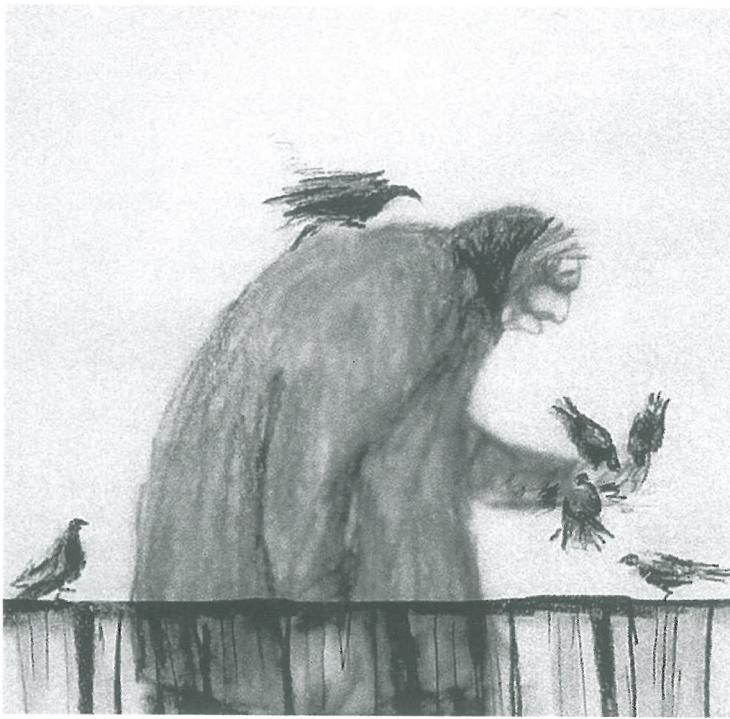
1994 Health is Happiness

1993 Flight

UÇAN BüYÜKANNE MADARBOZORG PARANDEH FLYING GRANDMA

İRAN/IRAN, 2006, canlandırma/animation, renkli/color, 35mm, 12'

Çocuk büyükannesinin eve geldiğini fark etmez, ta ki büyükannesinin arkadaşlarının kimler olduğunu öğrenene kadar...

Grandma comes to their home; the kid doesn't pay any attention to her until he finds about her friends..

Yönetmen/Director: Fatemeh Goudarzi

Senaryo/Script: Fatemeh Goudarzi

Kurgu/Editing: Saeed Pour-Esmaeli

Görüntü Yönetmeni/Cinematography: Mohammad-Rahim Bakhtiari

Canlandırma/Animator: Fatemeh Goudarzi

Müzik/Music: Nima Hosseinzadeh

Yapım/Production: KANOON (Institute for The Intellectual Development of Children&Young Adults)

Ödüller/Awards: 2006 Almatı Uluslararası Film Festivali En İyi Canlandırma Film Ödülü/Best Animation Film Prize, Almatı International Film Festival, 2006; 5.Uluslararası Tahrان Canlandırma Filmleri Festivali Büyük Ödül, Onur Diploması/Golden Prize for The Best Film with The Subject of Children & Young Adults, Cash Prize, Honorary Diploma, 5th Tehran International Animation Festival, 2007, Iran

Fatemeh Goudarzi

1974'te Tahrان'da doğdu.

Goudarzi Sanat ve Mimarlık

Fakültesi'nde resim okudu.

Kanoon'da 1996 yılında çalışmalarına başladı, canlandırma filmlerde yönetmen yardımcılığı yaptı.

Born in Tehran in 1974, Goudarzi studied painting at the Faculty of Art & Architecture.

She began her activities in Kanoon in 1996 and has worked as an assistant director in several animations.

Filmleri/Filmography

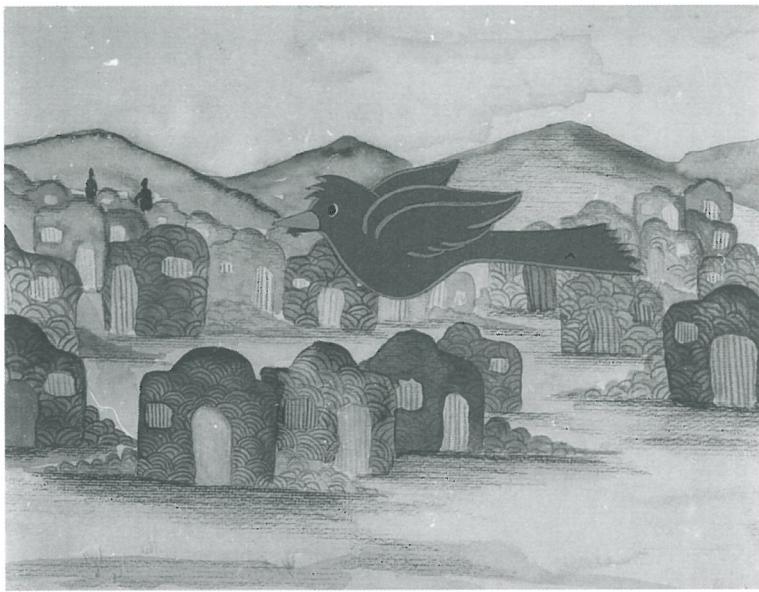
2006 Flying Grandma

2003 The Farmer & The Cow

YALNIZLIK GUGUK KUŞU FAKTEH TANHA THE LONELY CUCKOO

İRAN/IRAN, 1995, canlandırma/animation, renkli/color, 16mm, 9'

Kendi sesini sevmeyen bir gugukkuşu başkalarını taklit etmeye çalışır. Başka kuşlar onunla dalga geçikleri için kendi sesini unutur. Sonunda başka bir gugukkuşunun sesini duyuncaya kendi sesinin diğer bütün kuşların sesinden daha iyi olduğunu fark eder.

A lonely cuckoo, who doesn't like her own singing, tries to imitate others. But she being fun off by other birds, which makes her to forget her own singing. Finally, with hearing another cuckoo's voice, she realize her voice is better than any other bird.

Yönetmen/Director: Parvin Tajvid

Canlandırma/Animation: Parvin Tajvid

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Alireza Amirifar

Kurgu/Editing: Changiz Sayyad

Müzik/Music: Parham Parvas

Yapım/Production: KANOON (Institute for The Intellectual Development of Children&Young Adults)

Parvin Tajvid

1961'de Meşhed'de doğdu. IRIB College'da canlandırma üzerine eğitim aldı. 1982'de Kanoon'da çocuklar için resim öğretmenliği yapmaya başladı. 1993'ten beri Kanoon'da canlandırma filmleri yapmaktadır.

Born in Mashhad in 1961, Tajvidi pursued her BA in Animation from IRIB College and began collaborating with Kanoon in 1982 to teach painting to children. Since 1993, Tajvidi has been making animation films at Kanoon.

Filmleri/Filmography:

The Lonely Cuckoo

Aunt Rana & Aunt Nesa Stories

The Story of Panirak

The Most Beautiful Song

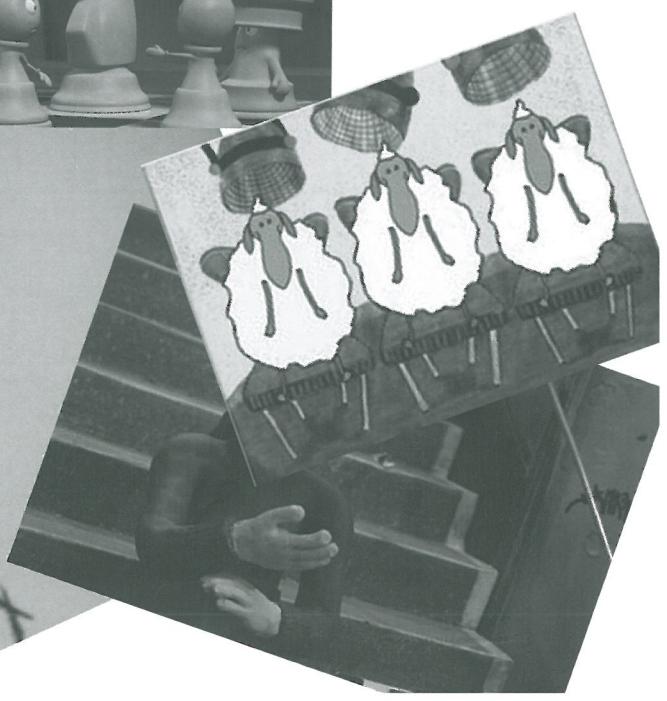
God Memorandum

Saba

Farabi

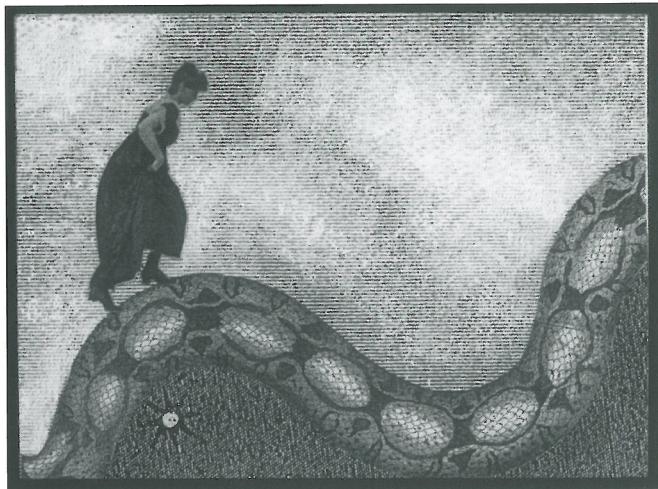
EN HAYALLER

THE MOST FANCY ONES

ABD/ USA, 2006, Canlandırma/Animation, Kısa/Short, S&B/ B&W, 35 mm, 10'

Titizlikle elle yapılmış kolajlar bir kadının hatırlalar içindeki fantastik öyküsünü keşfetiyor.

Meticulous handmade collages explore a woman's fantastical journey through memories.

Yönetmen/ Director : Stacey Steers

Senaryo / Script : Stacey Steers

Görüntü Yönetmeni / Cinematographer : Victor Jendras

Müzik /Music : Bruce Ooland

Kurgu / Editing : Reynold Reynolds

Yapım /Production : Stacey Steers

Dağıtım / Distribution: Stacey Steers

Ödüller / Awards: 2007 Black Maria Film Festivali Jüri Ödülü/ Black Maria Film Festival, Jury's Choice (First Prize) 2007

Stacey Steers

Stacey Steers Colorado Üniversitesi'nde Sinema Çalışmaları dersleri verdiği Boulder, Colorado'da yaşayan bağımsız bir animasyoncu. Emek yoğunluğu isteyen filmleri binlerce bireysel, kağıt üzerine el yapımı çalışmalardan oluşuyor ve yapımı yıllar sürüyor. . Animasyonları yaygınla gösterildi ve ulusal ve uluslararası ödüller kazandı.

Stacey Steers is an independent animator living in Boulder, Colorado where she teaches for the Film Studies Program at the University of Colorado. Her labor - intensive films are composed of thousands of individual, handmade works on paper and take years to produce. Her animations have screened extensively and won national and international awards.

Filmleri/ Filmography:

2006 Phantom Canyon

1999 Totem

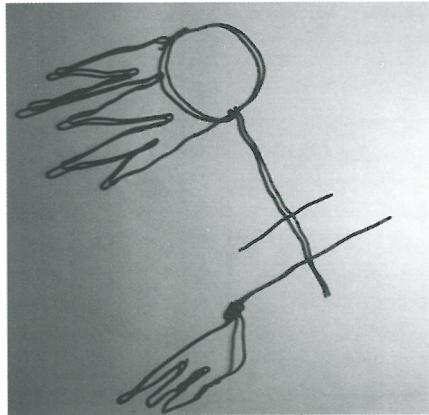
1990 Watunna

1988 The Black Sheep

UYAN WAKE UP

ALMANYA/GERMANY, 2006, canlandırma/animation, s&b/b&w, betacam SP, 2'55"

Genç bir kadın, bir adamın dikkatini çekmek için ümitsizce çabalamaktadır, ancak adam kendi dünyasında yaşamaktadır ve kadını fark etmemektedir. Bu nedenle kadın gerçekten çok sinirlenir...

A young lady makes desperate efforts to angle for a boy's attention but he lives in his own world and doesn't notice her. So she gets really angry...

Yönetmen/ Director: Christine Sebald

Senaryo/Script: Sabine Rollnik, Christine Sebald

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Sabine Rollnik, Christine Sebald

Müzik/Music: Kitty Ahoi

Kurgu/Editing: Christine Sebald

Yapım/Production: FILMLOUNGE GmbH

Dağıtım/Distribution: FILMLOUNGE

Christine Sebald

1973'te Münih'te doğdu. 2005'te Sanat Üniversitesi'nin Tasarım bölümünden mezun oldu. (Hochschule für Gestaltung, Offenbach). Trickfilmounge'un (Berlin) oluşumuna katkıda bulundu. 2000'den beri Film Lounge GmbH'ye dışarıdan iş yapıyor.

She was born in 1973, in Munich. 2005 University degree, design diploma University of Art (Hochschule für Gestaltung), Offenbach. 2005 formation of Trickfilmounge, Berlin. since 2000 freelancer for Film Lounge GmbH, Berlin.

Animasyon Filmografisi:

2006 Wake Up

2005 Emi A+R

2005 Über Euch

2004 Politibongo

2004 Sexflipper

2002 Mitte Juli

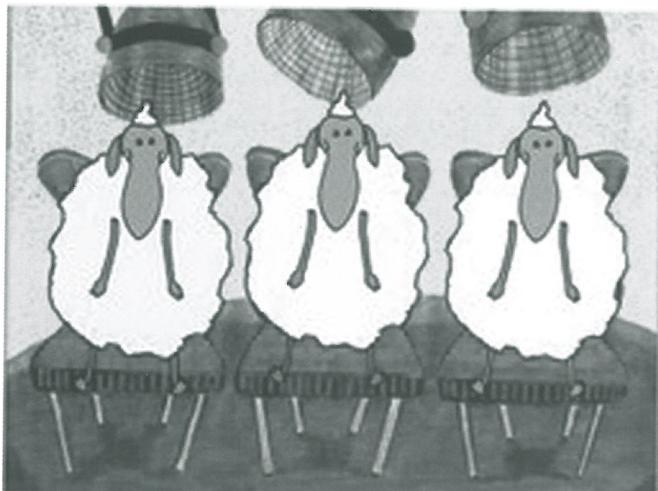
2002 Politibongo

2002 Klimaquiz

ELASTİK BERBER ELASTINEN PARTURI THE ELASTIC BARBER

FİNİLÂDİYA/FINLAND, 2005, canlandırma/animation, kısa/short, renkli/color, Betacam SP, 5' 22"

Bir berber şapkasını tekrar ele geçirirmek için vücudunu mümkün olduğunda esnetmek zorunda kalır.

A barber has to stretch across space to retrieve his hat.

Yönetmen/Director: Milla Nybondas

Senaryo/Script: Milla Nybondas

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Milla Nybondas

Müzik/Music: Johann Strauss

Kurgu/Editing: Milla Nybondas

Yapım/Production: Turku Arts Academy

Dağıtım/Distribution: Turku Arts Academy:
eijasaarinen@turkuamk.fi

Ödüller/Awards: Hinku ja Vinku Özel Ödülü, Finlandiya/Hinku ja Vinku Special Mention, Kettupäivät, Finland

Milla Nybondas

1982'de doğdu. Çizgiroman

yapımı üzerine eğitim aldı.

2003'te Turku Politeknik Sanat Akademisi'nde animasyon eğitimi gördü. Halen bir kukla animasyonu üzerinde çalışıyor. 'Elastik Berber', ilk filmi.

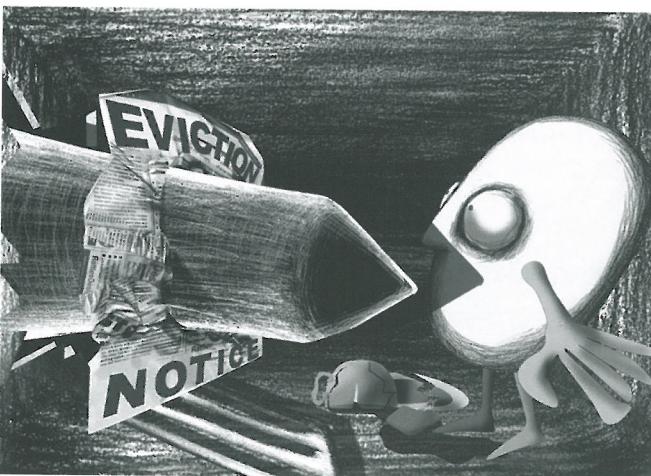
Milla Nybondas (1982) studied comic making before entering Arts academy at Turku Polytechnic in 2003, where she studies animation. 'The Elastic Barber' is her first movie. At the moment she is working on a puppet animation.

EVİMİN TEPEŞİNDEKİ DÜNYA

THE MALL ON TOP OF MY HOUSE

HİNDİSTAN/ INDIA, 2006, canlandırma/ animation, kısa/ short, renkli/colour, 16mm, 5'30"

Bombay sahilinde balıklar, balıkçı topluluğu ve evleri molozun altına gömülür. Molozların arasından uzun binalar yükseler - alışveriş merkezleri ve lüks evler, golf kulüpleri vs. Solgun bir balıkçı, tehtitkar şimdiki zamana geri getirildiğinde deniz kenarında küçük bir ev anıktadır. Molozların altına gömülü, Çok geçmeden moloz yığınından çıkartılır ve büyük şehirden tamamen uzaklaştırılır.

Coastal Bombay, the fish, the fishing community and their homes get buried under rubble. From the rubble emerge tall monoliths – shopping malls and luxury housing, golf clubs etc. The protagonist, a pale alert fisherman reminisces about a small house near the sea when he is brought back to a threatening present. He is buried under rubble – his new home. Soon he is drilled out from the rubble and shunted out of the metro – city altogether.

Yönetmen/Director: Aditi Chitre

Kurgu/Editing: Pankaj Rishi Kumar

Aditi Chitre

Aditi Chitre ressam ve animasyon sanatçısı. Grafik tasarımın sürekli olarak sanat anlayışını zorlamasından hiz duyuyor. *The Mall on top of My House* ilk filmi. MSU Baroda, Gujarat Güzel Sanatlar Fakültesi'nde (BFA 2004) resim eğitimi gördü ve kısa süre önce Bombay'de resimlerinden oluşan ilk sergisini açtı. Aynı zamanda internet üzerinden mattersofart.com'da sanat ve sinema konusunda serbest yazıyor.

Aditi Chitre is a painter/animation artist, she also does freelance story boarding/illustration and enjoys foraying into graphic design to constantly push her own understanding of art. The mall on top of my house is her first film. She trained as a painter from the faculty of fine art (bfa 2004), msu baroda, gujarat and recently held her first exhibition of paintings in a group show in bombay. She also freelances as an art and film reviewer for mattersofart.com, an online art magazine.

HOLLANDA/NETHERLANDS, 2006, canlandırma/animation, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 4'

Eski sembollerle biraraya gelmiş kadınlar dünyanın birliğini ve ruhanılığını yansıtır.

Women incorporating with ancient symbols reflect the unity and spirituality of the world.

Yönetmen/Director: Bouwine Pool

Senaryo/Script: Bouwine Pool, Leoni Santander

Müzik/Music: Jeroen van Hoof

Yapım /Production: Leoni Santander

Dağıtım/Distribution: Leoni Santander

Bouwine Pool

Amsterdam'da doğdu ve büydü. Utrecht sanat okulunda canlandırma eğitimi aldı.

Bağımsız bir canlandırmacı olarak televizyon reklamlarında, şovlarında, kliplerde ve bağımsız kısa filmlerde canlandırma ve yönetmenlik yaptı. İlk bağımsız filmi "poetry is childsplay" dir.

Born and raised in Amsterdam, the Netherlands, Bouwine Pool studied animation at the Utrecht school of the Arts (HKU) where she graduated in 2000 in 2d character animation. From that time on she has been working as a free-lance animator and director on commercials, television shows, video clips and independent shorts. In 2005 she finished her first independent film "poetry is childsplay".

Filmleri/Filmography

2007 sesamstraat "de maan"

2007 Kartonnen dozen

2007 Het is de liefde....

2007 Leader Lees mij!

2006 sesamstraat "ik ben"

2006 Mama dont care

2005 Poezie is kinderspel

AYARI BOZUK SYNCHRONOFF OUT OF SYNC

İNGİLTERE/UK, 2006, canlandırma/animation, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 08'

Catia Peres

1977'de Lizbon'da doğdu. Üniversitede grafik tasarım eğitimi aldı, sanat yönetmeni olarak çalıştı ve Calouste Gulbenkian Derneği'nde ilk animasyonlarını yaptı. Ardından çizim ve çizgiromân üzerine yüksek lisans yaptı. Çizim kitabı "Vrunzie"yi hazırladı. İngiltere'de Ulusal Sinema ve Televizyon Okulu'nda aldığı animasyon eğitimi çizimdeki karakterlerine hayat vermesini sağladı.

Catia Peres was born in Lisbon in 1977. She studied graphic design in university, worked as an art director and made her first animated stories at the Calouste Gulbenkian Foundation. She then enrolled a Post-Grad. course in illustration and comics and finished her illustration book "Vrunzie". Her MA Animation course in England at the National Film & Television School helped her bring life to her characters in drawing.

Yönetmen/Director: Catia Peres

Senaryo/Script: Andras Gerevich

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Bjørn Bratberg

Müzik/Music: Matthew Davidson

Kurgu/Editing: Bert Hunger

Yapım/Production: National Film & Television hsharda@nftsfilm-tv.ac.uk

Dağıtım/Distribution: National Film & Television hsharda@nftsfilm-tv.ac.uk

Sahnede birbirleriyle uyumu kaybeden iki dansçının, Eleanor ve Bert'in şiirsel hikayesi. Zamanın durduğu bir anda, sevgililer ortak yaşamlarının dönüştüğü issız manzaraya doğru bir yolculuğa çıkarlar. Bu fantastik dünyada günlük yaşamın sahte hikayelerini gösteren dev bir makine olan 'Rutinlerin Saati'yle karşılaşırlar. Çok güzel dengelenmiş rutinlerle uğraşmaya başladıklarında saat parçalanmaya başlar. Ardından gelen karmaşa uyumlarını ancak birbirlerine yardım ederek tekrar yakalayabileceklerini anırlar: zaman yeniden başladığında sahneye dönüp muhteşem bir performans ortaya koymalar.

Filmleri/Filmography:

2004 Elusive Guest

2004 Bella Ciao

2004 The nap

Synchronoff is the poetic story of Eleanor and Bert, two dancers who lose the synchronicity of their performance on stage. In a moment frozen in time the lovers embark upon an inner journey through the deserted landscape that their common life has become. In this fantastic world they encounter the "Clock of Routines", a giant machine displaying mocking vignettes of their daily lives. When they tinker with the finely balanced routines the clock begins to fall apart. In the ensuing chaos they discover that only by helping each other will they find synchronicity again: as time resumes they return to the stage to deliver a beautiful performance!

Filmde, ölmek üzere olan Godiva adlı bir kadının hayalleri ile anıları iç içe geçiyor. Seyirci, Godiva'nın hayatının bir film seridi gibi gözlerinin önünden geçmesine tanıklık ediyor. Birbirlerine bağlanmış karakterler, absürd tiyatro, 'reality TV' ve sırktan esinlemelerle sahnede kendilerine gelip canlanıyorlar.

In The Last Circus interweaves the dreams and memories of Godiva, a dying woman. We are privy to her life as it flashes before her eyes. The knitted characters come alive on the stage, drawing influences from theatre of the absurd, reality TV and the circus

tion, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 17'

Yönetmen/Director: Vera Neubauer

Senaryo/Script: Vera Neubauer

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Vera Neubauer

Müzik/Music: Iva Bittova

Kurgu/Editing: Vera Neubauer

Yapım/Production: Spectre Films

Dağıtım/Distribution: Spectre Films

Vera Neubauer

1970 yıldan beri 30'dan fazla film yaptı, birçok senaryo yazdı, fotoğraf sergilerini katıldı ve festival gösterimleri düzenledi. Filmleri, dünyanın dört bir yanında sinemalarda, galerilerde ve televizyonda gösterildi; iki BAFTA ödülünün yanı sıra Stuttgart, Ankara, Gyor, Wilhelmshaven, Dresden, Oberhausen, Melbourne, Montreal, Hamburg ve Londra'da düzenlenen film festivallerinde önemli ödüllere değer bulundu.

Since 1970 Vera Neubauer has made more than 30 films, written numerous scripts, had photo exhibitions and curated festival screenings. Her films have been widely shown internationally in cinemas, galleries and on television and awarded 2 BAFTAs as well as major prizes at film festivals in Stuttgart, Ankara, Gyor, Wilhelmshaven, Dresden, Ankara, Oberhausen, Melbourne, Montreal, Hamburg and London.

Filmleri/Filmography

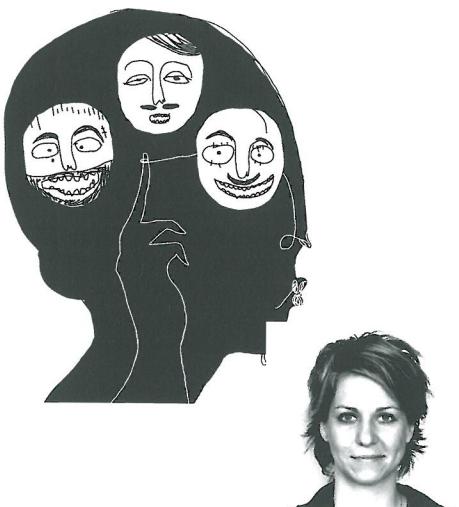
2005 Woolly Town-Woolly Head
2002 Hooked
2001 Wolly Wolf
1999 La Luna
1999 I Dance
1997 The Dragon and The Fly
1996 Wheel Of Life
1995 The Lady Of The Lake

1993 Live T.V.
1990 Don't Be Afraid
1988 Passing On.
1987 The Mummy's Curse
1986 Mid Air
1984 The World of Children
1981 The Decision
1978 Animation for Live-Action

YUMAK YARN

İNGİLTERE/UK, 2006, canlandırma/animation, kısa/short, renkli/color, betacam SP, 08'

Bir kadın hep doğru kişiyi bekler. Yalnız olduğu bir gece, nostaljik bir ruh haline bürünüp yine beklemeye koyulur ama o kişi bir türlü gelmez. Yapılacak ne kalmıştır?

A woman is always waiting for the one. On a lonely night, she is in a nostalgic mood and the one has not yet arrived...what is there to do?

Filmleri/Filmography:

2006 Yarn...good light is essential
2005 Trousers lipsync
2001 Scientific practical handistics

Yönetmen/Director: Réka Gacs

Senaryo/Script: Réka Gacs

Müzik/Music: Matt Golden, Dizko Stu

Kurgu/Editing: Réka Gacs

Yapım/Production: Royal College of Art

Ödüller/Awards: Passion Pictures İlk Yıl Özel Ödülü/Special Mention at Passion Pictures' First Year Film Prize, RCA, London 2006
Calvin Klein Öğrenci Filmleri Yarışması Büyük Ödül/Grand Prize Runner-Up, Calvin Klein Student Film Competition, New York 2007

Réka Gacs

1977'de Budapeşte'de doğdu. 2001'de Macaristan Sanat ve Tasarım Üniversitesi'nin Animasyon bölümünden mezun oldu. Aynı üniversitede sanat öğretmeni olarak çalışmaya başladı. Serbest bir animasyoncu ve grafik tasarımcısı olarak 2005'de Kraliyet Sanat Koleji'nin (Londra) animasyon yüksek lisans programına girene dek Macaristan'da çalıştı.

She was born in Budapest in 1977. Graduated at the Hungarian University of Art and Design's animation department (Budapest) with an interactive animated CD- ROM 'Scientific Practical Handistics' in 2001. After diploma she was working as an art teacher at the same University and as a freelance animator and graphic designer until 2005 in Hungary, when she enrolled at the Royal College of Art's animation MA course (London).

İŞVEÇ/SWEDEN, 2006, canlandırma/ animation, belgesel/ documentary, renkli/color, 35 mm, 12'

Duvar yazıları hakkında renkli bir belgesel animasyon. Spreyle boyayanlar izlerini duvarlara, tünelere ve trenlere bırakıyorlar ancak biz boyanan ismin ardındaki nadiren görüyoruz. Filmde, bunu neden yaptıklarını anlatan üç maskesiz kızla tanışıyoruz.

An animated, colourful documentary about graffiti. The spraypainters leave their mark on walls, tunnels and trains but we rarely see the person behind the painted name. In the film we meet three unmasked painting girls who tell us why they do it.

Yönetmen/Director: Mia Hulterstam, Cecilia Actis

Senaryo/Script: Mia Hulterstam, Cecilia Actis

Görüntü Yönetmeni/Cinematographer: Mia Hulterstam, Cecilia Actis

Müzik/Music: One

Kurgu/Editing: Mia Hulterstam, Cecilia Actis

Cast/Oyuncular: Blue, Karma, Tiger, Anders Johansson

Yapım/Production: Linda Stern

Mia Hulterstam

1976'da Linköping'de doğdu, sahne yapımlarında ışıklandırma üzerine çalıştı.

She was born in 1976 in Linköping, has worked with lighting for stage productions.

Cecilia Actis

Cecilia Actis

1976'da Cordoba, Arjantin'de doğdu, sahne yapımlarında ışıklandırma üzerine çalıştı.

She was born in 1976 in Cordoba (Argentina), has worked with lighting for stage productions.

Ortak Filmleri/ Filmography

2006 Blue Karma Tiger
2003 The Dance of My Text

SATRANÇ SCHACK CHESS

İŞVEÇ/SWEDEN, 2006, canlandırma/ animation, kısa/ short, renkli/color, 35mm, 5'

Eski kütüphanede satranç taşları savaşa hazırlanmaktadır. Kaçıp saklanmayı tercih eden birkaç tane hariç, tek tek birbirlerini süzürek kimin en büyük ve en güçlü olduğunu ölçmeye çalışmaktadır. Birdenbire bir beyaz piyon ileri atılır ve çığın bir savaş başlar. Kazanan kim olacaktır; Beyaz mı, Siyah mı?

In the old library the chess pieces are preparing to do battle. They look at one another and gauge who is biggest and strongest, with the exception of a few who would prefer running off and hiding. Suddenly a white pawn leaps forward and a frantic battle ensues. Who will be the winner; Black or White?

Yönetmen/ Director: Pernilla Hindsefelt

Senaryo/ Script: Pernilla Hindsefelt

Müzik/Music: Joakim Jennefors

Yapım/Production: Lisbet Gabrielsson Film AB with support from Film Gotland, TV4 AB, Swedish Film Institute/Gila Bergqvist-Ulfung

Pernilla Hindsefelt

Pernilla Hindsefelt 1968'de doğdu, Stockholm'un kuzeyinde, Täby'de yaşıyor. 1990'dan beri İsviçre ve Danimarka'da animasyonculuk yapmaktadır.

Pernilla Hindsefelt, born in 1968, lives in Täby, north of Stockholm. Has worked as an animator in Sweden and Denmark since 1990.

Filmografi /Filmography:

2006 Schack
1998 Nocturne
1995 Do Nothin' Till You Hear From Me
1995 Petitessen

NORMA SEN MISİN? ARE YOU NORMA?

KANADA/CANADA, 2006, canlandırma/animation, renkli/color-s&b/b&w, 35mm, 3'8"

'Norma Sen misin?', modanın da etkisiyle kadın vücuduna dayatılan kısıtlamalarını irdeleyen deneysel bir animasyon filmi.

Filmalleri/Filmography

2006 Are You Norma?

2005 Conversations with a Ladybug

Are You Norma? is an experimental animation that explores fashion restrictions placed on the female body.

Yönetmen/Director: Angela Edmunds Görüntü

Yönetmeni/Cinematographer: Angela Edmunds Kurgu / Editing:

Angela Edmunds Ödüller/Awards: 20. Saskatchewan Ulusal Öğrenci Film ve Video Festivali, En İyi Deneysel Ödülü / 20th National Student Film&Video Festival-Regina, Saskatchewan Best Experimental Award

Angela Edmunds

Saskatchewan Eyaleti'nin (Kanada) Saskatoon kentinde yaşıyor ve Canada for Wapos Bay adlı yapım şirketinde yapılan animasyon televizyon dizilerinde kurgu asistanı olarak çalışıyor. Film ve Video Yapım üzerine Güzel Sanatlar dalındaki yüksek lisans eğitimiini Regina Üniversitesi'nde dereceyle tamamladı. 'Norma Sen misin?' adlı filmi, Ottawa Uluslararası Animasyon Festivali, Dawson City Uluslararası Film Festivali ve Victoria Bağımsız Film ve Video Festivali de dahil olmak üzere Kanada'nın birçok yerinde yapılan festivallerde gösterildi. Edmunds bu filmiyle ülkesi dışında ilk kez Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde yer alıyor.

She currently lives and works in Saskatoon, Saskatchewan, Canada for Wapos Bay Productions as an assistant editor for an animated television series. She completed her B.FA in Film and Video Production with Distinction from the University of Regina in June 2006. "Are You Norma?" has been screened at numerous festivals across Canada including the Ottawa International Animation Festival, the Dawson City International Film Festival and the Victoria Independent Film and Video Festival. The Flying Broom International Women's Festival will be an international premiere for Angela as an emerging artist.

Fotoğraf Sergisi
Eva Haule: "Tutsak Kadınların Portreleri"

Karşı Sanat Çalışmaları'nın hazırladığı, Eva Haule imzalı "Tutsak Kadınların Portreleri" başlıklı fotoğraf sergisi 10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali kapsamında Ankaralılarla buluşuyor. Eva Haule, 1998–2003 yılları arasında Almanya'daki Preungesheim Cezaevi'nde tutuklu bulunduğu süre içinde çektiği fotoğraflarla oluşturduğu "Tutsak Kadınların Portreleri" sergisile festivale konuk oluyor. Haule'nin fotoğrafını çektiği 21 kadından 14'ü uyuşturucu bağlantısı nedeniyle cezaevindeydi. 8 tutuklu kadın ise aralarında Türkiye'nin de bulunduğu başka ülkelere geliyor; ABD, Trinidad, Kolombiya, İsviçre, Bosna Hersek, Makedonya gibi... Sokakta yaşamak zorunda kalan, şiddet gören, hastalık ve yoksullukla mücadele eden, çocukların ayrı kalan kadınları onlar. Eva Haule'nin objektifine en doğal halleriyle baktılar ve çok sert ama aynı zamanda naiflik de taşıyan karelere döndüştüler. "Tutsak Kadınların Portreleri", festival boyunca Metropol Sineması'nda görülebilir.

Photography Exhibition
Eva Haule : Portraits of the Prisoner Women

Eva Haule photography exhibition Portraits of the Prisoner Women which is brought together by Karşı Sanat Çalışmaları (Alternative Art Studies) will open in Ankara for the 10th International Flying Broom Film Festival.

Photos of the Portraits of the Prisoner Women exhibition were taken by Eva Haule when she was a prisoner herself in Preungesheim Prison in Germany between 1998 – 2003.

14 of the 21 of the women were serving time with drug related offences. 8 of them were from different countries such as Turkey, USA, Trinidad and Tobago, Colombia, Sweden, Bosnia Herzegovina and Macedonia. They were women who had to sleep rough, struggle with illnesses and poverty, survive violence and live apart from their children. They stared at Haule's objective with their most natural looks, however couldnt stop turning into rough but naive shots.

Exhibition will be open in Metropol Cinema during the festival.

10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
"Afiş Yarışması"
Ödül Töreni ve Sergi Açılışı

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, 10. yılında kullanacağı afiş seçmek üzere tarihinde ilk kez "Afiş Yarışması" düzenledi. 195 eserin katıldığı yarışmanın Prof. Dr. Filiz Yenişehirlioğlu, Prof. Dr. İncilay Yurdakul, Doç. Dr. Çiğdem Erbuğ, Yrd. Doç. Semra Çevik, Yrd. Doç. Andreas Treske ve festival yönetmeni Sevna Akpınar'dan oluşan jürisi, başvuran eserlerden üçünü ödüle değer buldu; 73 eserin de sergileneceğine karar verdi.

Yarışmada birinci seçilen Sultan Kıral'ın afiş tasarımları, 10. Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin yayını ile yazılı ve görüntüülü tüm duyurularında kullanılıyor. Afiş yarışmasında ikinciliği Serap Metin, üçüncülüğü ise Erdal Duman aldı.

Toplam 76 afişin yer aldığı sergi, 4 Mayıs 2007 tarihinde İbrahim Çeçen Vakfı'nın desteğiyle IC Sanat Galerisi'nde açılacak. Açılış töreninde, yarışmada dereceye girenlere ödülleri sunulacak.

Sergi 20 Mayıs'a kadar, Pazartesi hariç her gün 10.00-19.00 saatleri arasında ziyarete açık olacak. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin 10. yılı için özel olarak hazırlanan birbirinden ilginç afişlerin yer aldığı serginin açılışını 4 Mayıs'ta yapılacak.

Sergi Açılışı:
Tarih: 4 Mayıs 2007
Saat: 19.00
Yer: IC Sanat Galerisi, Kızılırmak Sokağı No: 31 Kocatepe-Ankara
Tel: 0 312. 417 82 64

10th International Flying Women's Film Festival
'Festival Poster Competition'
Award Ceremony and Inauguration of the Exhibition

International Flying Broom Women's Film Festival committee organised a festival poster competition to select its 10th year anniversary poster. Competition Jury; Prof. Filiz Yenişehirlioğlu, Prof. İncilay Yurdakul, Assistant Prof. Çiğdem Erbuğ, Assistant Prof. Semra Çevik, Assistant Prof. Andreas Treske and festival director Sevna Akpınar evaluated 195 entry. 3 of the candidates won the top awards and 73 other candidates were selected to be exhibited.

Sultan Kırал won the top prize and her art work selected to be used as the 10th year anniversary festival poster as well as any other media campaign to promote this year's festival. Serap Metin's poster was the first runner up and Erdal Duman won the second runner up prize.

Selected 76 competing posters will be exhibited in İbrahim Çeçen Foundation's IC Art Gallery from 4 May 2007. Awards will be presented to the winners at the inauguration ceremony. Exhibition can be visited until 20 May 2007 everyday except Monday between 10.00–19.00 hours.

Inauguration:
4 Mayıs 2007 at 19.00 hrs.
IC Art Gallery, Kızılırmak Sk. 31 Kocatepe-Ankara
Tel: 0 312 417 82 64

Annelığın Halleri

10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, anneligin geleneksel yorumuna eleştirel bir bakışla “Benim Annem Güzel Annem!” başlıklı bir bölüm ekledi programına. Bu bölümde yer alan filmlerden bazıları 13 Mayıs’ta özel bir gösterim programıyla seyirciyle buluşacak. Filmin ardından, farklı “anne olma” halleri üzerinden, seyircilerin de katılımıyla bir söyleşi gerçekleştirilecek.

Söyleşiyi konuşmacı olarak yazar Yaşar Seyman ile dramaturg Sündüz Haşar katılacak. Her ikisi de kadın hakları savunucusu ve birer erkek çocuk annesi olan konuşmacılar, kendi “anneliklerinden” yola çıkarak, anne-çocuk ilişkisinden toplumsal cinsiyet eşitliğine ve ataerkilliliğin annelere yüklediği rollere kadar pek çok konuda deneyimlerini paylaşacaklar.

Söyleşi herkesin katılımına açık. Festivalin “Benim Annem Güzel Annem” başlıklı bölümünde yer alan filmlerden dördü de aynı gün izlenebilecek.

Söyleşi:

“Annelığın Halleri”

Tarih: 13 Mayıs Pazar

Saat: 14:00

Yer: Metropol Sineması, Selanik Caddesi No: 76 Kızılay-Ankara

Özel Gösterimler:

“Çocuklarından Doğan Anneler”, saat 12:00

“Anneler-4 Bölüm”, saat 12:00

“İş-Güç”, saat: 16:30

“Kardaki Ay İzleri”, saat : 19:00

Tüm gösterimler Metropol Sineması'nda yapılacak.

Scenes of Motherhood

The 10th Flying Broom International Women’s Film Festival has added a section titled “Mom Sweet Mom” to its program with a critical point of view as regards the traditional interpretations of motherhood. Some of the movies that will be screened in this part, including “Scenes of motherhood,” will be re-screened in a special program that will take place on May 13th. A panel discussion on varying scenes of “being a mother,” open to all the audiences, will follow the screening of the movie.

Writer, journalist Yaşar Seyman and dramatist Sündüz Haşar will participate in the panel as speakers. They are both women’s rights activists and they both have a son., Seyman and Haşar will be sharing their experiences from mother-child relationship to gender equality and the roles imposed on mothers by the patriarchal establishment, experiences from their own motherhood.

The panel is open to everyone. The audience will have the chance to see four of the movies screened in the “Mom Sweet Mom” section on the same day.

Panel Discussion

“Scenes of Motherhood”

Date: May 13th, Sunday

Time: 14:00

Place: Metropol Sineması, Selanik Caddesi No: 76 Kızılay-Ankara

Special Screenings:

“Mothers Born From Their Children”, 12:00

“Mothers – Four Parts”, 12:00

“Travaux”, saat: 16:30

“Moon on the snow”, saat : 19:00

All screening will take place in Metropol Sineması

Söyleşi

Bizim Feminizmimize Ne Oldu?

1970’lerde henüz gencen bir kızken feminizmin ona verdiği ruhla hayatı bağlayan Kanadalı yönetmen Therese Shechter, “I Was A Teenage Feminist/Ben Gençken Feministtim” adlı filminde “Benim feminizmim nereye gitti?” diye soruyor. Shechter'in feminizm üzerine daha pek çok sorusu var: Feminizm sesini nasıl yitirdi? Bugün hâlâ var mı ve varsa feminizm nedir? Peki, “feminist” kime denir.. 10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali kapsamında 14 Mayıs’ta özel bir gösterimle seyirciyle buluşacak olan filmin ardından Prof. Dr. Zehra Arat’ın moderatörlüğünde bir söyleşi gerçekleştirilecek. Söyleşide tüm katılımcılarla “Bizim feminizmimize ne oldu?” sorusuna yanıt aranacak. Türkiye'deki feminist hareketin dünden bugüne kat ettiği yolda hangi duraklardan geçtiği tarihsel bir perspektiften bakılarak incelenenek ve tartışılacek. Söyleşi ilgilinen herkesin katılımına açık.

What Happened to Our Feminism?

Therese Shechter's film / was a teenage feminist is based on her own experiences in 1970's when she was a teenage activist the film questions what happened to the voice of feminism? Does it still exist? How is the feminism now? Do we still have feminists?

After the screening of the film in 10th Flying Broom International Film Festival on 15 May 07, there will be a discussion under the moderation of Prof. Zehra Arat on “What Happened to our feminism?” Starting point, natural evolution, and the future of the feminism will be discussed from a historical point of view.

Tarih/Date: 14 Mayıs 2007

Saat/Hour: 14:00

Yer/Venue: Metropol Sineması

Selanik Cad. 76 Kızılay-Ankara

Şişman Kadın Zayıflar Ülkesinde

9. Uluslararası Kadın Filmleri Festivali kapsamında düzenlenen "Ayna Ayna Söyle Bana" başlıklı Kısa Film Öykü Yarışması'nda finale kalan öykülerin yazarları, İşil Özgentürk yönetimindeki "Senaryo Nasıl Yazılır?" atölyesine katıldı. Atölye çalışması sonucunda Ezgi Kızmaz'ın yazdığı "Şişman Kadın Zayıflar Ülkesinde" adlı senaryo birinci seçildi. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin her yıl düzenlediği bu yarışmada ödül, birinci seçilen senaryonun filme çekilmesi. Ezgi Kızmaz'ın "Şişman Kadın Zayıflar Ülkesinde" adlı senaryosu yönetmen Baran Özçaylan tarafından filme çekildi. Filmin yapımlığını Türkiye'nin en büyük yapımcılarından FilmaCass üstlendi.

Şişman Kadın Zayıflar Ülkesinde / Fat Woman in the Land of the Thin

The authors of the stories that made their way to the final of the Short Film Story Contest "Ayna Ayna Söyle Bana (Mirror, Mirror on the Wall)", an organization that took place within the agenda of the 9th International Women's Film Festival, participated in the atelier "How to Write a Scenario?" under the leadership of İşil Özgentürk. The scenario titled "Şişman Kadın Zayıflar Ülkesinde (Fat Woman in the Land of the Thin)" by Ezgi Kızmaz was awarded with the first prize as the atelier came to an end. The award of this contest held annually by Flying Broom International Women's Film Festival is the filming of the scenario awarded with the first prize. Kızmaz's "Şişman Kadın Zayıflar Ülkesinde" has been filmed by director Baran Özçaylan. The production of the movie has been conducted by FilmaCass, one of the biggest production companies in Turkey.

10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali Kısa Film Öyküsü Yarışması

10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali kapsamında düzenlenen Kısa Film Öyküsü Yarışması'nın konusu ise "erken evlilikler" olarak belirlenmişti. Yarışma için bu konunun seçilmesinin nedeni, erken yaşta ve çoğu kez zorla yapılan evliliklerin kadınların yaşamına olumsuz etkilerine dikkat çekmek bu konuda toplumda farkındalık yaratmaktı. "Evlilik mi? Evcilik mi?" başlıklı bu yarışmaya toplam 237 kısa film öyküsü katıldı. Prof. Dr. Seçil Büker, Gülden Treske ve Doç. Dr. Mutlu Binark'tan oluşan jürinin ön değerlendirmesi sonucunda; Elif Ezgi Körögü Uzmansel, Burcu Taşçı, Yalçın Beriat, Esra Günel, Belgin Tanrıverdi, Merlin Yılmaz, Esra Harmancı, Süsem Aslan, Süreyya Köle, Rabia Kars Balıcı olmak üzere 10 kısa film öyküsünün yazarı festival tarihlerinde İşil Özgentürk yönetiminde yapılacak senaryo atölyesine katılmaya hak kazandı. Atölye, 11-13 Mayıs tarihleri arasında Ankara'da Mülkiyeliler Birliği'nde gerçekleştirilecek. Atölyede her yazar kendi kısa film öyküsünü nasıl senaryolaştıracagini öğrenmekle kalmayacak, diğer katılımcıların eserleri üzerine çalışma olanağı da bulacak. Atölye sonucunda yapılacak 10 senaryonun içinden en iyisi, İşil Özgentürk, Mine Vargı ve Sevna Akpınar tarafından seçilecek.

The 10th Flying Broom International Women's Film Festival Short Film Story Contest

The subject of the Short Film Story Contest that is held within the agenda of the 10th International Women's Film Festival had been set to be about "early marriages." The reason for the selection of this subject for the contest was to draw attention to the negative influences of marriages held in the early ages, and most of the time by force, on the lives of women and to raise consciousness within the society regarding this subject. A total of 237 short film stories joined in the contest "Evlilik mi? Evcilik mi?". As a result of the pre-evaluation conducted by the jury that includes Prof. Dr. Seçil Büker, Gülden Treske, and Assoc. Prof. Dr. Mutlu Binark, ten authors of short film story, Elif Ezgi Körögü Uzmansel, Burcu Taşçı, Yalçın Beriat, Esra Günel, Belgin Tanrıverdi, Merlin Yılmaz, Esra Harmancı, Süsem Aslan, Süreyya Köle, and Rabia Kars Balıcı, were granted the right to participate in the scenario atelier led by İşil Özgentürk.

The atelier will take place between May 11th-13th in Ankara. During the atelier, each author will not only learn how to make a scenario out of her/his short film story but also have the opportunity to work on the stories of the other participants. The best of these ten scenarios will be selected by İşil Özgentürk, Mine Vargı, and Sevna Akpınar at the conclusion of the atelier.

10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali Afiş Yarışması

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, 10. yılina özel olarak festivalin tanıtımında kullanılacak afişi belirlemek, tasarım alanında çalışan insanları desteklemek, toplumsal cinsiyet eşitliği üzerine düşüncelerinde aracılık etmek ve grafik sanatına katkıda bulunmak amacıyla ilk kez afiş yarışması düzenledi.

Yarışmaya 195 eser katıldı. Prof. Dr. Filiz Yenişehirlioğlu, Prof. Dr. İncilay Yurdakul, Doç. Dr. Çiğdem Erbuğ, Yrd. Doç. Semra Çevik, Yrd. Doç. Andreas Treske ve Sevna Akpınar'dan oluşan jürinin değerlendirmesi sonucunda; Sultan Kiral'ın çalışması birinci, Serap Metin'in çalışması ikinci, Erdal Duman'ın çalışması ise üçüncü seçildi; 73 eser de sergilenemeye değer bulundu. Yarışmada dereceye giren afişlerle birlikte toplam 76 eser, 4-20 Mayıs 2007 tarihlerinde İbrahim Çeçen Vakfı'nın desteği ile Ankara'daki IC Sanat Galerisi'nde sergilenecek. Serginin 4 Mayıs'taki açılışında yarışmada ilk üçe girenlere ödülleri verilecek.

The 10th Flying Broom International Women's Film Festival Poster Contest

Flying Broom International Women's Film Festival has for the first time organized a poster contest with the aim of choosing the poster that will be used in the introduction of the festival as a special feature of its 10th year; of supporting the people working in the field of design; of encouraging them to contemplate on gender equality; and of contributing to the graphic art. 195 works participated in the contest. Sultan Kiral's work won the first prize, Serap Metin's the second, and Erdal Duman's the third, together with the selection of 73 works for their exhibition as a result of the evaluation conducted by the jury that included Prof. Dr. Filiz Yenişehirlioğlu, Prof. Dr. İncilay Yurdakul, Assoc. Prof. Dr. Çiğdem Erbuğ, Assist. Dr. Semra Çevik, Assist. Dr. Andreas Treske, and Sevna Akpınar.

Including the ones that won a prize in the contest, 76 posters in total will be exhibited in the IC Art Gallery in Ankara with the support of the İbrahim Çeçen Foundation between May 4th-20th, 2007. The designers whose works have been selected as the first three will be given their awards during the opening of the exhibition on May 4th.

DİZİN/INDEX - TÜRKÇE/TURKISH

2 ile 6 Arasında	132	Kadınlığımın Tersten Öyküsü	134
3 Dakikalık Sonsuzluk	131	Kapılıp Giden	46
36. Chowringhee Geçidi	57	Kardaki Ay İzleri	90
400. Sinek	128	Kargalar	69
9. Cadde Günlüğü	135	Karo ve Tanrıının Bizzat Kendisi	75
Adı Vasfiye	27	Kaybolan Yüzler	105
Adres	143	Kayıp Ruhlar	129
Afife Jale	28	Kayıp Şeyler	134
Ağdalı Bir Film	136	Kusursuz Döllenme	124
Alaska	121	L.I.R.R	122
Anılar Evi	54	Leyla Halit	98
Anneler-4 Bölüm	92	Leylegimiz	38
Annem	95	Lucette	131
Antonia'nın Yazgısı	67	MAMA dc	153
Arif'i Beklerken	102	Marano'nun Aşıkları	83
Arkadaşım Ana	133	Mavi-Karma-Kaplan	155
Asiye Nasıl Kurtulur?	29	Meltem	126
Asker Kaçağı	121	Merhaba Maya	115
Asla Asla	40	Mesafe	141
Ayarı Bozuk	153	Mor Boyakalemi	145
Azimli	77	Muamma	123
Bağlı Balon	59	Napoli İlişkisi	47
Barbie'ye İnat	109	Norma Sen misin?	156
Başka	136	Öbür Annem	94
Ben Gençken Feministtim	103	Ördek ile Çiftçi	146
Benim 20. Yüzyılım	34	Öteki Kadın Benim	72
Beyaz Dizi	91	Ötekinin Sesи	100
Biyik	116	Özel Hayat	127
Binka: Bir Sessizlik Öyküsü	60	Paraguay Hamağı	74
Bir Damla Su	125	Piknik	56
Bir Deve için Daha Kolay	66	Poyraz	139
Bırkaç Gün Sonra	79	Rosa Luxemburg	63
Biterayak	137	Sağlık Mutluluktur	146
Borç	140	Salon Dansları	38
Bu Konu Hakkında Konuşmak İstemiyoruz	64	Satranç	155
Bukan	125	Seks Oyuncakları	117
Buzdağı	76	Seksi Şey	94
Büyük Koşucu Glenn	115	Sessiz Gece	129
Canımın İçİ	135	Sessizlik Kuşu	147
Çatışız Kuralsız	65	Sevgililerime Güncel	36
Çıkışı Olmayan Adam	84	Sevgilim İstanbul	85
Çiftçi ve İnek	143	Shangoul ve Mangoul	147
Çocuklarından Doğan Anneler	93	Sıkıntı	116
Dayanışma	144	Sihirli Kesik	132
Digilife	137	Son Oyun	139
Direnış Sanatı	107	Son Sirk	154
Doğum Günü	78	Su	68
Duvarların Arkasında/	110	Susamış Karga	148
Müslüman Ülkelerde Kadın-İran ve Endonezya		Sürüğenler	48
Dünyaya Ağır Gelirim	128	Şimdı Mutlu musun?	118
Elastik Berber	152	Tavuk Suyuna Çorba	127
Elimizin Altında	104	Temiz Hava	82
Esas Kadın	55	Ten Uyumu	130
Evimin Tepesindeki Dünya	152	Terk	126
Fanfar	124	Teşekkürler	114
Feminist Rap	108	Teyzem	30
Garson Kız	80	Trende	130
Gloria	121	Uçan Büyükanne	148
Gökkuşağı	144	Urlicht	39
Gökkuşağı Balığı	145	Uyan	151
Güç	106	Uyanış	37
Hadi Oradan!	97	Uygunsuz	118
Hakikat	111	Valerie	73
Hayalet Gemi	133	Yağmur Dolu Bir Gece	49
Hayalet Kanyon	151	Yakınlaş	88
Haydi Erkekler Hakkında Konuşalım	45	Yalnız Gugukkuşu	149
Her Şey Bembeyaz	138	Yapışkan Hamur	117
İslak	138	Yedi Güzeller	50
İkinci El Hayaller	39	Yeşil Işık	119
İlaham Perisi	140	Yollar Çimen Bağladı	112
İncir Ağacı	81	Yumak	154
İstemsiz Kasılma	122	Yunan Tragedyası	114
İş-Güç	89	Yünden Kurt	117
Kaçış	35		

DİZİN/INDEX - TÜRKÇE/TURKISH

3 Minutes of Eternity	131	Marching Muse	140
36 Chowringhee Lane	57	Merci	114
A Complex Plot About Women	47	Mothers Born from Their Children	93
A Drop of Water	125	Mothers-4 Pieces	92
A Few Days Later	79	Moustache	116
A Waxed Movie	136	My 20th Century	34
Address	143	My Aunt	30
Afife Jale	28	My Friend Ana	133
Alaska	121	My Mother	95
Alethea	111	My Other Mother	94
Ambitious	77	Never-Never Gypsyland	40
And the Red Man Went Green	119	Ninth Street Chronicles	135
Angoisse	116	Northeast Wind	139
Antonia's Line	67	On a Train	130
Are You Norma?	156	Our Stork	38
Art of Resistance	107	Out of Place	118
Awakening	37	Paraguayan Hammock	74
Awol	121	Phantom Canyon	151
Attached Balloon	59	Picnic	56
Ballroom Dancing	38	Power	106
Behind the Walls/	110	Private Life	127
Women in Islamic Countries		Pure White	138
Iran and Indonesia		Rainbow Fish	145
Between 2 and 6	132	Reversed Chronological	134
Bigger than Barbie	109	Encounters with the X-Y Chromosome	
Binka: To Tell a Story About Silence	60	Rosa Luxemburg	63
Bird of Silence	147	Secondhand Dreams	39
Blue-Karma-Tiger	155	Seven Beauties	50
Bukan	125	Sexy Thing	94
Bullshit	97	Shangoul and Mangoul	147
Chess	155	Silent Night	129
Chicken Soup	127	Summer Breeze	126
Close to Skin	130	Swept Away	46
Crows	69	Synchronoff (Out of Synch)	153
Departure	126	The 400th Fly	128
Diary for My Loves	36	The Birthday	78
Digilife	137	The Dept	140
Distance	141	The Duck and the Farmer	146
En Fanfare	124	The Elastic Barber	152
Enn Griekse Tragedie	114	The End of the World in Our	49
Epi-pro-tab	137	Usual Bed in a Night Full of Rain	
Escape	35	The Flying Grandma	148
Faces of a Fig Tree	81	The Last Circus	154
Farmer and the Cow	143	The Last Game	139
Flesh of My Flesh	135	The Lizards	48
Forsaken Paths	112	The Lonely Cuckoo	147
Fraulein	80	The Lovers of Marona	83
Fresh Air	82	The Magic Cut	132
Frozen Souls	129	The Mall on Top of My House	152
Ghost Ship	133	The Man of No Return	84
Glenn the Great Runner	115	The Moon on the Snow	90
Gloria	123	The Purple Crayon	145
Happy as One	88	The Rainbow	144
Happy Now?	118	The Riddle	123
Hartes Brot	117	The Thirsty Crow	149
Health is Happiness	146	The Ultimate Woman	55
Her Name is Vasfiye	27	The Unity	144
Hoi Maya	115	Toy Joy	117
How to save Asiye?	29	Travaux	89
House of Memories	54	Twitch	122
I am the Other Woman	72	Urlicht	39
I Was A Teenage Feminist	103	Vagabond	65
I Weigh Heavy on Earth	128	Valerie	73
Iceberg	76	Voice of the Other	100
Immaculate Conception	124	Waiting for Arif	102
Istanbul My Love	85	Wake Up	151
It's Easier for a Camel	66	Water	68
Karo and God Himself	75	We Don't Want to Talk About It	64
Kaybolan Yüzler	105	Wet	138
Krudas	108	What else	136
L.I.R.R	122	White Trash	91
Leila Khaled Hijacker	98	Within Reach	104
Let's Talk About Men	45	Wooly Woolf	119
Lost Things	134	Yarn... Good Light is Essential	154
Lucette	131		
MAMA DC	153		

YÖNETMEN DİZİNİ/DIRECTOR'S INDEX

Abbe Robinson	127	Kati Macskássy	40
Aditi Chitre	152	Katia Perez	153
Agnes Kocsis	82	Katya Grokhovskaya	84
Agnes Varda	65	Kim Strobl	126
Alexandra Guite	107	Lale Nalpantoglu	116
Amanda Adolfsson	129, 130	Lasja Fauzio	125
Andrea Staka	80	Laura Turek	133
Anetta Marion	121	Leah Meyerhoff	122
Anette Winplad von Walter	91	Lina Makboul	98
Angela Edmunds	156	Lina Wertmüller	41-50
Anna Erlandsson	115	Lisa Jamileh Barjesteh	147
Anna Woch	133	Livia Gyarmathy	35, 38
Aparna Sen	51-57	Margarethe von Trotta	63, 72
Atif Yılmaz	27, 29	Margarida Leitao	135
Aviz Mirfakhraei	146	Maria Luisa Bemberg	64
Ayelet Bechar	106	Maria Hygren	131
Ayşe Böhürler	110	Marleen Gorris	67
Bruno Romy	76	Marta Mészáros	36
Belma Baş	139	Maryna Gorbach	135
Benedicte Maria Orvung	117	Megan Martin	135
Bianca Li	116	Mélanie Huber	132
Bilge Demirtaş	136	Metin Yeğin	93
Binka Jeljazkova	58-60	Mia Hulterstam	155
Birgit Möller	73	Michaela Schaeuble	92
Bouwine Pool	153	Milla Nybondas	152
Brigid Maher	121	Morteza Ahadi	147
Brigitte Rouan	89	Murat Durkoç	137
Catherine Corsini	77	Müjde Arslan	139
Christina Katsiadakis	140	Nafiseh Riahi	144
Christina Ray	134	Nan Mellinger	92
Christine Lang	123	Nathalie Percillier	117
Christine Rabette	114	Nazanin Sobhan Sarbandi	143, 144
Christine Sebalt	151	Nicole van Goethem	114
Cecilia Actis	155	Niki Karimi	79
Claudia Lorenz	115	Nina Chernik	122
Danielle Proskar	75	Nuran Bayer	100
Deepa Mehta	68	Orsolya Báthory	39
Denie Pentecost	94	Özlem Sarıyıldız	136
Deniz Gamze Ergüven	125	Parvin Tajvid	149
Diana Groo	39	Paz Encina	74
Diana Keam	94	Pea Holmquist	97
Diane Kurys	78	Pernilla Hindsefelt	155
Didem Yılmaz	102	Petra Holzer	111
Dilek Çolak	93	Pınar Karababa	137
Dominique Abel	76	Pilar Anguita MacKay	90
Dorota Kedzierzawska	69	Réka Gacs	154
Elif Ergezen	126	Rowena Cohen	128
Elka Nikolova	60	Ruth Meehan	119
Ellen A. Lundby	118	Rüya Arzu Köksal	112
Ezgi Saritaş	136	Sabite Kaya	138
Ethem Özgüven	111	Sandra Boeno	108
Fiona Gordon	76	Sandra Kulbach	92
Farah Abushwesha	127	Seçkin Yasar	85
Farkhondeh Torabi	145, 147	Seren Dalkiran	105
Fatemeh Goudarzi	143	Sophia Exarchou	141
Fatma Küllük	137	Stacey Steers	151
Frederikke Aspöck	118	Suzanna Khardalian	97
Ghislaine Heger	131	Svetla Tsotsorkaya	95
Gurur Ası	136	Şahin Kaygun	28
Güldüzar Ritchie	123	Taheveh Hasan Zadeh	128
Halit Refiğ	30	Therese Shechter	103
Ildiko Enyedi	34	Tina Davis	109
Izabella Cywinska	83	Tracey Claire	124
İdil S. Soyseçkin	136	Valerie Bruni-Tedhesi	66
Jackie Brutsche	132	Vanessa Jopp	88
Johanna Straub	92	Vera Neubauer	119, 154
Juana Macias	129	Véronique Jadin	124
Judit Elek	37	Yeter Akın	105
Kaori Momoi	81	Zümrüt Çavuşoğlu	138
Kath Leen Cummins	134		

ARASI
ADIN
7
ALI

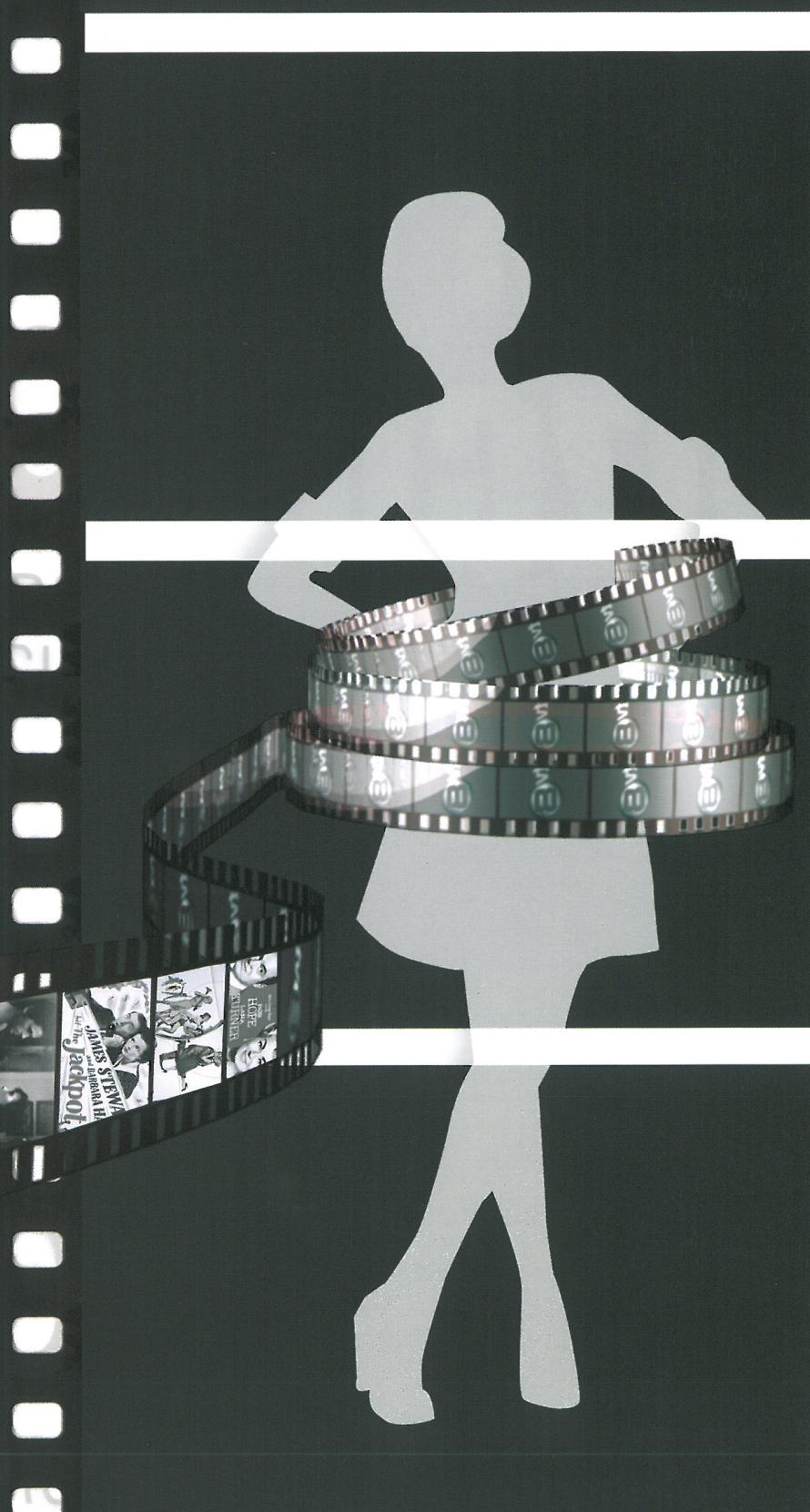
UÇAN
8
U
9
FİLM
UÇAN
0. SÜPÜRGE
ULUSLARASI
KADIN
FİMLERİ
FESTİVALİ

Li
FİMLERİ
F

DIN
UÇAN
SÜPÜ

KÜLTÜR VE SANATIN
DAİMA YANINDA

ANCAK BAĞIMSIZ BİR GAZETE ÖZGÜRLÜKLERİ SAVUNABİLİR !

*BirGün yenilendi.
Patronsuz gazeteciliğin
bu ülkedeki tek örneği
gazeteniz, doğruları
yazma gücünü
bağımsızlığından alıyor.
Siz de hergün BirGün
okuyun.*

Merkaportürklik derneğinin içinden bir dergiye katkıda bulunan bir kişi sizin dahi sorumlulu ve tabii bir o kadar da sorumlu bir konuydan söz etmek istedim.

Gazetecilik yaşamın profesyonel konusundan, teknik ve teknolojik ve ekonomik açıdan 'özellik'lerini inceleyen bir yorum, Eski, hem bu içinde yaşayan, hem şimdilerde yaşayacak olan bir dergiye katkıda bulunan bir kişi yok.

Önceki kişiye çok bir yaşar derneğindeki bir dergiye katkıda bulunan bir kişi, sizin serbestçe yazabileceğiniz, her yeni ekili gibi bazi depremdeki gazete okuma alışkanlığınıza, ancak dove depremdeki okutlamalarına, başlangıçta bir kişiye elma dengeyi deşinecektir.

Bağimsızca tâlibi hâsiette, gazetecilikteki geleneklerin, geleneklerin coğrafyasının mestek depliği ve toplumsal

Bağımsız medya kuruluşları kasımda İstanbul'da yapılacak Uluslararası Bağımsız Medya Forumu'na katılmaktan söz ediyorum. Forum BIA tarafından düzenlenecek.

» BASİKA Siz de jenerasyon olmakla birlikte, Türkiye'de bir dergiye katkıda bulunan bir kişi, hem bu içinde yaşayan, hem şimdilerde yaşayacak olan bir dergiye katkıda bulunan bir kişi yok.

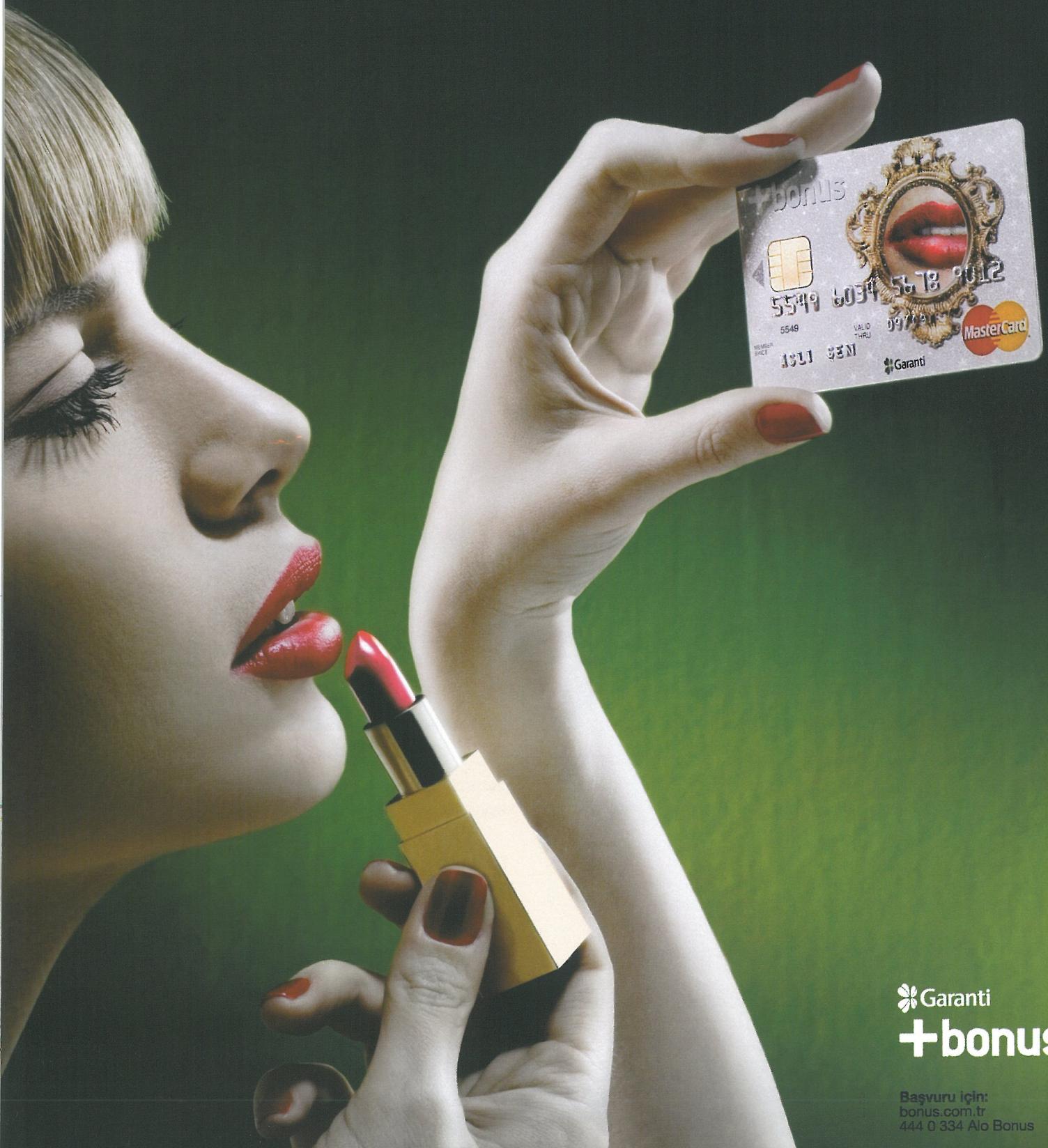
» FORUMUN İstanbul'da 18-19 Nisan'da yapılacak 'Bağımsız Medya' forumunda konuşmacı olarak yer almaktan söz ediyorum. Forum BIA tarafından düzenlenecek.

» FORUMDA Daha önce de belirttiğim gibi, 'Bağımsız Medya' forumunda konuşmacı olarak yer almaktan söz ediyorum. Forum BIA tarafından düzenlenecek.

» ORJİNAL Daha önce de belirttiğim gibi, 'Bağımsız Medya' forumunda konuşmacı olarak yer almaktan söz ediyorum. Forum BIA tarafından düzenlenecek.

» ARD vine devre

NEREDEYSE SİZİN KADAR GÜZEL AYNALI BONUS

Garanti
+bonus

Başvuru için:
bonus.com.tr
444 0 334 Alo Bonus

Sinemanın tadına varan kadınları destekliyoruz

Varan 10.Uluslararası Uçan Süpürge
Kadın Filmleri Festivali Ulaşım Sponsoru

Dünyada sinemaya emek veren
tüm kadınlara saygılarımla...

www.varan.com.tr

callcenter
444 8 999

0532 444 8 999
0542 444 8 999

**10. UÇAN SÜPÜRGE
ULUSLARARASI KADIN
FİMLERİ FESTİVALİ
BASIN SPONSORU
HÜRRİYET, TÜM
SİNEMASEVERLERE
İYİ SEYİRLER DİLER.**

HÜRRİYET HÜRRİYETTİR

Hürriyet

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
Basın Sponsoru Milliyet iyi seyirler diler.

**Taraflı gazetelerin
yanıltıcı etkilerinden
korur.**

Her gün mutlaka alın.

Raşimsız Gaz

Kadınların çektiğlerinden haberiniz var mı?

10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
ile ilgili tüm haberler festival boyunca CNN TÜRK'te.

DDB BBDO

10. Uçan Süpürge
Uluslararası Kadın Filmleri
Festivali medya sponsoru.

Digiturk 43.Kanal
Kablolu TV
Turksat 2A
Marmara Karasal

10.Uçan Süpürge
Uluslararası Kadın Filmleri Festivali 'ne
başarılar dileriz...

*En güncel sinema rehberi
"YER GÖSTERİCİ"*

*Evinde film izlemeyi sevenler için
"DeVeDe KULAK"*

*Doğal ve sistemli bir sinema programı
"EN HEYECANLI YERİ"*

SİNEMA VE DAHA FAZLASI İÇİN SKYTURK!

"YER GÖSTERİCİ" Hafta içi 17:50
"DeVeDe KULAK" Cumartesi 19:40
"EN HEYECANLI YERİ" Pazar 21:10

Ankara'nın kültür-sanat etkinlikleri rehberi
onbeşinci yaşında yine Ankaralılar'ın yanlarında...

FİLM YAPIM VE PAZARLAMA A.Ş.

Takibin böylesi

polisiye filmlerde bile görülmedi.

Televizyon Takibi

Hangi kanalda, hangi gün ve saatte, süresi ne olursa olsun takibini istediğiniz konudaki hiçbir ayrıntı gözden kaçmaz. Ajans Press düzenli yayın yapan televizyon kanallarını dijital yöntemlerle 24 saat kesintisiz kaydederek izler. Uzmanlarımız elde edilen verileri hızla raporlandırır. Rapor ve görüntülere web sitemizden günlük olarak ulaşabilir, istediğiniz görüntülere dilediğiniz formatta ayrıca sahip olabilirsiniz.

AJANS PRESS®
“medya daki gözünüz”

Oya Sokak No:3 Esentepe, 34394 İstanbul
Tel: 0212 272 04 04 (pbx) • Faks: 0212 272 04 00 • www.ajanspress.com.tr

GERÇEKLERİ GÖSTERMEK CESARET İSTER

www.sabah.com.tr

SABAH

Gerçek her sabah senindir.

elizinn
patisserie restaurant

Tunalı'nın En Yeni Lezzet Durağı

Ocak ayında hizmete açılan Elizinn Patisserie Restaurant, Tunalthilmi Caddesi'ne yeni bir hava kazandırdı. Ferah dış görüntüsüyle dikkatheri üzerine çeken Elizinn, içeri girdiğiniz zaman da o sıcaklığı ve samimiyeti hissettiriyor. 70'er kişi kapasiteye sahip iki kattan oluşan bu şık mekanın, ayrıca bahar ve yaz ayları için 60 kişilik çok şirin bir bahçesi de mercut. Sabah kahvaltısı seçenekleriyle güne başlayabileceğiniz Elizinn'de lezzetli bir öğle yemeği ve zengin aromalı bir kahve eşliğinde güzel vakit geçirebilirsiniz. Türk, Meksika, İtalyan, Tai

mutfaklarının en güzel lezzetlerinin olduğu Elizinn'de, dünya mutfaklarının çeşitliliğini bulmak mümkün. Tatlı menüsü ile de oldukça iddialı olan Elizinn'in, özellikle Merzipan pastası konuklar tarafından büyük ilgi görüyor. Gece 12.00'a kadar hizmet veren mekan, grup yemekleri ve arkadaş toplantıları için de oldukça uygun. Sılyrica, kişiye özel hizmet imkanı sayesinde özel günleriniz için arzu edilen şekil ve modellerde pasta siparişleri de verebilirsiniz. Çok yakında Brunch servisine başlayacak mekanın paket servisi ve catering hizmetleri de mercut.

10. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ

MNG kargo
ile
uçuyor...

Daima Önde...

TÜRKİYE'NİN İNTERNETİ

www.tr.net info@tr.net

Kadın Filmleri Festivali

internet hizmetleri sponsoru

*Merkez: ODTÜ Teknokent İkizleri, İnönü Bulvarı, 06531, Ankara

* TR.NET Ankara: Anadolu Bulvarı, Çamlık Sokak 3 Macunköy, 06370 Tel: (+0312) 591 0050 - Faks: (+0312) 591 0099 Help Desk: (+0312) 295 9595

*TR.NET İstanbul: Halaskargazi Caddesi 351 Şişli, 80220 Tel: (+0212) 233 7667 - Faks: (+0212) 241 1312 Help Desk: (+0216) 542 9000

Reliable Supplier for NGOs to Where the Disaster is.

Head Office

Atatürk Cad. Meydan İş Merkezi Kat 1
53100, Rize/TURKEY
Phone : +90 464 214 48 48 - Fax : +90 464 217 59 77
Mobile : +90 532 324 72 13
E-mail : hassan@tecimer.com

İzmir Free Zone Office

Akçay Cad. No:144/1 Yalcin İş Mrk. 2. Ofis 216
Gazimur, İzmir/TURKEY
Phone : +90 232 251 96 21 - Fax : +90 212 863 09 40
Mobile : +90 532 243 98 62
E-mail : cem@tecimer.com

Ankara Office

Cahit Sıtkı Sokak 24/B Sokullu,
06460 Dikmen, Ankara/TUKEY
Phone : +90 312 482 09 34 - Fax : +90 312 482 04 16
Mobile : +90 532 660 45 46
E-mail : acam@tecimer.com

USA Office

Comtec Florida.Inc.
1633 Nectarine Trail 34711, Clermont, FL-USA
Phone : +1 352 243 25 09 - Fax : +1 352 243 25 10
E-mail : comtec@tecimer.com

tecimer
DİŞ TİCARET LTD. ŞTİ.

DUNS# : 535341069

www.tecimer.com

THY
TÜRK HAVA YOLLARI

**UÇAK BİLETLERİ
SATIŞ MERKEZİ**

Uçanın keyfi yolu

CALABANDA
Meetings

TOPLANTI ORGANİZASYONLARI

CRUISE VACATIONS-GEMİ TURLARI

**YURT İÇİ - YURT DIŞI
OTEL & TUR**

RENT A CAR

CALABANDA®

Cinnah Caddesi No: 67/B Çankaya 06680 ANKARA / TURKIYE

Tel : + 90 (312) 440 56 00 / pbx Fax : + 90 (312) 441 50 83

40 | SINEMA

hem de Almanlar Rachel'i suçlar: Rachel, yanında Muntz ile birlikte tekrar saklanmak zorunda kalır. Beraberce savaşın bittmesini beklerler. Bağımsızlık, gerçek hani oraya çıkarsa bile Rachel'e özgürlüğünü vermeyecekler.

NORBIT

Yönetmen: Brian Robbins
Senaryo: Charles Murphy, Eddie Murphy, Jay Scherick, David Ramn
Müzik: David Newman
Oyuncular: Eddie Murphy, Thandie Newton, Cuba Gooding Jr., Terry Crews, Clifton Powell

Golden Wanton Restaurant'ın ve Yetimhanesinin Bay Wong tarafından yönetilen Norbit'in öyküsü böyle başlar. Küçük Norbit arada havayla, gerçek ruh kızı Kate ile kırışır. İkişinden biri elmanın iki varsa bolına gelirler. Bu durum Kate'in evlerde edinilmesi ve Norbit'in ortaklığı bırakarak yetimhanede adını ve yarışmada birlikte devam etmek istemesi. Norbit, bir gün okul başkanlığını ikinciye koyan 10 yaşındaki Yardımcı adlı姑姑 (kızı) koymaya yardım ederken, Rasputin adlı gizli kovalama onu soldırıp onları elden eleveren Norbit'le Rasputin'ın arkadaşları, onların içeriği karanlık, tıpkı JACK THE RIPPER gibi olaylarının içeriği. Norbit'ın baroğunu, inşaat Sirketini baroğunu, Boiling Springs'ı kurtarması, egemenlik kurmağı, karanlık gibidir. Kavşakta, inşaat...
 (www.norbit.com.tr)

NEE
"Coc
inizal
D
SV
Sule

SİNEMA | 41

yürütmenin içisi olarak çalışmaktadır. Üç kayınpederinden hor pörüler, aşçaların, onların halareflerine maruz kalır. Daima kurt gibi or, olan ve daymak bilmenen Rasputin, adeta bir ordunun döyübileceği super porsiyon öğle yemeğini almazı için onu geçmişle ikili kadın pazarlayan Pope Sweet Jesus ile Lord Have Mercy'nin işbili olduğu lokantaya gänder. Zavallı Norbit'in hayatı tam bir kısır dönüm içerisinde sürüp giderken yetimhanedeki eski gözdesi Kate'in Boiling Springs'e geri dönmesiyle dramatik bir değişim başlar.

SEVGİLİM İSTANBUL

Yönetmen: Seçkin Yasar
Senaryo: Nedim Gürsel, Seçkin Yasar, İzzet Yasar
Gör. Yönetmeni: Ertunc Şenkal
Müzik: Nikos Kypourgos
Oyuncular: Karyayilia Karabeti, Alptekin Sarı

ANKARA > İSTANBUL
 İZMİR > MERSİN > ESKİŞEHİR > BURSA
 ADANA > KAYSERİ > KARS > ERZURUM > DİYARBAKIR (TRABZON))

KÜLTÜR SANAT HARİTASI

12 / '06

SİNEMA
 TIYATRO
 KONSER
 OPERA-BALE
 SERGI
 FESTİVAL
 YENİ CİKAN KİTAPLAR
 GEZİ
 EGLENÇ YEMEK
 MÜZİK MARKET
 TÖRULANI
 FOTOĞRAF
 ASTRÖLOJİ
 FİHRİST

kentle ilgili
 her şey

bilgi ve abonelik için : 0312 442 75 10 • info@l-ajans.com

Türkiye'nin en kapsamlı DVD eleştiri dergisi

HERKESE ORİJİNAL DUVARA KARŞI DVD'Sİ

TÜRKİYE'NİN TEK DVD DERGİSİ

DVD artı

ISSN 1305 - 6727

YIL: 3 SAYI: 25
MAYIS 2007
10 YTL

2007 / 05
KKTÇ 15 YTL

**DOSYA:
DVD SUÇLARI**

**LUC BESSON
&
DVD'leri**

**PLAYSTATION 3
VE SAMSUNG BLU-RAY
OYNATICI**

Kate Winslet
Bu ay iki filmiyle evimizde...

DVD ELEŞTİRİLERİ

Eski dostlar aramızda
MIAMI VICE

Dosya:
30 KOMEDİ DVD'Sİ

Belgeselde son nokta
PLANET EARTH

Hapishane kuşları
PRISON BREAK

DUVARA KARŞI

FATİH AKIN FILMİ
SİREL NEKİLLİ DİROL İMAİ GUZEL KIRAC MESETEM CUMHUA
"GEHEN DIE WAND"

www.dvdartı.com

977 1305 672007

Mayıs sayısı bayilerde

altyazı

AYLIK SINEMA DERGİSİ

ELİNİZDEKİ GÖZ!

www.altyazi.net

ANKARA

gelin ve keşfedin...

THE LUXURY COLLECTION®
Starwood Hotels & Resorts

SADECE GÜZEL SÜRPRİZLERE
ALIŞKINSANIZ...

FIL 312. 447 5776

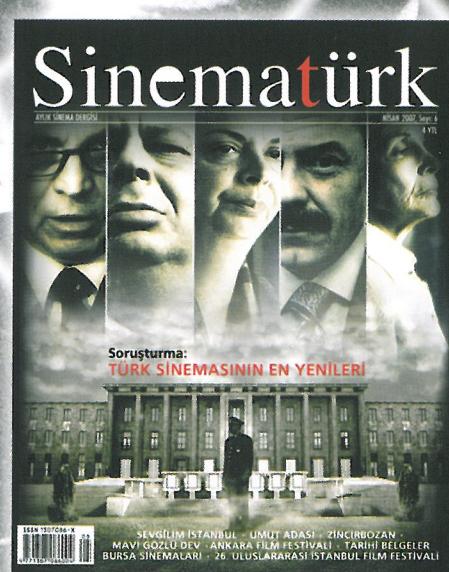
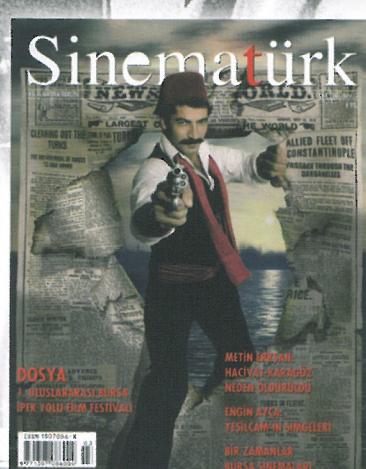
Noktalı Sokak
Kavaklıdere 06700
Ankara
Tel: 0312 457 60 00
Fax: 0312 457 61 00
www.sheraton.com/ankara

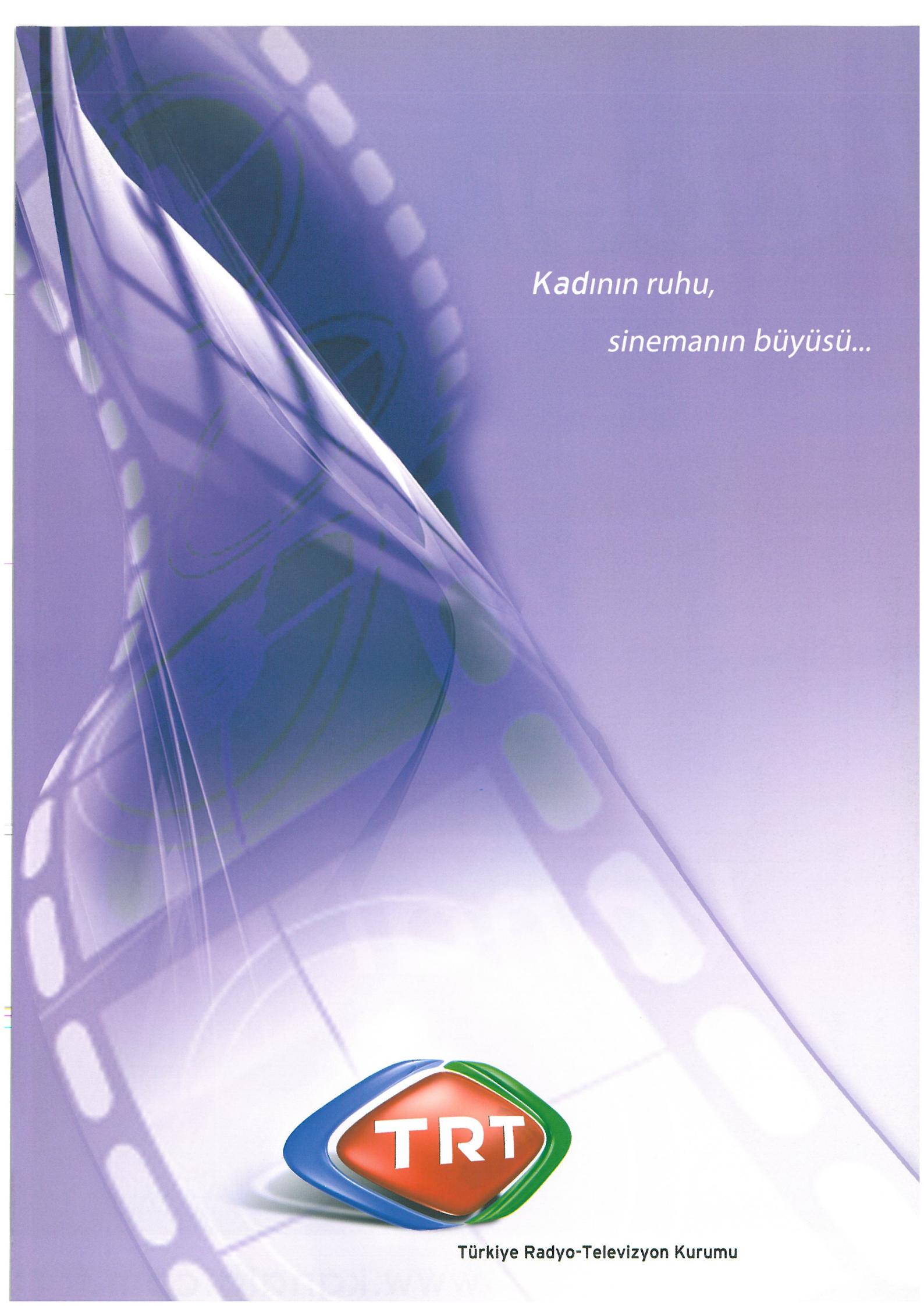
ankara.reservations@sheraton.com

SHERATON
HOTEL & CONVENTION CENTER
Ankara

*Sinema dergiciliğinde
saygınılığın adı*

Sinematürk

Kadının ruhu,

sinemanın büyüsü...

Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu

Habersizsiniz

kanal a
Türkiye'nin Sesi

*10. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali Medya Sponsoru

10.

UCAN SÜPÜRGE

ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ

BASIN SPONSORU

hayatın sesini aç!

radyo odtü 103.1

www.radyoodtu.com.tr

